

Nr. 4 – 2001
Side 357 – 510

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 4
Utgitt 10. mai 2001

Innhold

	Side	
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2001		
April	6. Lov nr. 11 om endr. i avgiftslovgivningen (Utsatt opphevelse av investeringsavgiftsloven m.v.).....	357
April	6. Lov nr. 12 om endr. i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner, lov 9. desember 1966 nr. 1 om hevd og lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroerverv av løsøre.....	357
April	20. Lov nr. 13 om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).....	359
Mars	9. Delvis ikrafttredelse av lov av 16. juli 1999 nr. 67 om endringer i utlendingsloven og enkelte andre lover som følge av Schengensamarbeidet (Nr. 284).....	378
Mars	9. Ikrafttr. av lov av 15. september 2000 nr. 78 om endring i utlendingsloven som følge av Schengensamarbeidet (Nr. 285).....	378
Mars	23. Deleg. av myndighet til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet etter universitets- og høyskoleloven § 42 a nr. 8 (Nr. 287).....	379
Mars	30. Ikrafttr. og overgangsbestemmelser til lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) (Nr. 290).....	380
Mars	30. Overføring og delegering av myndighet vedrørende ansvaret for Arbeidsmiljø- og sikkerhetsavdelingen fra Kommunal- og regionaldepartementet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet (Nr. 291).....	380
April	6. Deleg. av myndighet til Samferdselsdepartementet etter lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1 første ledd (Nr. 321).....	407
April	2. Deleg. av myndighet til Statens legemiddelverk etter lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) (Nr. 367).....	470
April	6. Deleg. av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 20 og § 25 samt delegering av myndighet i tilknytning til konsesjoner gitt etter lov av 15. mars 1940 nr. 3 om vassdragene (Nr. 389).....	508
Forskrifter		
1998		
Des.	18. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i psykisk helsearbeid (Nr. 1565).....	361
1999		
Jan.	28. Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for barnevernspedagogutdanningen (Nr. 1634).....	362
Jan.	28. Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for sosionomutdanningen (Nr. 1635)....	364
Jan.	28. Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for vernepleierutdanningen (Nr. 1636)..	365
Nov.	17. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i operasjonssykepleie (Nr. 1637).....	367
Nov.	17. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i barnesykepleie (Nr. 1638).....	368
Nov.	17. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i kreftsykepleie (Nr. 1639).....	369
Nov.	17. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i anestesisykepleie (Nr. 1640).....	371
Nov.	17. Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i intensivsykepleie (Nr. 1641).....	372
2000		
Jan.	7. Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for sykepleierutdanningen (Nr. 1671)...	374
2001		
Mars	15. Forskrift om stopp i trålfisket etter sei sør for 62° N i 2001 (Nr. 279).....	375
Mars	16. Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001 (Nr. 280).....	376
Mars	23. Forskrift om politiattest ved opptak til høgre utdanning (Nr. 282).....	376
Feb.	20. Forskrift om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy) (Nr. 298).....	381
Mars	5. Forskrift om kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning (Nr. 299).....	381

Mars	22.	Forskrift om forenklet beregning av toll og avgifter for reisegods (Nr. 302)	385
Mars	26.	Forskrift om stopp i fisket etter sei for konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde nord for 62° N i 2001 (Nr. 311)	389
Mars	27.	Forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2001 (Nr. 312)	389
Mars	28.	Forskrift om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv. (Nr. 315)	391
Mars	29.	Forskrift om påsestopp for utenlandske fartøy som fisker torsk, hyse og sei i Norges økonomiske sone nord for 62° N i 2001 (Nr. 316)	405
Mars	29.	Forskrift om begrensning av adgangen til rom eller oppholdssted for klauvdyr, samt om desinfeksjon av kjøretøy, i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 317)	405
Mars	30.	Forskrift om markedsovervåking (Nr. 319)	406
Jan.	25.	Forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø (Nr. 322)	408
Mars	30.	Forskrift om omdannelse av Oslo Børs (Nr. 323)	413
Mars	30.	Forskrift om habilitetskrav for ansatte ved børs og autorisert markedsplass, samt om ansattes, tillitsvalgtes og deres nærstående handel med finansielle instrumenter (Nr. 324)...	414
Mars	30.	Forskrift om unntak fra børsers og autoriserte markedsplassers taushetsplikt (Nr. 325)	414
April	4.	Forskrift om forbud mot transport og ansamling av levende klauvdyr (Nr. 329)	421
April	6.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor ikke-kommersiell innførsel fra land i EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 331)	422
April	6.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra områder i EU med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 332)	422
Mars	28.	Forskrift om fortegnelse over fremmedstoffer som omfattes av lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) (Nr. 357)	451
Mars	28.	Forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fiskegrateng (Nr. 359)	455
Mars	30.	Forskrift om utenlandsk vitenskapelig havforskning i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen (Nr. 360)	455
April	2.	Forskrift om kontrollkomité for børs (Nr. 364)	469
Jan.	8.	Forskrift om regulering av fisket med fartøyer som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001 (Nr. 370)	472
Mars	20.	Forskrift om kontroll med rorofergjer, hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetraffikk (vertsstatskontroll) (Nr. 373)	480
Mars	30.	Forskrift om stopp i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 380)	488
Mars	30.	Forskrift om overgangsordning for ervervsmessig lufttransport med fly og helikopter, i forbindelse med implementering av JAR-OPS 1 og 3 (Nr. 381)	488
Mars	30.	Forskrift om gjennomføring av driftskrav i JAR-OPS 1 for ervervsmessig lufttransport med fly (Nr. 382)	490
April	2.	Forskrift om transport av levende dyr (Nr. 384)	493
April	3.	Forskrift om soner for å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) hos storfe (Nr. 385)	506
April	4.	Forskrift om regulering av forsøksfiske etter blåkveite og breiflabb ved Færøyene i 2001 (Nr. 388)	507

Endringsforskrifter

2001

Mars	19.	Endr. i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 281)	376
Mars	23.	Endr. i forskrift om postforkynning (Nr. 286)	378
Mars	26.	Endr. i midlertidig forskrift om forbud mot at personer fra EU- og EFTA-land med unntak av Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr (Nr. 288)	379
Mars	29.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 289)	379
Mars	21.	Endr. i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 300)	384
Mars	21.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 301)	384
Mars	22.	Endr. i forskrift om persontransport mot vederlag innenfor Longyearbyen (Nr. 303)	385
Mars	22.	Endr. i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard (Nr. 304)	386
Mars	23.	Endr. i forskrift om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv. (Nr. 305)	386
Mars	23.	Endr. i forskrift om kontante utbetalinger mv. fra skattekonten og registrering på postgiro (Nr. 306)	387
Mars	23.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 307)	388

Mars	26.	Endr. i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag (Nr. 308).....	388
Mars	26.	Endr. i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om betalingsordning og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på innfordringsgrunnlag (Nr. 309).....	388
Mars	26.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 310)	389
Mars	27.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 313).....	390
Mars	28.	Endr. i forskrift om krav til melding og utfylling av kontrolliste ved fartøyers transport av farlig eller forurensende last (Nr. 314).....	390
Mars	29.	Endr. i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 (Nr. 318)	406
April	6.	Endr. i forskrift om definisjon og bruk av kompatible tekniske spesifikasjoner og vedtekne Eurocontrol-standardar for innkjøp av utstyr og system til styring av lufttrafikken samt framgangsmåtar, arbeidsreglar og bruk av ressursar i lufttrafikken (Nr. 320).....	407
Mars	30.	Endr. i børsforskrift (Nr. 326).....	415
Mars	30.	Endr. i forskrift om krav til opplysninger i prospekt ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer (Nr. 327).....	420
Mars	30.	Endr. i forskrift om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater (Nr. 328)	420
April	4.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Storbritannia og Nord-Irland (Nr. 330).....	421
Mars	8.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 339).....	425
Mars	20.	Endr. i forskrift om konstruksjon, drift, utstyr og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med lengde (L) på 24 meter og derover (Nr. 340).....	436
Mars	20.	Endr. i forskrift i om endring i forskrifter om navigasjonshjelpemidler m.v. på fiske- og fangstfartøy (Nr. 341)	441
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om fartsområder (Nr. 342).....	442
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om sikringstiltak mot brann på fiske- og fangstfartøy (Nr. 343)	442
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på fiske- og fangstfartøy (Nr. 344)	442
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om sikkerhetstiltak m.v. på fiske- og fangstfartøy (Nr. 345)	442
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om besiktelse for utstedelse av sertifikater til fiske- og fangstfartøy, og om andre besiktelser m.m. (Nr. 346)	443
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om plassering m.v. av innredning og om forpleiningstjenesten for besetningen på fiske- og fangstfartøy (Nr. 347).....	443
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om radioanlegg og radiotjeneste i fiske- og fangstfartøy (Nr. 348)	443
Mars	20.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om navigasjonshjelpemidler og broarrangementer på fiske- og fangstfartøy (Nr. 349).....	444
Mars	20.	Endr. i forskrift om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. (Nr. 350)	444
Mars	20.	Endr. i forskrift om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip (Nr. 351).....	449
Mars	23.	Endr. i forskrift om godkjenning av institusjoner som skal ha ansvar for tvungent psykisk helsevern (Nr. 352)	449
Mars	27.	Endr. i forskrift om folkeregistrering (Nr. 353)	450
Mars	28.	Endr. i forskrift om engangsavgift på motorvogner (Nr. 354).....	451
Mars	28.	Endr. i forskrift (Nr. 103) om avgrensing av fritaket for investeringsavgift på lastebiler m.v (Nr. 355).	451
Mars	28.	Endr. i forskrift om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler (Nr. 358)	452
April	2.	Endr. i forskrift om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede (Nr. 362).....	468
April	2.	Endr. i forskrift om stønad til tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde (Nr. 363).....	468
April	2.	Endr. i forskrift om bruk av informasjonsteknologi (IT) (Nr. 365)	470

April	2.	Endr. i forskrift om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll (Nr. 366).....	470
April	6.	Endr. i forskrift om garantiordningen for fiskere (Nr. 368).....	472
April	9.	Endr. i forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fiskegrateng (Nr. 369).....	472
Mars	12.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001 (Nr. 372).....	479
Mars	20.	Endr. i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (Nr. 374).....	485
Mars	20.	Endr. i forskrift om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip (Nr. 375).....	485
Mars	20.	Endr. i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart (Nr. 376).....	485
Mars	21.	Endr. i forskrift om autorisasjon av regnskapsførere m.v. (Nr. 377).....	486
Mars	22.	Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001 (Nr. 378).....	487
Mars	22.	Endr. i forskrift om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere (Nr. 379).....	487
April	2.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka (Nr. 383).....	492
April	4.	Endr. i forskrift om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere (Nr. 386).....	506
April	4.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 387).....	507
April	6.	Endr. i forskrift i medhold av oreigningslovens § 5 om rett til å gjøre vedtak om eller gi samtykke til eiendomsinngrep (Nr. 390).....	508
April	6.	Endr. i forskrift i medhold av oreigningslovens § 3 om rett til å foreta eiendomsinngrep (Nr. 391).....	509

Diverse 2001

Mars	23.	Ikrafttr. av forskrift av 23. mars 2001 nr. 282 om politiattest ved opptak til høgre utdanning (Nr. 283).....	378
Mars	28.	Opph. av forskrift for bruk av betegnelsen fløte (Nr. 356).....	451
April	2.	Målvedtak i kommunar og fylkeskommunar (Nr. 361).....	460
Mars	9.	Gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner (Nr. 371).....	473

Rettelser

		Nr. 18/1998 s. 1313 og nr. 3/2001 s. 333 (i forskrifter av 14. august 1998 nr. 929 og 28. februar 2001 nr. 263 om endring i forskrift av 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelse, sertifikatutstedelse m.v. som foretas i henhold til sjødyktighetsloven m.v. (gebyrforskriften)).....	509
		Nr. 32/2000 s. 3187 (i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1408 om kontrollkommissjonens virksomhet).....	510
		Nr. 32/2000 s. 3194 (i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1410 om etablering av tvungent psykisk helsevern mv.).....	510
		Nr. 3/2001 s. 301 (i forskrift av 9. mars 2001 nr. 235 om endring i forskrift av 3. april 1989 nr. 249 om anlegg, drift og vedlikehold av planeringsfelt).....	510

		Oversikt over rettelser.....	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 10. mai 2001**Nr. 4**

6. april. Lov nr. 11 2001

Lov om endringer i avgiftslovgivningen (Utsatt opphevelse av investeringsavgiftsloven m.v.).

Ot.prp.nr.37 (2000–2001), Innst.O.nr.48 (2000–2001) og Besl.O.nr.68 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 1. og 20. mars 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 6. april 2001.

Endringer i følgende lover:

1. Lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter.
2. Lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
3. Lov av 21. desember 2000 nr. 114 om opphevelse av lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v.

I

I lov av 21. desember 2000 nr. 114 om opphevelse av lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. gjøres følgende endring:

Del II skal lyde:

Loven trer i kraft 1. april 2002, med unntak av §§ 6 og 7 som oppheves fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

II

I lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter gjøres følgende endring:

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

For avgift som oppstår ved førstegangsregistrering her i landet er likevel den som melder kjøretøyet til registrering ansvarlig for avgiften. Departementet kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om dette.

III

I lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endring:

§ 18 annet ledd nr. 2 nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder ikke avgift etter Stortingets vedtak om engangsavgift.

IV

Endringen under I trer i kraft straks.

Endringene under II og III trer i kraft 1. april 2001.

6. april. Lov nr. 12 2001

Lov om endringer i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner, lov 9. desember 1966 nr. 1 om hevd og lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroerverv av løsoere.

Ot.prp.nr.75 (1999–2000), Innst.O.nr.8 (2000–2001) og Besl.O. nr. 12 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 23. november 2000. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 6. april 2001.

I

I lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner gjøres følgende endringer:

§ 23 a skal lyde:

En kulturgjenstand som befinner seg i Norge, og er ulovlig fjernet fra territoriet til en stat som inngår i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS) eller som omfattes av Unidroit-konvensjonen av 24. juni 1995,

skal fysisk tilbakeleveres til denne statens territorium, jf. §§ 23 b til 23 f . En kulturgjenstand regnes også som ulovlig fjernet hvis den har vært midlertidig utført fra en slik stats territorium, men den ikke er brakt tilbake i samsvar med vilkårene i en utførselstillatelse gitt etter denne stats kulturvernlovgivning. Det samme gjelder hvis andre vilkår i en slik tillatelse er krenket.

§ 23 c tredje og fjerde ledd skal lyde:

Adgangen til å anlegge sak om tilbakelevering som omhandlet i §§ 23 a til 23 f foreldes tre år etter den dag den anmodende stat fikk kjennskap til hvor kulturgjenstanden befant seg, og til besitterens eller innehaverens identitet. Foreldelse inntrer i alle tilfeller senest 50 år etter at kulturgjenstanden er fjernet ulovlig fra den anmodende stats territorium, og senest 75 år etter at kulturgjenstanden er fjernet ulovlig dersom det dreier seg om kulturgjenstander som er en del av offentlige samlinger eller kirkegods som omfattes av særlig vern etter nasjonal lovgivning.

I tilfeller som nevnt i § 23 a annet punktum skal kulturgjenstanden regnes som fjernet ulovlig den dag da den skulle ha blitt sendt tilbake etter vilkårene i utførselstillatelsen.

Nåværende § 23 c fjerde og femte ledd blir nye femte og sjette ledd.

§ 23 d skal lyde:

Eier eller rettighetshaver som sitter med gjenstanden skal ved tilbakeleveringen få en rimelig erstatning fra den anmodende stat dersom vedkommende ervervet gjenstanden etter at den ble ulovlig fjernet, og viste tilbørlig aktsomhet ved ervervet. Den som har ervervet gjenstanden ved arv eller gave, skal likevel ikke ha en gunstigere stilling enn den personen denne fikk eller arvet gjenstanden av.

§ 23 e skal lyde:

Ved tilbakelevering til en stat som inngår i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS), skal eiendomsretten til en kulturgjenstand etter tilbakeleveringen avgjøres etter lovgivningen i den anmodende stat.

Ved tilbakelevering til en stat utenfor EØS som omfattes av Unidroit-konvensjonen av 24. juni 1995, tapes eiendomsretten til kulturgjenstanden med mindre den anmodende stat samtykker i en annen løsning.

§ 23 f skal lyde:

Departementet kan gi regler om hva som skal regnes som kulturgjenstander etter §§ 23 a til 23 e. Som kulturgjenstand kan også regnes gjenstander som ikke er kulturminner, men gjenstandene må ha en arkeologisk, forhistorisk, historisk, litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig verdi. Departementet kan gi nærmere regler om tilbakelevering av kulturgjenstander i samsvar med EØS-avtalen vedlegg II kapittel XXVII punkt 1 (Rdir 93/7/EØF om tilbakelevering av kulturgjenstander som er fjernet ulovlig fra en medlemsstats territorium) og Unidroit-konvensjonen om stjålne eller ulovlig utførte kulturgjenstander av 24. juni 1995.

II

I lov 9. desember 1966 nr. 1 om hevd gjøres følgende endringer:

§ 1 nytt fjerde og femte ledd skal lyde:

Det kan ikke vinnast hevd til lausøyre som har arkeologisk, forhistorisk, historisk, litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig verdi, og som er teke frå nokon

- a) ved tjuveri, brukstjuveri, ran eller anna vald eller trugsmål om vald, eller
- b) ved at lausøyret er ulovleg utgrave, eller halde attende ulovleg i samband med ei lovleg utgraving.

Det kan heller ikkje vinnast hevd til lausøyre som vert omfatta av lov om godtroerverv av løsøre 2. juni 1978 nr. 37 § 2 nr. 2.

Nåværende § 1 fjerde ledd blir nytt sjette ledd.

III

I lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroerverv av løsøre gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 skal lyde:

Heller ikke ellers kan mottakeren vinne rett etter § 1 til kunstverk, antikviteter, museumsgjenstander, løse kulturminner eller skipsfunn som er i offentlig eie eller tilhører privat samling som er åpen for allmennheten.

Ny § 5 skal lyde:

1. Paragrafen her gir enkelte særlige regler for løsøreting som har en arkeologisk, forhistorisk, historisk, litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig verdi.
2. Mottakeren vinner ingen rett etter § 1 dersom noens rett til tingen er krenket ved at den er ulovlig utgravd eller holdt ulovlig tilbake i samband med en lovlig utgravning.
3. Krav på tingen mot godtroende mottaker må settes fram innen tre år etter at en berettiget som er bosatt i utlandet har fått slik viten at han kunne gjøre kravet gjeldende.
4. En godtroende mottaker har ikke krav på erstatning etter § 3 nr. 2 fra en berettiget som er bosatt i utlandet, uten at mottakeren først har gjort rimelige forsøk på å få dekket kravet fra andre ansvarlige.

5. Lovens § 4 nr. 3 gjelder ikke.

Någjeldende §§ 5–7 blir nye §§ 6–8.

IV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Endringene i lov 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner som gjelder de stater som har ratifisert Unidroit-konvensjonen av 24. juni 1995, får bare anvendelse på kulturgjenstander som er ulovlig fjernet etter at endringene trådte i kraft.

Endringene i lov 9. desember 1966 nr. 1 om hevd får virkning for tilfeller der det ikke er vunnet hevd på eiendomsrett eller bruksrett til tingen ved ikrafttreddelsen.

Endringene i lov 2. juni 1978 nr. 37 om godtroervert av løsøre får virkning for tilfeller der et godtroervert ikke har skjedd ved ikrafttreddelsen.

20. april. Lov nr. 13 2001

Lov om erstatning fra staten for personskade voldt ved straffbar handling m.m. (voldsoffererstatningsloven).

Ot.prp.nr.4 (2000–2001), Innst.O.nr.46 (2000–2001) og Besl.O.nr.63 (2000–2001). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 20. februar 2001. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. april 2001.

Kapittel 1. Lovens virkeområde og nærmere vilkår for erstatning

§ 1. Lovens saklige virkeområde

Den som har lidd personskade som følge av en forsettlig legemskrenking eller en annen straffbar handling som har preg av vold eller tvang, eller dennes etterlatte, har rett til voldsoffererstatning fra staten etter reglene i loven her. Voldsoffererstatning ytes selv om gjerningspersonen ikke kan straffes fordi vedkommende var utilregnelig som nevnt i straffeloven § 44 eller under 15 år, eller det foreligger overskridelse av nødverge som er straffri etter straffeloven § 48 fjerde ledd.

Voldsoffererstatning kan dessuten ytes ved personskade som har oppstått i forbindelse med hjelp til politiet eller andre med politimyndighet under arrestasjon, i forbindelse med avverging eller forsøk på avverging av en straffbar handling eller i forbindelse med lovlig pågripelse eller forsøk på dette.

Erstatning etter loven her ytes ikke for skader som går inn under lov 3. februar 1961 om ansvar for skade som motorvogner gjer (bilansvarslova).

§ 2. Lovens geografiske virkeområde

Voldsoffererstatning ytes når den skadevoldende handling har funnet sted her i riket, om bord på norsk fartøy, boreplattform eller luftfartøy eller på innretning eller anlegg for utforskning eller utnyttning av undersjøiske naturforekomster på den norske del av kontinentalsokkelen.

Dersom den skadelidte eller vedkommendes etterlatte hadde bopel i riket på skadetidspunktet, kan det ytes voldsoffererstatning i andre tilfeller enn nevnt i første ledd når særlige grunner tilsier det.

§ 3. Nærmere vilkår for erstatning

Voldsoffererstatning tilkjennes etter søknad. Søknaden fremsettes for fylkesmannen på skjema fastsatt av departementet. Departementet kan fastsette nærmere regler om søknadens innhold.

Søknaden må være fremsatt for fylkesmannen før erstatningskravet mot skadevolderen er foreldet etter reglene i foreldelsesloven. Det er likevel tilstrekkelig at søknaden fremsettes før skadevolderens eventuelle straffansvar er foreldet etter reglene i straffeloven.

Erstatning ytes bare når den straffbare handlingen uten unødig opphold er anmeldt til politiet med begjæring om straff, og begjæringen ikke senere er trukket tilbake. Dessuten må søkeren ha krevd at erstatningskravet tas med i en eventuell straffesak mot skadevolderen. I særlige tilfeller kan erstatning ytes selv om vilkårene i leddet her ikke er oppfylt.

Voldsoffererstatning tilkjennes bare når det foreligger klar sannsynlighetsovervekt for at skadelidte har vært utsatt for en handling som nevnt i § 1.

Kapittel 2. Utmåling av voldsoffererstatningen m.m.

§ 4. Erstatning for skade på person

Voldsoffererstatningen skal dekke lidt skade, tap i fremtidig erverv og utgifter som personskaden antas å påføre skadelidte i fremtiden. Erstatning for tap i inntekt og fremtidig erverv fastsettes særskilt og utmåles etter reglene i skadeserstatningsloven § 3–1 annet ledd.

Har skadelidte på skadetiden ikke fylt 16 år, utmåles erstatningen for tap i fremtidig erverv etter reglene om standardisert erstatning til barn i skadeserstatningsloven § 3–2a.

§ 5. Menerstatning

Har skadelidte fått varig og betydelig skade av medisinsk art, svares særskilt menerstatning. Erstatningen fastsettes under hensyn til menets medisinske art og størrelse og dets betydning for den personlige livsutfoldelse. Det gis ikke menerstatning ved lavere uførhetsgrad enn 15 %

Har skadelidte på skadetiden ikke fylt 16 år, utmåles menerstatningen etter reglene om standardisert erstatning til barn i skadeserstatningsloven § 3–2a.

§ 6. Oppreisning

Uansett om det ytes menerstatning etter reglene i § 5, kan den skadelidte tilkjennes en slik engangssum som finnes rimelig til erstatning (oppreisning) for den voldte tort og smerte og for annen krenking eller skade av ikke-økonomisk art. Ved krenking eller mislig adferd som nevnt i straffeloven §§ 195, 196 og 200 tredje ledd skal det ved utmålingen av oppreisningen særlig legges vekt på handlingens art, hvor lang tid forholdet har pågått, om handlingen er misbruk av slektskapsforhold, omsorgsforhold, avhengighetsforhold eller tillitsforhold, og om handlingen er begått på en særlig smertefull eller krenkende måte.

§ 7. Erstatning til etterlatte

Voldsoffererstatning for tap av forsørger ved dødsfall tilkommer den eller de etterlatte som avdøde ved dødsfallet helt eller delvis forsørget. Erstatning kan etter forholdene tilkjennes selv om avdøde ikke ved dødsfallet forsørget den etterlatte, forutsatt at denne i nær fremtid kunne påregne forsørging. Erstatningen fastsettes under hensyn til forsørgingens omfang og den etterlattes mulighet for selv å bidra til sin forsørging.

Erstatning for dødsfall skal videre dekke vanlige utgifter til gravferden, og for så vidt det finnes rimelig, andre utgifter i anledning av dødsfallet.

Ved dødsfall kan det videre ytes oppreisning etter reglene i § 6 til avdødes ektefelle, samboer, barn eller foreldre.

§ 8. Erstatning for tingsskade

Sammen med erstatning for personskade yter staten erstatning for skade på vanlige klær, proteser og andre personlige bruksting som den skadelidte hadde på seg da skaden ble voldt.

§ 9. Fradrag i utmålingen

Ved utmålingen av voldsoffererstatningen gjøres det fullt fradrag for lønn under sykdom og liknende ytelser, trygdeytelser og ytelser fra pensjonsordning i arbeidsforhold eller yrke. Videre gjøres det fullt fradrag for forsikringsytelser og annen økonomisk støtte som skadelidte er berettiget til som følge av skaden.

§ 10. Den skadelidtes medvirkning

Om nedsettelse eller bortfall av voldsoffererstatning på grunn av skadelidtes medvirkning m.v. gjelder skadeserstatningsloven § 5–1 tilsvarende.

§ 11. Voldsoffererstatningens øvre og nedre grense

For hvert enkelt skadetilfelle ytes det ikke høyere voldsoffererstatning enn 20 ganger grunnbeløpet i folketrygden, jf. folketrygdloven § 1–4.

Voldsoffererstatning ytes ikke når det tap som ville kunne kreves erstattet av staten, er mindre enn kr 1 000.

§ 12. Overdragelse og rådighetsbegrensning m.m.

Om overdragelse og overføring ved arv av krav på voldsoffererstatning og rådighetsbegrensninger over voldsoffererstatninger gjelder skadeserstatningsloven § 3–10 tilsvarende.

Kapittel 3. Saksbehandling m.m.**§ 13. Avgjørelsesmyndighet**

Søknader om voldsoffererstatning avgjøres av fylkesmannen i det fylket der søkeren har fast bopel. Dersom søkeren ikke har fast bopel her i riket, er det fylkesmannen i det fylket der handlingen fant sted som avgjør søknaden.

Erstatningsnemnda for voldsofre er klageinstans for fylkesmannens vedtak etter loven her. Nemnda har en leder og en varaleder og to medlemmer med personlige varamedlemmer oppnevnt av departementet for 4 år av gangen. Lederen og varalederen skal ha juridisk embetseksamen.

§ 14. Saksbehandlingsregler

Forvaltningsloven gjelder når ikke annet fremgår av loven her.

Skadevolderen anses ikke som part i saken om det skal ytes erstatning til søkeren.

Avgjørelsen av saken utsettes inntil en eventuell straffesak mot skadevolderen er endelig avgjort. Det samme gjelder dersom det er reist sivil sak med krav om erstatning fra skadevolderen. Unntak fra dette kan gjøres i særlige tilfelle.

Erstatningen utbetales når det er truffet vedtak om at erstatning skal ytes. Dersom søknaden foreløpig ikke kan avgjøres av grunner som ikke skyldes søkeren, kan det utbetales forskudd i den utstrekning det finnes rimelig.

§ 15. Statens regresskrav

Søkerens krav mot skadevolderen eller andre som svarer for skaden går over på staten i den utstrekning det utbetales erstatning etter loven her.

Statens krav etter første ledd kan helt eller delvis ettergis dersom utvist skyld, skadevolderens økonomi eller forholdene ellers tilsier det.

Den fylkesmannen som behandlet erstatningssøknaden, avgjør om det skal søkes regress og treffer i tilfelle vedtak om det.

§ 16. *Tilbakebetaling av voldsoffererstatning*

Utbetalt voldsoffererstatning eller forskudd på voldsoffererstatning kan kreves tilbake dersom søkeren har gitt uriktige opplysninger eller fortiet forhold av betydning for utbetalingen. Det samme gjelder dersom søkeren senere får dekket tapet på annen måte.

Den fylkesmannen som behandlet erstatningssøknaden, avgjør om det skal kreves tilbakebetaling og treffer i tilfelle vedtak om det.

§ 17. *Tvangsinndrivelse*

Vedtak om regress eller tilbakebetaling etter §§ 15 eller 16 er tvangsgrunnlag for utlegg.

Når Statens Innkrevingsentral er pålagt å innkreve krav som nevnt i første ledd, kan den inndrive kravene ved trekk i lønn og andre lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7. Innkrevingsentralen kan også inndrive kravene ved å stifte utleggspant for kravet dersom panteretten kan gis rettsvern ved registrering i et register eller ved underretning til tredjeperson, jf. panteloven kapittel 5, og utleggsforretningen kan holdes på Innkrevingsentralens kontor etter tvangsfullbyrdsloven § 7–9 første ledd.

Kapittel 4. Sluttbestemmelser

§ 18. *Ikrafttredelse*

Loven trer i kraft fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

§ 19. *Overgangsregler*

Bestemmelsene i §§ 1, 2 og 3 annet ledd og kapittel 2 kommer ikke til anvendelse i tilfeller der det søkes om voldsoffererstatning på grunn av straffbare handlinger e.l. som har funnet sted før lovens ikrafttredelse.

For øvrig kommer loven til anvendelse i tilfeller der det etter lovens ikrafttredelse fremsettes søknad om voldsoffererstatning.

18. des. Nr. 1565 1998

Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i psykisk helsearbeid.

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 18. desember 1998 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. *Faglig innhold*

Videreutdanning i psykisk helsearbeid består av en fellesdel på 10 vekttall og en valgfri fordypningsenhet på 10 vekttall, i alt 20 vekttall.

Fellesdelen skal inneholde følgende delemner med angitte vekttall:

- 1) Mennesket, psykiske lidelser og det sosiale miljøet 4 vekttall
- 2) Organisering av tjenestene for mennesker med psykiske lidelser 3 vekttall
- 3) Kommunikasjon, samhandling og konfliktløsning 3 vekttall

Fordypningsenhetene er:

- Tverrfaglig fordypning i psykososialt arbeid
- Fagspesifikk fordypning i sykepleie
- Fagspesifikk fordypning i sosialt arbeid
- Fagspesifikk fordypning i fysioterapi

Fordypning skal innebære:

- a) teoretisk utdypning innen det aktuelle fordypningsområdet
- b) utvidet forståelse for eget fags og egen yrkesgruppes rolle i psykisk helsearbeid
- c) handlingskompetanse med basis i eget fag, arbeids- og livserfaring
- d) videreutvikling av den enkeltes personlige og faglige kompetanse.

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene og fordypningsenhetene utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høyskolens styre og inntas i en fagplan.

§ 3. *Organisering*

Høyskolen må tilby enheten tverrfaglig fordypning i psykososialt arbeid og kan i tillegg tilby en eller flere fagspesifikke fordypningsenheter.

Dersom høyskolen tilbyr en eller flere fagspesifikke fordypningsenheter, skal et visst antall vekttall i fellesdelen

gjennomføres først og gi et felles grunnlag for ulike yrkesgrupper. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser.

§ 4. *Praksis og skriftlig oppgave*

Praksisstudier/brukerrettet prosjektpraksis/ferdighetstrening inngår i fordypningsenheten på 10 vekttall og skal utgjøre minimum 5 vekttall.

Høgskolens styre spesifiserer målene for den praksisform som velges i fagplanen, og fastsetter kriterier for vurdering av studentenes mestring i praksis.

Form, innhold og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og inntas i fagplanen.

Høgskolens styre utarbeider nærmere retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksis.

Det skal utarbeides en skriftlig oppgave i et relevant faglig emne. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om oppgaven.

§ 5. *Interne vurderingsordninger*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet, og hvilke eksamener og prøver som skal være bestått før en student kan starte i praksis. Praksis må være godkjent før en student kan fremstille seg til avsluttende eksamen.

§ 6. *Eksamensbestemmelser*

Eksamen organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som fastsettes ved den enkelte høgskole.

Det skal avlegges en prøve i felles innholdsdel og en avsluttende prøve som skal omfatte kunnskaper fra hele studiet. Eksamensformen skal reflektere arbeidsformene som er brukt i studiene.

Høgskolens styre fastsetter om den skriftlige oppgaven skal inngå som en del av den avsluttende eksamen.

§ 7. *Vurderingsuttrykk*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksis skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. *Karakterutskrift*

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det fremgå hvilke prøver som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre fremgå at studenten har gjennomført og bestått obligatorisk praksis.

Tittelen på den skriftlige oppgaven skal fremgå av karakterutskriften.

§ 9. *Opptakskrav*

Krav til opptak er 3-årig helse- eller sosialfaglig utdanning på høgre nivå og minst ett års relevant yrkespraksis etter fullført utdanning.

Søkere med 2-årig høgre helse- eller sosialfaglig utdanning etter tidligere rammeplaner kan også tas opp. Søkere med en annen 3-årig høgskole- eller universitetsutdanning kan etter særskilt vurdering tas opp til den tverrfaglige fordypningsenheten i psykososialt arbeid.

Krav til opptak til de fagspesifikke fordypningene er 3- eller 2-årig høgre grunnutdanning i de respektive fagene.

Høgskolens styre kan selv fastsette utfyllende bestemmelser.

§ 10. *Ikrafttreden*

Denne forskriften trer i kraft 1. august 1999.

28. jan. Nr. 1634 1999

Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for barnevernspedagogutdanningen.

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 28. januar 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høgskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. *Faglig innhold*

Barnevernspedagogutdanningen skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vekttall:

<i>1. Samfunnsvitenskapelige emner</i>	<i>11 vekttall</i>
1A: Stats- og kommunalkunnskap, helse- og sosialpolitikk	5 vt
1B: Vitenskapsteori og forskningsmetode	2 vt
1C: Sosiologi og sosialantropologi	4 vt
<i>2. Juridiske emner</i>	<i>5 vekttall</i>
2A: Rettssystemet, juridisk metode og forvaltningsrett	3 vt
2B: Barnevernrett og andre sentrale rettsområder	2 vt

<i>3. Psykologiske og helsefaglige emner</i>	<i>11 vekttall</i>
3A: Generell-, utviklings- og sosialpsykologi	5 vt
3B: Klinisk psykologi og psykisk helsearbeid	4 vt
3C: Pediatri og sosialmedisin	2 vt
<i>4. Pedagogiske emner</i>	<i>8 vekttall</i>
4A: Generell- og spesialpedagogikk	4 vt
4B: Sosialpedagogikk	4 vt
<i>5. Sosialpedagogisk arbeid med barn og unge</i>	<i>25 vekttall</i>
5A: Etikk og yrkesrolle	4 vt
5B: Kommunikasjon, samhandling og konfliktløsning	5 vt
5C: Barnevernstiltak	3 vt
5D: Miljøarbeid	5 vt
5E: Aktivitetsfag	5 vt
5F: Arbeid med grupper, organisasjoner og nettverk	3 vt
<i>Totalt</i>	<i>60 vekttall</i>

Departementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene om fordeling av vekttall på de ulike hoved- og delemner.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høgskolens styre og inntas i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 60 vekttall skal praksisopplæring og ferdighetstrening til sammen utgjøre 14 vekttall, hvorav minimum 10 vekttall skal være i samarbeid med brukere/klienter. Alle hovedemner kan danne utgangspunkt for praksisstudier. Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og inntas i fagplanen.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave over et faglig relevant emne i siste studieår med et omfang tilsvarende 4 vekttall.

Høgskolens styre utarbeider nærmere retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

§ 4. Interne vurderingsordninger

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet, og hvilke eksamener og prøver som må være bestått før en student kan starte praksisstudier. Bestemmelsene inntas i fagplanen.

§ 5. Praksisvurdering

Høgskolens styre skal spesifisere målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeide kriterier for vurdering av studentens mestring i praksis.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene. Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studentene søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. Eksamensbestemmelser

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved den enkelte høgskole.

Høgskolene må sikre at eksamensordningen omfatter alle hovedemner, jf. § 1. En eksamen kan omfatte emner fra flere hovedemner. Hver eksamen skal som hovedregel ha et omfang på minimum 5 vekttall og maksimum 20 vekttall. Eksamen skal inkludere en fordypningsoppgave. Eksamensformen skal sikre at studenten i hovedsak prøves individuelt.

Ved avsluttende eksamen i siste semester skal studentens evne til å vurdere yrkesfaglige problemstillinger og anvende viten fra utdanningens kunnskapsområde prøves. Eksamensformen skal gi rom for at studenten kan bruke erfaringer fra praksisstudiene i denne eksamensbesvarelsen.

§ 7. Vurderingsuttrykk

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. Vitnemål

Det utstedes vitnemål til studenter som har fullført barnevernspedagogutdanningen. Av vitnemålet skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når eksamen er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har gjennomført og bestått obligatoriske praksisstudier.

Fordypningsoppgaven med tittel og karakter angis på vitnemålet.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med studieåret 1999/2000.

28. jan. Nr. 1635 1999**Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for sosionomutdanningen.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 28. januar 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Sosionomutdanningen skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

<i>1. Samfunnsvitenskapelige emner</i>	<i>18 vektall</i>
1A: Stats- og kommunalkunnskap	5 vt
1B: Sosialpolitikk og sosialøkonomi	4 vt
1C: Sosiologi og sosialantropologi	5 vt
1D: Sosialmedisin	2 vt
1E: Vitenskapsteori og forskningsmetode	2 vt
<i>2. Psykologiske emner</i>	<i>6 vektall</i>
2A: Generell-, utviklings- og sosialpsykologi	4 vt
2B: Klinisk psykologi og psykisk helsearbeid	2 vt
<i>3. Juridiske emner</i>	<i>6 vektall</i>
3A: Rettssystemet, juridisk metode og forvaltningsrett	3 vt
3B: Sosialrett og andre relevante rettsområder	3 vt
<i>4. Sosialt arbeid – grunnelementer</i>	<i>13 vektall</i>
4A: Teoretiske perspektiver på sosialt arbeid	3 vt
4B: Etikk og yrkesrolle	4 vt
4C: Kommunikasjon, samhandling og konfliktløsning	6 vt
<i>5. Sosialt arbeid – arbeidsmåter</i>	<i>17 vektall</i>
5A: Sosialt arbeid på gruppe- og samfunnsnivå	8 vt
5B: Sosialt arbeid sammen med enkeltpersoner og familier	9 vt
<i>Totalt</i>	<i>60 vektall</i>

Departementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene om fordeling av vektall på de ulike hoved- og delemner.

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høgskolens styre og inntas i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 60 vektall skal praksisstudier og ferdighetstrening til sammen utgjøre 14 vektall, hvorav minimum 10 vektall skal være i samarbeid med brukere/klienter. Alle hovedemner kan danne utgangspunkt for praksisstudier. Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og inntas i fagplanen.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave over et faglig relevant emne i siste studieår med et omfang tilsvarende 4 vektall.

Høgskolens styre utarbeider nærmere retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

§ 4. Interne vurderingsordninger

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet, og hvilke eksamener og prøver som må være bestått før en student kan starte praksisstudier. Bestemmelsene inntas i fagplanen.

§ 5. Praksisvurdering

Høgskolens styre skal spesifisere målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen, og utarbeide kriterier for vurdering av studentens mestring i praksis.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene. Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studentene søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. Eksamensbestemmelser

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved den enkelte høgskole.

Høgskolene må sikre at eksamensordningen omfatter alle hovedemner, jf. § 1. En eksamen kan omfatte emner fra flere hovedemner. Hver eksamen skal som hovedregel ha et omfang på minimum 5 vekttall og maksimum 20 vekttall. Eksamen skal inkludere en fordypningsoppgave. Eksamensformen skal sikre at studenten i hovedsak prøves individuelt.

Ved avsluttende eksamen i siste semester skal studentens evne til å vurdere yrkesfaglige problemstillinger og anvende viten fra utdanningens kunnskapsområde prøves. Eksamensformen skal gi rom for at studenten kan bruke erfaringer fra praksisstudiene i denne eksamensbesvarelsen.

§ 7. Vurderingsuttrykk

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. Vitnemål

Det utstedes vitnemål til studenter som har fullført sosionomutdanningen. Av vitnemålet skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når eksamen er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har gjennomført og bestått obligatoriske praksisstudier.

Fordypningsoppgaven med tittel og karakter angis på vitnemålet.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med studieåret 1999/2000.

28. jan. Nr. 1636 1999**Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for vernepleierutdanningen.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 28. januar 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Vernepleierutdanningen skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vekttall:

<i>1. Samfunnsvitenskapelige og juridiske emner</i>	<i>14 vekttall</i>
1A: Stats- og kommunalkunnskap og helse- og sosialpolitikk	4 vt
1B: Sosiologi og sosialantropologi	4 vt
1C: Jus	4 vt
1D: Vitenskapsteori og forskningsmetode	2 vt
<i>2. Psykologiske og pedagogiske emner</i>	<i>8 vekttall</i>
2A: Generell, utviklings- og sosialpsykologi	4 vt
2B: Generell pedagogikk og sosialpedagogikk	4 vt
<i>3. Helsefaglige emner</i>	<i>15 vekttall</i>
3A: Medisinske og naturvitenskapelige emner	7 vt
3B: Pleie og omsorg	5 vt
3C: Psykisk helsearbeid	3 vt

<i>4. Miljøarbeid og habiliterings- og rehabiliteringsarbeid</i>	<i>23 vekttall</i>
4A: Fagets utvikling, ideologier, etikk og yrkesrolle	5 vt
4B: Ferdighets- og adferdslæring	6 vt
4C: Velferdsarbeid	4 vt
4D: Arbeid med grupper, organisasjoner og nettverk	3 vt
4E: Kommunikasjon, samhandling og konfliktløsning	5 vt
<i>Totalt</i>	<i>60 vekttall</i>

Departementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene om fordeling av vekttall på de ulike hoved- og delemner.

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen, fastsettes av høgskolens styre og inntas i en fagplan.

§ 3. *Praksis og fordypningsoppgave*

Av totalt 60 vekttall skal praksisstudier og ferdighetstrening til sammen utgjøre minimum 20 vekttall, hvorav 16 vekttall skal være i samarbeid med brukere/klienter. Alle hovedemner kan danne utgangspunkt for praksisstudier. Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og inntas i fagplanen.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave over et faglig relevant emne i siste studieår med et omfang tilsvarende 4 vekttall.

Høgskolens styre utarbeider nærmere retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

§ 4. *Interne vurderingsordninger*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet, og hvilke eksamener og prøver som må være bestått før en student kan starte praksisstudier. Bestemmelsene inntas i fagplanen.

§ 5. *Praksisvurdering*

Høgskolens styre skal spesifisere målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeide kriterier for vurdering av studentens mestring i praksis.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene. Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studentene søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. *Eksamensbestemmelser*

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved den enkelte høgskole.

Høgskolene må sikre at eksamensordningen omfatter alle hovedemner, jf. § 1. En eksamen kan omfatte emner fra flere hovedemner. Hver eksamen skal som hovedregel ha et omfang på minimum 5 vekttall og maksimum 20 vekttall. Eksamen skal inkludere en fordypningsoppgave. Eksamensformen skal sikre at studenten i hovedsak prøves individuelt.

Ved avsluttende eksamen i siste semester skal studentens evne til å vurdere yrkesfaglige problemstillinger og anvende viten fra utdanningens kunnskapsområde prøves. Eksamensformen skal gi rom for at studenten kan bruke erfaringer fra praksisstudiene i denne eksamensbesvarelsen.

§ 7. *Vurderingsuttrykk*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. *Vitnemål*

Det utstedes vitnemål til studenter som har fullført vernepleierutdanningen. Av vitnemålet skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når eksamen er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har gjennomført og bestått obligatoriske praksisstudier.

Fordypningsoppgaven med tittel og karakter angis på vitnemålet.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med studieåret 1999/2000.

17. nov. Nr. 1637 1999**Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i operasjonssykepleie.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 17. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Videreutdanning i operasjonssykepleie skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

<i>1. Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige emner</i>	<i>5 vektall</i>
1A: Opplevelser og reaksjoner på akutt og/eller kritisk sykdom	
1B: Kompetanse og fagutvikling	
1C: Etikk	
1D: Rammefaktorer, organisering, ledelse og miljø	
<i>2. Medisinske og naturvitenskapelige emner</i>	<i>10 vektall</i>
2A: Fysiologi, patofysiologi og intensivmedisin	
2B: Anatomi og kirurgi	
2C: Mikrobiologi og infeksjonsmedisin	
2D: Anestesiologi og farmakologi	
<i>3. Operasjonssykepleie som fag og yrkesutøvelse</i>	<i>15 vektall</i>
3A: Organisere, koordinere og utøve sykepleie til operasjonspasienten	
3B: Medvirke under kirurgisk undersøkelse og/eller behandling	
3C: Infeksjonsforebygging og hygiene	
<i>Totalt</i>	<i>30 vektall</i>

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høyskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 30 vektall skal praksis utgjøre minst 15 og maksimum 18 vektall, hvorav minst 90% skal være praksis i pasientsituasjoner.

Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høyskolens styre og tas inn i fagplanen.

Praksisstudiene er obligatoriske. Fravær over 10% medfører at praksis ikke er bestått.

Høyskolens styre utarbeider retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave i et faglig relevant emne. Høyskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om fordypningsoppgaven.

§ 4. Interne vurderingsordninger

Høyskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet. Bestemmelsen tas inn i fagplanen.

§ 5. Praksisvurdering

Høyskolens styre spesifiserer målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeider kriterier for vurdering av studentenes mestring.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene.

Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høyskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høyskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høyskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke styret for høyskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. Eksamensbestemmelser

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hver enkelt høyskole.

Det skal avlegges tre eksamener hvorav to individuelle eksamener. Kunnskap fra alle hovedemnene skal prøves, og eksamensformen må sikre at studenten dokumenterer tilstrekkelige kunnskaper på områder som innebærer delegert legeansvar.

Fordypningsoppgaven inngår som en eksamen.

§ 7. Vurderingsuttrykk

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. Karakterutskrift

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har bestått praksisstudier.

Tittel og karakter på fordypningsoppgaven skal angis i karakterutskriften.

§ 9. Opptakskrav

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

§ 10. Dispensasjon

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 3 i denne forskriften.

§ 11. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2000.

17. nov. Nr. 1638 1999**Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i barnesykepleie.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 17. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Videreutdanning i barnesykepleie skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

<i>1. Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige emner</i>	<i>5 vektall</i>
1A: Opplevelser og reaksjoner på akutt og/eller kritisk sykdom	
1B: Kompetanse og fagutvikling	
1C: Etikk	
1D: Rammefaktorer, organisering, ledelse og miljø	
<i>2. Medisinske og naturvitenskapelige emner</i>	<i>10 vektall</i>
2A: Fysiologi og patofysiologi	
2B: Farmakologi	
2C: Mikrobiologi	
2D: Medisinsk utstyr	
2E: Sykdomslære og medisinsk behandling	
<i>3. Barnesykepleie som fag og yrkesutøvelse</i>	<i>15 vektall</i>
3A: Barns utvikling og særegne behov	
3B: Barnesykepleieansvar og -kompetanse	
3C: Barnesykepleie til spesielle pasientgrupper	
<i>Totalt</i>	<i>30 vektall</i>

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høgskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 30 vektall skal praksis utgjøre minst 15 og maksimum 18 vektall, hvorav minst 90% skal være praksis med pasientsituasjoner.

Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre.

Praksisstudiene er obligatoriske. Fravær over 10% medfører at praksis ikke er bestått.

Høgskolens styre utarbeider retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave i et faglig relevant emne. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om fordypningsoppgaven.

§ 4. *Interne vurderingsordninger*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet.

§ 5. *Praksisvurdering*

Høgskolens styre spesifiserer målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeider kriterier for vurdering av studentenes mestring.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene.

Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier, har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. *Eksamensbestemmelser*

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hver enkelt høgskole.

Det skal avlegges tre eksamener hvorav to individuelle eksamener. Kunnskap fra alle hovedemnene skal prøves, og eksamensformen må sikre at studenten dokumenterer tilstrekkelige kunnskaper på områder som innebærer delegert legeansvar.

Fordypningsoppgaven inngår som en eksamen.

§ 7. *Vurderingsuttrykk*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. *Karakterutskrift*

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har bestått praksisstudier.

Tittel og karakter på fordypningsoppgaven skal også angis i karakterutskriften.

§ 9. *Opptakskrav*

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

§ 10. *Dispensasjon*

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 3 i denne forskriften.

§ 11. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2000.

17. nov. Nr. 1639 1999

Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i kreftsykepleie.

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 17. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. *Faglig innhold*

Videreutdanning i kreftsykepleie skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

1. Kreftsykepleiens fundament

5 vektall

1A: Sykepleieteori og etikk

1B: Kommunikasjon og psykologiske emner

2. <i>Sykepleie og medisinsk behandling av pasienter med kreft</i>	10 vekttall
2A: Pasienter med kreft	
2B: Kreftsykdommer og behandlingsformer	
2C: Følger av sykdom og behandling – rehabilitering	
2D: Lindrende behandling og omsorg ved livets slutt	
3. <i>Kreftsykepleie i samfunnsperspektiv</i>	5 vekttall
3A: Forebygging av kreft	
3B: Fagutvikling, pedagogikk og ledelse	
3C: Tverrfaglig samarbeid og nettverksarbeid	
3D: Prioriteringer og regelverk i helsevesenet	
<i>Totalt</i>	20 vekttall

§ 2. *Fastsetting av fagplan*

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høgskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. *Praksis og fordypningsoppgave*

Av totalt 20 vekttall skal praksis utgjøre minst 6 og maksimum 8 vekttall, hvorav minst 90% skal være praksis knyttet til pasientsituasjoner.

Minimum halve praksistiden gjennomføres ved avdelinger som gir strålebehandling. Det må inngå praksis ved avdelinger som gir studenten praksis i administrering av cytostatika.

Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre.

Praksisstudiene er obligatoriske. Fravær over 10% medfører at praksis ikke er bestått.

Høgskolens styre utarbeider retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave i et faglig relevant emne. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om fordypningsoppgaven.

§ 4. *Interne vurderingsordninger*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet.

§ 5. *Praksisvurdering*

Høgskolens styre spesifiserer målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeider kriterier for vurdering av studentenes mestring.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene.

Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier, har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. *Eksamensbestemmelser*

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hver enkelt høgskole.

Det skal avlegges to individuelle eksamener. Kunnskap fra alle hovedemnene skal prøves, og eksamensformen må sikre at studenten dokumenterer tilstrekkelige kunnskaper på områder som innebærer delegert legeansvar.

Fordypningsoppgaven inngår som en eksamen.

§ 7. *Vurderingsuttrykk*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. *Karakterutskrift*

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har bestått praksisstudier.

Tittel og karakter på fordypningsoppgaven skal angis i karakterutskriften.

§ 9. Opptakskrav

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

§ 10. Dispensasjon

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 3 i denne forskriften.

§ 11. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2000.

17. nov. Nr. 1640 1999**Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i anestesisykepleie.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 17. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Videreutdanning i anestesisykepleie skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

<i>1. Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige emner</i>	<i>5 vektall</i>
1A: Opplevelser og reaksjoner på akutt og/eller kritisk sykdom	
1B: Kompetanse og fagutvikling	
1C: Etikk	
1D: Rammefaktorer, organisering, ledelse og miljø	
<i>2. Medisinske og naturvitenskapelige emner</i>	<i>13 vektall</i>
2A: Fysiologi og patofysiologi	
2B: Farmakologi	
2C: Mikrobiologi	
2D: Medisinsk utstyr	
2E: Intensivmedisin og kirurgi	
2F: Anestesiologi	
<i>3. Anestesisykepleie som fag og yrkesutøvelse</i>	<i>12 vektall</i>
3A: Den akutt og/eller kritisk syke pasient og pasienter som skal ha anestesi	
3B: Anestesisykepleie, ansvar og kompetanseområde	
<i>Totalt</i>	<i>30 vektall</i>

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høgskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 30 vektall skal praksis utgjøre minst 15 og maksimum 18 vektall, hvorav minst 90% skal være praksis med pasientsituasjoner.

Praksisstudiene skal knyttes til avdelinger med anesthesiologisk virksomhet, og de må omfatte elektiv(planlagt)-, dagkirurgisk- og øyeblikkelig hjelp behandling i og utenfor sykehus. Praksisstudiene skal også omfatte de behandlingsområdene som er nevnt nedenfor, og det skal gjennomføres et tilstrekkelig antall anestasier til barn innenfor hvert av områdene. Praksistiden innen hvert av disse områdene skal utgjøre minimum 10% av den totale praksistiden, og den resterende delen kan benyttes til andre behandlingsområder og pasientgrupper tilpasset lokale forutsetninger.

Behandlingsområder:

Kar/thoraxkirurgi, gastrokirurgi, urologisk kirurgi, ortopedisk kirurgi, øre-, nese- og halskirurgi, obstetikk og gynekologisk kirurgi samt postoperativ overvåking.

Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og tas inn i fagplanen.

Praksisstudiene er obligatoriske. Fravær over 10% medfører at praksis ikke er bestått.

Høgskolens styre utarbeider retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave i et faglig relevant emne. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om fordypningsoppgaven.

§ 4. Interne vurderingsordninger

Høgskolens styre skal fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet.

§ 5. Praksisvurdering

Høgskolens styre spesifiserer målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeider kriterier for vurdering av studentenes mestring.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene.

Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier, har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. Eksamensbestemmelser

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hver enkelt høgskole.

Det skal avlegges tre eksamener hvorav to individuelle eksamener. Kunnskap fra alle hovedemnene skal prøves, og eksamensformen må sikre at studenten dokumenterer tilstrekkelige kunnskaper på områder som innebærer delegert legeansvar.

Fordypningsoppgaven inngår som en eksamen.

§ 7. Vurderingsuttrykk

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. Karakterutskrift

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har bestått praksisstudier.

Tittel og karakter på fordypningsoppgaven skal også angis i karakterutskriften.

§ 9. Opptakskrav

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

§ 10. Dispensasjon

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 3 i denne forskriften.

§ 11. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2000.

17. nov. Nr. 1641 1999**Forskrift om faglig innhold, vurderingsordninger og opptakskrav for videreutdanning i intensivsykepleie.**

Fastsatt av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet 17. november 1999 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Videreutdanning i intensivsykepleie skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vekttall:

1. Sykepleiefaglig fordypning og samfunnsvitenskapelige emner 5 vekttall

1A: Opplevelser og reaksjoner på akutt og/eller kritisk sykdom

1B: Kompetanse og fagutvikling

1C: Etikk

1D: Rammefaktorer, organisering, ledelse og miljø

2. Medisinske og naturvitenskapelige emner 10 vekttall

2A: Fysiologi og patofysiologi

2B: Farmakologi

2C: Mikrobiologi
2D: Medisinsk utstyr
2E: Anestesiologi og kirurgi
2F: Intensivmedisin og behandling

3. Intensivsykepleie som fag og yrkesutøvelse

15 vekttall

3A: Ulike pasientgrupper og pårørende i intensivsykepleie
3B: Intensivsykepleie, ansvar og kompetanseområder

Totalt

30 vekttall

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høgskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksis og fordypningsoppgave

Av totalt 30 vekttall skal praksis utgjøre minst 15 og maksimum 18 vekttall, hvorav minst 90% skal være praksis i pasientsituasjoner.

Praksisperiodenes form, antall, lengde og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og tas inn i fagplanen.

Praksisstudiene er obligatoriske. Fravær over 10% medfører at praksis ikke er bestått.

Høgskolens styre utarbeider retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene.

Det skal utarbeides en fordypningsoppgave i et faglig relevant emne. Høgskolens styre fastsetter nærmere bestemmelser om fordypningsoppgaven.

§ 4. Interne vurderingsordninger

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet. Bestemmelsen tas inn i fagplanen.

§ 5. Praksisvurdering

Høgskolens styre spesifiserer målene for den enkelte praksisperiode i fagplanen og utarbeider kriterier for vurdering av studentenes mestring.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller seinest 3 uker før avsluttet praksisperiode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene.

Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Prosedyrene må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette studiene og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, for eksempel ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle praksisperioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studenten søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje praksisperiode.

§ 6. Eksamensbestemmelser

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hvert enkelt høgskole.

Det skal avlegges tre eksamener hvorav to individuelle eksamener. Kunnskap fra alle hovedemnene skal prøves, og eksamensformen må sikre at studenten dokumenterer tilstrekkelige kunnskaper på områder som innebærer delegert legeansvar.

Fordypningsoppgaven inngår som en eksamen.

§ 7. Vurderingsuttrykk

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. Karakterutskrift

Det utstedes karakterutskrift til studenter som har bestått videreutdanningen. Av karakterutskriften skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når de er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har bestått praksisstudier.

Tittel og karakter på fordypningsoppgaven skal også angis i karakterutskriften.

§ 9. Opptakskrav

Krav til opptak er offentlig godkjenning som sykepleier og minst to års relevant yrkespraksis etter godkjenning.

§ 10. Dispensasjon

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle gjøre unntak fra bestemmelsene i § 3 i denne forskriften.

§ 11. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft fra 1. januar 2000.

7. jan. Nr. 1671 2000**Forskrift om faglig innhold og vurderingsordninger for sykepleierutdanningen.**

Fatsatt av Kirke- utdannings- og forskningsdepartementet 7. januar 2000 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr 22 om universiteter og høyskoler § 46 nr. 2. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. Faglig innhold

Sykepleierutdanningen skal bestå av følgende hoved- og delemner med angitte vektall:

<i>1 Sykepleiens faglige og vitenskapelige grunnlag</i>	<i>11 vektall</i>
1 A Sykepleiens historie, tradisjon og yrkesetikk	3 vt
1 B Sykepleiens vitenskapsteoretiske grunnlag, fagutvikling og forskning i sykepleie	3 vt
1 C Vitenskapsteori og forskningsmetode	2 vt
1 D Etikk	3 vt
 <i>2 Sykepleiefaget og yrkesgrunnlaget</i>	 <i>24 vektall</i>
2 A Sykepleierens funksjon i spesialisthelsetjenesten	12 vt
2 B Sykepleierens funksjon i kommunehelsetjenesten	12 vt
 <i>3 Medisinske og naturvitenskapelige emner</i>	 <i>15 vektall</i>
3 A Anatomi, fysiologi og biokjemi	4 vt
3 B Generell patologi, sykdomslære og farmakologi	8 vt
3 C Mikrobiologi, infeksjonssykdommer og hygiene	3 vt
 <i>4 Samfunnsvitenskapelige emner</i>	 <i>10 vektall</i>
4 A Psykologi og pedagogikk	3 vt
4 B Kommunikasjon, samhandling og konfliktløsning	2 vt
4 C Sosiologi og sosialantropologi	2 vt
4 D Stats- og kommunalkunnskap, helse- og sosialpolitikk, herunder juridiske rammer	3 vt

§ 2. Fastsetting av fagplan

Bestemmelser om det faglige innholdet i emnene utover det som følger av rammeplanen fastsettes av høgskolens styre og tas inn i en fagplan.

§ 3. Praksisstudier

Praksisstudiene skal utgjøre totalt 30 vektall og bestå av følgende praksisområder med angitte uker:

A: Ferdigheter, forberedelser og refleksjon over praksis10 uker

B: Praksisstudier i samarbeid med pasienter og pårørende50 uker

Herunder:

Spesialisthelsetjenesten:

Praksis i medisinske/kirurgiske sengeposter i altminst 16 uker

Medisinsk/kirurgisk praksis må hver for seg ha et omfang på minst 6 uker

Kommunehelsetjenesten:

Sykepleietjeneste i kommune, eldreomsorg og hjemmesykepleieminst 12 uker

Herav praksis i hjemmebaserte tjenester/omsorgsboliger minst 8 uker

Spesialist- eller kommunehelsetjenesten:

Praksisstudier i første studieårminst 4 uker

Praksis knyttet til psykisk helsearbeidminst 8 uker

Øvrige praksisstudier under Bmaks. 10 uker

Det skal i helsetjenesten oppnås erfaring med dagkirurgi, operasjonsavdeling, overvåkingsavdelinger, forebyggende helsearbeid samt svangerskaps- og barselomsorg. Dette oppnås både på områder hvor det er definert minstekrav til omfang og under øvrige praksisstudier under B.

Praksisstudiene knyttes til alle hovedemnene, jf. § 1. Bestemmelser om dette tas inn i fagplanen.

Studenten skal gjennomføre minst en praksisperiode i løpet av første studieår. Resten av praksisperiodenes form og plassering i studieforløpet fastsettes av høgskolens styre og tas inn i fagplanen.

Høgskolen utarbeider nærmere retningslinjer og er ansvarlig for tilrettelegging og gjennomføring av praksisstudiene i samarbeid med praksisfeltet.

§ 4. *Praksisvurdering*

Høgskolens styre spesifiserer målene for den enkelte periode i fagplanen og utarbeider kriterier som må oppfylles for å kunne bestå praksisstudiene.

Studenten har krav på vurdering underveis i praksisstudiene, og skal halvveis eller senest 3 uker før avsluttet periode få skriftlig melding dersom det oppstår tvil om godkjenning. Meldingen skal angi hva studenten ikke mestrer, og hvilke krav som må oppfylles for å bestå praksisstudiene. Dersom studenten i siste halvdel/de siste tre ukene av praksisperioden viser atferd som åpenbart gir grunnlag for ikke bestått, kan det gis slik vurdering selv om forutgående melding ikke er gitt etter andre ledd.

Høgskolens styre utformer prosedyrer som til enhver tid sikrer informasjon om vurderingen mellom praksisveileder, student og høgskole. Ved den endelige vurderingen skal, i tillegg til studenten, praksisveileder og en lærer ved høgskolen være tilstede. I tvilstilfelle skal vurderingen til læreren være avgjørende. Prosedyren må sikre at studenten har mulighet til å legge fram merknader.

Studenten må ha bestått praksisstudiene for å kunne fortsette utdanningen og gå opp til eksamen. Høgskolens styre kan i særskilte tilfelle, f.eks. ved sykdom, gjøre unntak fra denne bestemmelsen. Ved ikke beståtte praksisstudier har studenten krav på å få tilrettelagt den aktuelle perioden en gang til. Når det foreligger særskilte grunner, kan studentene søke styret for høgskolen om å få tilrettelagt en tredje periode.

§ 5. *Interne vurderingsordninger*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsordninger, herunder hvilke krav som må være oppfylt før studenten kan gå opp til eksamen eller fortsette i studiet, og hvilke eksamener og prøver som må være bestått før en student kan starte praksisstudier. Bestemmelsene tas inn i fagplanen.

Det skal gjennomføres minst én intern prøve i medikamentregning. Prøven må være feilfri for at studenten skal kunne håndtere legemidler i praksis.

§ 6. *Eksamensbestemmelser*

Eksamener organiseres og gjennomføres innenfor rammene av den eksamensforskrift med utfyllende regler som er fastsatt ved hver enkelt høgskole.

Eksamensordningen skal omfatte alle hovedemner, jf. § 1. En eksamen kan omfatte emner fra flere hovedemner. Hver eksamen skal som hovedregel ha et omfang på minimum 5 vekttall og maksimum 20 vekttall. Eksamensformene skal sikre at studenten i hovedsak prøves individuelt.

Avsluttende eksamen i siste semester skal være en fordypningsoppgave der studentens evne til å vurdere yrkesfaglige problemstillinger og anvende viten fra utdanningens kunnskapsgrunnlag skal prøves. Eksamensformen skal gi rom for at studenten kan bruke erfaringer fra praksisstudiene i denne eksamensbesvarelsen.

§ 7. *Vurderingsuttrykk*

Høgskolens styre fastsetter vurderingsuttrykk innen de rammer som er gitt ved egen forskrift, jf. lovens § 50 pkt. 6. Ved vurdering av praksisstudiene skal benevnelsen bestått/ikke bestått nyttes.

§ 8. *Vitnemål*

Det utstedes vitnemål til studenter som har fullført grunnutdanningen. Av vitnemålet skal det framgå hvilke eksamener som er avlagt med angivelse av omfang, resultat og når eksamen er avlagt. Det skal videre framgå at studenten har gjennomført og bestått obligatoriske praksisstudier. Fordypningsoppgaven med tittel og karakter angis på vitnemålet.

§ 9. *Dispensasjon*

Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet kan i særskilte tilfelle dispensere fra bestemmelsene i § 1 og § 3 i denne forskriften.

§ 10. *Ikrafttreden*

Forskriften trer i kraft fra og med studieåret 2000/2001.

15. mars Nr. 279 2001

Forskrift om stopp i trålfisket etter sei sør for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 15. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1403 om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2001 § 3, § 8, § 9 og § 10. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. For fartøy med torsketråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2-1, stoppes fisket etter sei i området sør for 62° N med virkning fra søndag 18. mars 2001 kl. 2400.

§ 2. Forsettelig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 12. august 2001.

16. mars Nr. 280 2001

Forskrift om opphevelse av maksimalkvoten i fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 16. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 18. desember 2000 nr. 1314 om regulering av fisket etter reker i Norges økonomiske sone sør for 62° N og i Skagerrak i 2001 § 6. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. Den fastsatte maksimalkvote på 35 tonn for perioden 1. januar til og med 30. april 2001 oppheves.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2001.

19. mars Nr. 281 2001

Forskrift om endring i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 19. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 4 og § 27. Kunngjort 3. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 44 om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd oppheves.

§ 2 annet ledd oppheves.

§ 3 skal lyde:

§ 3. *Konsumkvotebegrensning*

Det er forbudt å fiske og levere lodde for sortering og produksjon av rognlodde.

Uavhengig av første ledd kan fangster som var fisket, innmeldt og omsatt før 18. mars 2001, likevel leveres som avtalt.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 282 2001

Forskrift om politiattest ved opptak til høgre utdanning.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. mars 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 42 a. Fremmet av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

§ 1. *Generelt*

Søkere til utdanninger som er nevnt i denne forskriften må legge frem politiattest i forbindelse med opptak. § 2 til § 4 angir hva slags politiattest som skal legges frem for opptak til de ulike utdanninger.

§ 2. *Utdanninger der det kreves politiattest tilsvarende slik politiattest som kreves for yrkesutøvelse*

Søkere til følgende utdanninger må fremlegge politiattest tilsvarende den som i lov kreves for yrkesutøvelse:

1. allmennlærerutdanning jf. lov om grunnskolen og den videregående opplæringa av 17. juli 1998 nr. 61,
2. faglærerutdanning jf. lov om grunnskolen og den videregående opplæringa av 17. juli 1998 nr. 61,
3. praktisk pedagogisk utdanning jf. lov om grunnskolen og den videregående opplæringa av 17. juli 1998 nr. 61,
4. førskolelærerutdanning jf. lov om barnehager av 5. mai 1995 nr. 19,
5. barnevernspedagogutdanning jf. lov om barneverntjenester av 17. juli 1992 nr. 100,
6. sosionomutdanning jf. lov om barneverntjenester av 17. juli 1992 nr. 100.

§ 3. Utdanninger der det kreves politiattest som gjelder straffebestemmelser om sedelighet og vold. *Politiattestens innhold*

Søkere til følgende utdanninger må fremlegge politiattest som viser merknader om siktelse, tiltale eller dom for overtredelse av straffeloven kap. 19 med unntak av § 202 og § 204, straffeloven § 229, § 231, § 233, § 235 og § 236:

1. profesjonsutdanning i spesialpedagogikk,
2. profesjonsutdanning i pedagogikk,
3. utdanning til tolk for døve, døvblitte og døvblinde.

Tidsbegrensningen i lov om strafferegistrering av 11. juni 1971 nr. 52 § 6 gjelder ikke anmerkninger i forhold til straffelovens § 195, § 196, § 212 første ledd nr. 3 og § 212 andre ledd.

§ 4. Utdanninger der det kreves politiattest som gjelder straffebestemmelser om seksuelle overgrep mot barn. *Politiattestens innhold*

Søkere til følgende utdanninger må fremlegge politiattest som viser merknader om siktelse, tiltale eller dom for overtredelse av straffeloven § 195, § 196, § 200 andre ledd og 201 bokstav c:

1. ballettpedagogutdanning,
2. kateketutdanning,
3. kirkevergeutdanning,
4. menighetssekretærutdanning,
5. trenerutdanning,
6. utdanning i friluftsliv, kultur og naturrettleiing.

Tidsbegrensningen i lov om strafferegistrering av 11. juni 1971 nr. 52 § 6 gjelder ikke.

§ 5. *Utstedelse av politiattest*

For utstedelse av politiattest gjelder lov av 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering og forskrift av 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering, med de unntak og presiseringer som fremgår ovenfor.

Politiattest utstedt etter denne forskrifts § 2 nr. 5 og 6 skal inneholde merknader om forelegg.

§ 6. *Tidspunktet for fremleggelse av politiattest*

Søkere som får tilsagn om plass ved utdanninger som nevnt i denne forskrifts § 2 – § 4 og som har merknad på politiattesten som er relevant for opptak til vedkommende utdanning, skal sende politiattesten til utdanningsstedet innen fristen som er satt for å motta utdanningsplassen.

Søkere som får tilsagn om plass ved utdanninger som nevnt i § 2 – § 4 og som ikke har merknad på politiattesten som er relevant for opptak til vedkommende utdanning, skal legge fram politiattesten for utdanningsstedet senest ved fastsatt utdanningsstart, jf. § 7.

Søkere som får tilsagn om plass ved utdanninger mindre enn fjorten dager før, eventuelt etter, studiestart, skal legge fram politiattesten senest fjorten dager etter at tilsagn om utdanningsplass er gitt.

Politiattesten skal ikke være eldre enn tre måneder.

§ 7. *Egenerklæring ved opptak*

Søkere som omfattes av denne forskrift § 6 andre ledd, skal sammen med melding om at de mottar studieplassen gi en foreløpig bekreftelse på at han eller hun ikke har merknad på politiattesten som er relevant for opptak til vedkommende utdanning, jf. § 2 – § 4.

§ 8. *Ny politiattest i løpet av utdanningen*

Ved utdanninger som omfattes av denne forskriften skal studentene legge fram ny politiattest når det har gått tre år fra fastsatt utdanningsstart, forutsatt at det gjenstår obligatorisk klinisk undervisning eller praksisopplæring.

Politiattesten skal ikke være eldre enn tre måneder.

§ 9. *Følger av at politiattest/egenerklæring ikke fremlegges, eller at egenerklæringen er uriktig*

Søkere eller studenter som ikke framlegger politiattest/egenerklæring i henhold til reglene i denne forskrift, eller som gir uriktig egenerklæring, har ikke rett til å delta i klinisk undervisning eller praksisopplæring ved den aktuelle utdanningen.

Det kan gjøres unntak fra bestemmelsen i første ledd dersom årsaken til at søkeren eller studenten ikke framlegger politiattest/egenerklæring i henhold til reglene i denne forskrift ligger utenfor dennes kontroll.

§ 10. *Følger av at studenten ikke kan delta i praksisopplæring/klinisk undervisning*

Studenter som ikke kan delta i obligatorisk praksisopplæring/klinisk undervisning, vil ikke kunne få vitnemål for fullført grad eller utdanning.

§ 11. *Behandling av politiattesten ved utdanningsinstitusjonen*

Dersom det framgår av en politiattest at studenten har slik merknad som nevnt under § 2 – § 4, skal utdanningsinstitusjonen straks underrette om den rett studenten har til bistand i henhold til universitets- og høyskoleloven § 42 a nr. 7.

Utdanningsinstitusjonen skal snarest mulig og senest innen ti dager etter at politiattesten er mottatt sende politiattesten til den nasjonale nemnda som er opprettet i henhold til universitets- og høyskoleloven § 42 a nr. 5. Med politiattesten skal det følge en oversikt over innhold og veiledning i den kliniske undervisningen/praksisopplæringen,

og en uttalelse om hvorvidt studenten bør utelukkes fra å delta i denne. Studenten skal samtidig få kopi av institusjonens uttalelse til nemnda med vedlegg, og gis fjorten dagers frist til å uttale seg til nemnda.

§ 12. *Den nasjonale nemnda*

Den nasjonale nemnda skal oppnevnes i henhold til universitets- og høyskoleloven § 42 a nr. 5. Den oppnevnes for fire år av gangen. Det skal oppnevnes personlige varamedlemmer.

Den nasjonale nemnda er vedtaksfør når leder og tre andre medlemmer er tilstede.

Nemnda skal behandle saken snarest mulig, og senest innen fire uker etter at saken er mottatt fra undervisningsinstitusjonen.

Nemnda skal med bakgrunn i forholdene ved den kliniske undervisningen og praksisopplæringen på den utdanning studenten er tilbudt studieplass, og opplysningene om de forhold som ligger til grunn for politiattesten, vurdere om hensynet til pasienter, klienter, barnehagebarn, elever eller andre skal føre til at studenten skal utestenges fra klinisk undervisning eller praksisopplæring.

Nemnda kan innkalle studenten til møte dersom det ansees nødvendig for å få saken tilfredsstillende opplyst.

§ 13. *Taushetsplikt*

Den som får kjennskap til taushetsbelagte opplysninger gjennom en politiattest plikter overfor uvedkommende å bevare taushet om disse, jf. forvaltningsloven § 13 – § 13e.

Brudd på taushetsplikten kan straffes etter straffeloven § 121.

§ 14. *Oppbevaring av politiattest*

Politiattesten skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og makuleres etter å ha vært benyttet til formålet.

§ 15. *Ikrafttredelse*

Forskriften gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

23. mars Nr. 283 2001

Ikrafttredelse av forskrift av 23. mars 2001 nr. 282 om politiattest ved opptak til høgre utdanning.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. mars 2001. Fremmet av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

Forskrift av 23. mars 2001 nr. 282 om politiattest ved opptak til høgre utdanning trer i kraft 1. april 2001.

9. mars Nr. 284 2001

Delvis ikrafttredelse av lov av 16. juli 1999 nr. 67 om endringer i utlendingsloven og enkelte andre lover som følge av Schengensamarbeidet.

Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2001. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

Endringene under I i lov av 16. juli 1999 nr. 67 om endringer i utlendingsloven og enkelte andre lover som følge av Schengensamarbeidet trer i kraft 25. mars 2001, med unntak av § 27 første ledd bokstav j som trådte i kraft 6. august 1999 jf. Kronprinsreg.res. av 6. august 1999 nr. 883.

9. mars Nr. 285 2001

Ikrafttredelse av lov av 15. september 2000 nr. 78 om endring i utlendingsloven som følge av Schengensamarbeidet.

Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2001. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

Lov av 15. september 2000 nr. 78 om endring i utlendingsloven som følge av Schengensamarbeidet trer i kraft 25. mars 2001.

23. mars Nr. 286 2001

Forskrift om endring i forskrift om postforkynning.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. mars 2001 med hjemmel i lov av 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 163 a. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

I

I forskrift av 11. oktober 1985 nr. 1810 om postforkynning gjøres følgende endring:

§ 1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Myndigheter som nevnt i domstolloven § 163 a annet ledd kan foreta forkynning i straffesaker etter forskriften

her overfor personer som oppholder seg i stater som er omfattet av Avtalen 18. mai 1999 mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongedømmet Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengenregelverket, i den utstrekning og på den måten det følger av Schengen-konvensjonen 19. juni 1990 artikkel 52.

II

Endringen trer i kraft 25. mars 2001.

23. mars Nr. 287 2001

Delegering av myndighet til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet etter universitets- og høyskoleloven § 42 a nr. 8.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. mars 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 42 a nr. 8. Fremmet av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 3. april 2001.

Kongens myndighet etter lov om universiteter og høyskoler av 12. mai 1995 nr. 2 § 42 a nr. 8 delegeres til Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet.

26. mars Nr. 288 2001

Forskrift om endring i midlertidig forskrift om forbud mot at personer fra EU- og EFTA-land med unntak av Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 26. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 10. Kunngjort 3. april 2001.

I

I midlertidig forskrift av 14. mars 2001 nr. 242 om forbud mot at personer fra EU- og EFTA-land med unntak av Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd annet punktum skal lyde:

Forskriften gjelder til og med 29. mars 2001.

II

Endringen trer i kraft straks.

29. mars Nr. 289 2001

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 29. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/208/EF, Kvedtak 2001/223/EF, Kvedtak 2001/234/EF, Kvedtak 2001/240/EF). Kunngjort 3. april 2001.

I

I forskrift av 14. mars 2001 nr. 247 om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 14. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/208/EF, Kvedtak 2001/223/EF, Kvedtak 2001/234/EF, Kvedtak 2001/240/EF).

Ny § 9a skal lyde:

§ 9a. Unntak ved innførsel av animalsk gjødsel

Unntatt fra forbudet i § 2 er behandlet gjødsel og produkter av dette som er henholdsvis behandlet og produsert før 16. februar 2001.

§ 13 skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft 14. mars 2001 klokken 16.00 og gjelder til og med 19. april 2001.

II

Endringene trer i kraft straks.

30. mars Nr. 290 2001**Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser til lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven).**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–1 første og tredje ledd og § 10–3 første ledd, jf. kgl.res. 17. november 2000 nr. 1157. Kunngjort 3. april 2001.

*I***§ 1. Ikrafttredelse**

Lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven), med unntak av de bestemmelser som allerede er trådt i kraft, trer i kraft 31. mars 2001. På samme tid oppheves lov av 17. juni 1988 nr. 57 om verdipapirbørs (børsloven).

§ 2. Overgangsbestemmelser

Bestemmelsene i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 2–1, § 2–3, § 2–4, kapittel 3 og 4 og § 5–1 tredje ledd gjelder ikke for børs som har tillatelse etter lov av 17. juni 1988 nr. 57 om verdipapirbørs (børsloven).

For børs som nevnt i første ledd gjelder bestemmelsene i tidligere lov av 17. juni 1988 nr. 57 om verdipapirbørs (børsloven) kapittel 2, kapittel 5 og § 6–1 inntil omdannelse som nevnt i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–2 annet ledd første punktum er gjennomført.

II

Dette vedtak trer i kraft 31. mars 2001.

30. mars Nr. 291 2001**Overføring og delegering av myndighet vedrørende ansvaret for Arbeidsmiljø- og sikkerhetsavdelingen fra Kommunal- og regionaldepartementet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 30. mars 2001. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 3. april 2001.

1. Arbeidsmiljø- og sikkerhetsavdelingen i Kommunal- og regionaldepartementet overføres til Arbeids- og administrasjonsdepartementet med virkning fra 1. april 2001.
2. Forvaltningsansvaret for følgende lover overføres fra Kommunal- og regionaldepartementet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet:
 - Lov av 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr.
 - Lov av 26. april 1947 nr. 1 om 1. og 17. mai som høgtidsdager.
 - Lov av 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 11.
 - Lov av 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 8, § 8c, § 14, § 17a og § 17b.
 - Lov av 31. mai 1963 nr. 3 om arbeidsvilkår for hushjelp.
 - Lov av 21. mai 1971 nr. 47 om brannfarlige varer samt væsker og gasser under trykk.
 - Lov av 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v.
 - Lov av 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer.
 - Lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v.
 - Lov av 5. juni 1981 nr. 45 om tilsattes representasjon i offentlige virksomheters styrende organer m.v.
 - Lov av 21. juni 1985 nr. 83 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (Selskapsloven) § 2–10 og § 2–13 andre ledd.
 - Lov av 5. juni 1987 nr. 26 om brannvern m.v.
 - Lov av 29. april 1988 nr. 21 om ferie.
 - Lov av 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering.
 - Lov av 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak § 20 og § 33.
 - Lov av 22. november 1996 nr. 66 om statens jernbanetrafikkselskap § 9 og § 27.
 - Lov av 22. november 1996 nr. 65 om statens postselskap § 9 og § 27.
 - Lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet kapittel 9 samt § 10–3 og § 10–4.
 - Lov av 23. august 1996 nr. 63 om allmenngjøring av bestemmelser i tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg m.v.
 - Lov av 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) § 6–4, § 6–5 og § 6–35.

- Lov av 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) § 6–4, § 6–5, § 6–35 og § 6–37.
3. Arbeids- og administrasjonsdepartementet delegeres myndighet til å foreta de endringer i forskrifter, avtaler, instruksjoner og bestemmelser som er en nødvendig følge av omorganiseringen.

20. feb. Nr. 298 2001

Forskrift om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy).

Fastsatt av Vegdirektoratet 20. februar 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og Samferdselsdepartementets vedtak av 24. november 1980 nr. 1 om delegering av myndighet etter loven, jf. forskrift av 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav b. Kunngjort 6. april 2001.

Forskriften omhandler nærmere bestemmelser om bruk av kjøretøy på offentlig veg. Den erstatter forskrift av 7. februar 2000 nr. 249 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy). Forskriften inkluderer vegliste over riksveger.

Forskriften trer i kraft straks.

Forskriften kan fås ved henvendelse til Vegdirektoratet, vegkontorene eller trafikkstasjonene (tidligere biltilsynsstasjonene).

5. mars Nr. 299 2001

Forskrift om kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 5. mars 2001 med hjemmel i lov av 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) § 52 nr. 2. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for kommuner og fylkeskommuner.

§ 2. Reglement for kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning

Kommunestyret eller fylkestinget skal selv gi regler for kommunens eller fylkeskommunens finansforvaltning. Reglementet skal omfatte følgende forvaltningstyper:

- Plassering og forvaltning av ledig likviditet og andre midler beregnet for driftsformål. Ved slik forvaltning skal det legges vekt på lav finansiell risiko og høy likviditet.
- Forvaltning av gjeldsporteføljen og øvrige finansieringsavtaler, herunder også metoder og rutiner ved opptak av lån.
- Plassering og forvaltning av langsiktige finansielle aktiva atskilt fra kommunens midler beregnet for driftsformål.

§ 3. Nærmere om reglementet

Kommunestyret eller fylkestinget skal gjennom reglementet ta stilling til følgende, både i forhold til finansforvaltningen generelt og i forhold til den enkelte forvaltningstype:

- Formålet med forvaltningen
- Generelle rammer og begrensninger for forvaltningen
- Finansiell risiko
- Risikospredning
- Rutiner for rapportering av utviklingen i ovennevnte forhold fra forvalter(e) av finansielle transaksjoner, samt rutiner for rapportering fra uavhengig instans som skal vurdere om forvalter(e) følger opp de fastlagte regler for forvaltning.

§ 4. Rutiner

Kommunestyret eller fylkestinget skal påse at det i kommunen eller fylkeskommunen er etablert betryggende rutiner for å vurdere finansiell risiko og å håndtere slik risiko så lenge kommunen eller fylkeskommunen er eksponert for risiko som nevnt.

§ 5. Kvalitetssikring

Kommunestyret eller fylkestinget skal la uavhengig kompetanse vurdere rutinene som er etablert i henhold til § 4 og reglementet for finansforvaltningen, jf. § 2 og § 3.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra 1. april 2001. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift av 13. januar 1993 nr. 4034 om adgang til å foreta disposisjoner som innebærer valutarisiko. Kommuner og fylkeskommuner gis frist til 31. desember 2001 med å tilfredsstille forskriftens krav til reglement for kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning, jf. § 2, § 3 og § 5.

Generelle merknader

Lovbestemmelsen (I)

Merknader til de enkelte paragrafer i forskrift om kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning (II).

I. Lovbestemmelsen

Kommunelovens regler om kommuners og fylkeskommuners finansforvaltning finnes i § 52 som lyder:

«§ 52 Finansforvaltning

1. Kommunestyret og fylkestinget skal selv gi regler for kommunens eller fylkeskommunens finansforvaltning.
2. Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om disposisjoner som innebærer finansiell risiko.
3. Kommuner og fylkeskommuner skal forvalte sine midler slik at tilfredsstillende avkastning kan oppnås, uten at det innebærer vesentlig finansiell risiko, og under hensyn til at kommunen og fylkeskommunen skal ha midler til å dekke sine betalingsforpliktelser ved forfall.»

II. Merknader til de enkelte paragrafer

Begrepet «kommuner» omfatter her kommuner og fylkeskommuner samt kommunale foretak (KF), kommunale bedrifter (jf. kommuneloven § 11) og interkommunale sammenslutninger (jf. kommuneloven § 27). Begrepet kommunestyre omfatter kommunestyre og fylkesting.

Til § 1

Forskriften gjelder for kommuner og fylkeskommuner.

Til § 2

Kommunestyret har det overordnede ansvar for kommunens finansforvaltning. Den kommunale administrasjonen er ansvarlig overfor kommunestyret for at forvaltningen skjer på en betryggende måte. Dette gjelder uavhengig av om oppgaven utføres av administrasjonen selv, eller som en tjeneste administrasjonen kjøper i markedet. Det er nødvendig at administrasjonen har klare fullmakter fra kommunestyret å forholde seg til i den løpende finansforvaltningen. Kommunestyret skal derfor selv fastsette nærmere regler for kommunens finansforvaltning. Reglementet for finansforvaltningen vil også sikre at den kommunale administrasjonen forvalter midlene i tråd med Kommunestyrets ønske. Kommunestyret bør som øverste kommunale organ innenfor kommunelovens rammer avveie forhold som avkastning, risiko og likviditet i kommunens finansforvaltning.

Med finansforvaltning siktes det til rutiner for forvaltning av finansielle aktiva og metoder/rutiner ved opptak av lån/inngåelse av leasingavtaler mv. samt forvaltning av gjeldsporteføljen.

Reglementet skal omfatte følgende forvaltningstyper:

- a) Plassering og forvaltning av ledig likviditet og andre midler beregnet for driftsformål. Ved slik forvaltning skal det legges spesielt stor vekt på lav finansiell risiko og høy likviditet.
- b) Forvaltning av gjeldsporteføljen og øvrige finansieringsavtaler, herunder også metoder og rutiner ved opptak av lån.
- c) Plassering av langsiktige finansielle aktiva som forvaltes atskilt fra kommunens midler beregnet for driftsformål.

Etter Kommuneloven § 52 nr. 3, skal kommuner ha midler til å dekke sine betalingsforpliktelser ved forfall. Med dette menes at det til enhver tid skal være ledig likviditet til å dekke utbetalinger. Kommunens midler (finansielle aktiva) kan derfor ikke i sin helhet benyttes til plasseringer i verdipapirer uten tilstrekkelig likviditet. Kommunen må vurdere hvor mye likvide midler som er nødvendig for å dekke utbetalinger. Loven gir ikke adgang til å låne likviditet dersom behovet for likviditet skyldes at driftslikviditet er bundet opp ut over forfall for forpliktelsene. Med likviditet menes kontanter, bankinnskudd og verdipapirer med en gjenstående løpetid på 3 måneder eller kortere.

Kommunens ledige likviditet og andre midler beregnet for driftsformål må i stor grad være tilgjengelig til den daglige driften av kommunens virksomhet. Det skal derfor legges stor vekt på at midlene forvaltes med sikte på lav finansiell risiko og høy likviditet.

Forvaltning av gjeldsporteføljen er en viktig del av kommunens finansforvaltning. I likhet med de øvrige forvaltningstyper, er det kommunestyrets ansvar å angi hvordan administrasjonen skal håndtere forvaltningen. I tillegg til punktene angitt i forskriftens § 3, kan det eksempelvis være naturlig å ta stilling bl.a. til følgende i denne type forvaltning: regler for beregning av reell lånekostnad, regler for avdekking av valutarisiko, regler for vurdering av motparter, regler for bruk av aktiv forvaltning kontra indeksforvaltning.

Plassering av langsiktige finansielle aktiva som forvaltes atskilt fra kommunens midler beregnet for driftsformål skiller seg fra sistnevnte ved at forvaltningen av disse midlene ikke er utslagsgivende for kommunens tjenesteproduksjon på kort sikt. Siden det her er avkastning på lang sikt som er formålet, kan det være naturlig å fokusere mindre på kortsiktige svingninger i markedet. Ved denne forvaltningen vil derfor kommunen kunne godta noe lavere likviditet i bytte mot muligheten for en noe høyere avkastning på lang sikt. Det må likevel ikke tas en finansiell risiko som anses vesentlig, jf. kommuneloven § 52 nr. 3.

Til § 3

Uavhengig av hvilken forvaltningstype som er berørt, skal kommunestyret eller fylkestinget gjennom reglementet ta stilling til følgende, både i forhold til finansforvaltningen generelt men også i forhold til den enkelte forvaltningstype:

- Formålet med forvaltningen
- Generelle begrensninger for forvaltningen
- Finansiell risiko
- Risikospredning
- Rutiner for rapportering av utviklingen i ovennevnte forhold fra forvalter(e) av finansielle transaksjoner, samt rutiner for rapportering fra uavhengig instans som skal vurdere om forvalter(e) følger opp de fastlagte regler for forvaltning.

Formålet med forvaltningen

Kommunestyret bør gi en generell fremstilling av formålet med kommunens finansforvaltning. Det bør også gis en tilsvarende fremstilling av formålet med forvaltning av de enkelte forvaltningstyper.

Generelle begrensninger for forvaltningen

Kommunestyret skal vurdere generelle begrensninger for forvaltningen. Med dette menes begrensninger på hvor stor del av kommunens finansielle midler som kan plasseres i en angitt aktiva. Plassering i eksempelvis aksjemarkedet bør begrenses til en angitt prosentdel av kommunens samlede finansielle midler. Konsentrasjon av enkelt aktiva kan medføre vesentlig finansiell risiko. Kommunestyret bør derfor bestemme hvilke typer av finansielle aktiva/instrumenter som kan benyttes i finansforvaltningen og hvilke begrensninger som skal gjelde for anvendelsen av de ulike aktiva/instrumenter.

Finansiell risiko

Kommuner påtar seg en finansiell risiko ved disposisjoner som gjelder plassering og lån av midler. Kommunenes finansforvaltning skal drives slik at kommunen ikke påføres vesentlig finansiell risiko. Det eksisterer ulike typer av finansiell risiko. Definisjoner av typer av finansiell risiko er gitt i figur 1.

Kredittrisiko	Kredittrisiko representerer faren for at låntaker, eller motparten i en derivatkontrakt, ikke betaler tilbake hele eller deler av lånet (inkludert rentene).
Markedsrisiko	Risikoen for tap som følge av endringer i priser og kurssvingninger i de markedene kommunene er eksponert, herunder:
Renterisiko	Renterisiko representerer risikoen for at verdien på lån og plasseringer i rentebærende verdipapirer endrer seg når renten endrer seg. Går renten opp, går verdien av plasseringer i rentebærende verdipapirer ned (og motsatt).
Likviditetsrisiko	Likviditetsrisiko representerer faren for at midler ikke kan transformeres til kontanter i løpet av en rimelig tidsperiode.
Valutarisiko	Valutarisiko representerer risikoen for tap pga. kurssvingninger i valutamarkedet.
Systematisk risiko i aksjemarkedet (generell markedsrisiko)	Systematisk risiko er forbundet med sannsynligheten for at det aktuelle aksjemarkedet vil stige eller falle – både på kort og lang sikt.
Usystematisk risiko i aksjemarkedet (selskapsrisiko)	Usystematisk risiko er forbundet med risikoen for at verdien av det aktuelle investeringsobjekt (selskap) en investerer i, vil stige eller falle i forhold til verdien på markedet – både på kort og lang sikt.

Figur 1 Typer av finansiell risiko

Finansiell risiko er knyttet til usikkerhet om den framtidige verdien av plasseringen eller forpliktelsen i forhold til verdien på plasseringstidspunktet, eller tidspunkt for avtaleinngåelse. Det vil ofte være en samvariasjon mellom grad av risiko og avkastningspotensialet på plasseringen. Risikospredning er i denne sammenheng viktig. Krav til risikospredning skal utgjøre en del av kommunens finansforvaltningsreglement, jf. nedenfor.

Risikospredning

Det skal i kommunens finansforvaltningsreglement angis krav til risikospredning. Risikospredning oppnås ved fordeling på flere aktivaklasser, debitorgrupper og utstedere. Risikospredning reduserer den finansielle risiko ved å gi en mer stabil og forutsigbar avkastning over tid.

Rutiner for rapportering av utviklingen i ovennevnte forhold fra forvalter(e) av finansielle transaksjoner, samt rutiner for rapportering fra uavhengig instans som skal vurdere om forvalter(e) følger opp de fastlagte regler for forvaltning.

Det er vesentlig at kommunestyret som kommunens øverste organ med ikke altfor store mellomrom får seg forelagt rapporter fra kommunens administrasjon om hvordan kommunens likvider og lånegjeld forvaltes.

Kommunens finansforvaltningsreglement bør ikke begrenses til punktene beskrevet ovenfor. I tillegg til punktene ovenfor kan et slikt reglement eksempelvis inneholde:

- Målsettinger
- Interne fullmakter
- Rammer for tillatt risikonivå
- Krav til avkastning
- Retningslinjer for rapportering, kontroll og evaluering av gjennomførte disposisjoner.

Til § 5

Rutinene som er etablert for å vurdere finansiell risiko og å håndtere slik risiko skal vurderes av uavhengig kompetanse. Kommunens finansforvaltningsreglement skal også vurderes av uavhengig kompetanse. Med uavhengig kompetanse siktes det til kompetanse som er uavhengig av den kommunale administrasjonen, og dessuten må kompetansen stå fritt i forhold til de miljøer som eventuelt skal forvalte porteføljene. Kompetanse som er nyttet ved utarbeidelse av reglementet vil ikke være uavhengig. Med kompetanse siktes det til faglig kompetanse på finansiell risiko. Slik uavhengig kompetanse *kan* være kommunerevisjonen, forutsatt at kommunerevisjonen har den nødvendige faglige kompetanse på finansiell risiko. Kommunens finansforvaltningsreglement bør være sentral ved vurderingen av rutinene.

Kommunestyret eller fylkestinget skal påse at rutinene for å vurdere finansiell risiko i de enkelte finanstransaksjonene, blir fulgt opp.

Til § 6

Forskriften trer i kraft 1. april 2001. Valutaforskriften av 13. januar 1993 nr. 4034 oppheves fra samme tidspunkt. Kommuner gis frist til 31. desember 2001 med å tilfredsstille forskriftens krav til reglement for kommuner og fylkeskommuners finansforvaltning, jf. § 2, § 3 og § 5.

21. mars Nr. 300 2001

Forskrift om endring i forskrift om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 21. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 8 og § 11. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 44 om faktorer og fartøyskvoter mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Faktoren i ringnotgruppens fiske er fastsatt til 8,5.

§ 2 skal lyde:

Faktoren i trålgruppens fiske er fastsatt til 7,7.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. mars Nr. 301 2001

Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 21. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 2 nytt andre ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 er det tillatt å fiske innenfor 4 nautiske mil utenfor Makkaur-Syltefjord innenfor et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 70° 33,0' N 31° 15,0' Ø (på 4 n. mils grense)
2. 70° 02,0' N 29° 55,0' Ø
3. 69° 56,5' N 29° 55,0' Ø

4. 69° 50,0' N 30° 52,6' Ø (på 4 n. mils grense)

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mars Nr. 302 2001

Forskrift om forenklet beregning av toll og avgifter for reisegods.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. mars 2001 med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser § 2 nr. 6 og Stortingets årlige avgiftsvedtak om særavgifter til statskassen. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Reisende som ankommer tollområdet kan i tillegg til de varer som kan innføres toll- og avgiftsfritt etter Finansdepartementets forskrift av 26. mai 1978 nr. 12 om tollfrihet for reiseutstyr og reisegods, innføre alkoholholdig drikk, tobakkvarer samt sjokolade- og sukkervarer i de mengder og etter de satser som følger av tabellen nedenfor. Vilkårene i ovennevnte forskrift § 3 nr. 1 gjelder tilsvarende.

<i>Vare</i>	<i>Mengde</i>	<i>Sats</i>	
Svakvin (2,5–14,9 volumprosent)	Til sammen inntil 4 liter	47 kr pr. liter	35 kr pr. 1/1 flaske
Sterkvin (15,0–22,0 volumprosent)		95 kr pr. liter	70 kr pr. 1/1 flaske
Brennevin (22,1–60,0 volumprosent)		325 kr pr. liter	225 kr pr. 1/1 flaske
Øl (2,5 volumprosent og over)	Inntil 10 liter	21 kr pr. liter	7 kr pr. 0,33 liter
Røyketobakk	Til sammen inntil 500 gram	130 kr pr. 100 gram	
Snus og skråtobakk		62 kr pr. 100 gram	
Sigarer og sigarillos		190 kr pr. 100 gram	
Sigaretter	Inntil 400 stk	190 kr pr. 100 stk	
Sigarettpapir og -hylser	Inntil 400 stk	4 kr pr. 100 blad/hylser	
Sjokolade og sukkervarer	Inntil 5 kg	24 kr pr. kg	

§ 2. Forskriften gjelder fra 1. mai 2001. Fra samme dato oppheves Finansdepartementets forskrift av 26. august 1998 nr. 846 om forenklet beregning av toll og avgifter for reisegods.

22. mars Nr. 303 2001

Forskrift om endring i forskrift om persontransport mot vederlag innenfor Longyearbyen.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift av 30. mars 1984 nr. 819 om persontransport med motorvogn mot vederlag på Svalbard. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 28. mai 1991 nr. 343 om persontransport mot vederlag innenfor Longyearbyen gjøres følgende endringer:

Ny § 10 skal lyde:

§ 10.

- a) Fører av drosje, turvogn og rutevogn, må under persontransport mot vederlag ha kjøreseddel i tillegg til førerkort.
- b) Kjøreseddel gjelder for Longyearbyen og utferdiges av sysselmannen etter søknad (på fastsatt blankett).
- c) Den som skal få kjøreseddel må være fylt 20 år og ha slik vandel at sysselmannen ikke finner vedkommende uskikket til å virke som fører av slik motorvogn som nevnt under a).
- d) Kjøreseddel utstedes for 5 år.
- e) Sysselmannen kan treffe vedtak om å kalle kjøreseddel tilbake dersom vedkommende ikke er edruelig eller viser seg å være upålitelig eller ha andre egenskaper som gjør at han må antas å være uskikket til å være fører av motorvogn under personbefordring mot vederlag. Slikt vedtak kan også treffes for begrenset tid eller for alltid dersom allmene hensyn tilsier det og motorvognføreren er ilagt straff for overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av vegtrafikkloven. Tilbakekalling av kjøreseddel er ikke til hinder for at sysselmannen utferdiger ny kjøreseddel dersom de grunner som tilsa tilbakekallingen ikke lenger foreligger.
- f) Finner sysselmannen at innehaver av kjøreseddel med skjellig grunn er mistenkt for et straffbart forhold som kan medføre tilbakekalling av kjøreseddel, kan sysselmannen ta kjøreseddelen ifra ham inntil saken er endelig avgjort, dog ikke utover tre uker uten kjennelse fra forhørsretten. Når sysselmannen vil ta kjøreseddelen fra en fører eller det er truffet vedtak om inndraging av kjøreseddelen, plikter innehaveren straks å levere den til sysselmannen. Blir en som ikke har kjøreseddel, med skjellig grunn mistenkt for et straffbart forhold som kan

ha betydning for adgangen til å få kjøreseddel, kan sysselmannen bestemme at kjøreseddel ikke skal utstedes før saken er endelig avgjort, likevel ikke utover 3 måneder uten kjennelse fra forhørsretten.

Nåværende § 10, § 11, § 12 og § 13 blir § 11, § 12, § 13 og § 14.

§ 13 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Sysselmannens avgjørelser vedrørende kjøreseddel etter § 10 kan påklages til Samferdselsdepartementet, jf. § 1 annet ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2001.

22. mars Nr. 304 2001

Forskrift om endring i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. mars 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 1 fjerde ledd, jf. kgl.res. av 17. mars 1967 nr. 3462 om delegering av myndighet etter loven. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 10. november 1993 nr. 1018 om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard gjøres følgende endringer:

Romertall I punktet «Til loven § 24 og § 30» skal lyde:

I tillegg til loven § 24 sjuende ledd og til forskrifter av 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v. gjelder:

Med ordlyden «fylkeslegen» forstås «fylkeslegen i Troms».

Førerkortforskriften § 7 nr. 2, 6 og 7 samt § 35 gjelder ikke. I forskrift av 28. mai 1991 nr. 343 om persontransport med motorvogn mot vederlag innenfor Longyearbyen § 10 og § 13 er det gitt regler om kjøreseddel mv.

I stedet for førerkortforskriften § 35 gjelder:

Person med utenlandsk førerkort som er gyldig i hjemlandet kan nytte slikt førerkort for vedkommende motorvogngruppe under hele oppholdet på Svalbard. Førerkortet må gi førerrett etter Wien-konvensjonen av 1968 om vegtrafikk. Innehaver må imidlertid ikke ha fått annet førerkort inndratt eller ha sperrefrist for utstedelse av førerkort.

I tillegg til førerkortforskriften § 12 annet ledd gjelder:

På Svalbard kan det avlegges førerprøve bare for klasse S beltemotorsyssel.

I tillegg til førerkortforskriften § 30 nr. 1 gjelder:

Førerkort med begrenset gyldighetstid på grunn av manglende kurs i mørkekjøring gjelder etter sin utløpsdato bare for kjøring på Svalbard. Nytt førerkort med to års gyldighet kan utstedes kun en gang. Kravet om obligatorisk kurs i mørkekjøring faller bort for innehaver som har kjøreeerfaring under minst tre års opphold på Svalbard.

Forskrift av 23. juli 1986 nr. 1605 om obligatorisk opplæring for fører av moped m.v. gjelder ikke for personer som har fast opphold på Svalbard.

Romertall I punktet «Til loven § 40» oppheves.

Romertall II første ledd skal lyde:

Vegkontoret i Troms utfører vegtrafikktilsyn for Svalbard. Vegdirektoratet kan godkjenne at dets gjøremål helt eller delvis utføres av stedfortreder som oppholder seg på Svalbard. Myndighet som etter vegtrafikkloven eller forskrift gitt i medhold av loven er tildelt annen myndighet enn Kongen, departementet, eller ved delegering – Vegdirektoratet, tilligger sysselmannen med mindre annet er bestemt ovenfor.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2001.

23. mars Nr. 305 2001

Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv.

Fastsatt av Skattedirektoratet 23. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 8. november 2000 nr. 1101 om innbetalingsordningen for skatt § 4. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 29. desember 1997 nr. 1435 om gjennomføring av innbetalingsordningen for skatt mv. gjøres følgende endringer:

§ 2, § 3, § 4, § 5, § 6 og § 7 skal lyde:

§ 2. Avregningsentralenes arbeid med betalingsblankettene

1. Avregningsentralene skal tilrettelegge de mottatte betalingsblankettene for optisk lesing og sørge for at innbetalingsdato i banken og andre opplysninger som ikke leses optisk blir registrert. Senest første virkedag etter mottak av betalingsblankettene, skal avregningsentralen (BBS) sende all registrert informasjon til kontoførende bank.
2. Betalingsblankettene skal leses/filmes og den leste/filmede informasjon skal oppbevares i 3 år.

§ 3. Overføring av innbetalinger til distriktenes særskilte bankkonti for skatt

Kontoførende bank skal godskrive distriktenes særskilte bankkonto for skatt senest første virkedag etter at oppdragene er mottatt.

§ 4. Kontoutdrag mv.

Kontoførende bank skal daglig sende kontoutdrag til vedkommende skatteoppkrever. Kopi av betalingsblanketter med feil eller manglende KID (rejects) sendes vedkommende skatteoppkrever.

§ 5. Overføring av data til vedkommende datasentral som drifter kommunens skatteregnskap

Data vedrørende behandlede transaksjoner skal overføres daglig fra kontoførende bank til den datasentral som drifter kommunens skatteregnskap.

§ 6. Postering i skatteregnskapet

1. Datasentralene skal daglig foreta postering i skatteregnskapet på grunnlag av data overført fra kontoførende bank, jf. § 5.
2. Skatteoppkreveren skal straks foreta registrering og postering i skatteregnskapet av mottatte transaksjoner med feil eller manglende KID (rejects), jf. § 4.

§ 7. Innbetalinger direkte til skatteoppkreveren

Alle skatteinnbetalinger som er foretatt direkte til skatteoppkreverens kontor skal registreres og posteres i skatteregnskapet den dag innbetalingen er foretatt.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 306 2001

Forskrift om endring i forskrift om kontante utbetalinger mv. fra skattekassen og registrering på postgiro.

Fastsatt av Skattedirektoratet 23. mars 2001 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 15. juni 1962 nr. 9919 om kontante utbetalinger mv. fra skattekassen og registrering på postgiro gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde slik:

Forskrift om kontante utbetalinger mv. fra skattekassen

Forskriften skal lyde:

- 1) Kontante utbetalinger fra skattekassen kan bare foretas når skatteoppkreveren i det enkelte tilfelle finner at det foreligger særskilte grunner for ikke – på vanlig måte – å benytte utbetalingskort.
- 2) Kontante inn- og utbetalinger posteres over konto 010, kassekonto, i det særskilte skatteregnskapet. På samme måte skal kassekonto debiteres og krediteres når det ved kontante innbetalinger til skattekassen er gjort fradrag for gebyrer, provisjoner mv. De respektive motkonti krediteres/debiteres.
- 3) Kontantbeholdningen ved dagens slutt skal senest neste virkedag overføres til distriktets særskilte konto for skatt. Samtidig skal det samlede beløp som er utbetalt kontant over skranken, gireres fra distriktets særskilte konto for skatt til distriktets særskilte konto for skatt. Girering ut og inn på distriktets særskilte konto for skatt skal likeledes foretas når det ved innbetalinger til skattekassen er gjort fradrag for gebyrer mv. Ved girering debiteres/krediteres konto 020.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 307 2001**Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 23. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 2 nytt tredje ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 er det tillatt å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene på Lopphavet innenfor et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 70° 42,0' N 21° 35,0' Ø (på 4 n. mils grense)
2. 70° 30,0' N 21° 50,0' Ø
3. 70° 20,0' N 20° 30,0' Ø
4. 70° 32,0' N 20° 16,0' Ø

II

Endringen trer i kraft straks.

26. mars Nr. 308 2001**Forskrift om endring i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag.**

Fastsatt av Finansdepartementet 26. mars 2001 med hjemmel i lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. § 12, jf. lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 42 og § 56. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. juni 1997 nr. 608 om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om ettergivelse og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på billighetsgrunnlag gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finans- og tolldepartementet 18. juni 1997 med hjemmel i lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 42 og § 56, lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard § 5–4, lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–5, lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 46 og § 47, jf. kgl.res. av 6. august 1993 nr. 801, og lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. § 12.

§ 1 første punktum skal lyde:

Finansdepartementets myndighet til å sette ned eller ettergi skatt etter skattebetalingsloven § 41 og § 42, svalbardskatteloven § 5–4 og artistskatteloven § 12 jf. skattebetalingsloven § 41, delegeres til Skattedirektoratet.

II

Endringene trer i kraft straks. Endringene har virkning også for saker som er innkommet før, men som ikke er ferdigbehandlet før ikrafttredelsen.

26. mars Nr. 309 2001**Forskrift om endring i forskrift om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om betalingsordning og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på innfordringsgrunnlag.**

Fastsatt av Finansdepartementet 26. mars 2001 med hjemmel i lov av 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister m.v. § 12, jf. lov av 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt § 56. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. juni 1997 nr. 609 om delegering av myndighet til å treffe avgjørelse om betalingsordning og nedsettelse av skatte- og avgiftskrav, forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter på innfordringsgrunnlag gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Denne forskrift omhandler krav på skatt, svalbardskatt, artistskatt, trygdeavgift, ansvarsbeløp etter skattebetalingsloven § 49, arbeidsgiveravgift, arveavgift, innenlands merverdiavgift, investeringsavgift, samt forsinkelsesrenter og innfordringsutgifter som knytter seg til slike krav.

II

Endringen trer i kraft straks. Endringen har virkning også for saker som er innkommet før, men som ikke er ferdigbehandlet før ikrafttredelsen.

26. mars Nr. 310 2001

Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 26. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 er det tillatt å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene på Loppahavet/Fugløyfjorden innenfor et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 70° 42,0' N 21° 35,0' Ø (på 4 nautiske mils grense)
2. 70° 30,0' N 21° 50,0' Ø
3. 70° 25,0' N 21° 10,0' Ø
4. 70° 10,0' N 21° 05,0' Ø
5. 70° 10,0' N 20° 10,0' Ø
6. 70° 32,0' N 20° 16,0' Ø (på 4 nautiske mils grense)

II

Endringen trer i kraft straks.

26. mars Nr. 311 2001

Forskrift om stopp i fisket etter sei for konvensjonelle fartøy under 28 meter største lengde nord for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 26. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1340 om regulering av fiske etter sei nord for 62° N i 2001 § 3 og § 23. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Fisket etter sei nord for 62° N for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap stoppes søndag 1. april 2001 klokken 2400.

§ 2. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2001.

27. mars Nr. 312 2001

Forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 27. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 1. mars 2001 nr. 190 om regulering av fangst av vågehval i 2001 § 4. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. *Maksimalkvote i fangstsonene Barentshavet, Svalbard og Vestfjorden*

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonene Barentshavet, Svalbard og Vestfjorden, kan fangste innenfor følgende maksimalkvoter:

<i>Gruppe</i>	<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Gruppe 1:	Fartøy under 18,8 meter:	13 vågehval
Gruppe 2:	Fartøy fra 18,8 til 25,3 meter:	17 vågehval
Gruppe 3:	Fartøy over 25,3 meter:	21 vågehval

Fartøy gis et minste garantert antall dyr på 6 vågehval.

§ 2. Maksimalkvote i fangstområdet Nordsjøen

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonen Nordsjøen, kan fangste innenfor følgende maksimalkvoter:

<i>Gruppe</i>	<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Gruppe 1:	Fartøy under 18,8 meter:	20 vågehval
Gruppe 2:	Fartøy fra 18,8 til 25,3 meter:	30 vågehval
Gruppe 3:	Fartøy over 25,3 meter:	40 vågehval

§ 3. Maksimalkvote i fangstområdet Jan Mayen

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonen Jan Mayen, kan fangste innenfor en maksimalkvote på 31 vågehval.

§ 4. Straffebestemmelse

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

27. mars Nr. 313 2001**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 27. mars 2001 med hjemmel i vegtrafikkloven av 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15, § 16 jf. Samferdselsdepartementets delegeringsvedtak av 24. november 1980 nr. 1, jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. II nr. 1 (Europaparlaments- og Rdir. 2000/25/EF). Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) er det foretatt endringer i kapitlene 5 og 25. Endringene gjelder gjennomføring i norsk rett av Europaparlaments- og Rdir. 2000/25/EF.

Endringsforskriften kan fås ved henvendelse til Statens vegvesen – Vegdirektoratet, postboks 8142 Dep, 0033 Oslo. Tlf.: 22073500.

Oppdatert forskrift kan skaffes ca. april fra Forlaget Last og Buss AS, Waldemar Thranesgate 86 c, 0175 Oslo. Tlf.: 22373449.

II

Endringene trer i kraft 27. mars 2001.

28. mars Nr. 314 2001**Forskrift om endring i forskrift om krav til melding og utfylling av kontrolliste ved fartøyers transport av farlig eller forurensende last.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 11 nr. 9, jf. Rdir. 1993/75/EØF. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 16. juni 1999 nr. 727 om krav til melding og utfylling av kontrolliste ved fartøyers transport av farlig eller forurensende last gjøres følgende endringer:

§ 1–3 ny bokstav a skal lyde:

- a) *Operatører*: Fartøyets redere, befraktere, forretningsførere eller agenter.

Nåværende bokstav a til h, blir bokstav b til i.

§ 2–2 skal lyde:

Før et fartøy går fra kai, ankerplass eller fortøyningsinnretning i norsk territorialfarvann, skal operatøren av fartøyet gi melding.

§ 2–3 skal lyde:

Dersom et fartøy kommer fra en havn utenfor det Europeiske Økonomiske Fellesskap, og har kurs for en norsk havn eller skal fortøye eller ankre i norsk territorialfarvann, skal operatøren av fartøyet gi melding før avgang fra lastehavnen.

§ 4–1 skal lyde:

Overtredelse av bestemmelsene i kap. 2 og kap. 3 straffes med bøter etter lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 28 første ledd bokstav d.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2001.

28. mars Nr. 315 2001

Forskrift om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt mv.

Fastsatt av Landbruksdepartementet og Sosial- og helsedepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 20, og lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1. Kunngjort 6. april 2001.

I

§ 1. Opprinnelsesmerking

Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 om innføring av en ordning for identifikasjon og registrering av storfe og merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av Rfo. (EF) nr. 820/97, Avdeling II og III med utfyllende Kfo. (EF) nr. 1825/2000, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen forøvrig.

Storfekjøtt, som definert i forordning Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt, fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i Norge, skal fra og med forskriftens ikrafttredelse merkes med opplysning om norsk opprinnelse. Registrerings- og identifiseringssystemet som er fastsatt i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 og forordning Kfo. (EF) nr. 1825/2000 skal legges til grunn for merkingen. Opplysningen om norsk opprinnelse skal gis enten som «Opprinnelse: Norge», eller ved opplysning om at dyret som kjøttet stammer fra er født, oppdrettet og slaktet i Norge.

§ 2. Definisjon av storfekjøtt mv.

Storfekjøtt som definert i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt skal forstås som ferskt storfekjøtt, kjølt eller fryst, herunder kvernet kjøtt, nyretapp og mellomgulv, jf. tolltariffens posisjoner 0201 og 0202, og tolltariffens varenummer ex 0206 10 00 og ex 0206 29 00. Uten hensyn til Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 12 første strekpunkt skal kravene til merking, jf. § 1, gjelde for alt kvernet kjøtt av storfe, jf. forskrift av 23. desember 1998 nr. 1470 om krav til kvernet kjøtt og tilberedt kjøtt og hygiene ved produksjon m.v.

§ 3. Godkjenning av spesifikasjoner

Vedtak om godkjenning av spesifikasjon for frivillig merking av storfekjøtt som nevnt i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16 treffes av Statens næringsmiddeltilsyn.

§ 4. Tilsyn og vedtak

Statens næringsmiddeltilsyn fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift og i godkjente spesifikasjoner overholdes, og fatter nødvendige vedtak for gjennomføringen av bestemmelsene i virksomheter under virkeområdet for lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon, og under virkeområdet for lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. i virksomheter som produserer kvernet kjøtt og i virksomheter som har regional, landsdekkende eller eksportrettet karakter og ved import av næringsmidler. Denne tilsyns- og vedtaksmyndigheten kan delegeres til det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet fører tilsyn med at bestemmelsene i denne forskrift og i godkjente spesifikasjoner overholdes hos øvrige virksomheter, og fatter nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene i forskriften og spesifikasjonene.

§ 5. Klage

Statens næringsmiddeltilsyn er klageinstans for vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet etter delegert myndighet.

Kommunestyret eller særskilt klagenemd er klageinstans for øvrige vedtak fattet av det kommunale eller interkommunale næringsmiddeltilsynet.

Fylkesmannen er klageinstans for vedtak fattet av kommunestyret eller særskilt klagenemd.

Landbruksdepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn i medhold av lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon.

Sosial- og helsedepartementet er klageinstans for vedtak fattet av Statens næringsmiddeltilsyn i medhold av lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler.

§ 6. Dispensasjon

I særskilte tilfelle, og forutsatt at det ikke vil stride mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn dispensere fra denne forskrift.

§ 7. *Tvangsmulkt*

Virksomhet som oversitter frist for oppfyllelse av pålegg etter bestemmelser i denne forskrift, kan ilegges tvangsmulkt etter bestemmelser i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler og lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon.

§ 8. *Straff*

Ved forsettelig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller pålegg etter denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler og lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon til anvendelse.

§ 9. *Ikrafttredelse mv.*

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2001. Forskriften skal ikke komme til anvendelse for kjøtt fra dyr som er slaktet før denne dato.

Bestemmelsene som gjelder frivillig merking av ferskt storfekjøtt i Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 artikkel 16 flg. Kfo. (EF) nr. 1825/2000 artikkel 6, og denne forskrift § 3 trer likevel ikke i kraft før dette fastsettes av Landbruksdepartementet og Sosial- og helsedepartementet.

II

Nedenfor gjengis Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 og Kfo. (EF) nr. 1825/2000. Europaparlaments- og Rfo. (EF) nr. 1760/2000 Avdeling II artikkel 11–15 og Kfo. (EF) nr. 1825/2000 artikkel 1–5 er gjengitt med de EØS-tilpasninger som antas å ville følge av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen for øvrig. Forordningsteksten for øvrig er satt i klammer. Forordningene er ikke inntatt i EØS-avtalen, og oversettelsene er derfor foreløpige:

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelsen av et system for identifikasjon og registrering av av storfe og om merking storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97

[EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 37 og 152, under henvisning til forslag fra Kommissjonen,¹ under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité,² under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen,³ etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 251⁴ og ut fra følgende betraktninger:

- 1) I artikkel 19 i rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter⁵ er det fastsatt at det skal innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstatene fra 1. januar 2000. I samme artikkel fastsettes det også at på grunnlag av forslag fra Kommissjonen, skal det vedtas alminnelige regler for det obligatoriske systemet før denne dato.
- 2) Etter rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 av 21. desember 1999 om fastsettelse av alminnelige regler for et obligatorisk system for merking av storfekjøtt,⁶ gjelder disse alminnelige reglene bare midlertidig i en periode på høyst åtte måneder, fra 1. februar til 31. august 2000.
- 3) Av klarhetshensyn bør forordning (EF) nr. 820/97 oppheves og erstattes av denne forordning.
- 4) Som følge av det ustabile markedet for storfekjøtt og storfekjøttprodukter som skyldes bovin spongiform encefalopati-krisen, har den større åpenheten omkring vilkårene for produksjon og markedsføring av de aktuelle produktene, særlig når det gjelder sporbarhet, hatt en positiv innvirkning på konsumet av storfekjøtt. For å bevare og styrke forbrukernes tillit til storfekjøtt og for å unngå å villed dem, er det nødvendig å utvikle et rammeverk der opplysninger gjøres tilgjengelig for forbrukerne gjennom en passende og klar produktmerking.
- 5) For å oppnå dette er det viktig å opprette både et mer effektivt system for identifikasjon og registrering av storfe på produksjonsstadiet og et særskilt system for fellesskapsmerking i storfekjøttsektoren basert på objektive kriterier på markedsføringsstadiet.
- 6) En slik forbedring vil gi garantier for at det også blir mulig å oppfylle visse krav av allmenn interesse, særlig når det gjelder vern av folkehelsen og dyrehelsen.
- 7) Dette vil dessuten bidra til å styrke forbrukernes tillit til kvaliteten på storfekjøtt og storfekjøttprodukter, bevare et høyt nivå for beskyttelse av folkehelsen og styrke den varige stabiliteten på markedet for storfekjøtt.
- 8) I artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i rådsdirektiv 90/425/EØF av 26. juni 1990 om veterinærkontroll og avlskontroll ved handel med visse levende dyr og produkter innenfor Fellesskapet med sikte på gjennomføring av det indre marked,⁷ er det fastsatt at dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres i samsvar med fellesskapsreglene og registreres på en slik måte at de kan spores tilbake til avsender- eller transitt-driftsenheten, -senteret eller -organisasjonen, og at disse identifikasjons- og registreringssystemene innen 1. januar 1993 skal utvides til å omfatte forflytning av dyr innenfor hver medlemsstats territorium.
- 9) I artikkel 14 i rådsdirektiv 91/496/EØF av 15. juli 1991 om fastsettelse av prinsippene for organisering av veterinærkontrollene av dyr som innføres til Fellesskapet fra tredjestater, og om endring av direktiv

- 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF,⁸ er det fastsatt at identifikasjonen og registreringen av slike dyr, bortsett fra slaktedyr og registrerte dyr av hestefamilien, i henhold til artikkel 3 nr. 1 bokstav c) i direktiv 90/425/EØF skal finne sted etter at denne kontrollen er utført.
- 10) Forvaltningen av visse fellesskapsstøtteordninger i landbrukssektoren krever individuell identifikasjon av visse typer husdyr. Identifikasjons- og registreringssystemene må derfor være egnet for anvendelse og kontroll av disse ordningene.
 - 11) Det er derfor nødvendig å sikre hurtig og effektiv utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene, slik at denne forordning kan anvendes på en korrekt måte. Det er fastsatt fellesskapsbestemmelser ved rådsforordning (EØF) nr. 1468/81 av 19. mai 1981 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre korrekt anvendelse av toll- og landbruksbestemmelsene,⁹ og ved rådsdirektiv 89/608/EØF av 21. november 1989 om gjensidig bistand mellom medlemsstatenes forvaltningsmyndigheter og om samarbeid mellom dem og Kommisjonen for å sikre riktig anvendelse av veterinær- og avlsbestemmelsene.¹⁰
 - 12) Gjeldende regler for identifisering og registrering av storfe er fastsatt i rådsdirektiv 92/102/EØF av 27. november 1992 om identifikasjon og registrering av dyr¹¹ og i forordning (EF) nr. 820/97. Erfaringen har vist at gjennomføringen av direktiv 92/102/EØF ikke har vært helt tilfredsstillende med hensyn til storfe, og at ytterligere forbedring er nødvendig. Det er derfor nødvendig å vedta en egen forordning for storfe for å styrke direktivets bestemmelser.
 - 13) Dersom innføringen av et forbedret identifikasjonssystem skal bli akseptert, er det viktig at produsentene ikke pålegges for store administrative krav. Det må fastsettes rimelige frister for gjennomføringen.
 - 14) For å kunne etterspore dyr hurtig og effektivt av hensyn til kontrollen av Fellesskapets støtteordninger, må hver enkelt medlemsstat opprette en nasjonal edb-basert database som kan registrere dyrenes identitet, alle driftsenhetene på dens territorium og forflytningene av dyrene i samsvar med bestemmelsene i rådsdirektiv 97/12/EF av 17. mars 1997 om endring og ajourføring av direktiv 64/432/EØF om dyrehelseproblemer ved handel med storfe og svin innenfor Fellesskapet,¹² som klarlegger helsekravene i forbindelse med denne databasen.
 - 15) Det er viktig av hver medlemsstat treffer de tiltak som eventuelt fortsatt er nødvendige for å sikre at den nasjonale edb-baserte databasen er i full drift så raskt som mulig.
 - 16) Det må tas skritt for å sørge for at det foreligger tekniske vilkår som sikrer best mulig kommunikasjon mellom produsenten og databasen og en utstrakt bruk av databasene.
 - 17) For å gjøre det mulig å etterspore forflytningene av storfe, må dyrene identifiseres med et øremerke i hvert øre og i prinsippet ledsages av et pass under alle forflytninger. Utformingen av øremerket og passet må fastsettes på fellesskapsplan. I prinsippet må det utstedes et pass for hvert dyr som har fått tildelt øremerke.
 - 18) Dyr som importeres fra tredjestater i samsvar med direktiv 91/496/EØF, må omfattes av de samme kravene til identifikasjon.
 - 19) Hvert dyr må beholde øremerkene hele livet.
 - 20) På grunnlag av arbeidet i Det felles forskningssenter er Kommisjonen i ferd med å undersøke mulighetene for å identifisere dyr elektronisk.
 - 21) Dyreholdere, unntatt transportører, må føre et ajourført register over dyrene på sine driftsenheter. Utformingen av registeret må fastsettes på fellesskapsplan. Vedkommende myndighet må på anmodning ha tilgang til dette registeret.
 - 22) Medlemsstatene kan fordele kostnadene ved gjennomføringen av disse tiltakene på hele storfekjøttsektoren.
 - 23) Myndigheten eller myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av den enkelte avdeling i denne forordning, må utpekes.
 - 24) Det bør innføres et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som skal være obligatorisk i alle medlemsstater. I samsvar med det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, angi på merket opplysninger om storfekjøttet og om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble slaktet.
 - 25) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør styrkes fra 1. januar 2002. Under det obligatoriske systemet skal næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt, i tillegg angi på merket opplysninger om opprinnelse, særlig om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppføret og slaktet.
 - 26) Opplysninger i tillegg til opplysningene om det sted hvor dyret eller dyrene som storfekjøttet stammer fra, ble født, oppføret og slaktet, kan gis under det frivillige systemet for merking av storfekjøtt.
 - 27) Det obligatoriske systemet for opprinnelsesmerking bør ha trådt i kraft fra 1. januar 2002, idet det bare kreves fullstendige opplysninger om forflytninger av storfe i Fellesskapet for dyr som er født etter 31. desember 1997.
 - 28) Det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt bør også gjelde for storfekjøtt som importeres til Fellesskapet. Det må imidlertid tas hensyn til det faktum at ikke alle opplysninger som kreves for merking av storfekjøtt produsert i Fellesskapet, er tilgjengelige for næringsdrivende eller organisasjoner i tredjestater. Det bør derfor fastsettes hvilke minimumsopplysninger som tredjestater må angi i merkingen.
 - 29) For næringsdrivende eller organisasjoner som framstiller hakket storfekjøtt, og som ikke er i stand til å framskaffe alle opplysninger som kreves i henhold til det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, må

- det fastsettes unntak som sikrer et visst minimum av opplysninger.
- 30) Formålet med merking er å skape størst mulig åpenhet omkring markedsføringen av storfekjøtt.
 - 31) Bestemmelsene i denne forordning må ikke påvirke rådsforordning (EØF) nr. 2081/92 av 14. juli 1992 om beskyttelse av geografiske betegnelser og opprinnelsesbetegnelser for landbruksvarer og næringsmidler.¹³
 - 32) For alle andre angivelser enn dem som hører under det obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, bør det også fastsettes en fellesskapsramme for merking av storfekjøtt, og i lys av de forskjellige beskrivelsene av storfekjøtt som markedsføres i Fellesskapet, er opprettelsen av et frivillig system for merking av storfekjøtt den mest hensiktsmessige løsningen. Dersom et slikt frivillig merkingssystem skal fungere effektivt, må det være mulig å spore merket storfekjøtt tilbake til dyret eller dyrene det stammer fra. Merkingen som gjøres av en næringsdrivende eller en organisasjon, skal godkjennes først etter at vedkommende myndighet har mottatt en varespesifikasjon. Næringsdrivende og organisasjoner skal bare ha rett til å merke storfekjøtt dersom merket inneholder deres navn eller identifikasjonslogo. Vedkommende myndigheter i medlemsstatene skal ha tillatelse til å trekke tilbake sin godkjenning av hvilken som helst varespesifikasjon i tilfelle uregelmessigheter. For å sikre at merkingsspesifikasjonene kan bli anerkjent i hele Fellesskapet, er det nødvendig å sørge for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene.
 - 33) Næringsdrivende og organisasjoner som importerer storfekjøtt til Fellesskapet fra tredjestater, ønsker kanskje også å merke sine produkter i samsvar med det frivillige merkingssystemet. Det bør derfor fastsettes bestemmelser som i størst mulig omfang gjør det mulig å sikre at tiltakene for merking av importert storfekjøtt er like pålitelige som for storfekjøtt fra Fellesskapet.
 - 34) Ved overgangen fra bestemmelsene fastsatt i avdeling II i forordning nr. 820/97, til bestemmelsene i denne forordning kan det oppstå vanskeligheter som det ikke er tatt hensyn til i denne forordning. For å være forberedt på disse mulighetene bør Kommisjonen derfor kunne vedta de nødvendige overgangsbestemmelser. Kommisjonen bør også være bemyndiget til å løse særlige praktiske problemer, når dette er berettiget.
 - 35) For å sikre at tiltakene fastsatt i denne forordning er pålitelige, er det nødvendig å pålegge medlemsstatene å utføre egnede og effektive kontrolltiltak. Disse kontrollene skal ikke berøre annen kontroll som Kommisjonen kan foreta analogt med artikkel 9 i rådsforordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 av 18. desember 1995 om beskyttelse av Det europeiske fellesskaps økonomiske interesser.¹⁴
 - 36) Det må fastsettes egnede sanksjoner i tilfelle overtredelse av bestemmelsene i denne forordning.
 - 37) De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne forordning bør vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen¹⁵ –
 - 1 EFT C 376 av 28.12.1999, s. 42.
 - 2 EFT C 117 av 26.4.2000, s. 47.
 - 3 EFT C 226 av 8.8.2000, s. 9.
 - 4 Europaparlamentsuttalelse av 12. april 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT), Rådets felles holdning av 6. juni 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT) og europaparlamentsbeslutning av 6. juli 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).
 - 5 EFT L 117 av 7.5.1997, s. 1.
 - 6 EFT L 334 av 28.12.1999, s. 1.
 - 7 EFT L 224 av 18.8.1990, s. 29. Direktivet sist endret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 av 15.3.1993, s. 49).
 - 8 EFT L 268 av 24.9.1991, s. 56. Direktivet sist endret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 av 1.7.1996, s. 1).
 - 9 EFT L 144 av 2.6.1981, s. 1. Direktivet opphevet ved forordning (EF) nr. 515/97 (EFT L 82 av 22.3.1997, s. 1).
 - 10 EFT L 351 av 2.12.1989, s. 34.
 - 11 EFT L 355 av 5.12.1992, s. 32. Direktivet sist endret av tilredelsesakten av 1994.
 - 12 EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1.
 - 13 EFT L 208 av 24.7.1992, s. 1.
 - 14 EFT nr. L 312 av 23.12.1995, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).
 - 15 EFT L 184 av 17.7.1999, s. 23.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

[AVDELING I]

[Identifikasjon og registrering av storfe]

[Artikkel 1]

[1. Hver medlemsstat skal opprette et system for identifikasjon og registrering av storfe i samsvar med bestemmelsene i denne avdeling.

2. Bestemmelsene i denne avdeling får anvendelse med forbehold for fellesskapsregler som kan bli fastsatt for utryddelse og bekjempelse av sykdommer, og med forbehold for direktiv 91/496/EØF og forordning (EØF) nr. 3508/92.¹ Bestemmelsene i direktiv 92/102/EØF som gjelder særskilt for storfe, får imidlertid ikke lenger anvendelse fra den dato da disse dyrene skal identifiseres i samsvar med denne avdeling.]

¹ EFT L 355 av 5.12.1992, s. 1. Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 1036/1999 (EFT L 127 av 21.5.1999, s. 4).

[Artikkel 2]

[I denne avdeling menes med:

- «dyr»: dyr av storfe som definert i artikkel 2 nr. 2 bokstav b) og c) i direktiv 64/432/EF,¹
- «driftsenhet»: enhver virksomhet eller bygning, eller ved utegangeroppdrett, ethvert sted innenfor samme

- medlemsstats territorium der det holdes, oppdrettes eller håndteres dyr nevnt i denne forordning,
- «dyreholder»: enhver fysisk eller juridisk person som har ansvar for dyr, også midlertidig, herunder under transport eller på et marked,
 - «vedkommende myndighet»: den sentrale myndighet eller myndighetene i en medlemsstat som er ansvarlige for å foreta veterinærkontroll og for gjennomføringen av denne avdeling, eller når det gjelder kontroll av tilskudd, myndighetene som er ansvarlige for gjennomføringen av forordning (EØF) nr. 3508/92.]
- 1 EFT L 21 av 29.7.1964. Direktivet er ajourført ved direktiv 97/12/EF (EFT L 109 av 25.4.1997, s. 1) og sist endret ved direktiv 98/99/EF (EFT L 358 av 31.12.1998, s. 107).

[Artikkel 3]

[Systemet for identifikasjon og registrering av storfe skal omfatte følgende elementer:

- a) øremerker for identifikasjon av det enkelte dyr,
- b) edb-baserte databaser,
- c) dyrepass,
- d) individuelle registre som føres på den enkelte driftsenhet.

Kommisjonen og vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten skal ha tilgang til alle opplysninger i henhold til denne avdeling. Medlemsstatene og Kommisjonen skal treffe de tiltak som er nødvendige for å sikre tilgang til disse opplysningene for alle berørte parter, herunder berørte forbrukerorganisasjoner godkjent av medlemsstaten, forutsatt at dataene sikres fortløpig behandling og beskyttelse i henhold til nasjonal lovgivning.]

[Artikkel 4]

[1. Alle dyr på en driftsenhet som er født etter 31. desember 1997 eller som etter 1. januar 1998 er beregnet på handel innenfor Fellesskapet, skal identifiseres med et øremerke som festes i hvert øre og er godkjent av vedkommende myndighet. Begge øremerkene skal være påført samme entydige identifikasjonskode som gjør det mulig å identifisere det enkelte dyr og driftsenheten det ble født på. Som et unntak fra disse kravene kan dyr som er født før 1. januar 1998 og beregnet på handel innenfor Fellesskapet etter denne dato, inntil 1. september 1998 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Som et unntak fra første ledd kan dyr som er født før 1. januar 1998 og beregnet på handel innenfor Fellesskapet etter denne dato med henblikk på umiddelbar slaktning, inntil 1. september 1999 identifiseres i samsvar med direktiv 92/102/EØF.

Storfe beregnet på kulturelle eller sportslige arrangementer (unntatt messer og utstillinger) kan istedenfor øremerker identifiseres med et identifikasjonssystem som er godkjent av Kommisjonen og gir de samme garantier.

2. Øremerket skal påsettes innen en frist som regnes fra dyrets fødsel og fastsettes av medlemsstaten, i alle tilfeller før dyret flyttes fra driftsenheten det ble født på. Fristen skal til og med 31. desember 1999 ikke være lenger enn 30 dager, og etter denne dato ikke lenger enn 20 dager.

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommisjonen fastsette under hvilke omstendigheter medlemsstatene kan forlenge maksimumsfristen.

Dyr født etter 31. desember 1997 kan ikke flyttes fra en driftsenhet med mindre de er identifisert i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

3. Dyr som er importert fra en tredjestat og har gjennomgått kontrollene nevnt i direktiv 91/496/EØF og blir værende på Fellesskapets territorium, skal innen en frist som fastsettes av medlemsstaten, men senest 20 dager etter de nevnte kontrollene, og i alle tilfeller før de flyttes fra driftsenheten, identifiseres på bestemmelsesdriftsenheten med et øremerke i samsvar med bestemmelsene i denne artikkel.

Det er imidlertid ikke nødvendig å identifisere dyret dersom bestemmelsesdriftsenheten er et slakteri i medlemsstaten der kontrollene er foretatt, og dyret slaktes innen 20 dager etter kontrollene.

Tredjestatens opprinnelige identifikasjon skal registreres i databasen nevnt i artikkel 5, eller dersom denne ennå ikke er i full drift, i registrene nevnt i artikkel 3, sammen med identifikasjonskoden som bestemmelsesmedlemsstaten har tildelt.

4. Dyr fra en annen medlemsstat skal beholde sitt opprinnelige øremerke.

5. Øremerker må ikke fjernes eller skiftes uten tillatelse fra vedkommende myndighet.

6. Øremerkene skal tildeles driftsenheten og fordeles og festes på dyrene på en måte som fastsettes av vedkommende myndighet.

7. Senest 31. desember 2001 skal Europaparlamentet og Rådet på grunnlag av en rapport fra Kommisjonen ledsaget av eventuelle forslag og i samsvar med framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 95, gjøre vedtak om muligheten av å innføre elektronisk identifikasjon på bakgrunn av framskrittene som er gjort på dette området.]

[Artikkel 5]

[Vedkommende myndighet i medlemsstatene skal opprette en edb-basert database i samsvar med bestemmelsene i artikkel 14 og 18 i direktiv 64/432/EF.

De edb-baserte databasene skal senest 31. desember 1999 være i full drift, og skal fra denne dato inneholde alle data som kreves i samsvar med direktivet nevnt ovenfor.]

[Artikkel 6]

[1. Fra 1. januar 1998 skal vedkommende myndighet utstede et pass for hvert dyr som skal identifiseres i samsvar med artikkel 4, innen 14 dager etter meldingen om dyrets fødsel, eller når det gjelder dyr importert fra tredjestater, innen 14 dager etter meldingen om den berørte medlemsstats nye identifikasjon av dyret i samsvar med artikkel 4 nr. 3. Vedkommende myndighet kan utstede pass til dyr fra en annen medlemsstat på samme vilkår. I disse tilfellene skal passet som ledsager dyret ved ankomsten, leveres til vedkommende myndighet, som skal returnere det til medlemsstaten som utstedte det.

På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommissjonen fastsette under hvilke omstendigheter maksimumsfristen kan forlenges.

2. Når et dyr flyttes, skal passet ledsage det.
3. Som unntak fra nr. 1 første punktum og fra nr. 2, kan medlemsstater
 - som har en edb-basert database som etter Kommissjonens vurdering er i full drift i samsvar med artikkel 5, bestemme at det skal utstedes pass bare for dyr beregnet på handel innenfor Fellesskapet, og at disse dyrene skal ledsages av passet sitt bare når de flyttes fra den berørte medlemsstats territorium til en annen medlemsstats territorium, og i så fall skal passet inneholde opplysninger fra den edb-baserte databasen. I disse medlemsstatene skal passet som ledsager dyret ved import fra en annen medlemsstat, leveres til vedkommende myndighet ved ankomsten.
 - til 1. januar 2000 godkjenne at det utstedes kollektive dyrepass for besetninger som flyttes innenfor den berørte medlemsstat, forutsatt at disse besetningene har samme opprinnelse og bestemmelsessted og ledsages av veterinærattest.
4. Når et dyr dør, skal dyreholderen returnere passet til vedkommende myndighet innen sju dager etter dyrets død. Dersom dyret sendes til et slakteri, skal slakteriets leder ha ansvaret for at passet returneres til vedkommende myndighet.

Når dyr eksporteres til tredjestater, skal den siste dyreholderen levere passet til vedkommende myndighet på eksportstedet.]

[Artikkel 7]

- [1. Alle dyreholdere, unntatt transportører, skal
 - føre et ajourført register,
 - når den edb-baserte databasen er i full drift, rapportere alle forflytninger til og fra driftsenheten og alle fødsler og dødsfall av dyr på driftsenheten sammen med datoene for disse tilfellene til vedkommende myndighet innen en frist som skal fastsettes av medlemsstaten, som skal være på mellom tre og sju dager etter at tilfellet inntraff. På anmodning fra en medlemsstat og etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, kan imidlertid Kommissjonen fastsette under hvilke omstendigheter medlemsstatene kan forlenge maksimumsfristen, og fastsette særlige regler for forflytning av storfe, som om sommeren beiter på forskjellige steder i fjellområder.
2. Alle dyreholdere skal i påkommende tilfelle og i samsvar med bestemmelsene i artikkel 6, fylle ut passet umiddelbart etter ankomst av hvert dyr til og før avgang av hvert dyr fra driftsenheten og påse at passet ledsager dyret.
3. Alle dyreholdere skal på anmodning gi vedkommende myndighet alle opplysninger om opprinnelse, identifikasjon og eventuelt bestemmelsessted for dyr som de har eid, holdt, transportert, markedsført eller slaktet.
4. Registeret skal ha et format som er godkjent av vedkommende myndighet, det skal føres manuelt eller på datamaskin, og det skal til enhver tid på anmodning stå til rådighet for vedkommende myndighet i en minimumsperiode som skal fastsettes av vedkommende myndighet, men som skal være minst tre år.]

[Artikkel 8]

[Medlemsstatene skal utpeke den myndighet som er ansvarlig for å påse at denne avdeling overholdes. De skal underrette hverandre og Kommissjonen om hvem denne myndighet er.]

[Artikkel 9]

[Medlemsstatene kan la dyreholderne dekke kostnadene i forbindelse med systemene nevnt i artikkel 3 og kontrollene fastsatt i denne avdeling.]

[Artikkel 10]

[De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne avdeling skal vedtas etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene skal særlig omfatte

- a) bestemmelser om øremerkene,
- b) bestemmelser om passet,
- c) bestemmelser om registeret,
- d) minstekrav til kontrollene som skal utføres,
- e) anvendelse av administrative sanksjoner,
- f) overgangsbestemmelser som kreves for å lette anvendelsen av denne avdeling.]

AVDELING II

Merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

Artikkel 11

En næringsdrivende eller en organisasjon som definert i artikkel 12, som:

- i henhold til avsnitt I i denne avdeling skal merke storfekjøtt på alle trinn i markedsføringen,
- i henhold til avsnitt II i denne avdeling ønsker å merke storfekjøtt på salgsstedet slik at det gis andre opplysninger enn dem som er fastsatt i artikkel 13, om opprinnelse, visse særtrekk eller produksjonsvilkår for det merkede kjøttet eller dyret det stammer fra,

skal gjøre dette i samsvar med denne avdeling.

Denne avdeling får anvendelse uten å berøre andre relevante **EØS-regler**, særlig om storfekjøtt.

Artikkel 12

I denne avdeling menes med:

- «storfekjøtt»: alle produkter som hører inn under KN-kode 0201, 0202, 0206 10 95 og 0206 29 91,
- «merking»: festing av merke på ett eller flere kjøttstykker eller deres emballasje, eller når det gjelder ikke-ferdigpakkede varer, skriftlig og synlig forbrukerinformasjon på salgsstedet,
- «organisasjon»: en gruppe næringsdrivende fra samme eller forskjellige sektorer av storfekjøtt-handelen.

AVSNITT I

Fellesskapssystem for obligatorisk merking av storfekjøtt*Artikkel 13*

Alminnelige regler

1. Næringsdrivende og organisasjoner som markedsfører storfekjøtt i **EØS**, skal merke det i samsvar med denne artikkel.

Det obligatoriske merkingssystemet skal sikre at det er forbindelse mellom på den ene siden identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker, og på den andre siden det enkelte dyr, eller, der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, den berørte gruppen av dyr.

2. Et merke skal inneholde følgende opplysninger:

- a) et referansenummer eller en referansekode som sikrer forbindelsen mellom kjøttet og dyret eller dyrene. Dette nummeret kan være det identifikasjonsnummeret for det enkelte dyr som storfekjøttet stammer fra, eller identifikasjonsnummeret for en gruppe av dyr,
- b) godkjeningsnummeret for slakteriet der dyret eller gruppen av dyr ble slaktet, og medlemsstaten eller tredjestaten der slakteriet ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Slaktet i (**EØS-statens** eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer)»,
- c) virksomhetsnummeret for nedskjæringsanlegget der skrotten eller gruppen av skrotter ble nedskåret, og **EØS-staten** eller tredjestaten der anlegget ligger. Angivelsen skal ha følgende form: «Nedskåret i (**EØS-staten** eller tredjestatens navn) (virksomhetsnummer)».

3. **EØS-staten** kan imidlertid, fram til 31. desember 2001, dersom det finnes tilstrekkelige opplysninger i identifikasjons- og registreringssystem for storfe, som omhandles i avdeling I, beslutte at det for storfekjøtt fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet på deres territorium også må angis tilleggsopplysninger på merkene.

4. Et obligatorisk system som fastsatt i nr. 3, må ikke føre til forstyrrelser i handelen mellom **EØS-statene**.

Gjennomføringsordningene som skal gjelde i de medlemsstatene som ønsker å anvende bestemmelsene i nr. 3, må godkjennes på forhånd av **EFTAs overvåkningsorgan**.

5.

- a) Fra 1. januar 2002 skal næringsdrivende og organisasjoner også angi følgende opplysninger på merket:
 - i) **EØS-staten** eller tredjestaten der dyret er født,
 - ii) **EØS-statene** eller tredjestatene der oppføringen fant sted,
 - iii) **EØS-staten** eller tredjestaten der slaktingen fant sted.
- b) Dersom storfekjøttet stammer fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet:
 - i) i én og samme **EØS-stat**, kan angivelsen imidlertid være som følger: «Opprinnelse: (**EØS-statens** navn)»,
 - ii) i én og samme tredjestat, kan angivelsen imidlertid være som følger: «Opprinnelse: (tredjestatens navn)».

Artikkel 14

Unntak fra det obligatoriske merkingssystemet

Som unntak fra artikkel 13 nr. 2 bokstav b) og c) og fra artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii), skal en næringsdrivende eller en organisasjon som framstiller kvernet storfekjøtt, angi følgende på merkingen: «Produsert i (**EØS-statens** eller tredjestatens navn)», avhengig av hvor kjøttet er produsert, og «Opprinnelse i» når den eller de berørte stater ikke er produksjonsstaten.

Den forpliktelsen som er fastsatt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt iii), gjelder for dette kjøttet fra datoen da denne forordning trer i kraft.

Den næringsdrivende eller organisasjonen kan imidlertid tilføye følgende opplysninger på merket for kvernet storfekjøtt:

- én eller flere angivelser nevnt i artikkel 13, og/eller
- datoen da det aktuelle kjøttet ble produsert.

På bakgrunn av erfaringen og ut fra eventuelle behov kan det vedtas tilsvarende bestemmelser for nedskåret kjøtt og for avskjær i samsvar med framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2.

Artikkel 15

Obligatorisk merking av storfekjøtt fra tredjestater

Som unntak fra artikkel 13 skal storfekjøtt som er importert til EØS, og for hvilke ikke alle de opplysninger som er fastsatt i artikkel 13, foreligger, etter framgangsmåten i artikkel 17 merkes med angivelsen: «Opprinnelse: utenfor EØS» og «Slaktet i: (tredjestatens navn)».

[AVSNITT II]

[Frivillig merkingssystem]

[Artikkel 16]

[Alminnelige regler]

1. For merker som inneholder andre opplysninger enn dem som er fastsatt i avsnitt I i denne avdeling, skal den enkelte næringsdrivende eller organisasjon sende inn en varespesifikasjon for godkjenning til vedkommende myndighet i den medlemsstaten der produksjonen eller salget av det aktuelle storfekjøttet finner sted. Vedkommende myndighet kan også utarbeide varespesifikasjoner for bruk i den berørte medlemsstaten, forutsatt at bruken av dem ikke er obligatorisk.

De frivillige merkingsspesifikasjonene skal angi:

- hvilke opplysninger merket skal inneholde,
- hvilke tiltak som skal treffes for å sikre at opplysningene er nøyaktige,
- hvilket kontrollsystem som skal anvendes i alle produksjons- og omsetningsledd, herunder kontrollen som skal utføres av et uavhengig organ godkjent av vedkommende myndighet og utpekt av den næringsdrivende eller organisasjonen. Disse organene skal oppfylle kriteriene definert i europeisk standard EN/45011,
- når det gjelder en organisasjon, hvilke tiltak som skal treffes overfor et medlem som ikke overholder varespesifikasjonen.

Medlemsstatene kan vedta at kontrollene utført av et uavhengig organ, kan erstattes av kontroller utført av en vedkommende myndighet. Vedkommende myndighet skal i så fall rå over det kvalifiserte personell og de ressurser som er nødvendige for å utføre de relevante kontroller som kreves.

Kostnadene ved kontrollene fastsatt i denne avdeling, skal dekkes av den næringsdrivende eller organisasjonen som bruker merkingssystemet.

2. For å kunne godkjenne en varespesifikasjon, skal vedkommende myndighet på grunnlag av en grundig undersøkelse av elementene nevnt i nr. 1, ha oppnådd sikkerhet for at det påtenkte merkingssystemet er pålitelig og fungerer etter hensikten. Vedkommende myndighet skal avvise varespesifikasjoner som ikke sikrer at det er forbindelse mellom identifikasjonen av en skrott, en kvart skrott eller kjøttstykker og det enkelte dyr, eller der dette er tilstrekkelig for å kontrollere nøyaktigheten av opplysningene på merket, de berørte dyrene. Varespesifikasjoner som muliggjør merker som inneholder misvisende eller uklare opplysninger, skal også avvises.

3. Dersom produksjonen og/eller omsetningen av storfekjøtt finner sted i to eller flere medlemsstater, skal vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene undersøke og godkjenne de innsendte varespesifikasjonene forutsatt at opplysningene i dem berører virksomhet som finner sted på deres respektive territorier. I disse tilfelle skal den berørte medlemsstaten anerkjenne godkjenninger gitt av andre medlemsstater.

Varespesifikasjonen skal anses godkjent av vedkommende myndighet dersom den innen en frist som skal fastsettes i samsvar med artikkel 23 nr. 2 og regnes fra dagen etter at søknaden ble innsendt, verken er blitt avslått eller godkjent og det ikke er bedt om tilleggsopplysninger.

4. Dersom vedkommende myndigheter i alle berørte medlemsstater godkjenner den innsendte varespesifikasjonen, skal den berørte næringsdrivende eller organisasjon ha rett til å merke storfekjøtt, forutsatt at merket inneholder vedkommendes navn eller logo.

5. Som unntak fra nr. 1–4 kan Kommisjonen etter framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, fastsette en framskyndet eller forenklet framgangsmåte for godkjenning i særskilte tilfeller, særlig for storfekjøtt i små forbrukerpakninger eller stykningsdeler i enkeltpakninger som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium, forutsatt at det ikke er tilføyd opplysninger til det opprinnelige merket.

6. En medlemsstat kan beslutte at navnet på én eller flere av dets regioner ikke må brukes, særlig når navnet på en region:

- kan skape forvirring eller kontrollvanskeligheter,
- er forbeholdt storfekjøtt innenfor rammen av forordning (EØF) nr. 2081/92.

Når det er gitt tillatelse til det, skal navnet på regionen suppleres med navnet på medlemsstaten.

7. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om anvendelsen av denne artikkel og især om de opplysningene som er angitt på merkene. Kommisjonen skal underrette de andre medlemsstatene i Forvaltningskomiteen for storfekjøtt nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav b), og det kan om nødvendig, i samsvar med

framgangsmåten nevnt i artikkel 23 nr. 2, fastsettes regler for disse opplysningene, og det kan især pålegges begrensninger.]

[Artikkel 17]

[Frivillig system for merking av storfekjøtt fra tredjestater]

[1. Dersom produksjonen av storfekjøtt helt eller delvis finner sted i en tredjestat, skal næringsdrivende og organisasjoner ha rett til å merke storfekjøtt i samsvar med denne forordning bare dersom de i tillegg til å oppfylle kravene nevnt i artikkel 16, har fått godkjent sine varespesifikasjoner av vedkommende myndighet utpekt for dette formål av hver av de berørte tredjestater.

2. For at en godkjenning gitt av en tredjestat skal være gyldig i Fellesskapet, må tredjestaten på forhånd ha gitt Kommisjonen melding om

- vedkommende myndighet som er utpekt,
- framgangsmåtene og kriteriene som vedkommende myndighet skal følge når den undersøker varespesifikasjonen,
- alle næringsdrivende og organisasjoner som har fått godkjent sine varespesifikasjoner av vedkommende myndighet.

Kommisjonen skal oversende disse meldingene til medlemsstatene.

Dersom Kommisjonen på grunnlag av disse meldingene konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i en tredjestat, ikke tilsvare standardene fastsatt i denne forordning, skal Kommisjonen etter samråd med den berørte tredjestaten vedta at godkjenninger gitt av denne tredjestaten, ikke er gyldige i Fellesskapet.]

[Artikkel 18]

[Sanksjoner]

[Dersom det viser seg at en næringsdrivende eller organisasjon ikke har overholdt varespesifikasjonen nevnt i artikkel 16 nr. 1, kan medlemsstaten tilbakekalle godkjenningen fastsatt i artikkel 16 nr. 2, eller stille ytterligere krav som må oppfylles for at godkjenningen skal beholdes, uten at dette berører tiltak som treffes av organisasjonen selv eller det uavhengige kontrollorgan fastsatt i artikkel 16.]

[AVSNITT III]

[Alminnelige bestemmelser]

[Artikkel 19]

[Nærmere regler]

[De nødvendige tiltak for gjennomføring av denne avdeling skal vedtas i samsvar med forvaltningsmetoden nevnt i artikkel 23 nr. 2. Disse tiltakene omfatter særlig:

- a) definisjon av størrelsen på en gruppe av dyr som nevnt i artikkel 23 nr. 2,
- b) definisjon av kvernet storfekjøtt, avskjær av storfekjøtt eller nedskåret storfekjøtt som nevnt i artikkel 14,
- c) definisjon av særlige opplysninger som kan angis på merkene,
- d) tiltak som kreves for å lette overgangen fra anvendelsen av forordning (EF) nr. 820/97 til anvendelsen av denne avdeling,
- e) tiltak som kreves for å løse bestemte praktiske problemer. Slike tiltak kan, dersom de er behørig begrunnet, avvike fra visse deler av denne avdeling.]

[Artikkel 20]

[Utpeking av vedkommende myndigheter]

[Medlemsstatene skal utpeke vedkommende myndighet eller myndigheter som har ansvaret for gjennomføringen av denne avdeling, innen 14. oktober 2000.]

[Artikkel 21]

[Senest 14. august 2003 skal Kommisjonen framlegge for Europaparlamentet og Rådet en rapport og eventuelt forslag om utvidelse av virkeområdet for denne forordning til å omfatte bearbejdede produkter som inneholder storfekjøtt og storfekjøttprodukter.]

[AVDELING III]

[Felles bestemmelser]

[Artikkel 22]

[1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at bestemmelsene i denne forordning overholdes. Kontrollene som er fastsatt, skal utføres uten å berøre kontroller som Kommisjonen kan foreta analogt med artikkel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

Eventuelle sanksjoner som medlemsstatene pålegger dyreholderne, skal stå i forhold til hvor alvorlig overtredelsen er. Sanksjonene kan når det er berettiget, omfatte en restriksjon med hensyn til forflytning av dyr til eller fra driftsenheten til den berørte dyreholder.

2. Sakkyndige fra Kommisjonen skal sammen med vedkommende myndigheter:
 - a) kontrollere at medlemsstatene oppfyller bestemmelsene i denne forordning,
 - b) foreta kontroll på stedet for å sikre at kontrollene utføres i samsvar med denne forordning.
3. En medlemsstat på hvis territorium det foretas kontroll, skal gi de sakkyndige fra Kommisjonen all den bistand de trenger for å utføre sine oppgaver.
Kontrollresultatene skal drøftes med vedkommende myndighet i den berørte medlemsstat før endelig rapport blir utarbeidet og utsendt.
4. Dersom Kommisjonen anser at kontrollresultatene berettiger til det, skal den i Den faste veterinærkomité nevnt i artikkel 23 nr. 1 bokstav c), iverksette en undersøkelse av situasjonen. Den kan gjøre nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.
5. Kommisjonen skal overvåke utviklingen og kan i lys av den og etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3, endre eller oppheve vedtakene nevnt i nr. 4.
6. Eventuelle nærmere regler for gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 3.]

[Artikkel 23]

- [1. Kommisjonen skal bistås:
 - a) ved iverksettelsen av artikkel 10, av Komiteen for Det europeiske utviklings- og garantifond for landbruket som er nevnt i artikkel 11 i rådsforordning (EF) nr. 1258/1999,¹
 - b) ved iverksettelsen av artikkel 19, av Forvaltningskomiteen for storfekjøtt, nedsatt ved artikkel 42 i rådsforordning (EF) nr. 1254/1999,²
 - c) ved iverksettelsen av artikkel 22, av Den faste veterinærkomité, nedsatt ved rådsbeslutning 68/361/EØF,³
 2. Når det vises til dette nr., får artikkel 4 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.
Fristen nevnt i artikkel 4 nr. 3 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til én måned.
 3. Når det vises til dette nr., får artikkel 5 og 7 i beslutning 1999/468/EF anvendelse med hensyn til artikkel 8 i denne.
Fristen nevnt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF, er fastsatt til tre måneder.
 4. Komiteene fastsetter sin forretningsorden.]
- 1 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 103.
2 EFT L 160 av 26.6.1999, s. 21.
3 EFT L 255 av 18.10.1968, s. 23.

[Artikkel 24]

- [1. Forordning (EF) nr. 820/97 oppheves.
2. Henvisninger til forordning (EF) nr. 820/97 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegget.]

[Artikkel 25]

[Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Den får anvendelse for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet etter 1. september 2000. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.]

Kommisjonsforordning (EF) nr. 1825 av 25. august 2000 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 med hensyn til merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter

[KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESSKAP HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,
under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1760/2000 av 17. juli 2000 om opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 820/97,¹ særlig artikkel 19,
ut fra følgende betraktninger:

- 1) Det bør fastsettes nærmere regler for gjennomføringen av forordning (EF) nr. 1760/2000, særlig når det gjelder salg mellom medlemsstatene, slik at merkingssystemet ikke fører til vridning av handelen med storfekjøtt.
- 2) For å sikre sporbarhet er det nødvendig, innenfor rammen av både det obligatoriske og det frivillige systemet for merking av storfekjøtt, at næringsdrivende og organisasjoner anvender et identifikasjonssystem og et omfattende registreringssystem i alle sine forskjellige produksjons- og omsetningsledd.
- 3) For å kunne identifisere slakterier som ikke har noe godkjeningsnummer, er det i en overgangsperiode nødvendig å anvende alternative metoder for å identifisere slike slakterier.
- 4) Det er også nødvendig å fastsette framgangsmåten som skal følges ved merking av storfekjøtt som stammer fra dyr for hvilke de fullstendige opplysninger om fødsel og forflytning ikke foreligger, fordi registrering av disse opplysningene først ble krevd fra 1. januar 1998 ved rådsforordning (EF) nr. 820/97 av 21. april 1997 om

opprettelse av et system for identifikasjon og registrering av storfe og om merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter.² En lignende bestemmelse er nødvendig for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som importeres levende til Fellesskapet fra tredjestater.

- 5) I forbindelse med fullstendig angivelse av opprinnelse, er det nødvendig for å unngå unødvendig gjentakelse på merket av angivelsen av de medlemsstatene eller tredjestatene der oppdrett fant sted, å innføre en forenklet presentasjon på grunnlag av det tidspunkt da dyret som kjøttet stammer fra, ble holdt i medlemsstaten eller tredjestaten der dyret ble født eller slaktet.
- 6) I forbindelse med de forenklede framgangsmåtene for merking av hakket kjøtt, er det nødvendig å avklare situasjonen med hensyn til tilleggsopplysningene som kan være angitt på merkene. Slike tilleggsopplysninger kan i henhold til artikkel 13 i forordning (EF) nr. 1760/2000 angis inntil 1. september 2000. Visse opplysninger kan bare angis inntil 1. januar 2002 dersom den berørte medlemsstat har besluttet å anvende et nasjonalt, obligatorisk merkingssystem som omfatter slike opplysninger, eller hvis den berørte næringsdrivende frivillig angir opplysningene.
- 7) Innenfor rammen av det frivillige systemet for merking av storfekjøtt er det nødvendig å fastsette en framskyndet eller forenklet framgangsmåte for godkjenning av stykningsdeler av storfekjøtt som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium.
- 8) For å sikre at varespesifikasjonen er pålitelig, må det uavhengige organ og vedkommende myndighet ha tilgang til alle registre som føres av de næringsdrivende og organisasjonene, og foreta regelmessige stikkprøvekontroller på grunnlag av en risikoanalyse.
- 9) Artikkel 17 i forordning (EF) nr. 1760/2000 fastsetter visse bestemmelser for tilfeller der produksjonen av storfekjøtt helt eller delvis finner sted i en tredjestat. Det bør fastsettes nærmere regler for gjennomføringen av framgangsmåten for godkjenning av import av storfekjøtt fra tredjestater.
- 10) For å sikre at systemet for merking av importert storfekjøtt er like pålitelig som det som gjelder for storfekjøtt fra Fellesskapet, bør Kommisjonen undersøke meldinger som mottas fra tredjestater. Fullstendige meldinger bør oversendes til medlemsstatene når Kommisjonen konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat, kan likestilles med de standarder som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000.
- 11) For å sikre at merkingssystemet i tredjestater er pålitelig, kan Kommisjonen be om tilleggsopplysninger, og den bør treffe de nødvendige tiltak på bakgrunn av opplysningene som mottas som resultat av disse anmodningene.
- 12) Kommisjonen kan utføre kontroller i tredjestater. For å kunne gjennomføre kontroller i en tredjestat, må Kommisjonen ha fått forhåndsgodkjenning fra den berørte tredjestat. Dersom en slik godkjenning ikke er gitt, bør Kommisjonen treffe de nødvendige tiltak.
- 13) Medlemsstatene må foreta kontroller for å sikre at de frivillige merkene som brukes, er tilstrekkelig nøyaktige.
- 14) Det bør fastsettes rammebestemmelser for de sanksjoner som skal anvendes overfor næringsdrivende. I disse rammebestemmelsene bør det tas hensyn til situasjoner der en næringsdrivende ikke har merket storfekjøtt i samsvar med reglene for det frivillige merkingssystemet, eller der en næringsdrivende innenfor rammen av det frivillige merkingssystemet har merket storfekjøtt uten å overholde varespesifikasjonene, eller i tilfeller der det ikke foreligger noen godkjent varespesifikasjon. For å ta hensyn til de næringsdrivendes problemer med å gjennomføre denne forordning bør de strengeste sanksjoner bare anvendes i et begrenset tidsrom, inntil 1. januar 2001, dersom merket inneholder opplysninger som villeder forbrukeren eller ikke samsvarer med de godkjente varespesifikasjonene.
- 15) Forordning (EF) nr. 820/97 fastsetter at hver næringsdrivende eller organisasjon som ønsker å oppgi en frivillig angivelse på et merke, skal innlevere en varespesifikasjon for godkjenning av vedkommende myndighet i hver medlemsstat der produksjon eller salg av det aktuelle storfekjøtt finner sted. Ifølge rådsforordning (EF) nr. 2772/1999 av 21. desember 1999 om fastsettelse av alminnelige regler for et obligatorisk system for merking av storfekjøtt³ kan de næringsdrivende fortsette å oppgi frivillige angivelser på merker for storfekjøtt, som supplement til de obligatoriske angivelsene, inntil 31. august 2000.
- 16) Forutsatt at det ikke er gjort noen endringer i de godkjente, frivillige varespesifikasjonene, og forutsatt at de er i samsvar med de nye reglene, bør disse varespesifikasjonene samt de som gjelder for tredjestater, fortsatt være gyldige.
- 17) Ifølge forordning (EF) nr. 82/97 kan medlemsstatene, dersom det foreligger tilstrekkelige opplysninger i identifikasjons- og registreringssystemet for storfe, beslutte at for storfekjøtt fra dyr som er født, oppdrettet og slaktet i samme medlemsstat, må det også angis tilleggsopplysninger på merkene. Forordning (EF) nr. 2772/1999 tillot at medlemsstatene kunne fortsette å anvende et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som er født, oppføret og slaktet på deres eget territorium, i samsvar med artikkel 19 nr. 4 i forordning (EF) nr. 820/97, foreløpig inntil 31. august 2000.
- 18) Kommisjonsvedtak nr. 98/595/EF av 13. oktober 1998 om søknad om et obligatorisk system for merking av storfekjøtt i Frankrike og Belgia⁴ og kommisjonsvedtak nr. 1999/1/EF av 14. desember 1998 om søknad om et obligatorisk system for merking av storfekjøtt i Finland⁵ tillater at nevnte medlemsstater innfører et obligatorisk system for merking av storfekjøtt som stammer fra dyr som er født, oppføret og slaktet på deres eget territorium. Disse vedtakene, i tillegg til alle ytterligere vedtak av denne art, bør fortsatt anvendes inntil

den fullstendige angivelsen av opprinnelse i Fellesskapssystemet for obligatorisk merking trer i kraft 1. januar 2002.

- 19) For å overvåke anvendelsen av det frivillige merkingssystemet bør medlemsstatene registrere de godkjente varespesifikasjoner og meddele Kommisjonen opplysningene om deres nasjonale gjennomføringsbestemmelser og de frivillige angivelser som er godkjent på deres territorium. Det er nødvendig å ajourføre slike opplysninger med regelmessige mellomrom.
- 20) Kommisjonsforordning (EF) nr. 1141/97 av 23. juni 1997 om fastsettelse av nærmere regler for gjennomføringen av rådsforordning (EF) nr. 820/97 med hensyn til merking av storfekjøtt og storfekjøttprodukter,⁶ sist endret av forordning (EF) nr. 824/98,⁷ bør oppheves. For å unngå forvirring i overgangsperioden før innføringen av det obligatoriske systemet, som fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, bør forordning (EF) nr. 1141/97 fortsatt anvendes for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet innen 1. september 2000.
- 21) Tiltakene fastsatt i denne forordning er i samsvar med uttalelse fra Forvaltningskomiteen for storfekjøtt –
 - 1 EFT L 204 av 11.8.2000, s. 1.
 - 2 EFT L 117 av 7.5.1997, s. 1.
 - 3 EFT L 334 av 28.12.1999, s. 1.
 - 4 EFT L 286 av 23.10.1998, s. 55.
 - 5 EFT L 1 av 5.1.1999, s. 3.
 - 6 EFT L 165 av 24.6.1997, s. 7.
 - 7 EFT L 117 av 21.4.1998, s. 4.

VEDTATT DENNE FORORDNING:]

Artikkel 1 Sporbarhet

Alle næringsdrivende og organisasjoner som definert i artikkel 12 tredje strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000, skal i alle sine forskjellige produksjons- og omsetningsledd anvende et identifikasjonssystem og et omfattende registreringssystem.

Systemet anvendes på en slik måte at det sikres forbindelse mellom identifikasjonen av kjøttet og det eller de berørte dyr, i samsvar med artikkel 13 nr. 1 og artikkel 16 nr. 2 i nevnte forordning.

Registreringssystemet skal særlig omfatte ankomst og avgang av dyr, skrotter og/eller stykker av kjøtt for å sikre at det opprettes en forbindelse mellom ankomster og avganger.

Artikkel 2

Merking når opplysninger ikke er tilgjengelige

1. Det virksomhetsnummeret som er nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav b) i forordning (EF) nr. 1760/2000, er:

- a) enten det autorisasjonsnummeret som er fastsatt i artikkel 10 nr. 1 i rådsdirektiv 64/433/EØF,¹
- b) eller det nasjonale godkjeningsnummeret dersom det ikke finnes et autorisasjonsnummer.

Dersom ingen av de to numrene er tilgjengelige, kan nummeret inntil 1. januar 2001 erstattes med slakteriets navn og adresse.

2. Ved gjennomføringen av artikkel 13 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000:

- a) for kjøtt som stammer fra dyr som er født i **EØS** før 1. januar 1998, og for hvilke det ikke foreligger opplysninger om fødselssted og/eller oppdrettssted, bortsett fra det siste oppdrettssted, skal angivelsen av fødselssted og/eller oppdrettssted erstattes av angivelsen «*(født før 1. januar 1998)».
- b) for kjøtt som stammer fra dyr som er importert levende til **EØS**, og for hvilke det ikke foreligger opplysninger om fødselssted og/eller oppdrettssted, bortsett fra det siste oppdrettssted, skal angivelsen av fødselssted og/eller oppdrettssted erstattes av angivelsen «*(importert levende til **EØS**)» eller «*(importert levende fra [navn på tredjestat])».

¹ EFT 121 av 29.7.1964, s. 2012/64.

Artikkel 3

Forenkling av opprinnelsesangivelse

Ved gjennomføring av artikkel 13 nr. 5 bokstav a) i forordning (EF) nr. 1760/2000, for storfekjøtt som stammer fra dyr som er oppdrettet i høyst 30 dager:

- i **EØS-staten** eller tredjestaten der det er født,
- i **EØS-staten** eller tredjestaten der det ble slaktet,

er angivelsen av denne **EØS-stat** eller tredjestat, som den **EØS-stat** eller tredjestat der oppdrettet fant sted, ikke påkrevd dersom dyret ble oppdrettet i en annen **EØS-stat** eller tredjestat i et tidsrom på over 30 dager.

Artikkel 4

Størrelsen på en gruppe

1. Under nedskjæringen av hele eller kvarte skrotter skal størrelsen på gruppen som er nevnt i artikkel 13 nr 1 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, defineres av antall hele skrotter eller kvarte skrotter som nedskjæres sammen og som utgjør et parti for det aktuelle nedskjæringsanlegget. Denne størrelsen må ikke i noe tilfelle overstige én dags produksjon.

2. Under etterfølgende nedskjæring eller hakking kan en gruppe være sammensatt av alle de gruppene som er nevnt i nr. 1, som nedskjæres eller hakkes samme dag.

Artikkel 5

Kvernet storfekjøtt

1. Ved anvendelse av denne forordning defineres «kvernet kjøtt» som kjøtt som er hakket i småstykker eller har passert gjennom en kjøttkvern.

2. Tilleggsopplysningene som kan være angitt på merkene i henhold til artikkel 14 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, er som følger:

- a) fra 1. september 2000, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 2 bokstav b) og c) i forordning (EF) nr. 1760/2000, samt dato for kverning av kjøttet,
- b) fra 1. september 2000 til 1. januar 2002, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii) og bokstav b) i forordning (EF) nr. 1760/2000, dersom den berørte medlemsstat har besluttet å bruke et nasjonalt obligatorisk merkingssystem som omfatter slike opplysninger, eller dersom den berørte næringsdrivende frivillig har angitt opplysningene i samsvar med avsnitt II i avdeling II i forordning (EF) nr. 1760/2000,
- c) fra 1. januar 2002, angivelsene nevnt i artikkel 13 nr. 5 bokstav a) punkt i) og ii) i forordning (EF) nr. 1760/2000.

[Artikkel 6]

[Framgangsmåter for godkjenning]

[1. Fristen fastsatt i artikkel 16 nr. 3 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, det vil si tidsrommet da godkjenning verken er blitt avslått eller godkjent, eller vedkommende myndighet i medlemsstaten som kjøttet sendes til, ikke har bedt om tilleggsopplysninger, skal være to måneder regnet fra dagen etter datoen for innsending av søknaden.

2. I henhold til artikkel 16 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000 er fristen fastsatt i artikkel 16 nr. 3 annet ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, fastsatt til 14 dager med hensyn til stykningsdeler av storfekjøtt i enkeltemballasje som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon og innført til en annen medlemsstats territorium, dersom det ikke er tilføyd opplysninger til det opprinnelige merket.

3. I henhold til artikkel 16 nr. 5 i forordning (EF) nr. 1760/2000 kan storfekjøtt i små forbrukerforpakninger som er merket i en medlemsstat i samsvar med en godkjent varespesifikasjon, innføres til og omsettes på en annen medlemsstats territorium uten forhåndsgodkjenning av varespesifikasjonen på merket fra denne medlemsstaten, forutsatt at

- a) de aktuelle forpakningene ikke endres,
- b) varespesifikasjonen som er godkjent av medlemsstaten der kjøttet pakkes, også omfatter omsetning av pakket storfekjøtt i andre medlemsstater,
- c) medlemsstaten som godkjenner varespesifikasjonen, på forhånd oversender alle nødvendige opplysninger til alle andre medlemsstater der pakket storfekjøtt skal omsettes i henhold til den godkjente varespesifikasjonen.]

[Artikkel 7]

[Kontroll]

[1. Næringsdrivende og organisasjoner skal til enhver tid gi kommisjonens sakkyndige, vedkommende myndighet og det uavhengige organ som definert i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, tilgang til sine lokaler og til alle registre som beviser at opplysningene på merkene er korrekte.

2. Vedkommende myndighet og, i henhold til artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000, det uavhengige organ skal foreta regelmessige stikkprøvekontroller på grunnlag av risikoanalyse som særlig skal ta hensyn til hvor komplekse varespesifikasjonene er. For hver kontroll skal det utarbeides en rapport med angivelse av eventuelle mangler og forslag om tiltak som kan rette på situasjonen, samt eventuelle tidsfrister og sanksjoner som er pålagt.

3. Dersom muligheten fastsatt i artikkel 16 nr. 1 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000 ikke benyttes, skal medlemsstatene utføre kontrollene slik at det gis tilstrekkelig sikkerhet for nøyaktigheten av merkene som benyttes. Kontrollhyppigheten skal særlig fastsettes ut fra hvor komplekse varespesifikasjonene er.

4. Næringsdrivende, organisasjoner og uavhengige organer skal oversende alle relevante opplysninger til vedkommende myndighet.]

[Artikkel 8]

[Godkjenninger utstedt av tredjestater]

[1. Kommisjonen skal bekrefte at meldinger som er gitt i samsvar med artikkel 17 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1760/2000, er fullstendige. Ved mottak av en ufullstendig melding skal Kommisjonen informere vedkommende tredjestat og angi hvilke opplysninger som kreves.

Fullstendige meldinger skal oversendes til medlemsstatene, med mindre Kommisjonen konkluderer med at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat, ikke er likestilt med standardene som er fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000 i samsvar med dens fullmakt til å gjøre dette i samsvar med artikkel 17 nr. 2 tredje ledd i nevnte forordning.

2. Dersom Kommisjonen på noe tidspunkt anser at det på grunnlag av meldingen fastsatt i artikkel 17 nr. 2 i forordning (EF) nr. 1760/2000, er hensiktsmessig å kontrollere at framgangsmåtene og/eller kriteriene som meddeles av en tredjestat, for tiden kan likestilles med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, kan Kommisjonen anmode tredjestaten om å framlegge de nødvendige opplysninger. Kommisjonen kan især anmode tredjestaten om å framlegge kopi av de varespesifikasjonene som er godkjent av den utpekte vedkommende myndighet. Kommisjonen kan dessuten anmode tredjestaten om å godkjenne representanter fra Kommisjonen for å utføre kontroller i tredjestaten.

3. Dersom noen av opplysningene eller bemyndigelsene som det er anmodet om i henhold til nr. 2, ikke er mottatt innen den frist som Kommisjonen har fastsatt, kan Kommisjonen fastslå at framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i en tredjestat, ikke kan likestilles med standardene fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

4. Kommisjonen kan til enhver tid endre sin opprinnelige beslutning når det gjelder likestillingen av de framgangsmåtene og/eller kriteriene som anvendes i den berørte tredjestat i henhold til artikkel 17 nr. 2 tredje ledd i forordning (EF) nr. 1760/2000.]

[Artikkel 9]

[Sanksjoner]

[1. Medlemsstatene skal fastsette en sanksjonsordning som skal anvendes dersom bestemmelsene i forordning (EF) nr. 1760/2000 overtredes, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre gjennomføringen av den. Sanksjonene som fastsettes, skal være effektive, stå i forhold til overtredelsen og virke avskrekkende.

2. Med forbehold for sanksjonene nevnt i artikkel 18 i forordning (EF) nr. 1760/2000, skal medlemsstatene, dersom storfekjøtt er merket:

- uten at det er i samsvar med det obligatoriske merkingssystemet, eller
- ved anvendelse av det frivillige merkingssystemet, uten at det er i samsvar med varespesifikasjonen, eller dersom det ikke foreligger noen godkjent varespesifikasjon,

skal medlemsstatene kreve at kjøttet fjernes fra markedet inntil det er merket på nytt i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

Dersom det aktuelle kjøttet oppfyller alle eksisterende veterinær- og hygieneregler, kan medlemsstatene imidlertid i tillegg til sanksjonene nevnt i nr. 1, tillate at kjøttet sendes direkte til bearbeiding til andre produkter enn dem som er angitt i artikkel 12 første strekpunkt i forordning (EF) nr. 1760/2000.

3. Inntil 1. januar 2001 skal storfekjøtt bare fjernes fra markedet dersom merket inneholder opplysninger som er av en slik art at de kan villede forbrukeren i vesentlig grad eller ikke er i samsvar med den godkjente varespesifikasjonen.]

[Artikkel 10]

[Register]

[1. Vedkommende myndighet skal opprette et register over godkjente varespesifikasjoner, og særlig over alle næringsdrivende og organisasjoner som er ansvarlige for merking av storfekjøttet, med angivelse av det uavhengige organet som er ansvarlig for kontrollene.]

[Artikkel 11]

[Meddelelser]

[Medlemsstatene skal meddele Kommisjonen:

- a) navnene på vedkommende myndigheter som er ansvarlig for gjennomføringen av merkingssystemet fastsatt i forordning (EF) nr. 1760/2000, og om ytterligere nærmere regler for gjennomføringen, særlig når det gjelder kontroller som skal utføres, og sanksjoner som skal pålegges,
- b) senest 30. september 2000 en liste over alle frivillige angivelser som er godkjent på deres territorium,
- c) hver tredje måned en ajourføring av listen nevnt i bokstav b).]

[Artikkel 12]

[Overgangsbestemmelser]

[Dersom de er i samsvar med forordning (EF) nr. 1760/2000 og med denne forordning,

- a) skal de frivillige varespesifikasjonene som er godkjent i henhold til artikkel 14 og 15 i forordning (EF) nr. 820/97, fortsatt være gyldige,
- b) skal det nasjonale obligatoriske systemet for merking av storfekjøtt, som er godkjent i henhold til artikkel 19 nr. 4 i forordning (EF) nr. 820/97, fortsatt være gyldig inntil 1. januar 2002, i tillegg til alle ytterligere beslutninger av denne art.]

[Artikkel 13]

[Opphevelse]

[Forordning (EF) nr. 1141/97 oppheves herved.

Den skal imidlertid fortsatt anvendes for kjøtt som stammer fra dyr som er slaktet innen 1. september 2000.

Henvisninger til den opphevede forordningen skal tolkes som henvisninger til denne forordning og skal leses i samsvar med sammenligningstabellen i vedlegget.]

[Artikkel 14]
[Ikrafttredelse]

[Denne forordning trer i kraft den tredje dag etter at den er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. Den får anvendelse for storfekjøtt som stammer fra dyr som er slaktet etter 1. september 2000. Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.]

29. mars Nr. 316 2001

Forskrift om påsestopp for utenlandske fartøy som fisker torsk, hyse og sei i Norges økonomiske sone nord for 62° N i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4c, jf. forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. vedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670 om delegering av myndighet til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter etter inngåelse av kvoteavtaler med andre land etter fiskerilovgivningen og kgl.res. av 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelsen av en fiskerisone ved Jan Mayen § 4. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder for utenlandske fartøy som fisker i Norges økonomiske sone nord for 62° N, og sør for 70° 20' N.

§ 2. *Påsestopp*

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei fra lørdag 7. april 2001 kl. 1700 til tirsdag 17. april 2001 kl. 1000.

§ 3. *Straff og inndragning*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks.

29. mars Nr. 317 2001

Forskrift om begrensnings av adgangen til rom eller oppholdssted for klauvdyr, samt om desinfeksjon av kjøretøy, i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 29. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 10. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. *Formål og virkeområde*

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka med personer og andre pattedyr enn klauvdyr, som ankommer Norge fra EU og EFTA, og med kjøretøy som ankommer Norge fra Storbritannia og Nord-Irland.

§ 2. *Personer*

Person som i løpet av de siste 3 uker har vært i Storbritannia eller Nord-Irland har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg.

Personer som i løpet av de siste 3 uker har vært i regionene Mayenne eller Orne i Frankrike, i Nederland, eller i regionen Louth i Irland har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg.

Person som i løpet av de siste 3 døgn har vært i andre land eller regioner i EU enn de som er nevnt i første eller annet ledd eller i andre EFTA-land enn Norge, har ikke adgang til bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg med mindre vedkommende etter ankomst har foretatt grundig kropp- og hårvask og skiftet til tøy og fottøy som ikke er brakt med fra utlandet eller til tøy og fottøy som er vasket etter ankomst.

Gjenstander brakt med fra utlandet, ment til bruk i områder der klauvdyr oppholder seg, skal desinfiseres etter ankomst.

§ 3. *Andre pattedyr enn klauvdyr*

Andre pattedyr enn klauvdyr som i løpet av de siste 3 uker har vært i Storbritannia eller Nord-Irland skal ikke føres inn i bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg.

Andre pattedyr enn klauvdyr som i løpet av de siste 3 uker har vært i regionene Mayenne eller Orne i Frankrike, i Nederland, eller i regionen Louth i Irland skal ikke føres inn i bygninger som brukes til rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg.

Andre pattedyr enn klauvdyr som i løpet av de siste 3 døgn har vært i andre land eller regioner i EU enn de som er nevnt i første eller annet ledd eller i andre EFTA-land enn Norge, skal ikke føres inn i bygninger som brukes til

rom for klauvdyr eller til fôr eller strø for klauvdyr eller til sted hvor klauvdyr oppholder seg med mindre dyret etter ankomst har blitt grundig vasket.

§ 4. Desinfeksjon av kjøretøy

Kjøretøy som ankommer Norge direkte fra Storbritannia og Nord-Irland skal rengjøres/desinfiseres ved ankomst etter nærmere bestemmelser gitt av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren.

§ 5. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 6. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves midlertidig forskrift av 2. mars 2001 nr. 159 om forbud mot at personer fra Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr og midlertidig forskrift av 14. mars 2001 nr. 242 om forbud mot at personer fra EU- og EFTA-land med unntak av Storbritannia og Nord-Irland oppsøker rom og andre oppholdssteder for klauvdyr.

§ 2 annet og tredje ledd, samt § 3 annet og tredje ledd gjelder frem til og med 19. april 2001.

29. mars Nr. 318 2001

Forskrift om endring i forskrift om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 29. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 5 annet ledd. Kunngjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 18. januar 2001 nr. 45 om områdebegrensning mv. i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 gjøres følgende endring:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Uten hinder av forbudet i § 1 er det tillatt å fiske innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene på LoppHAVet/Fugløyfjorden innenfor et område begrenset av rette linjer mellom følgende koordinater:

1. 70° 42,0' N 21° 35,0' Ø (på 4 n. mils grense)
2. 70° 30,0' N 21° 50,0' Ø
3. 70° 24,5' N 22° 14,0' Ø
4. 70° 20,5' N 22° 06,0' Ø
5. 70° 27,5' N 21° 33,5' Ø
6. 70° 23,5' N 21° 10,0' Ø
7. 70° 10,0' N 21° 05,0' Ø
8. 70° 10,0' N 20° 10,0' Ø
9. 70° 32,0' N 20° 16,0' Ø (på 4 n. mils grense)

II

Endringen trer i kraft straks.

30. mars Nr. 319 2001

Forskrift om markedsovervåkning.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 5–11 første ledd og § 6–8 første ledd. Kunngjort 6. april 2001.

§ 1. Børs og autorisert markedsplass skal gjennomføre markedsovervåkning.

Markedsovervåkingen skal være organisert slik at den på en tilfredsstillende måte overvåker at utstedere og medlemmer overholder de atferds-, opplysnings- og rapporteringsregler som følger av lov, forskrift og de regler og forretningsvilkår som gjelder ved børsen eller den autoriserte markedsplassen. I tillegg skal markedsovervåkingen være organisert slik at overtredelse av verdipapirhandelloven § 2–1, § 2–2, § 2–5 og § 2–6 ved handel i finansielle instrumenter opptatt til notering kan avdekkes.

§ 2. Markedsovervåkingen skal være organisert slik at integriteten og uavhengigheten til de ansatte i markedsovervåkingen sikres.

Markedsovervåkingen skal disponere de ressurser som er nødvendige for å kunne utøve effektiv markedsovervåking i henhold til § 1.

Markedsovervåkingen i børs skal være organisert på en slik måte at den blant annet har kapasitet til å:

1. kontinuerlig følge handelen og kursnoteringene,
2. undersøke opplysninger fra utstedere og medlemmer som kan være av betydning for kursnoteringen, samt foreta inngrep i kursnoteringen der dette anses påkrevet,
3. innhente informasjon fra utsteder, medlemmer og andre norske eller utenlandske børser og autoriserte markedsplasser i den grad det må anses nødvendig for å avdekke forhold som nevnt i § 1.

§ 3. Dersom en børs eller autorisert markedsplass har mistanke om overtredelse av normer som nevnt i § 1, plikter den å foreta nærmere undersøkelser for å få bekreftet eller avkreftet mistanken. Slike undersøkelser skal dokumenteres, og dokumentasjonen skal oppbevares i 10 år etter at undersøkelsen er avsluttet.

§ 4. Dersom mistanke om overtredelse av normer som nevnt i § 1 ikke er avkreftet gjennom interne undersøkelser, skal børsen eller den autoriserte markedsplassen uten ugrunnet opphold og av eget tiltak oversende opplysninger om alle forhold som kan tyde på slik overtredelse til Kredittilsynet.

Opplysninger som oversendes i henhold til første ledd skal så vidt mulig inneholde beskrivelse av bakgrunnen for mistanken og hvilke undersøkelser som er foretatt av børsen eller den autoriserte markedsplassen.

På anmodning fra Kredittilsynet plikter børser og autoriserte markedsplasser, samt deres ansatte og tillitsvalgte, å gi Kredittilsynet alle nødvendige opplysninger vedrørende den mulige overtredelsen.

§ 7. Denne forskrift trer i kraft samtidig med ikrafttredelse av lov 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven).

6. april Nr. 320 2001

Forskrift om endring i forskrift om definisjon og bruk av compatible tekniske spesifikasjoner og vedtekne Eurocontrol-standardar for innkjøp av utstyr og system til styring av lufttrafikken samt framgangsmåtar, arbeidsreglar og bruk av ressursar i lufttrafikken.

Fastsett ved kgl.res. 6. april 2001 med heimel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1 første ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII (Kfo. (EF) nr. 2082/2000 av 6. september 2000 om vedtakelse av Eurocontrol-standarder og om endring av Kdir. 1997/15/EF om vedtakelse av Eurocontrol-standarder og endring av Rdir. 1993/65/EØF om definisjon og bruk av samsvarende tekniske spesifikasjoner for anskaffelse av utstyr og system for styring av lufttrafikken). Fremja av Samferdselsdepartementet. Kungjort 6. april 2001.

I

I forskrift av 2. juni 1995 nr. 517 om definisjon og bruk av compatible tekniske spesifikasjoner og vedtekne Eurocontrol-standardar for innkjøp av utstyr og system til styring av lufttrafikken samt framgangsmåtar, arbeidsreglar og bruk av ressursar i lufttrafikken gjer ein følgjande endring:

Vedlegg I annet ledd skal lyde:

Obligatorisk liste skal lyde:

- Eurocontrol-standard for direkteobla datakommunikasjon (On-Line Data Interchange, OLDI), versjon 2.2, (Eurocontrol-referanse DPS.ET1.ST06-STD),
- Eurocontrol-standard for presentasjon av datautveksling i luftfartstenesten (Air Traffic Services Data Exchange Presentation, ADEXP), versjon 2.0, (Eurocontrol-referanse DPS.ET1.ST09-STD),
- Eurocontrol-standard for utveksling av flygedata – dokument om grensesnittkontroll (Flight Data Exchange – Interface Control Document (FDE-ICD) versjon 1.0, (Eurocontrol-referanse COM.ET1.ST12-STD)).

II

Endringen trer i kraft straks.

6. april Nr. 321 2001

Delegering av myndighet til Samferdselsdepartementet etter lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1 første ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 6. april 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1. Fremmet av Samferdselsdepartementet. Kungjort 6. april 2001.

Kongens myndighet etter lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 16–1 første ledd delegeres til Samferdselsdepartementet.

25. jan. Nr. 322 2001

Forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.

Fastsatt av styret for Universitetet i Tromsø 25. januar 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6. Kungjort 10. april 2001.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1. Forskriftens virkeområde

Denne forskriften gjelder studentenes rettigheter og plikter i forbindelse med avvikling av eksamen ved Universitetet i Tromsø. Forskriften gjelder så langt den passer også for eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter ved det aktuelle faget eller studiet.

Avdelingene selv kan gi utfyllende regler i henhold til denne forskriften om forhold som er særegne for den enkelte eksamen. Disse skal ikke kunne innebære inngrep i de rettigheter og plikter som studenten har etter eksamensforskriften.

§ 2. Registrering, eksamensmelding og søknad om særlig tilrettelegging under eksamen

Eksamenskandidater må registrere seg som student og levere eksamensmelding til alle fag, emner, kurs, feltkurs/ekskursjoner som gir vektall innen de til enhver tid gjeldende frister. Fristene for å registrere seg som student og melde seg til eksamen kunngjøres på veven, i undervisningskatalogen og ved oppslag på avdelingene og Studentekspedisjonen.

Frist for å søke om særlig tilrettelegging er sammenfallende med fristen for å levere eksamensmelding. Det gjelder egne frister for melding til utsatt prøve, kontinuasjonseksamen og tidlig eksamen i undervisningsfritt semester.

§ 3. Oppmeldingskrav

Før oppmelding til en eksamen må studenten ha gjennomgått de kurs og øvelser mv. som kreves i henhold til studieplanen. Den enkelte avdeling kan i særlige tilfeller dispensere fra kravene.

§ 4. Dispensasjon fra fristene for registrering, eksamensmelding og søknad om særlig tilrettelegging under eksamen

Universitetsdirektøren kan gi dispensasjon fra fristene for registrering, eksamensmelding og søknad om særlig tilrettelegging under eksamen i følgende tilfeller:

- a) ved sykdom på dagen for fristens utløp, dokumentert ved legeattest
- b) ved dødsfall i nærmeste familie
- c) det første semesteret en utenlandsk student er registrert ved Universitetet
- d) når studenten deltar i et gruppearbeid som direkte inngår som del av den eksamen det gjelder, og eksamen ikke kan gjennomføres for de andre i gruppen uten at denne kandidaten er med
- e) den eksamen/de eksamener det gjelder vil føre til fullført universitetsgrad.

Søknader som mottas senere enn fire uker etter at fristen har utløpt, behandles ikke. Avslag på søknad om dispensasjon fra fristene kan påklages. Styrets klagenemnd er klageinstans.

§ 5. Emneeksamener

En eksamen kan bestå av en eller flere eksamensformer som skriftlige, muntlige eller praktiske prøver. Muntlig eksamen kan også være justerende i forhold til endelig karakter.

§ 6. Tidspunkt for emneeksamener

Tidspunkt for skriftlige eksamener i Universitetets lokaler fastsettes av den enkelte avdeling i samråd med eksamensinspektøren. Eksamensdatoer kunngjøres på veven, i undervisningskatalogen og ved oppslag på avdelingene og i Studentekspedisjonen.

Tidspunkt for skriftlige hjemmeeksamener og muntlige eksamener fastsettes av den enkelte avdeling. Avdelingene sørger for tilfredsstillende kunngjøring av eksamensdatoene.

Fastlagte eksamensdatoer flyttes normalt ikke. Kandidatene har selv ansvar for at de ikke melder seg til eksamener som avvikles samtidig.

§ 7. Tidspunkt for avsluttende hovedfags- og kandidateksamener

Avsluttende hovedfags- eller kandidateksamen i vårsemesteret kan avlegges i tidsrommet 1. januar – 31. juli. Tilsvarende frist for høstsemesteret er 31. desember. Kandidater som tar avsluttende eksamen etter 31. juli/31. desember må registrere seg for henholdsvis påfølgende høst- og vårsemester før vitnemål kan bli utskrevet.

§ 8. Kunngjøring av oppmeldte kandidater

Kunngjøring av oppmeldte kandidater til eksamen gjøres ved utsending av kvitteringsbrev til studenter som har meldt seg til eksamen, samt ved oppslag av kandidatlistene ved den enkelte avdeling.

Kunngjøring av hovedfags- og kandidateksamener skjer ved individuelle oppslag på den enkelte avdeling og i Studentekspedisjonen.

Den enkelte eksamenskandidat har selv ansvaret for å rette opp eller melde fra om eventuelle feil og mangler ved eksamensmeldingen, og melde fra om endring i bostedsadressen.

§ 9. Eksamenslokaler

Det praktiske arrangement av skriftlige skoleeksamener forestås av eksamensinspektøren. Eksamenene avvikles i de lokaler som Universitetet disponerer til formålet.

Ved organisert desentralisert undervisning kan det etter søknad til universitetsdirektøren gis anledning til desentralisert eksamensavvikling. Det skal være påmeldt minst 10 kandidater etter at trekkfristen er utløpt for at en eksamen tillates avvirket utenfor Universitetet i Tromsø.

Muntlige eksamener arrangeres av avdelingene i de lokaler avdelingene bestemmer.

§ 10. *Karakterfastsettelse*

Det brukes følgende alternative karaktersystemer; ved tallkarakterer benyttes vanlige forhøyningsregler:

- a) Laudabilis prae ceteris 1.0 – 1.5
Laudabilis 1.6 – 2.5
Haud illaudabilis 2.6 – 3.2
Non contemnendus 3.3 – 4.0
Immaturus uten tallverdi
Kandidater som får dårligere karakter enn 4.0 har ikke bestått.
- b) Bestått/ikke bestått
- c) Laudabilis til og med 2.15
Står til laudabilis til og med 2.35
Kan få laudabilis til og med 2.55
Kan vel få laudabilis til og med 2.75
Haud illaudabilis til og med 2.95
Står til haud illaudabilis til og med 3.15
Studenter som får dårligere enn «står til haud illaudabilis», har ikke bestått og eksamenen får ingen tallverdi.

Kapittel II. Fravær og trekk fra eksamen

§ 11. *Trekk fra eksamen*

Oppmeldte kandidater kan trekke seg fra eksamen eller endre eksamenstidspunkt. Fristen for å trekke seg fra eksamen eller endre eksamenstidspunkt er 1. november i høstsemesteret og 15. april i vårsemesteret, likevel ikke senere enn 14 dager før aktuell eksamensdato. Eksamensmelding til utsatte prøver, kontinuasjonseksamener og tidlig eksamen i undervisningsfritt semester kan ikke annulleres.

Kandidater som framstiller seg til eksamen, men som likevel ikke vil levere besvarelse, må fylle ut og levere skjema for trekk under eksamen før lokalet forlates. Ved hjemmeeksamen må trekkskjema leveres innen innleveringsfristen. Etter dette anses studenten for å ha trukket seg fra eksamen.

Kandidater som leverer blank besvarelse, anses også for å ha trukket seg fra eksamen.

Kandidater som ikke møter til eksamen, ikke leverer hjemmeeksamen eller trekker seg etter at annulleringsfristen er utløpt, regnes for å ha framstilt seg til eksamen. Kandidater som møter, men som trekker seg under eksamen, regnes også for å ha framstilt seg til eksamen.

Kandidater som har levert eksamensbesvarelse, kan ikke unndra seg sensur.

§ 12. *Sykdom og andre særskilte grunner til fravær i forbindelse med eksamen*

Dersom en kandidat ikke kan møte til eksamen på grunn av akutt sykdom, kan det gis rett til ny eksamen jf. § 15 første ledd dersom legeattest er sendt eller levert til eksamensinspektøren senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for. Som akutt sykdom regnes sykdom som er oppstått senere enn 14 dager før den aktuelle eksamen.

Legeattesten skal inneholde opplysninger om hvilken eksamen eller hvilke eksamener den gjelder for, samt tidsrom for sykdomsperioden. Sykemelding beregnet til bruk overfor arbeidsgiver godtas ikke som legeattest. Er det ikke mulig å få en legeattest senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for, må eksamenskandidaten gi eksamensinspektøren beskjed om dette innen fristens utløp.

En kandidat som blir syk under eksamen, må underrette hovedvakt i eksamenslokalet, fylle ut skjema for trekk under eksamen og straks oppsøke lege og levere legeattest i samsvar med reglene i første og andre ledd.

Dersom en kandidat på grunn av dødsfall i nær familie eller lignende særskilte grunner ikke kan fullføre eksamen, må dette dokumenteres. Slike forfall må kjennes gyldige av eksamensinspektøren.

§ 13. *Sykdom ved hjemmeeksamen*

En kandidat som ikke kan framstille seg til en hjemmeeksamen på grunn av akutt sykdom som er oppstått etter at trekkfristen for eksamensmelding er utløpt, kan gis rett til ny eksamen jf. § 15 første ledd dersom legeattest er sendt eller levert til eksamensinspektøren senest to døgn etter at innleveringsfristen er utløpt. Dette gjelder også i tilfeller der kandidaten blir syk under hjemmeeksamen.

Bestemmelsene i denne forskriften § 12, andre og tredje ledd, gjelder tilsvarende.

Kapittel III. Ny eksamen

§ 14. *Adgangen til å framstille seg til samme eksamen*

Det er ikke anledning til å framstille seg til samme eksamen ved Universitetet i Tromsø mer enn tre ganger. Foruten levering av eksamensbesvarelse til sensur omfatter framstilling til eksamen tilfellene nevnt i § 11 fjerde ledd.

Den aktuelle avdeling kan gjøre unntak fra denne bestemmelsen dersom ett av følgende grunnlag foreligger:

- a) ved å bestå eksamen i emnet vil søkeren oppnå en godkjent emnegruppe nødvendig for cand.mag.-graden
- b) ved å bestå eksamen i emnet vil søkeren oppnå en grad ved universitetet
- c) søkeren kan dokumentere sosiale og/eller personlige grunner til at eksamen i emnet ikke er oppnådd innen den fastsatte grensen.

Det kan ikke gis mer enn tre dispensasjoner.

Avslag på søknad om dispensasjon i henhold til denne bestemmelsen kan påklages. Styrets klagenemnd er klageinstans.

Dersom en kandidat har bestått samme eksamen mer enn én gang, vil beste karakter gjelde.

§ 15. Utsatt prøve grunnet sykdom ved eksamen eller andre særlige grunner

Kandidater som ikke fullfører en eksamen eller deler av eksamen og som oppfyller betingelsene i § 12 eller § 13, kan gå opp til utsatt prøve.

Kandidater som av særlige grunner i forbindelse med svangerskap, fødsel eller omsorg for barn ikke kan gå opp til eksamen, kan søke om å få gå opp til utsatt prøve. Søknad sendes eksamensinspektøren senest to døgn etter eksamensdato. Forholdet må dokumenteres med legeattest, fødselsattest o.l.

Ved utsatt prøve er det ikke anledning til å gå opp til eventuelle deler av eksamen som ble avlagt under den ordinære eksamen. Dersom en student ikke møter til utsatt prøve eller avbryter prøven, gis det ikke adgang til å avlegge ny utsatt prøve.

Utsatte prøver skal holdes så snart som mulig etter at forfallsgrunnen er opphørt og normalt senest en måned inn i det nye semesteret. Studentene må selv melde seg til utsatt prøve. Fristen for å melde seg er 15. januar for vårsemesteret og 15. august for høstsemesteret. Eksamensmeldinger til utsatt prøve er bindende.

For eksamener under jusstudiet og medisinstudiet gjelder andre regler for utsatte prøver, se henholdsvis Eksamensreglement for graden cand.jur. og Utfyllende regler til reglement for medisinsk embetseksamen.

§ 16. Adgang til ny eksamen for kandidater som ikke består ordinær eksamen

Kandidater som ikke består siste avholdte ordinære eksamen kan kontinuere, dersom avdelingen har bestemt at det skal være anledning til å avlegge kontinuasjonseksamen i det aktuelle faget. Bestemmelser om kontinuasjonsadgang skal tas inn i studieplanen for det enkelte fag eller emne.

Kontinuasjonseksamen avholdes ved begynnelsen av det nye semesteret etter siste ordinære eksamen. Studentene må selv melde seg opp til kontinuasjonseksamen. Fristen for å melde seg opp til slik eksamen er 15. januar for vårsemesteret og 15. august for høstsemesteret. Eksamensmeldinger til kontinuasjonseksamener er bindende. Det avholdes ikke utsatte prøver ved sykdomsforfall eller annet forfall til kontinuasjonseksamen.

Det er ikke anledning til å framstille seg til kontinuasjonseksamen for å forbedre karakteren fra en allerede bestått eksamen. Kandidater som bare har strøket på deler av en ordinær eksamen, må likevel avlegge eksamen i samtlige deler på nytt ved en eventuell kontinuasjon.

Dersom en hovedoppgave eller en kandidatoppgave bedømmes til ikke bestått, kan oppgaven framlegges til ny sensur i bearbeidet eller supplert form tidligst tre måneder etter sensur eller ved neste innleveringsfrist. Etter avsluttende hovedfagseksamen kan ikke deler av en hovedfags- eller kandidateksamen avlegges på nytt, dersom hoved- eller kandidatoppgaven er bestått.

§ 17. Ekstraordinær eksamen

Ekstraordinær eksamen er en eksamen som avdelingen i særlige tilfeller kan avholde for kandidater som ikke kan vente til neste ordinære eksamen, og som ikke fyller kravene til å delta på utsatt prøve eller på kontinuasjonseksamen.

Studenter som har framstilt seg til den ordinære eksamen i samme emne sist slik ble avholdt, og eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter ved det aktuelle faget eller studiet, kan ikke gå opp til ekstraordinær eksamen.

Søknad sendes til den avdelingen som er faglig ansvarlig for eksamenen.

Det arrangeres ikke utsatt prøve eller kontinuasjonseksamen i forbindelse med ekstraordinære eksamener.

§ 18. Adgang til å avlegge eksamen etter tidligere ordning ved endringer i studieplanen

Dersom studieplanen for et fag/emne endres vesentlig med hensyn til pensum, emnets omfang og lignende, skal det for et tidsrom på to år etter at ny studieplan trer i kraft:

- a) være anledning til å avlegge eksamen etter tidligere ordning. Gjelder endringen eksamensordningen, gis det bare anledning til å gå opp til eksamen etter tidligere ordning dersom studiet var påbegynt før den nye studieplanen trådte i kraft.
- b) tilrettelegges studiemuligheter etter tidligere ordning, hvis det med rimelighet kan antas at den nye ordningen vil forsinke studenter som har påbegynt studiet etter tidligere ordning. Slik tilrettelegging av studiet trenger avdelingen likevel ikke å tilby hvis den bare er aktuell for studenter som allerede har fulgt undervisningen i emnet, men som ikke har bestått eksamen.

Eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter ved det aktuelle faget eller studiet, må avlegge eksamen etter den eksamensordning som til enhver tid gjelder. Det må søkes om å få avlegge eksamen etter tidligere ordning ved endringer i studieplanen. Søknaden sendes til det fakultet som er faglig ansvarlig for eksamenen.

Kapittel IV. Særlig tilrettelegging under eksamen

§ 19. Søknad om særlig tilrettelegging under eksamen

Særlig tilrettelegging under eksamen skal ha som formål å oppveie de ulemper funksjonshemningen medfører for den aktuelle kandidaten i eksamenssituasjonen, samtidig som man i størst mulig utstrekning skal sørge for at kandidatene prøves likt.

Kandidater som har behov for særlig tilrettelegging under eksamen, må skriftlig melde fra om dette ved oppmelding til eksamen. I tillegg må kandidaten framsette skriftlig søknad til eksamensinspektøren om den aktuelle tilretteleggingen innen søknadsfristen jf. § 2 og § 4.

Søknader skal være dokumentert med legeattest eller spesialisterklæring av ny dato med mindre ordningen skjer på annet enn medisinsk grunnlag.

§ 20. Funksjonshemninger og akutte lidelser

Kandidater som ved spesialist- eller legeerklæring dokumenterer varige fysiske funksjonshemninger, kan få sine eksamener tilrettelagt så langt det er praktisk mulig. Tilretteleggingen kan registreres som varig, slik at det ikke er nødvendig med ny søknad hvert eksamenssemester.

Allergi eller astma gir ikke grunnlag for særlig tilrettelegging under eksamen. Dersom en kandidat skulle bli så plaget av allergi/astma den aktuelle eksamensdagen at vedkommende ikke klarer å gjennomføre eksamen, kan kandidaten få utsatt prøven grunnet sykdom ved eksamen, jf. § 12 og § 13.

Kandidater som på grunn av en akutt lidelse ikke kan gjennomføre eksamen, har ikke krav på særlig tilrettelegging under eksamen. Dersom det er sannsynlig at en kandidat med en akutt lidelse vil klare å gjennomføre eksamen med enkle, lite ressurskrevende tiltak, kan slik særlig tilrettelegging likevel gis. Dersom problemet oppstår like før eksamen, gis kandidaten rett til å få utsatt prøven etter bestemmelsene i § 12 og § 13.

§ 21. Spesifikke lese- og/eller skrivevansker

Kandidater som dokumenterer spesifikke lese- og/eller skrivevansker kan få utvidet eksamenstid på 1/2 time ved eksamener som varer inntil 5 timer og 1 time på eksamener som varer 5 timer eller mer. Det gis likevel ikke utvidet tid ved hjemmeeksamener.

Dokumentasjonen må angi hvilke spesifikke vansker kandidaten vil ha under skriftlig eksamen.

Kandidater som har krav på PC under eksamen etter annet ledd, kan få registrert tilretteleggingen som varig, slik at det ikke er nødvendig med ny søknad hvert eksamenssemester.

Dersom kandidaten ikke benytter PC til skrivning av eksamen, kan hun/han ved henvendelse til eksamensinspektøren få anonymiserte kopier av logopedattesten til å legge ved eksamensbesvarelsen.

§ 22. Graviditet eller amming

Gravide kandidater gis 1/2 time hviletid ved eksamener som varer inntil 5 timer og 1 time hviletid ved eksamener som varer 5 timer eller mer dersom eksamen avholdes i svangerskapets 8. eller 9. måned. Fødselstermin må dokumenteres.

Dersom en gravid kandidat har behov for hviletid på et tidligere tidspunkt i svangerskapet, må det søkes særskilt om dette og det må fremlegges legeattest som dokumentasjon for behovet. I forbindelse med svangerskap og fødsel kan det søkes om å få avlegge eksamen hjemme eller på sykehus. I det siste tilfellet må kandidaten innhente skriftlig samtykke fra sykehuset.

Kandidater som ønsker å amme i løpet av en skriftlig skoleeksamen, får et tillegg til eksamenstiden tilsvarende medgått tid til amming. Det er ikke krav om at forholdet dokumenteres, men det må søkes innen fristen på vanlig måte.

§ 23. Utvidet eksamenstid under hjemmeeksamen

Ved gitt hjemmeeksamen med inntil tre ukers innleveringsfrist, kan det i særlige tilfeller gis inntil to dager ekstra eksamenstid forutsatt at problemets omfang ikke er større enn at kandidaten mener å kunne fullføre eksamen innen den ekstra tiden. Som særlige tilfeller regnes blant annet dødsfall og sykdom i nærmeste familie og andre ulykkeslignende tilfeller som rammer kandidaten.

Ved selvvalgt oppgave som hjemmeeksamen, som det kan arbeides med gjennom hele semesteret, kan det gis et rimelig antall ekstra eksamensdager dersom kandidaten dokumenterer sykdom i samme periode. Det gis likevel ikke flere dager enn at oppgaven kan sensureres sammen med de som er levert innen fristen.

Søknad om ekstra eksamenstid under hjemmeeksamen skal framsettes skriftlig for eksamensinspektøren før utløpet av innleveringsfristen for eksamen. Nødvendig dokumentasjon skal være vedlagt.

§ 24. Norsk som fremmedspråk

Kandidater som har norsk som fremmedspråk, gis 1/2 time utvidet eksamenstid ved eksamener som varer inntil 5 timer og 1 time på eksamener som varer 5 timer eller mer. Ordningen gjelder kun første år som registrert student ved Universitetet i Tromsø. Ordningen gjelder ikke studenter på engelskspråklige program.

Kapittel V. Hovedfagsoppgaver, avhandlinger mv.

§ 25. Hovedfags- og kandidatavhandlinger

Avdelingene plikter å trykke inntil 30 eksemplarer av hovedfags- og kandidatavhandlinger kostnadsfritt for egne studenter. Åtte eksemplarer innleveres til sensur, hvorav tre oversendes Universitetsbiblioteket for utlån.

Hovedfags- og kandidatavhandlinger kan ikke kreves hemmeligholdt. Dersom det foreligger helt spesielle grunner for hemmelighold, kan det avtales mellom den enkelte kandidat og avdelingen at hovedfags- eller kandidatavhandlingen kan holdes hemmelig i inntil 5 år. Slikt hemmelighold omfatter likevel ikke ordinær sensur.

Med unntak av reglene i annet ledd, har kandidaten opphavsrett til hovedfags- og kandidatavhandlingen i henhold til åndsverklovens regler.

§ 26. Semesteroppgaver, vekttallsgivende arbeidsoppgaver, cand.mag.-oppgaver o.l.

De avdelinger som benytter semesteroppgaver, vekttallsgivende arbeidsoppgaver, cand.mag.-oppgaver o.l. som en del av evalueringen, iverksetter nødvendige praktiske tiltak slik at utarbeiding av oppgavene ikke medfører materielle utgifter for kandidatene. Kandidatene skal få benytte utstyr for skrivning, kopiering etc, og nødvendig papirmateriell skal være tilgjengelig.

§ 25 tredje ledd gjelder tilsvarende.

Kapittel VI. Sensur, karakterutskrift, vitnemål

§ 27. Sensur

Sensuren skal foreligge innen tre uker med mindre styret selv har fastsatt en lengre frist. Når det gjelder større skriftlige arbeider som hovedfags- og kandidatavhandlinger normert til ett semesters arbeid eller mer, er fristen for sensur seks uker.

§ 28. Justerende muntlig eksamen

Muntlig eksamen kan tjene til justering av den skriftlige karakter. Justeringen innebærer at karakteren normalt ikke kan endres mer enn 3 tiendedeler. Det følger herav at man kan stryke en student etter muntlig eksamen hvis grunnlaget før muntlig eksamen er svakt nok.

§ 29. Karakterutskrift og vitnemål

En kandidat skal etter skriftlig anmodning få utskrift over samtlige avlagte, beståtte eksamener ved Universitetet i Tromsø. Karakterutskrift skal utstedes på bokmål, nynorsk eller engelsk.

Vitnemål for oppnådd cand.mag.-grad utstedes etter skriftlig anmodning dersom kandidaten fyller kravene for å få utskrevet vitnemål ved Universitetet i Tromsø. Det kan utstedes nytt vitnemål hvis kandidaten senere består nye eksamener ved Universitetet i Tromsø som kan inngå i graden. Cand.mag.-vitnemål utstedes på bokmål eller nynorsk.

Vitnemål for kandidater som oppnår høyere grad ved Universitetet i Tromsø, utstedes uten anmodning i den målform kandidaten har angitt på søknad om opptak til hovedfag. Vitnemål utstedes på norsk, med mindre utdanningsprogrammet i sin helhet er gjennomført på engelsk. Vitnemålet kan suppleres med karakterutskrift på engelsk og Diploma Supplement.

Kapittel VII. Klagebehandling

§ 30. Klage over saksbehandling og formelle feil ved gjennomføring av eksamen eller sensur

Avgjørelser etter denne forskriften kan påklages i henhold til forvaltningsloven kapittel VI. Formelle feil ved gjennomføring av eksamen eller sensur kan påklages i henhold til universitets- og høskolelovens § 51. Styrets klagenemnd er klageinstans for slike klager i henhold til Regler om styrets klagenemnd ved Universitetet i Tromsø.

§ 31. Begrunnelse for karakterfastsetting

En kandidat har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen i henhold til universitets- og høskolelovens § 52 og i denne forskriften.

Krav om begrunnelse for karakterfastsettingen for muntlig eksamen eller praktiske ferdigheter må framsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt kandidaten. Krav om begrunnelse skal rettes direkte til eksamenskommissjonen. Bedømmelse av muntlig prestasjon eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages.

Krav om begrunnelse for karakterfastsettingen for skriftlig eksamen må framsettes innen én uke fra kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog aldri mer enn tre uker etter at karakteren ble kunngjort. Som kunngjøringstidspunkt regnes sensuroppslaget dato pluss to kalenderdager. Krav om begrunnelse skal rettes til instituttet/avdelingen.

Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg. Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at kandidaten har bedt om dette. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon.

Hvis det er gitt skriftlige retningslinjer for bedømmelsen, skal disse være tilgjengelige for kandidatene etter at karakter er fastsatt.

§ 32. Klage over karakterfastsetting

En kandidat kan klage skriftlig over karakteren for sine egne prestasjoner i henhold til universitets- og høyskoleloven § 52. Karakterfastsettelsen for examen philosophicum, examen facultatum, forprøvene i fonetikk og språkvitenskap og eventuelle andre forprøver kan bare påklages når karakteren ikke er bestått. Dette gjelder imidlertid ikke dersom karakterfastsettelsen har betydning for opptak til et adgangsregulert studium.

Klage over karakterfastsetting skal være framsatt innen tre uker etter at sensuren ble kunngjort. Hvis kandidaten først har satt fram krav om begrunnelse for karakterfastsettingen, løper klagefristen fra det tidspunkt begrunnelsen er kommet fram til studentens postadresse.

Skriftlig klage sendes til avdelingen der eksamen er avlagt. Ved klage skal kandidatens besvarelse forelegges ny eksamenskommisjon som vurderer hele eksamen på nytt på fritt grunnlag. Karakterfastsetting kan skje til gunst eller ugunst for klager. Karakterfastsettingen ved ny sensurering kan ikke påklages.

Kapittel VIII. Sluttbestemmelser**§ 33. Ikrafttredelse**

Denne forskriften trer i kraft straks.

§ 34. Oppheving av andre forskrifter ved Universitetet i Tromsø

Fra den tid forskriften trer i kraft, oppheves forskrift av 14. mars 1996 nr. 707 for eksamener ved Universitetet i Tromsø og utfyllende regler til forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø vedtatt av universitetsstyret den 14. mars 1996.¹

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

30. mars Nr. 323 2001**Forskrift om omdannelse av Oslo Børs.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–1 tredje ledd og § 10–2 fjerde ledd. Kunngjort 10. april 2001.

I**§ 1. Definisjoner**

Med Oslo Børs menes i denne forskrift den selveiende institusjon Oslo Børs som er opprettet i medhold av lov av 17. juni 1988 nr. 57 om verdipapirbørs.

Med verdipapirbørsen menes i denne forskrift et nystiftet allmennaksjeselskap som overtar Oslo Børs' eiendeler og forpliktelser i samsvar med børsloven av 17. november 2000 nr. 80 § 10–2, eller allmennaksjeselskap som er holdingselskap for slikt allmennaksjeselskap.

§ 2. Avvikling

Oslo Børs er under avvikling i perioden fra det tidspunkt børsens eiendeler og forpliktelser i samsvar med børsloven av 17. november 2000 nr. 80 § 10–2 er overført til verdipapirbørsen og til Oslo Børs er endelig avviklet.

Oslo Børs skal være endelig avviklet innen to år fra ikrafttredelsen av børsloven av 17. november 2000 nr. 80. Finansdepartementet kan dispensere fra dette kravet.

Mens Oslo Børs er under avvikling skal dens navn inneholde betegnelsen «under avvikling».

§ 3. Avviklingsstyre

Før Oslo Børs kommer under avvikling skal børsrådet velge et avviklingsstyre som under avviklingen skal ha de oppgaver som i henhold til børsloven av 17. juni 1988 nr. 57 ellers tilligger børsstyret og børsdirektøren.

§ 4. Børsvirksomhet under avvikling

Overføring av Oslo Børs' eiendeler og forpliktelser skal skje under ett.

Reglene i børsloven av 17. juni 1988 nr. 57 kapittel 2 og kapittel 5 og § 6–1 gjelder for Oslo Børs mens den er under avvikling.

§ 5. Salg av aksjer

Aksjene utstedt av verdipapirbørsen skal selges i henhold til bestemmelsene i børsloven av 17. november 2000 nr. 80 § 10–2.

Prospektet skal godkjennes av børsstyret. Tildelingskriteriene skal på forhånd forelegges Finansdepartementet. Tildelingskriteriene ved dette salget skal bidra til at aksjene blir solgt til markedsmessig pris ved et offentlig salg.

§ 6. Salgsproveny

Når salget av aksjene utstedt av verdipapirbørsen er gjennomført skal salgssummen, med fradrag for kostnader i forbindelse med aksjesalget og avsetning til dekning av avviklingskostnader, overføres til staten innen en måned.

Departementet kan i særlige tilfeller forlenge denne fristen. Departementet kan avgjøre hva som skal regnes som kostnader i forbindelse med aksjesalget, og hvor stor avsetningen til dekning av avviklingskostnadene skal være.

§ 7. Revidert avslutningsregnskap med mer

Før Oslo Børs endelig avvikles fremlegges revidert avslutningsregnskap for børsrådet for godkjenning. Avslutningsregnskapet skal på forhånd forelegges Finansdepartementet.

Avviklingsstyret skal sørge for at selskapets oppbevaringspliktige regnskapsmateriale og bøker blir oppbevart på forsvarlig vis.

Når avslutningsregnskapet er godkjent skal det meldes til Enhetsregisteret at Oslo Børs er avviklet.

§ 8. Tilsyn mv.

Kredittilsynet fører tilsyn med omdannelse og avvikling av Oslo Børs, og kan gi pålegg om gjennomføringen av omdannelsen og avviklingen

§ 9. Departementets kompetanse

Finansdepartementet kan fatte enkeltvedtak til utfylling og gjennomføring av denne forskriften.

II

Denne forskrift trer i kraft 31. mars 2001.

30. mars Nr. 324 2001**Forskrift om habilitetskrav for ansatte ved børs og autorisert markeds plass, samt om ansattes, tillitsvalgtes og deres nærstående handel med finansielle instrumenter.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–7 annet ledd og 3–8 annet ledd, jf. § 6–8 første ledd. Kunngjort 10. april 2001.

§ 1. Habilitetskrav til ansatte

Ansatte i foretak med tillatelse etter børsloven til å drive virksomhet som børs eller autorisert markeds plass, eller i morselskap til foretak som nevnt, må ikke ha styreverv eller bierverv i selskap hvis finansielle instrumenter er opptatt til notering og handel på vedkommende børs eller autoriserte markeds plass.

§ 2. Ansattes egenhandel

Ansatte i foretak med tillatelse etter børsloven til å drive virksomhet som børs eller autorisert markeds plass, eller i morselskap til foretak som nevnt, kan for egen eller andres regning bare erverve eller avhende finansielle instrumenter som ikke er eller søkes tatt opp til notering på den børs eller autoriserte markeds plass hvor vedkommende er ansatt. For ansattes erverv av andeler i verdipapirfond notert på vedkommende børs eller autoriserte markeds plass gjelder reglene i annet ledd.

Ansatte kan bare erverve eller avhende andeler i norske verdipapirfond som oppfyller vilkårene i lov om verdipapirfond § 4–4, § 4–6 og § 4–7, eller i utenlandske fond som oppfyller kravene i Rdir. 1985/611/EØF (UCITS-direktivet). I tillegg kan ansatte erverve og avhende andeler i verdipapirfond som utelukkende investerer i rentebærende obligasjoner.

§ 3. Meldeplikt for ansatte, tillitsvalgte og deres nærstående handler

Ansatte og tillitsvalgte ved børs og autorisert markeds plass skal straks melde til den aktuelle børs eller autoriserte markeds plass om egne og nærståendes erverv eller avhendelse av finansielle instrumenter. Med nærstående menes personer og foretak med tilknytning som nevnt i børsloven § 4–3 første ledd bokstav a), b) og c).

§ 4. Dispensasjon

Kredittilsynet kan i særlige tilfelle dispensere fra forskriftens § 1 og § 2.

§ 5. Overgangsregler

Finansielle instrumenter ansatte ved børs eier ved lovens ikrafttredelse og som ikke kan avhendes etter børsloven § 3–8 annet ledd kan likevel inntil to år etter ikrafttredelsen avhendes etter samtykke fra daglig leder ved børs, forutsatt at den ansatte har eiet dem i minst to år.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 31. mars 2001.

30. mars Nr. 325 2001**Forskrift om unntak fra børsers og autoriserte markeds plassers taushetsplikt.**

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–6 fjerde ledd og § 6–8 første ledd. Kunngjort 10. april 2001.

§ 1. Taushetsplikten for tillitsvalgte, ansatte og revisor ved børs og autorisert markedsplass etter børsloven § 3–6 gjelder ikke overfor børs eller autorisert markedsplass som fører tilsyn med handel og kursnotering på eget marked, eller overfor utenlandsk tilsynsmyndighet.

§ 2. Utlevering av opplysninger etter § 1 kan bare gjøres på følgende vilkår:

1. Opplysningene må anses som relevante for, og kan bare brukes til å utføre mottagerens tilsynsoppgaver.
2. Opplysningene skal være undergitt tilsvarende taushetsplikt hos mottager som hos den avgivende børs eller autoriserte markedsplass. Opplysningene kan bare formidles videre med skriftlig samtykke fra børsen eller den autoriserte markedsplassen og bare for de formål samtykket omfatter.

§ 3. Taushetsplikten for børs og autorisert markedsplass etter børsloven § 3–6 er ikke til hinder for at børs eller autorisert markedsplass gir opplysninger til verdipapirsentral eller oppgjørssentral i forbindelse med markedsovervåking og tilsynsoppgaver.

§ 4. Forskriften trer i kraft samtidig med ikrafttredelse av lov 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven).

30. mars Nr. 326 2001

Forskrift om endring i børsforskrift.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 5–3 fjerde ledd, § 5–4 fjerde ledd, § 5–6 tredje ledd, § 5–7 første ledd, § 5–8 fjerde ledd, § 5–9 andre ledd, § 5–12, § 5–13, § 5–14, § 7–1 tredje ledd og § 7–2 andre og tredje ledd. Kunngjort 10. april 2001.

I

I børsforskrift av 17. januar 1994 nr. 30 gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Finans- og tolldepartementet 17. januar 1994 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 5–3 fjerde ledd, § 5–4 fjerde ledd, § 5–6 tredje ledd, § 5–7 første ledd, § 5–8 fjerde ledd, § 5–9 andre ledd, § 5–12, § 5–13, § 5–14, § 7–1 tredje ledd og § 7–2 andre og tredje ledd.

§ 1–1 andre ledd skal lyde:

Børsen kan overfor selskapet stille vilkår for opptaket av de finansielle instrumentene til børsnotering.

§ 1–3 skal lyde:

Børsen fastsetter nærmere regler om notering og handel med finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd nr. 4–7.

§ 2–1 tredje, fjerde og femte ledd skal lyde:

Selskapet skal ha bestått i minst tre år og skal ha drevet det vesentligste av sin virksomhet i minst tre år. Det skal være offentliggjort årsregnskap og årsberetning i henhold til regnskapslovgivningen for de tre siste år før søknad om børsnotering. For opptak til børsnotering på hovedlisten kreves i tillegg at selskapet skal ha hatt positivt driftsresultat i minst ett av de siste tre årene. Børsen kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra kravene i første og tredje punktum dersom den finner at dette er i allmennhetens og investorenes interesse, og at investorene har tilgang til tilstrekkelige opplysninger til å danne seg en begrunnet oppfatning om selskapet, dets virksomhet og de aksjer som søkes børsnotert.

Minst 25% av de aksjer som søkes opptatt til notering må være spredt blant personer som ikke har slik tilknytning til selskapet som angitt i § 2–3, og som hver eier aksjer som tilsvarende minst en børspost. Børsen fastsetter kravet til antall børsposteiere og verdien av hver børspost.

Børsen kan fravike 25%-grensen ved opptak når spredning som nevnt må påregnes innen kort tid, eller når aksjene likevel anses egnet for børsnotering på grunn av et stort antall aksjer av samme aksjeklasse og deres omfattende spredning blant allmennheten.

§ 2–2 skal lyde:

Dersom kursverdien av et selskaps aksjer notert på SMB-listen i minst ett år overstiger 300 millioner kroner og de øvrige vilkår for børsnotering på hovedlisten er oppfylt, kan børsen beslutte at selskapets aksjer skal noteres på hovedlisten.

Dersom et selskaps aksjer som er notert på hovedlisten i minst tre år har hatt en kursverdi lavere enn 300 millioner kroner eller i minst ett år har hatt en kursverdi lavere enn 150 millioner kroner, kan børsen beslutte at selskapets aksjer skal noteres på SMB-listen.

I tilfeller som omhandlet i § 2–7, kan børsen beslutte på hvilken liste selskapets aksjer skal noteres uavhengig av om vilkårene etter første og annet ledd er oppfylt.

Før børsen treffer slike beslutninger som nevnt i første til tredje ledd, skal selskapet varsles og gis anledning til å uttale seg.

§ 2–6 skal lyde:

Forestår noen ledelsesfunksjoner på vegne av selskapet, kan selskapet tas opp til børsnotering på følgende vilkår:

1. Selskapet skal ved sin organisasjon, vedtekter, avtale eller andre nødvendige tiltak sørge for at den som forestår hele eller deler av virksomheten har plikt til å etterleve børsloven § 5–7 samt andre regler som selskapet ville vært underlagt dersom selskapet selv hadde utført virksomheten eller driften.
2. Selskapet skal innestå for at overtredelse av børslov og børsforskrift som skyldes den som forestår driften eller virksomheten i forhold til børsloven § 5–12 og § 5–13 skal behandles som om overtredelsen var begått av selskapet.

§ 2–7 andre ledd skal lyde:

Dersom aksjene i det fusjonerte selskapet ikke tilfredsstillende vilkårene for opptak til børsnotering, avgjør børsen om selskapets aksjer skal strykes etter reglene i § 25–2 eller om børsnotering skal videreføres, eventuelt etter flytting, i henhold til § 2–2 tredje ledd.

§ 7–2 skal lyde:

Fortrinnsrett til tegning av aksjer, herunder tegningsrettsaksjer, i en aksjeklasse som er eller vil bli børsnotert, skal tas opp til børsnotering med mindre børsen finner at rettene ikke har allmenn interesse, ikke kan forventes å bli gjenstand for regelmessig omsetning eller av andre grunner ikke anses egnet for børsnotering.

Børsen kan, etter søknad fra det utstedende selskap, bestemme at fortrinnsrett til tegning av andre aksjer enn nevnt i første ledd kan tas opp til børsnotering dersom tegningsrettene antas å ha allmenn interesse og kan forventes å bli gjenstand for regelmessig omsetning. Det skal også legges vekt på det utstedende selskaps økonomi og andre forhold av betydning for om tegningsrettene er egnet for børsnotering. Ved søknad om børsnotering gjelder bestemmelsene i kap. 3 tilsvarende så langt de passer.

§ 7–6 skal lyde:

Børsen kan etter søknad fra utsteder bestemme at rettigheter som nevnt i § 7–1 nr. 6 kan tas opp til børsnotering dersom rettene antas å ha allmenn interesse og kan forventes å bli gjenstand for regelmessig omsetning. Ved avgjørelsen skal det legges vekt på om selskapets aksjer er notert, eller vil bli notert på børsen. Børsen kan fastsette nærmere vilkår for noteringen.

§ 7a–1 første ledd skal lyde:

Børsen kan, etter søknad fra utsteder av kjøpsrettene bestemme at kjøpsrettene kan tas opp til børsnotering dersom kjøpsrettene er registrert i Verdipapirsentralen og antas å ha allmenn interesse og kan forventes å bli gjenstand for regelmessig omsetning. Ved avgjørelsen skal det legges vekt på om de underliggende aksjene er børsnotert eller om det selskap som har utstedt aksjene på annen måte har forpliktet seg til å følge de bestemmelser i børsloven og denne forskrift som gjelder for selskaper med børsnoterte aksjer, om aksjene er tilfredsstillende båndlagt og andre forhold av betydning for om kjøpsrettene er egnet for børsnotering.

§ 8–1 tredje ledd skal lyde:

Børsen kan gjøre unntak fra minimumskravet i annet ledd når den på grunn av obligasjonenes karakter likevel finner at de er egnet for børsnotering.

§ 8–6 andre ledd skal lyde:

Opptak kan likevel skje dersom børsen klart finner at obligasjonseierne og allmennheten for øvrig har tilgang til alle de opplysninger som er nødvendige for å kunne bedømme verdien av aksjene disse obligasjoner er knyttet til.

§ 11–1 første og andre ledd skal lyde:

Foretak som har tillatelse til å yte investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 første ledd nr. 1 kan søke børsen om børsmedlemskap for deltagelse i kursnotering av finansielle instrumenter. Søknaden avgjøres av børsen.

Børsen kan godkjenne et foretak som børsmedlem med rett til å delta i kursnotering for ett eller flere av de typer finansielle instrumenter som noteres ved børsen.

§ 11–1 femte ledd skal lyde:

Børsen kan nekte å godkjenne et foretak som børsmedlem blant annet dersom foretaket, dets ansatte eller tillitsvalgte eller foretakets eiere har opptrådt i strid med lov, forskrifter eller øvrig regelverk for handel med eller tegning av finansielle instrumenter, eller for øvrig i strid med god forretningsskikk eller god børsskikk.

§ 11–2 tredje ledd oppheves. Nåværende fjerde ledd blir nytt tredje ledd, og skal lyde:

Børsen kan fastsette nærmere regler for de market maker-forpliktelser foretaket må påta seg som grunnlag for børsmedlemskap etter denne paragraf.

§ 11–3 første ledd skal lyde:

Børsen kan bestemme at andre enn foretak som nevnt i § 11–1 og § 11–2 kan søke om rett til å delta i kursnotering ved børsen for bestemte finansielle instrumenter.

§ 11–3 andre ledd andre punktum oppheves.

§ 11–4 femte og sjette ledd skal lyde:

Børsen avgjør søknad om godkjenning av børsrepresentant. Børsen kan dispensere fra vilkårene i annet ledd nr. 1 til 3.

Børsen kan nekte å godkjenne noen som børsrepresentant dersom vedkommende har opptrådt i strid med lov, forskrifter eller øvrig regelverk for handel med eller tegning av finansielle instrumenter, eller for øvrig i strid med god forretningsskikk eller god børsskikk.

§ 12–2 andre ledd skal lyde:

Børsen kan gjøre unntak fra kravet om regelmessig deltagelse i kursnoteringene.

§ 12–5 skal lyde:

Handler i børsnoterte finansielle instrumenter skal rapporteres til vedkommende børs. Slik rapportering skal minst angi hvilket finansielt instrument som handles, pris, volum, og tidspunktet for når handelen fant sted. Børs kan fastsette nærmere krav til hvilken informasjon som skal rapporteres til børs i tilknytning til en handel. Børs skal fastsette nærmere tidsfrister for når handelen skal innrapporteres til børs.

Børs skal utarbeide nærmere regler om offentliggjøring av informasjon om rapporterte handler i børsnoterte finansielle instrumenter som minst skal tilfredsstillende følgende krav:

1. For handler i finansielle instrumenter skal veid gjennomsnittskurs, volum og høyeste og lavest kurs fra foregående handelsdag offentliggjøres på begynnelsen av neste handelsdag.
2. I kontinuerlige ordre- og kundebaserte markeder skal veid gjennomsnittskurs, volum samt høyeste og laveste kurs i løpet av en 6 timers periode offentliggjøres hver time, men slik at det er et mellomliggende tidsrom med handel på to timer før offentliggjøring, og i tillegg skal den samme informasjon i løpet av en periode på to timer offentliggjøres hvert 20. minutt, men slik at det er et mellomliggende tidsrom på en time med handel før offentliggjøring.
3. I markeder hvor investorene har tilgang til informasjon om volum og kurser for finansielle instrumenter som kan handles, skal slik informasjon være offentlig tilgjengelig kontinuerlig i løpet av handelsperioden, og investorene skal kunne gjennomføre handler til de offentliggjorte kurser og volum.

Børsen kan fastsette strengere krav til rapportering.

Børs kan utsette offentliggjøring dersom særskilte markedsforhold eller behovet for å anonymisere investorer i små markeder nødvendiggjør slik utsettelse. Børs kan beslutte å ha særskilte bestemmelser for offentliggjøring for handler som er særlig store i forhold til vanlige handler på markedet eller for spesielt illikvide finansielle instrumenter.

For obligasjoner og andre instrumenter som sidestilles med obligasjoner kan børsen også fastsette andre mindre strenge regler for offentliggjøring.

§ 13–1 skal lyde:

Børsen skal fastsette nærmere regler for når kursnotering skal finne sted.

§ 13–2 skal lyde:

Børsen skal fastsette nærmere regler for gjennomføringen av kursnoteringen. Børsen avgjør med bindende virkning alle tvister som oppstår under noteringen.

Børsen skal fastsette nærmere regler om formidling av kursnoteringen til børsmedlemmene.

§ 13–3 skal lyde:

Børsen skal gi nærmere regler om hvilke kurser som skal offentliggjøres, herunder hvilke kurser som skal offentliggjøres som offisielle kurser. Offisielle kurser skal gi uttrykk for den aktuelle markedsverdien til det børsnoterte finansielle instrumentet. Børsen kan med bindende virkning beslutte at kursfastsettelse som ikke fyller vilkåret i forrige punktum ikke skal godtas.

Børsmedlemmer må ikke medvirke til at det offentliggjøres offisielle kurser som ikke gir uttrykk for den aktuelle markedsverdi for de finansielle instrumentene.

§ 16–1 tredje ledd skal lyde:

For øvrig kan børsen helt eller delvis fritas for plikten til å utarbeide prospekt dersom særlige grunner tilsier det.

§ 18–2 første ledd skal lyde:

Prospektet skal være offentliggjort i samsvar med § 14–5 senest kl. 12.00 siste børsdag før de nye aksjene tas opp til børsnotering, med mindre børsen har fastsatt en annen frist. Dersom det utstedes tegningsretter som skal tas opp til børsnotering, skal offentliggjøring ha skjedd senest samtidig med første noteringsdag, med mindre børsen i særlige tilfeller har besluttet at offentliggjøring kan skje senere.

§ 20–2 andre ledd skal lyde:

Børsen kan helt eller delvis fritas fra plikten til å utarbeide prospekt når særlige grunner tilsier det.

§ 20–6 andre ledd skal lyde:

Når obligasjonene skal tas opp til børsnotering samtidig med emisjonen, og visse vilkår for denne emisjon ikke fastsettes endelig før umiddelbart før tegning, kan børsen tillate offentliggjøring som nevnt av et prospekt som ikke inneholder opplysninger om disse vilkår, men som angir hvordan de vil bli gitt. Opplysningene skal offentliggjøres før børsnotering, med mindre obligasjonene utstedes fortløpende til varierende priser.

§ 21–3 første og andre ledd skal lyde:

Når søknad om børsnotering gjelder obligasjoner som utstedes fortløpende eller gjentatte ganger av finansinstitusjoner, kan børsen gi tillatelse til at bare følgende opplysninger inntas i prospektet:

1. opplysningene som skal gis i henhold til § 21–2 pkt. 1 og 6.3, og
2. opplysninger om alle hendelser av betydning for vurdering av de aktuelle obligasjoner som har funnet sted etter avslutningen av det regnskapsår som det sist offentliggjorte årsregnskap gjelder. Dette årsregnskapet, årsberetningen og revisjonsberetningen samt eventuelle delårsregnskaper og revisjonsberetning eller uttalelse om begrenset revisjon som senere er offentliggjort, skal stilles til rådighet for allmennheten hos låntager.

Når søknad om børsnotering gjelder obligasjoner som utstedes av låntager med aksjer som har vært notert på norsk børs i minst de to foregående år, kan børsen gi tillatelse til at det i prospektet bare inntas de opplysninger som skal gis i henhold til § 21–2 pkt. 1 og 6.3.

§ 23–2 første og andre ledd skal lyde:

Offentliggjøring anses skjedd når opplysningene er mottatt av børsen og distribuert i børsens informasjonssystem, hvis ikke annet fremgår av de enkelte bestemmelser. Børsen kan la et representativt sammendrag av opplysningene distribueres i informasjonssystemet. Børsen kan bestemme at opplysningene i tillegg skal gjøres kjent på annen måte.

Børsen kan beslutte at opplysningene i stedet for på slik måte som angitt i første ledd første punktum skal anses offentliggjort på annen måte dersom markedet er sikret samtidig og lik informasjon, og opplysningene senest samtidig sendes børsen.

§ 23–2 fjerde ledd skal lyde:

Inneholder opplysningene forretningshemmeligheter eller når særlige hensyn tilsier det, kan utsteder gi opplysninger bare til daglig leder av børs eller den han bemyndiger, og kan pålegge disse taushetsplikt slik at opplysningene ikke kan offentliggjøres i henhold til første og annet ledd. Pålegg om taushet skal gis skriftlig og være begrunnet. Daglig leder av børs eller den han bemyndiger kan ut fra en helhetsvurdering hvor det tas hensyn til opplysningens kurspåvirkende karakter, markedets behov for opplysningene og utsteders behov for taushetsplikt, beslutte at opplysningene skal offentliggjøres på tross av pålegget om taushetsplikt. Foretaket skal informeres om slikt vedtak forut for offentliggjøring.

§ 23–5 skal lyde:

Opplysninger som etter reglene i disse forskrifter skal offentliggjøres i henhold til § 23–2 første og annet ledd, skal sendes børsen over telefaks, per elektronisk post eller tilsvarende med mindre noe annet er avtalt med børsen. I meldingen skal det fremgå hvem hos utsteder børsen kan kontakte vedrørende meldingen hvis dette er en annen enn angitt kontaktperson, jf. § 23–6. Børsen kan pålegge utsteder å sende informasjonen på annen måte.

Norske utstedere skal gi opplysningene på norsk. Utenlandske utstedere kan benytte engelsk, dansk eller svensk. Børsen kan beslutte at utsteder i stedet for eller i tillegg til annet språk skal gi opplysningene på engelsk.

Børsen kan gi nærmere regler for hvordan informasjon skal gis, herunder fastsette at opplysningene skal gis på et særskilt fastsatt skjema.

§ 23–7 andre ledd skal lyde:

Imøtekommes søknaden om børsnotering, skal børsen samtidig fatte vedtak om hvorvidt det skal inngås kursnoteringsavtale med utsteder. Bestemmelser i denne forskrift kan fravikes i kursnoteringsavtalen og utsteder kan pålegges plikter utover hva som følger av forskriften.

§ 23–9 fjerde ledd skal lyde:

Et finansielt instrument eller en utsteder kan ikke holdes under særlig observasjon lengre enn seks måneder med mindre særlige grunner tilsier det eller nye forhold begrunner fortsatt observasjon. Slik forlengelse besluttet av børsen og er gjenstand for klage.

Kapittel 24 oppheves.

§ 25–1 første ledd skal lyde:

Hvis særlige grunner tilsier det, kan børsen vedta suspensjon av notering og handel vedrørende et børsnotert finansielt instrument.

§ 25–2 første og andre ledd skal lyde:

Børsen kan vedta at et finansielt instrument skal strykes fra børsnotering hvis det ikke lenger tilfredsstiller vilkårene for børsnotering eller hvis særlige grunner for øvrig tilsier det. Har utsteder grovt eller vedvarende brutt

bestemmelsene som er fastsatt i eller i medhold av børs-, verdipapir-, aksjelovgivning eller annen lovgivning som regulerer verdipapirhandelen, skal dette i alminnelighet anses for å være en særlig grunn som kan tilsi strykning av utsteders finansielle instrumenter.

Utsteder av børsnoterte finansielle instrumenter kan søke børsen om at dets finansielle instrumenter blir strøket fra kursnoteringene hvis generalforsamlingen har besluttet dette med flertall som for vedtektsendringer. Børsen treffer vedtak om eventuell strykning.

§ 25–3 andre og tredje ledd skal lyde:

Børsens vedtak skal angi hvilke betingelser som må være oppfylt for gjenopptakelse til børsnotering, spesielt vedrørende nødvendig informasjon til markedet og eierne av de finansielle instrumentene. Perioden for en beslutning om midlertidig strykning kan ikke overskride 4 måneder og skal fremgå av vedtaket, dog slik at gjenopptagelse kan skje tidligere dersom betingelsene for dette er oppfylt.

Dersom perioden for midlertidig strykning må forventes å utløpe uten at betingelsene for gjenopptagelse til børsnotering er oppfylt, eller øvrige vilkår for børsnotering ikke lenger er til stede, skal børsen innen periodens utløp fatte nytt vedtak om fortsatt midlertidig strykning, strykning eller gjenopptagelse til børsnotering.

§ 25–4 første ledd skal lyde:

Oppfyller ikke en utsteder av børsnoterte finansielle instrumenter og/eller utsteders ansatte og/eller tillitsvalgte sin opplysningsplikt etter børsloven eller denne forskrift, jf. børsloven § 5–7, kan børsen pålegge utsteder og/eller utsteders ansatte og/eller tillitsvalgte en løpende daglig mulkt inntil opplysningsplikten er oppfylt.

§ 25–4 tredje ledd skal lyde:

Børsen kan helt eller delvis ettergi mulkten dersom særlige grunner tilsier det.

§ 25–4 femte ledd skal lyde:

Børsen skal i vedtaket fastsette tidspunktet for når mulkten begynner å løpe og størrelsen på den daglige mulkt. Den som ilegges daglig løpende mulkt skal ha skriftlig underretning om vedtaket og begrunnelsen for vedtaket i underretningen. Det skal opplyses om klageadgang til børsklagenemnden, klagefrist og den nærmere fremgangsmåte for klage.

§ 25–6 første, andre og tredje ledd skal lyde:

Tilfredsstill ikke et børsmedlem lenger vilkårene for rett til å yte investeringstjenester etter verdipapirhandelloven skal børsen fatte vedtak om at børsmedlemskapet skal opphøre. Børsdirektøren kan beslutte at børsmedlemmet helt eller delvis skal utelukkes fra å benytte handelssystemet inntil saken er ferdig behandlet.

Tilfredsstill ikke noen som er godkjent med rett til å delta i kursnoteringen i henhold til §§ 11–2 eller 11–3 de vilkår som er stilt i godkjennelsen skal børsen fatte vedtak om at retten til å delta i kursnoteringen skal opphøre.

Opptre et børsmedlem i strid med lov, forskrifter, god forretningsskikk, god børsskikk eller på annen måte viser seg uskikket som børsmedlem, kan børsen

1. gi børsmedlemmet advarsel.
2. suspendere børsmedlemmet fra deltagelse i kursnotering i samsvar med reglene i børslovens § 5–5 andre og tredje ledd.
3. oppheve børsmedlemskapet for foretaket i samsvar med reglene i børslovens § 5–5 første ledd eller trekke tilbake retten til å delta i kursnoteringen.

§ 25–7 første ledd skal lyde:

Oppfyller ikke et børsmedlem og/eller børsmedlemmets ansatte og/eller tillitsvalgte sin opplysningsplikt etter børsloven eller denne forskrift, jf. børsloven § 5–4, kan børsen pålegge børsmedlemmet og/eller børsmedlemmets ansatte og/eller tillitsvalgte en løpende daglig mulkt inntil opplysningsplikten er oppfylt.

§ 25–7 fjerde og femte ledd skal lyde:

Børsen kan helt eller delvis nedsette eller ettergi dagmulkten dersom særlige grunner tilsier dette.

Børsen skal i vedtaket fastsette tidspunktet for når mulkten begynner å løpe og størrelsen på den daglige mulkt. Den som ilegges løpende dagmulkt skal ha skriftlig underretning om vedtaket og begrunnelsen for vedtaket i underretningen. Det skal opplyses om klageadgang til børsklagenemnden, klagefrist og den nærmere fremgangsmåte ved klage.

§ 25–9 oppheves.

§ 26–2 første ledd skal lyde:

Børsklagenemnden består av fem medlemmer med personlige varamedlemmer som oppnevnes av departementet for en periode på fire år. Ved første gangs oppnevning oppnevnes tre av medlemmene for fire år og to av medlemmene for to år, mens alle varamedlemmene oppnevnes for to år. Børsklagenemnden skal ha en leder og nestleder, som begge skal oppfylle lovens krav til høyesterettsdommere.

§ 26–3 åttende ledd skal lyde:

Børsen og klagenemnden kan gjøre unntak fra fristene i denne paragraf når særlige grunner foreligger. Børsen og klagenemnden kan for sin behandling bestemme at de frister som fastsettes skal ha preklusiv virkning.

§ 26–4 skal lyde:

Departementet fastsetter godtgjørelsen for klagenemndens medlemmer og treffer bestemmelse om nemndens sekretariat. Børsen kan fastsette at utgiftene til godtgjørelse til klagenemndens medlemmer og sekretariat samt andre utgifter som påløper i forbindelse med klagebehandlingen skal dekkes av klageren dersom klagenemnden ikke gir klageren medhold i klagen. Gjelder klagen en tvist mellom to parter kan børsen fastsette at slike utgifter skal dekkes av den part som ikke gis medhold i klagenemndens avgjørelse.

§ 26–6 andre, tredje og fjerde ledd skal lyde:

Første ledd gjelder tilsvarende for børsen ved avgjørelser i saker som nevnt, overfor den part som har fremsatt krav om et vedtak, men ikke har fått medhold i spørsmål av noen betydning.

Krav på tilkjennelse av saksomkostninger må fremsettes før børsen eller børsklagenemnden treffer sin avgjørelse i saken. Krav på saksomkostninger som fremsettes senere er tapt.

Børsens avgjørelse av saksomkostningskrav etter denne paragraf kan prøves av børsklagenemnden i den utstrekning saken bringes inn for klagenemnden. For øvrig kan avgjørelsen bare påklages til børsklagenemnden hvis den er beheftet med feil i saksbehandlingen eller lovanvendelsen. Børsklagenemndens avgjørelse av saksomkostningskrav kan ikke påklages.

Kapittel 24 oppheves fra det tidspunkt omdannelse av Oslo Børs som nevnt i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 10–2 annet ledd første punktum er gjennomført.

II

Endringene trer i kraft samtidig med ikrafttredelse av lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven).

30. mars Nr. 327 2001

Forskrift om endring i forskrift om krav til opplysninger i prospekt ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 5–5. Kunngjort 10. april 2001.

I

I forskrift av 7. november 1997 nr. 1151 om krav til opplysninger i prospekt ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd nr. 5 skal lyde:

5. Børsen, eventuelt Foretaksregisteret for prospekter som skal registreres i henhold til verdipapirhandelloven § 5–8, kan for det enkelte tilfellet stille ytterligere krav til innholdet av prospektet hvis det finnes nødvendig for å ivareta de hensyn som er nevnt i verdipapirhandelloven § 5–5 første ledd.

II

Endringen trer i kraft 31. mars 2001.

30. mars Nr. 328 2001

Forskrift om endring i forskrift om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater.

Fastsatt av Finansdepartementet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 5–12. Kunngjort 10. april 2001.

I

I forskrift av 7. november 1997 nr. 1150 om samordning av prospektkrav ved offentlig tilbud om tegning eller kjøp av omsettelige verdipapirer i flere EØS-stater gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 3 og 4 skal lyde:

3. Med forbehold for en eventuell oversettelse skal slikt prospekt godkjennes som et prospekt i henhold til verdipapirhandelloven § 5–1. Børsen, eventuelt Foretaksregisteret for prospekter som skal registreres i henhold til verdipapirhandelloven § 5–8, kan likevel kreve at det i prospektet tilføyes opplysninger som er spesifikke for det norske markedet, særlig om inntektsskatteordningen, om de finansinstitusjoner som skal fungere som betalingsagent for utstederen i den aktuelle stat, og om hvordan meldinger til investorene skal offentliggjøres.

4. Et prospekt som er godkjent av vedkommende myndigheter i henhold til Rdir. 1980/390/EØF artikkel 24a, skal godkjennes som prospekt i henhold til verdipapirhandelloven § 5–1, også om det er gitt delvis fritak eller dispensasjon i henhold til Rdir. 1980/390/EØF, likevel forutsatt at:
- a) denne type fritak eller dispensasjon kan gis også etter denne forskrift, og
 - b) de forhold som berettiger fritak eller dispensasjon, foreligger også i Norge.
- Selv om vilkårene i bokstav a) og b) ikke er oppfylt, kan børsen godkjenne prospektet. Bestemmelsene i punktet her gjelder tilsvarende så langt det passer for prospekter som skal registreres av Foretaksregisteret i henhold til verdipapirhandelloven § 5–8.

II

Endringen trer i kraft 31. mars 2001.

4. april Nr. 329 2001

Forskrift om forbud mot transport og ansamling av levende klauvdyr.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 4. april 2001 med hjemmel i lov 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/172/EF, Kvedtak 2001/190/EF, Kvedtak 2001/209/EF, Kvedtak 2001/239/EF, Kvedtak 2001/263/EF). Kunngjort 10. april 2001.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka.

§ 2. Forbud mot transport av levende klauvdyr

Det er forbudt å transportere levende klauvdyr, med unntak av transport til beite.

Unntatt fra forbudet i første ledd er også transport av levende klauvdyr direkte til slakteri for slaktning senest påfølgende virkedag eller direkte til annet dyrehold, på følgende vilkår:

- 1) Transporten skal være godkjent av tilsynsmyndigheten på avsender- og mottakerstedet,
- 2) Dyrene må ha oppholdt seg på avsenderstedet minst 30 dager før transporten, eller dersom dyrene er yngre enn 30 dager, være holdt på samme sted siden fødselen og må ikke ha hatt kontakt med dyr fra andre besetninger mottakelige for munn- og klauvsjuka i denne perioden,
- 3) Dyrene skal ikke transporteres via godkjente stoppesteder,
- 4) Transportmidlet skal rengjøres og desinfiseres etter hver transport. Transportøren skal, på skjema utarbeidet av Statens dyrehelsetilsyn, kunne dokumentere at rengjøring og desinfeksjon er foretatt,
- 5) Ved transport av klauvdyr til andre land skal Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren 24 timer i forveien varsle sentral og lokal veterinærmyndighet i mottakerlandet og sentral veterinærmyndighet i transitland.

Vilkåret i annet ledd nummer 2 kommer ikke til anvendelse dersom dyrene transporteres direkte til slakteri for slaktning senest påfølgende virkedag.

§ 3. Forbud mot dyreansamling

Det er forbudt å arrangere dyreansamling for klauvdyr, med unntak av fellesbeite.

§ 4. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – Fylkesveterinæren kan dispensere fra forbudet og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 5. Straffebestemmelser

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften her trer i kraft 5. april 2001 og gjelder til og med 19. april 2001.

4. april Nr. 330 2001

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Storbritannia og Nord-Irland.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 4. april 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/172/EF, Kvedtak 2001/190/EF, Kvedtak 2001/209/EF, Kvedtak 2001/263/EF). Kunngjort 10. april 2001.

I

I forskrift av 22. februar 2001 nr. 177 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Storbritannia og Nord-Irland gjøres følgende endringer:

§ 12 oppheves.

Nåværende § 13 og § 14 blir § 12 og § 13.

Nåværende § 15 blir § 14 og skal lyde:
Denne forskrift trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft 5. april 2001.

6. april Nr. 331 2001

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor ikke-kommersiell innførsel fra land i EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 6. april 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8. Kunngjort 10. april 2001.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka til Norge.

§ 2. Forbud mot innførsel

Ikke-kommersiell innførsel av ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk og melkeprodukter av klauvdyr til Norge, herunder Svalbard og norske petroleumsinstallasjoner, fra land i EU og EFTA er forbudt.

Forbudet etter første ledd gjelder ikke produkter med ovalstempel og som er anskaffet i Sverige, Danmark, Finland, Tyskland, Italia, Østerrike, Sveits, Hellas, Spania, Portugal, Belgia, Island, Luxembourg eller Liechtenstein.

Forbudet etter første ledd gjelder ikke hvis innførselen oppfyller kravene i forskrift av 6. april 2001 nr. 332 om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra områder i EU med utbrudd av munn- og klauvsjuka § 3, § 4, § 5, § 6 og § 10.

§ 3. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 4. Straff

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 6. april 2001 klokken 15.00 og gjelder til og med 19. april 2001.

6. april Nr. 332 2001

Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra områder i EU med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 6. april 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/172/EF, Kvedtak 2001/190/EF, Kvedtak 2001/208/EF, Kvedtak 2001/209/EF, Kvedtak 2001/223/EF, Kvedtak 2001/234/EF, Kvedtak 2001/239/EF, Kvedtak 2001/240/EF, Kvedtak 2001/246/EF, Kvedtak 2001/262/EF). Kunngjort 10. april 2001.

§ 1. Formål, virkeområde og avskjæringsdatoer

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka til Norge fra områder i EU med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Forskriften gjelder innførsel til Norge, herunder Svalbard og norske petroleumsinstallasjoner fra følgende områder i EU:

- a) Hele Storbritannia
- b) Newry and Mourne i County Armagh i Nord-Irland
- c) Resten av Nord-Irland
- d) Seine-et-Marne, Seine-Saint-Denis og Val d'Oise i Frankrike
- e) Resten av Frankrike
- f) Gelderland, Overijssel, Flevoland og Noord-Brabant i Nederland
- g) Resten av Nederland
- h) Louth i Irland
- i) Resten av Irland.

I § 3 nummer 1, § 3 nummer 2 bokstav a, § 4 nummer 2, § 6 nummer 1, § 7 og § 8 gjelder følgende avskjæringsdatoer:

- a) 1. februar 2001 for innførsel fra områder som nevnt i andre ledd bokstavene a, b og c.
- b) 25. februar 2001 for innførsel fra områder som nevnt i andre ledd bokstavene d og e.

c) 20. februar 2001 for innførsel fra områder som nevnt i andre ledd bokstavene f, g, h og i.

Forskriften gjelder ikke innførsel som omfattes av forskrift av 6. april 2001 nr. 331 om særskilte beskyttelsestiltak overfor ikke-kommersiell innførsel fra visse land i EU i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuke.

§ 2. *Forbud mot innførsel*

Det er forbudt å innføre levende klauvdyr fra de områdene som er nevnt i § 1 andre ledd.

Det er forbudt å innføre ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, hud, skinn, andre produkter av klauvdyr og animalsk gjødsel fra de områdene som er nevnt i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

Det er forbudt å innføre levende hest fra områder som nevnt i § 1 andre ledd bokstavene a, b, c, f, g, h og i. Dette gjelder ikke hest som har helsesertifikat som bekrefter at hesten de siste 15 dagene ikke har vært i område som er restriksjonsbelagt på grunn av munn- og klauvsjuke.

§ 3. *Unntak ved innførsel av ferskt kjøtt*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Ferskt kjøtt som er nedskåret før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd, forutsatt at kjøttet er klart identifisert og at det fra nedskjæringen til utstedelse av helsesertifikat etter § 10 er transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.
- 2) Ferskt kjøtt som er nedskåret i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) Virksomheten må kun behandle kjøtt som er nedskåret før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd, eller kjøtt fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.
 - b) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - c) Kjøttet må være klart identifisert og transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

§ 4. *Unntak ved innførsel av kjøttprodukter*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Kjøttprodukter som oppfyller vilkårene i forskrift av 31. desember 1998 nr. 1475 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter § 14, § 15 og § 16.
- 2) Kjøttprodukter som er laget av kjøtt fra dyr som er slaktet før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd, forutsatt at produktene er klart identifisert, og fra og med avskjæringsdatoen til utstedelse av helsesertifikat etter § 10 er transportert og lagret separat fra produkter som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.
- 3) Kjøttprodukter som er produsert i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) Alt ferskt kjøtt som brukes i virksomheten, må oppfylle vilkårene i § 3 nummer 2.
 - b) Alle kjøttprodukter i det endelige produkt må oppfylle vilkårene i nummer 2 eller være produsert av ferskt kjøtt nedskåret fra dyr som stammer fra og er slaktet utenfor områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.
 - c) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - d) Produktene må være klart identifisert og transportert og lagret separat fra kjøtt og kjøttprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

§ 5. *Unntak ved innførsel av melk*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Melk som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder, kombinert med høypasteurisering eller ultrahøy temperaturbehandling, eller sterilisering eller tørking ved varmebehandling som gir samme hygieniserende effekt.
- 2) Melk som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder, kombinert med behandling slik at pH-verdien holdes lavere enn seks i minst en time.
- 3) Melk som er fremstilt i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i nummer 1 eller nummer 2 eller komme fra dyr utenfor områdene som nevnes i § 1 andre ledd a, b, d, f og h.
 - b) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
 - c) Melken må være klart identifisert og transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

§ 6. *Unntak ved innførsel av melkeprodukter*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Melkeprodukter som er produsert før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd.
- 2) Melkeprodukter som er oppvarmet til minst 71,7 °C i minst femten sekunder eller tilsvarende behandling.
- 3) Melkeprodukter som er produsert av melk som oppfyller vilkårene i § 5 nummer 1, 2 eller 3.
- 4) Melkeprodukter som er produsert i godkjent virksomhet på følgende vilkår:
 - a) All melk som brukes i virksomheten må enten oppfylle vilkårene i § 5 nummer 1 eller nummer 2 eller

komme fra dyr utenfor områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

- b) Alle melkeprodukter som brukes i det endelige produkt, må oppfylle vilkårene i nummer 1, 2 eller 3 eller lages av melk som kommer fra dyr utenfor områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.
- c) Virksomheten må være under streng veterinærkontroll.
- d) Melkeproduktene må være klart identifisert og transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke er ment å skulle sendes ut av områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b, d, f og h.

§ 7. *Unntak ved innførsel av sæd, ova og embryo*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er frossen storfesæd og frosne storfeembryoner som er fremstilt før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd.

§ 8. *Unntak ved innførsel av huder og skinn*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er huder og skinn produsert før avskjæringsdato, jf. § 1 tredje ledd, eller som oppfylder vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 11a annet ledd nummer 3.

§ 9. *Unntak ved innførsel av andre produkter av klauvdyr*

Unntatt fra forbudet i § 2 andre ledd er:

- 1) Blod og blodprodukter som ikke skal brukes til konsum og som har gjennomgått minst en av de følgende behandlingene:
 - a) Varmebehandling ved en temperatur på 65 °C i minst tre timer, etterfulgt av en effektivitetstest.
 - b) Bestråling med 2,5 megarad eller gammastråler, etterfulgt av en effektivitetstest.
 - c) Senking av pH til 5 eller lavere i minst tre timer, etterfulgt av en effektivitetstest.
- 2) Smult og utsmeltet fett som har blitt varmebehandlet i henhold til kravene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 17 bokstav b nummer 1.
- 3) Tårner som oppfylder vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 10 bokstav b.
- 4) Ubehandlet saueull og hår fra drøvtyggere som oppfylder vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 21.
- 5) Halvtørt og tørt fôr til selskapsdyr som oppfylder vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 12 bokstav b.
- 6) Jakttrofeer som oppfylder vilkårene i forskrift av 13. august 1999 nr. 1074 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av visse animalske produkter og animalsk avfall § 19 bokstav b.
- 7) Andre produkter av klauvdyr enn gjødsel, de som er nevnt i nummer 1–6 og de som er nevnt i § 3 – § 8, dersom produktene er varmebehandlet i hermetisk lukket beholder med Fo-verdi på minst 3,00 eller slik at kjernetemperaturen har vært minst 70 °C.

§ 10. *Tilleggskrav til sertifikat*

Ved innførsel skal det følge med et dokument som bekrefter at forsendelsen oppfylder vilkårene i denne forskrift. Sertifikatet skal være utstedt av offentlig veterinærmyndighet.

Første ledd gjelder ikke ved innførsel av hermetiserte produkter, blod, blodprodukter, smult, utsmeltet fett, tårner, ubehandlet saueull og hår fra drøvtyggere. Ved innførsel av slike produkter skal det følge med et handelsdokument som bekrefter at forsendelsen oppfylder vilkårene i denne forskrift.

§ 11. *Forbud mot utførsel*

Det er forbudt å sende levende klauvdyr til områdene som nevnes i § 1 andre ledd bokstavene a, b og c.

§ 12. *Dispensasjon*

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 13. *Straff*

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskrift er straffbar, jf. husdyrloven § 19.

§ 14. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 7. april 2001. Fra og med samme tidspunkt oppheves forskrift av 22. februar 2001 nr. 177 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka i Storbritannia og Nord-Irland og forskrift av 14. mars 2001 nr. 247 om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.

Forskriften gjelder til og med:

- a) 12. april 2001 for innførsel fra områder som nevnt i § 1 andre ledd bokstavene d og e.
- b) 19. april 2001 for innførsel fra områder som nevnt i § 1 andre ledd bokstavene h og i.
- c) 25. april 2001 for innførsel fra områder som nevnt i § 1 andre ledd bokstavene f og g.
- d) 18. mai 2001 for innførsel fra områder som nevnt i § 1 andre ledd bokstavene a, b og c.

8. mars Nr. 339 2001**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 8. mars 2001 med hjemmel i lov av 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 5, § 6, § 7, § 8, § 9, § 10, § 11, § 12, § 14, § 17, § 19, § 22, § 23, § 24, § 25, § 26, § 37, § 42, § 43, § 45, § 48, § 49 og § 50, og lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 24, § 27a og § 28. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 4a annet ledd skal lyde:

Tilsvarende er det et vilkår for arbeidstillatelse i til sammen inntil to år at søkeren skal være

- a) praktikant (trainee), og at arbeidskontrakten tilfredsstiller vilkår fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Arbeidsdirektoratet. Utlendingsdirektoratet kan gi særskilte retningslinjer for søkere fra regioner fastsatt av Justisdepartementet i samråd med Utenriksdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Arbeids- og administrasjonsdepartementet,
- b) au pair, og at arbeidskontrakten tilfredsstiller vilkår fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Arbeidsdirektoratet,
- c) personell på utenlandsk tog, fly, buss og lastebil i internasjonal trafikk, eller
- d) nødvendig vakt- og vedlikeholdsmannskap på skip i opplag i riket.

§ 7 skal lyde:

Utlending som akter å ta opphold i riket ut over tre måneder uten å ta arbeid, må ha oppholdstillatelse, med mindre unntak er gjort i § 8. Opphold i annet Schengen-land likestilles med opphold i riket, jf. lovens § 6 annet ledd.

Samlet oppholdstid på Schengen-territoriet kan ikke overstige tre måneder i løpet av en periode på seks måneder. Oppholdstiden for utlending som er unntatt fra visumplikt, jf. § 105, løper fra den dato ytre Schengen-grense ble passert. Har utlendingen oppholdstillatelse i annet Schengen-land, løper oppholdstiden fra den dato indre Schengen-grense ble passert. I dette tilfellet skal ikke opphold i det Schengen-land hvor utlendingen har oppholdstillatelse tas med ved beregning av oppholdstiden.

Har utlendingen oppholdstillatelse i annet nordisk land og er borger av et land som er visumfri ved innreise til Norge, jf. vedlegg 3 til denne forskrift, løper oppholdstiden fra den dato norsk grense ble passert. I dette tilfellet skal bare opphold i riket de siste seks måneder tas med ved beregningen av oppholdstiden, jf. den nordiske passkontrolloverenskomsten 12. juli 1957 artikkel 5 annet og fjerde ledd.

For visumpliktig utlending vil den tillatte oppholdstiden fremgå av det visum som er gitt, jf. § 106 a og § 107.

§ 8 første ledd skal lyde:

Nordiske borgere er unntatt fra kravet om arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse, jf. lovens § 6 tredje ledd.

§ 8 annet ledd nye bokstaver i og j skal lyde:

- i) personell på utenlandsk tog, fly, buss og lastebil i internasjonal trafikk,
- j) nødvendig vakt- og vedlikeholdsmannskap på skip i opplag i riket.

§ 10 tredje ledd skal lyde:

Kravet om at første gangs arbeidstillatelse må være gitt før innreise, gjelder ikke søker som

- a) er nevnt i § 4a annet ledd bokstav d,
- b) er nevnt i § 5 første ledd bokstav a, eller
- c) er nevnt i § 5 tredje ledd bokstav b.

§ 13 annet ledd ny bokstav g skal lyde:

- g) fra søker som nevnt i § 4a annet ledd bokstav d.

§ 54 femte ledd første punktum skal lyde:

Med mindre søkeren blir bortvist til et første asylland eller land som deltar i samarbeidet i henhold til Dublinkonvensjonen 15. juni 1990, skal den totale livssituasjonen til medfølgende barn klarlegges under intervjuet.

§ 70 siste ledd første punktum skal lyde:

Utlending med norsk utlendingspass og gyldig arbeidstillatelse, oppholdstillatelse eller bosettingstillatelse i Norge er ikke visumpliktig ved reise til annet Schengen-land.

§ 82 skal lyde:

Enhver som kommer til riket, skal straks melde seg for passkontrollen eller, dersom dette ikke har vært mulig, nærmeste politimyndighet for å legitimere sin identitet og gi slike opplysninger som er nødvendig for å fastslå om innreisen vil være lovlig. Enhver som reiser fra riket, er underlagt utreisekontroll og skal ved utreisen melde seg for

passkontrollen eller, dersom dette ikke har vært mulig, nærmeste politimyndighet for å legitimere sin identitet, jf. lovens § 23 første ledd. Utlending som ikke omfattes av EØS-avtalen plikter ved utreise å gi slike opplysninger som er nødvendige som følge av Norges forpliktelser i henhold til Schengen-samarbeidet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 6 nr. 2 bokstav d.

Meldeplikt etter første ledd gjelder ikke ved passering av indre Schengen-grense, med mindre det foretas grensekontroll av hensyn til den offentlige orden eller statens sikkerhet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 2 nr. 2.

Meldeplikt etter første ledd gjelder ikke for mannskap om bord i skip eller luftfartøy som ikke fratrer sin stilling, jf. § 117.

§ 84 skal lyde:

Fører av luftfartøy i internasjonal trafikk skal senest 48 timer før avgang innhente tillatelse fra Luftfartstilsynet til å lande på annet sted enn godkjent grenseovergangssted. Vedkommende politimester skal samtykke til slik landing, før tillatelse gis.

Ny § 84 a skal lyde:

§ 84 a. Tillatelse til videreflyging

Dersom et luftfartøy har landet på ikke godkjent grenseovergangssted uten tillatelse etter § 84, kan videreflyging bare skje etter tillatelse fra vedkommende politimester.

§ 85 skal lyde:

Inn- og utreise skal skje over godkjente grenseovergangssteder dersom ikke annet er bestemt, jf. lovens § 23 annet ledd. Justisdepartementet fastsetter hvilke grenseovergangssteder som er godkjent. Liste over grenseovergangssteder følger som vedlegg 1 til denne forskrift.

Bestemmelsen i første ledd gjelder ikke

- a) ved passering av indre Schengen-grense,
- b) norsk statsborger som kommer til eller reiser fra riket på lystseilas eller som befal eller mannskap på skip eller luftfartøy,
- c) utlending som kommer til eller reiser fra riket som befal eller mannskap på skip eller luftfartøy når vilkårene i § 117 annet ledd første og annet punktum eller § 84 er oppfylt,
- d) utlending som kommer til eller reiser fra riket på lystseilas. Utlending som ikke er visumpliktig må på forhånd skaffe seg tillatelse til å passere over annet sted enn godkjent grenseovergangssted. Tillatelse gis av vedkommende politimester. For utlending som er visumpliktig gjelder vilkårene i § 111.

Vedkommende politimester kan samtykke i inn- eller utreise over annet sted enn godkjent grenseovergangssted når særlige grunner tilsier det.

Bestemmelsen i annet ledd bokstav a gjelder ikke når det foretas kontroll i samsvar med Schengen-konvensjonen artikkel 2 nr. 2. Svensk og norsk statsborger som er bosatt i grensestrøk mellom Sverige og Norge i følge noteveksling mellom Sverige og Norge 30. august 1917 og finsk og norsk statsborger som kommer inn under Avtale om visse norsk/finske grense spørsmål 4. januar 1983, kan likevel passere over annet sted enn godkjent grenseovergangssted.

§ 87 skal lyde:

Inn- og utreisekontroll skal foretas ved grenseovergangssted på ytre Schengen-grense.

For øvrig kan det foretas inn- og utreisekontroll i enkelttilfeller eller for et bestemt tidsrom på andre steder langs ytre Schengen-grense, på kysten eller fra oppsynsskip i norsk territorialfarvann.

Ved indre Schengen-grense kan det foretas inn- og utreisekontroll for et bestemt tidsrom av hensyn til den offentlige orden eller statens sikkerhet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 2 nr. 2.

Utlendingsdirektoratet treffer beslutning om kontroll etter annet ledd. Politimesteren treffer beslutning om slik kontroll i eget politidistrikt.

Beslutning om kontroll etter tredje ledd treffes av Justisdepartementet. Dersom særlige grunner tilsier det, skal beslutning treffes i samråd med Kommunal- og regionaldepartementet. Departementene kan gi nærmere retningslinjer om i hvilke tilfeller og på hvilken måte slikt samråd skal skje. Justisdepartementet kan gi Politidirektoratet fullmakt til å treffe beslutning om kontroll etter tredje ledd. Når særlige grunner taler for det, kan politimesteren treffe beslutning om slik kontroll i eget politidistrikt etter nærmere retningslinjer fastsatt av Justisdepartementet.

§ 88 skal lyde:

Ved innreisekontroll påses at utlending har pass eller annet legitimasjonspapir som er godkjent som reisedokument, jf. lovens § 24. Det påses også at visumpliktig utlending har visum til Norge, jf. lovens § 24. Ved nordisk yttergrense må det påses at utlending som skal til andre nordiske land har de nødvendige visa, jf. passkontrolloverenskomstens artikkel 6. Det skal, om nødvendig ved nærmere eksaminasjon, bringes på det rene at det ikke foreligger grunn for bortvisning, jf. lovens § 27.

Ved utreisekontroll påses at utlending har pass eller annet legitimasjonspapir som er godkjent som reisedokument. For utlending som ikke er omfattet av EØS-avtalen skal det i tillegg foretas slik kontroll som er

nødvendig som følge av Norges forpliktelser i henhold til Schengen-samarbeidet, jf. Schengen-konvensjonen artikkel 6 nr. 2 bokstav d.

Er passkontrollen i tvil om en utlending skal tillates å reise inn i eller ut av riket, skal politimesteren eller den politimesteren bemyndiget kontaktes uten opphold.

§ 90 skal lyde:

På turistskip (cruiseskip) som kommer fra havn utenfor Schengen-territoriet, skal det ved første anløp av norsk havn foretas passasjerkontroll, som kan begrenses til kontroll av passasjerlisten og av passasjerenes reisedokumenter uten personlig fremmøte. Passasjer som forlater skipet for å ta opphold i land eller for å reise gjennom riket, skal innreisekontrolleres på vanlig måte, jf. § 88.

Visumpfiktige passasjerer på slike skip kan uten visum foreta kortvarige besøk på land i den havn der skipet ligger. Vedkommende politimester bestemmer rekkevidden av dette området. Ved ilandstigning skal passkontrollen utstede eget landgangsbevis til slike passasjerer. Ved ombordstigning avleveres bevisene til passkontrollen eller, hvis denne ikke er til stede, til skipets fører eller den som er bemyndiget. Bestemmelsene i dette ledd kommer ikke til anvendelse dersom skipets liggetid i havnen overstiger 72 timer.

Når turistskip avgår fra norsk havn til havn utenfor Schengen-territoriet, skal utreisekontrollen ordinært begrenses til at passkontrollen skal avkreve et eksemplar av passasjerlisten der det skal fremgå hvilke passasjerer som har forlatt skipet, og en erklæring fra skipets fører eller den som er bemyndiget om at de øvrige passasjerer følger med skipet ut av riket.

§ 93 trer i kraft fra 25. mars 2001.

§ 94 annet ledd skal lyde:

Passplikten gjelder ikke nordisk statsborger som kommer til riket fra et nordisk land.

§ 99 første ledd skal lyde:

Utlendinger som skal reise gjennom riket i samlet følge eller oppholde seg her i kortere tid i felles øyemed (f.eks. turistselskaper, idrettslag eller foreninger), kan benytte felles pass (kollektivpass). Gruppen kan bestå av inntil 50 personer.

§ 100 første ledd skal lyde:

Sjøfartsbok kan gjelde som pass for sjømann som kommer til riket

- a) for å tiltre stilling på skip som ligger i havn eller som er i ferd med å ankomme en havn på Schengen-territoriet, og som godtgjør ansettelse på skipet og har til hensikt å reise direkte til vedkommende havn,
- b) som mannskap på skip og som etter fratreden skal returnere til hjemlandet eller reise ut av Schengen-territoriet, og som kan sannsynliggjøre dette ved å forevise billett eller dokumentere tilstrekkelige midler,
- c) som mannskap på skip når sjømannen under landlov oppholder seg i den havn der skipet ligger eller
- d) når innreise er påkrevd av andre grunner.

§ 104 skal lyde:

Når ikke annet er bestemt, må utlending ha visum for å kunne reise inn i riket, jf. lovens § 25. Visum utstedt av Schengen-land er gyldig for innreise og opphold i Norge i den angitte tidsperiode, når dette fremgår av visumet.

§ 105 ny bokstav b skal lyde:

- b) utlending som har oppholdstillatelse utstedt av et Schengen-land og returadgang til dette landet. Med oppholdstillatelse menes her tillatelse av en hvilken som helst art som gir rett til opphold på utstederlandets territorium. Utlending som har midlertidig oppholdstillatelse utstedt av et Schengen-land med sikte på behandling av en søknad om asyl eller opphold, må i tillegg ha reisedokument utstedt av det land som har utstedt oppholdstillatelsen,

§ 105 bokstav e oppheves.

§ 105 nåværende bokstav b til d blir c til e.

Ny § 106 a skal lyde:

§ 106 a. Nasjonalt visum

Når det er nødvendig av humanitære grunner, nasjonale hensyn eller internasjonale forpliktelser, kan visum utstedes til søker som ikke fyller vilkårene i § 106. Slikt visum er gyldig for innreise og opphold i Norge i den angitte tidsperiode. Bestemmelsene i § 104 til § 113 får anvendelse med unntak av § 107 tredje ledd første punktum og § 110 sjette ledd og sjuende ledd annet punktum. Ved utstedelse av nasjonalt visum skal de øvrige Schengen-land underrettes, jf. § 127 a og § 127 b.

Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer om vilkår for utstedelse av nasjonalt visum.

§ 107 skal lyde:

Besøksvisum gis for opphold av bestemt varighet inntil tre måneder. Lengste varighet beregnes etter reglene i § 7 annet ledd. Felles visum, jf. § 109 sjuende ledd, gis for opphold av bestemt varighet inntil 30 dager.

Besøksvisum gis vanligvis for én innreise. Ved særlig behov kan det gis for et bestemt eller ubestemt antall innreiser innen et tidsrom av 12 måneder.

Besøksvisum gir innehaveren adgang til innreise og opphold i den angitte tidsperioden i Schengen-land som anerkjenner reisedokumentet og som ikke har reist innvending mot utstedelse, jf. § 110 sjette ledd. Det er en forutsetning at bestemmelsene i lovens § 27 og § 28 ikke får anvendelse. Besøksvisum gir ikke adgang til å ta arbeid eller drive ervervsvirksomhet i Norge.

Utlending som er i Norge på besøksvisum, og som skal reise ut av Schengen-territoriet, kan av politiet gis visum for ny innreise innen utløpet av den tidsperiode som er gitt i visumet. For innehaver av nasjonalt visum, jf. § 106 a, gjelder tilsvarende ved reise ut av Norge. Returvisum kreves ikke for tilbakereise fra annet nordisk land innen den tid visumet angir. Visum med kortere varighet enn nevnt i første ledd, kan av politiet forlenges inntil maksimal oppholdstid, jf. første ledd og § 106 fjerde ledd.

I besøksvisum fastsettes for siste innreisedag i forhold til besøkets formål. Dato for siste innreisedag skal ikke fastsettes senere enn seks måneder fra vedtak fattes, med mindre særlige grunner tilsier unntak.

§ 108 annet ledd skal lyde:

Når Norge er hovedbestemmelsesstedet på Schengen-territoriet, rettes visumsøknaden til norsk utenriksstasjon eller til annet lands utenriksstasjon som nevnt i § 110 første ledd. Det samme gjelder når Norge er første innreiseland på Schengen-territoriet og det ikke kan avgjøres hvilket av Schengen-landene som er hovedbestemmelsessted.

§ 109 tredje ledd skal lyde:

Søkeren må dokumentere sin identitet ved gyldig reisedokument som kan påføres visum og skal pålegges å dokumentere andre opplysninger som er gitt når dette anses nødvendig. Det skal gjøres påtegning om hvordan søkerens identitet er bekreftet, jf. også § 129.

§ 109 sjuende ledd skal lyde:

Utlendinger med familiepass, jf. § 98, kollektivpass, jf. § 99 eller annet godkjent felles reisedokument gis felles visum. For utlendinger med kollektivpass er det et vilkår at gruppen består av 5 til 50 personer.

§ 109 åttende ledd første punktum skal lyde:

Utlendingsdirektoratet kan i enkelttilfeller samtykke i utstedelse av felles visum til personer som har individuelle pass og reiser i gruppe som består av 5 til 50 personer.

§ 110 første ledd første punktum skal lyde:

Når ikke annet er bestemt, avgjøres søknad om visum av Utlendingsdirektoratet, jf. lovens § 25 sjette ledd.

§ 110 annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

Utenriksdepartementet kan med Utlendingsdirektoratets godkjenning bestemme at norsk utenriksstasjon skal ha myndighet til å avgjøre søknad om besøksvisum og luftfavntransittvisum, generelt eller i nærmere angitte tilfeller. Når det med hjemmel i lovens § 25 sjette ledd er inngått avtale om representasjon i visumsaker med et annet Schengen-land, kan myndighet til å innvilge søknad om besøksvisum og luftfavntransittvisum legges til en utenriksstjeneste tilhørende et annet Schengen-land.

Liste over norske stasjoner som har avgjørelsesmyndighet og/eller utstedelsesadgang, følger som vedlegg 7 til denne forskrift. Liste over andre Schengen-lands utenriksstasjoner som har innvilgelsesmyndighet, følger som vedlegg 8 til denne forskrift.

Søknad om besøksvisum skal som hovedregel forelegges Utlendingsdirektoratet til avgjørelse når utlendingen er flyktning, statsløs eller når det er tvil om statsborgerforholdet. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer. Når utenriksstasjonen er i tvil om en søknad om besøksvisum skal innvilges eller avslås, jf. særlig § 106 femte ledd og § 106 a, skal søknaden alltid forelegges Utlendingsdirektoratet til avgjørelse. Søknad fra utlending som er utvist fra Norge eller annet nordisk land, eller som er innmeldt i Schengen informasjonssystem (SIS) med henblikk på ikke å tillate innreise, kan bare innvilges av Utlendingsdirektoratet. Nasjonalt visum etter § 106 a kan bare innvilges av Utlendingsdirektoratet.

§ 110 nytt sjette skal lyde:

Søknad om besøksvisum skal forelegges andre Schengen-land til uttalelse når dette følger av retningslinjer fastsatt av Utlendingsdirektoratet.

§ 110 nåværende sjette ledd blir nytt sjuende ledd og skal lyde:

Visum gis ved påtegning i pass eller annet legitimasjonspapir eller ved særskilt dokument, jf. lovens § 25 fjerde ledd. Dersom ett eller flere Schengen-land ikke anerkjenner reisedokumentet eller reiser innvending mot utstedelse, jf. sjette ledd, skal det fremgå av visumet at det ikke er gyldig for disse landene.

§ 110 nåværende sjuende ledd blir nytt åttende ledd.

§ 113 skal lyde:

Visumpliktig utlending som melder seg for passkontrollen uten gyldig visum, kan gis nødvisum (innreisetillatelse) når vilkårene i § 106 er oppfylt, dersom uforutsette og tvingende grunner taler for det. Bestemmelsene i § 107 og § 110 får anvendelse.

Selv om vilkårene i § 106 ikke er oppfylt, kan nødvisum gis i form av nasjonalt visum, jf. § 106 a, dersom særlige rimelighetsgrunner taler for det. Bestemmelsene i § 107 og § 110 får anvendelse med unntak av § 107 tredje ledd første punktum og § 110 sjette ledd og sjuende ledd annet punktum.

Utlending som påberoper seg å være flyktning eller for øvrig gir opplysninger som tyder på at beskyttelsesreglene i lovens § 15 første ledd, jf. lovens § 27 tredje ledd, vil komme til anvendelse, skal gis adgang til innreise uten utstedelse av nødvisum.

Visumpliktig skipsmannskap som fratrer sine stillinger om bord i norsk eller utenlandsk skip mens dette ligger i norsk havn, jf. § 114, kan gis felles visum, jf. § 109 sjuende ledd.

Ved utstedelse av nødvisum skal det betales gebyr som fastsatt av Utlendingsdirektoratet. Utlendingsdirektoratet kan frafalle gebyret når særlige grunner tilsier det.

Ny § 113 a skal lyde:

§ 113 a. Lufthavntransittvisum

Statsborger av stater som nevnt i vedlegg 9 til denne forskrift og innehaver av reisedokument utstedt av disse statene, som passerer norsk lufthavns internasjonale transittområde i forbindelse med mellomlanding eller flybytte, skal ha lufthavntransittvisum. Visumet gir innehaveren adgang til opphold i slikt område i forbindelse med mellomlanding eller flybytte mellom to etapper på en internasjonal flyging.

Unntatt fra slik visumplikt er

- a) utlending som har visum for innreise i Norge,
- b) utlending som har gyldig oppholdstillatelse som nevnt i vedlegg 10 til denne forskrift,
- c) utlending som er unntatt fra visumplikt etter § 105 eller § 163,
- d) innehavere av diplomat- og tjenestepass.

Lufthavntransittvisum kan gis når søkeren har:

- 1) Gyldig pass eller annet legitimasjonspapir som er godkjent som reisedokument, jf. lovens § 24.
- 2) Returadgang til det land søkeren oppholder seg i eller til et annet land.
- 3) Gyldig billett til annet land som er hovedbestemmelsessted.

Lufthavntransittvisum skal ikke gis når det foreligger bortvisnings- eller utvisningsgrunn, jf. lovens § 27, § 29, § 57 og § 58, med mindre særlige grunner tilsier unntak.

Reglene i § 109 og § 110 får anvendelse med unntak av § 110 sjette ledd.

§ 114 tredje ledd skal lyde:

Tillatelse til å gå i land kan bare gis når utlending er i besittelse av gyldig pass, sjøfartsbok eller annet legitimasjonspapir godkjent som reisedokument. Visumpliktig utlending må ha visum eller særskilt samtykke fra Utlendingsdirektoratet. Det er et vilkår at det ikke foreligger grunnlag for bortvisning, jf. lovens § 27 første ledd bokstav d, i og j.

§ 114 femte og sjette ledd skal lyde:

Selv om vilkårene i tredje og fjerde ledd ikke er oppfylt kan politiet gi tillatelse til å gå i land til sjømann med sjøfartsbok eller sjømanns identitetskort, jf. § 100,

- a) som skal mønstre på et skip som allerede ligger i havn eller som er i ferd med å ankomme en havn på Schengen-territoriet,
- b) som skal returnere til hjemlandet eller reise videre til et land utenfor Schengen-territoriet eller
- c) når innreise er påkrevd av andre grunner.

Når utenlandsk sjømann med identitetskort utstedt i samsvar med ILO-konvensjon nr. 108, jf. § 100 fjerde ledd, går i land, skal kontroll foretas etter § 88. Slik utlending er ikke visumpliktig, jf. § 105 bokstav h.

§ 114 sjuende ledd oppheves.

§ 114 nåværende åttende og niende ledd blir sjuende og åttende ledd.

§ 117 skal lyde:

Utlending som kommer til riket som besetningsmedlem på norsk eller utenlandsk skip, skal ikke innreisekontrolleres med mindre vedkommende skal fratre stilling på skipet, jf. § 114, eller det følger av denne paragrafs annet ledd tredje og fjerde punktum.

Slik utlending kan uten politiets tillatelse foreta besøk under landlov og oppholde seg i den havn der skipet ligger og i den tid det ligger der, likevel ikke ut over tre måneder. Vedkommende politimester bestemmer rekkevidden av dette området. Når fører plikter å gi melding etter § 152 er det et vilkår at utlendingen er oppført på listen over besetningsmedlemmer og at listen er kontrollert. Vil utlending reise til annet sted i riket eller til annet Schengen-land under skipets opphold her, skal passkontroll foretas på vanlig måte. Slik kontroll skal også foretas når skipets

samlede liggetid i norsk og annen havn på Schengen-territoriet overstiger tre måneder. I slike tilfeller kreves oppholdstillatelse, jf. § 7, for å gå i land og oppholde seg i den eller de norske havner skipet anløper.

Politiet kan nekte utenlandsk besetningsmedlem landlov når dette finnes påkrevd av ordensmessige, sikkerhetsmessige eller andre særlige grunner.

Politiet kan foreta kontroll av utenlandske besetningsmedlemmers legitimasjonspapirer etter behov eller som stikkprøver. Etter samtykke av Utlendingsdirektoratet kan politiet i enkelttilfeller foreta innreisekontroll av utenlandske besetningsmedlemmer på et tidligere tidspunkt enn angitt i første og annet ledd.

§ 118 nye tredje og fjerde ledd skal lyde:

Når formålet med innreisen er gjennomreise på norsk territorium, skal utlending som har oppholdstillatelse eller visum for tilbakereise utstedt av et Schengen-land, ikke bortvises etter lovens § 27 første ledd. Det er et vilkår at utlendingen ikke er utvist fra riket med innreiseforbud som ennå gjelder. Med oppholdstillatelse menes her tillatelse som nevnt i lovens § 34 a første ledd.

Når formålet med innreisen er gjennomreise på norsk territorium, skal utlending som har visum utstedt av et Schengen-land for opphold av mer enn tre måneders varighet, ikke bortvises etter lovens § 27 første ledd bokstav a, c eller d, selv om vedkommende mangler visum for innreise i riket, ikke har tilstrekkelige midler eller ikke kan sannsynliggjøre det oppgitte formålet med oppholdet. Det er et vilkår at utlendingen ikke er utvist fra riket med innreiseforbud som ennå gjelder.

§ 118 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye femte og sjette ledd, der sjette ledd skal lyde:

Vedtak om bortvisning etter lovens § 27 første ledd bokstav a til i treffes av politimesteren eller den politimesteren bemyndiger, jf. lovens § 31 første ledd første punktum. Vedtak om bortvisning etter lovens § 27 første ledd bokstav j treffes av Utlendingsdirektoratet, jf. lovens § 31 første ledd annet punktum.

§ 118 nåværende femte ledd blir nytt sjuende ledd.

§ 123 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Når utvisningen medfører innmelding i Schengen informasjonssystem (SIS) med henblikk på ikke å tillate innreise, skal utlendingen gjøres kjent med at innreiseforbudet gjelder alle Schengen-land med mindre myndighetene i det enkelte land gir særskilt tillatelse til innreise.

Ny § 127 a, 127 b, 127 c og 127 d skal lyde:

§ 127 a. Oversending av opplysninger (unntak fra taushetsplikt)

Ved oversending av opplysninger i medhold av lovens § 34 a kan det opplyses om en persons fulle navn, fødselsdato og statsborgerforhold.

§ 127 b. Oversending av opplysninger i sak om visum (unntak fra taushetsplikt)

Ved underretning til øvrige Schengen-land om utstedelse av nasjonalt visum, jf. § 106 a, kan det i medhold av lovens § 34 a, i tillegg til opplysninger nevnt i § 127 a, oversendes opplysninger om:

- a) sted og dato for visumutstedelsen,
- b) grunner for visumutstedelsen.

Ved underretning til øvrige Schengen-land om annullering eller inndragning av visum, og ved reduksjon av visumets gyldighetstid kan det i medhold av lovens § 34 a, i tillegg til opplysninger nevnt i § 127 a, oversendes opplysninger om:

- a) reisedokumentets art og nummer,
- b) visummerkets nummer,
- c) visumkategori,
- d) sted og dato for visumutstedelsen,
- e) dato og grunner for annullering, inndragning eller reduksjon av gyldighetstid.

Når et Schengen-land har bedt om samråd før visum utstedes kan det i medhold av lovens § 34 a, i tillegg til opplysninger nevnt i § 127 a, oversendes opplysninger om:

- a) angivelse av den utenriksstasjon søknaden er fremlagt for,
- b) tidligere statsborgerskap,
- c) type og nummer på de reisedokumenter som er fremlagt, samt utstedelsesdato og gyldighetstid,
- d) oppholdets varighet og formål,
- e) datoer for reisen,
- f) søkers bosted, yrke og arbeidsgiver,
- g) opplysninger fra andre Schengen-land, særlig om tidligere søknader til eller opphold på et Schengen-lands territorium,
- h) hvilken grense søkeren har til hensikt å passere ved innreise til Schengen-territoriet,
- i) andre opplysninger av betydning for utenriksstasjonen (f.eks. om ektefelle og mindreårige barn som reiser sammen med søkeren, tidligere visa utstedt til søkeren eller visumsøknader knyttet til samme bestemmelsessted).

§ 127 c. Oversending av opplysninger i sak om oppholdstillatelse til utlending som er innmeldt i Schengen informasjonssystem (SIS) (unntak fra taushetsplikt)

Når det vurderes å utstede oppholdstillatelse til utlending som er innmeldt i Schengen informasjonssystem (SIS) med henblikk på ikke å tillate innreise, eller når utlending som har gyldig oppholdstillatelse utstedt av et Schengen-land er innmeldt i SIS med henblikk på ikke å tillate innreise, og det i denne forbindelse skal være samråd mellom berørte land, kan det i medhold av lovens § 34 a, i tillegg til opplysninger nevnt i § 127 a, oversendes opplysninger om:

- a) vedtakstype,
- b) hvilken myndighet som har fattet vedtaket,
- c) dato for vedtaket,
- d) dato for forkynnelse,
- e) iverksettelsesdato,
- f) vedtakets varighet,
- g) årsak til at personen er uønsket på det innmeldende lands territorium.

§ 127 d. Oversending av opplysninger i sak om asyl (unntak fra taushetsplikt)

Ved behandling av sak om asyl kan det i medhold av lovens § 34 a, i tillegg til opplysninger nevnt i § 127 a, oversendes opplysninger om:

- a) søkers eventuelle tidligere navn, aliasnavn, fødested og tidligere statsborgerskap,
- b) legitimasjons- og reisedokumenter,
- c) andre opplysninger som er nødvendige for å kunne fastslå asylsøkerens identitet,
- d) oppholdssteder og reiseruter,
- e) oppholdstillatelser eller visa utstedt av Schengen-land,
- f) stedet der asylsøknaden er innlevert,
- g) eventuell dato for tidligere asylsøknad, dato for fremsetting av foreliggende asylsøknad, opplysning om hvor langt saksbehandlingen er kommet og innholdet av det vedtak som er truffet,
- h) de grunner asylsøkeren har anført i søknaden,
- i) begrunnelse for vedtak i saken.

Oversending av opplysninger som nevnt i første ledd kan bare finne sted når dette er nødvendig for å avgjøre hvilket land som skal ha ansvaret for behandlingen av asylsøknaden, for å kunne behandle søknaden, eller for å kunne oppfylle andre forpliktelser. For oversending av opplysninger som nevnt i første ledd bokstav h og i er det i tillegg et vilkår at asylsøkeren har samtykket til slik oversending.

§ 144 første ledd annet punktum skal lyde:

Ved vurderingen av behovet for eskorte bør det særlig tas hensyn til sikkerheten ombord på transportmiddelet, muligheten for at utlendingen ikke fullt ut etterkommer en beslutning om iverksetting, om transportselskapet eller fartøysjefen har bedt om eskorte samt behovet for bistand til utlendingen.

§ 150 første og nytt annet ledd skal lyde:

Den som driver hotell, pensjonat, losjihus, leirplass o.l. skal føre fortegnelse over alle som overnatter, jf. lovens § 45 første ledd bokstav a. Fortegnelsen skal inneholde opplysninger om gjestens navn, fødselsdato, stilling, bopel, statsborgerforhold og ankomstdato, jf. lovens § 45 annet ledd. Dersom gjesten reiser sammen med barn under 18 år, skal barnas navn og fødselsdato anmerkes. Gjesten skal personlig fylle ut og undertegne et erklæringskjema der opplysningene nevnt i annet punktum fremgår. Identiteten skal kontrolleres ved fremvisning av gyldig legitimasjon. For andre enn nordiske statsborgere kreves reisedokument. Reisedokumentets type og nummer skal anmerkes i fortegnelsen.

Bestemmelsene i første ledd tredje, femte, sjette og sjuende punktum gjelder ikke deltakere i gruppereiser.

§ 150 nåværende annet til fjerde ledd blir tredje til femte ledd.

§ 152 skal lyde:

§ 152. Fører av luftfartøy eller skip

Fører av luftfartøy som kommer fra eller går til utlandet skal ved ankomst og avreise etter anmodning gi politiet fortegnelse over reisende, herunder eventuelle blindpassasjerer, og mannskap, jf. lovens § 45 første ledd bokstav b. Fortegnelsen skal inneholde de samme opplysninger som passasjerlisten, jf. lovens § 45 annet ledd.

Fører av skip som skal passere grensen på vei til norsk havn, skal gi politiet fortegnelse over reisende, herunder eventuelle blindpassasjerer, og mannskap, jf. lovens § 45, første ledd bokstav c. Fortegnelsen skal inneholde de samme opplysninger som passasjerlisten, jf. lovens § 45 annet ledd. Politiet skal gis «General Declaration», passasjerliste og mannskapsliste i samsvar med de IMO FAL-formularer som til enhver tid er godkjent av norske myndigheter. Fortegnelsen skal gis senest seks timer før passering av grensen.

Fører av skip som skal passere grensen på vei fra norsk havn skal gi melding til politiet om tidspunktet for avgang og returnere kopi av fortegnelsen.

Med «skip» i annet og tredje ledd menes alle fartøyer med følgende unntak:

- a) norske og utenlandske fartøyer med største lengde under 24 meter med unntak av turistskip (cruiseskip),
- b) ferger som trafikkerer i direkte regelmessig rute mellom Norge og et Schengen-land,
- c) lystfartøyer som kommer direkte fra annet Schengen-land,
- d) militære fartøyer,
- e) norske fiskefartøyer.

Politiet kan etter avtale med andre offentlige myndigheter bestemme at føreren av luftfartøy eller skip skal levere fortegnelsen til disse myndighetene som gir den videre til politiet.

§ 158 første ledd skal lyde:

Når utlending som er kommet med skip eller luftfartøy, eller som er brakt til riket av transportør som utfører yrkesmessig landtransport av personer, blir bortvist etter lovens § 27, § 28 eller § 57, plikter transportmiddelets eier eller leier, og på dennes vegne dets fører eller agent i riket, enten å ta utlendingen om bord igjen, på annen måte bringe utlendingen ut av riket, eller å dekke utgifter som måtte bli påført det offentlige ved at utlendingen føres ut, jf. lovens § 46 tredje ledd.

§ 158 nytt fjerde ledd skal lyde:

Ansvar etter første og annet ledd gjelder ikke ved innreise over indre Schengen-grense.

§ 158 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 163 første ledd skal lyde:

Utlending som nevnt i § 159 første ledd og § 160 første ledd og utlending som kommer til riket i offentlig oppdrag, må ha visum dersom visumplikt består mellom Norge og den stat utlendingen representerer og det ellers ikke er gjort spesielle unntak. Liste over diplomater og tjenestemenn som er unntatt fra visumplikten følger som vedlegg 11 til denne forskrift.

§ 202 første og annet ledd skal lyde:

Forskriften trer i kraft 1. januar 1991. § 93 trer i kraft 25. mars 2001.

Fra 1. januar 1991 oppheves forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av lov av 27. juli 1956 om utlendingers adgang til riket m.v.

Vedlegg 3 skal lyde:

Vedlegg 3. Stater Norge har inngått visumfrihetsavtale med, jf. § 105 bokstav a

Visumfrie stater ved innreise til Norge pr. 25. mars 2001 jf. § 105 bokstav a.

Amerikas Forente Stater
Andorra
Argentina
Australia
Barbados
Belgia
Bermuda¹
Bolivia
Brasil
Brunei
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
Ecuador
El Salvador
Estland
Finland
Frankrike
Guatemala
Hellas
Honduras
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Korea, Republikken

Kroatiamakedonske diplomat- og tjenestepass fra 1. mars 2001

Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Malaysia
Malta
Mexico
Monaco
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
San Marino
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia
Sveits
Sverige
Tsjekkiske Republikk
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike

1 Gjelder innehaver av BDTL (Bermuda)-pass.

Vedlegg 7 skal lyde:

Vedlegg 7. Utenriksstasjoner med myndighet til å avgjøre (avgjørelsesmyndighet) og/eller til å utstede visum (utstedelsesadgang), jf. § 110 tredje ledd første punktum

Utenriksstasjoner med myndighet til å avgjøre og/eller utstede besøksvisum etter søknad, jf. § 110 tredje ledd pr. 7. februar 2001:

Norske ambassader:

Ambassaden i Washington D.C., USA
Ambassaden i Tirana, Albania
Ambassaden i Luanda, Angola
Ambassaden i Buenos Aires, Argentina
Ambassaden i Baku, Aserbajdsjan
Ambassaden i Canberra, Australia
Ambassaden i Dhaka, Bangladesh
Ambassaden i Brussel, Belgia
Ambassaden i Sarajevo, Bosnia-Hercegovina
Ambassaden i Brasilia, Brasil
Ambassaden i Ottawa, Canada
Ambassaden i Santiago de Chile, Chile
Ambassaden i San Jose, Costa Rica
Ambassaden i Havana, Cuba
Ambassaden i København, Danmark
Ambassaden i Abu Dhabi, De forente Arabiske Emirater
Ambassaden i Abidjan, Elfenbenskysten
Ambassaden i Tallinn, Estland
Ambassaden i Addis Abeba, Etiopia
Ambassaden i Manila, Filippinene
Ambassaden i Helsingfors, Finland

Ambassaden i Paris, Frankrike
Ambassaden i Guatemala, Guatemala
Ambassaden i Athen, Hellas
Ambassaden i New Delhi, India
Ambassaden i Jakarta, Indonesia
Ambassaden i Teheran, Iran
Ambassaden i Bagdad, Irak
Ambassaden i Dublin, Irland
Ambassaden i Reykjavik, Island
Ambassaden i Tel Aviv, Israel
Ambassaden i Roma, Italia
Ambassaden i Tokyo, Japan
Ambassaden i Amman, Jordan
Ambassaden i Beograd, Jugoslavia
Ambassaden i Yaoundé, Kamerun
Ambassaden i Nairobi, Kenya
Ambassaden i Beijing, Kina
Ambassaden i Zagreb, Kroatia
Ambassaden i Riga, Latvia
Ambassaden i Vilnius, Litauen
Ambassaden i Skopje, Makedonia
Ambassaden i Kuala Lumpur, Malaysia
Ambassaden i Rabat, Marokko
Ambassaden i Mexico D.F., Mexico
Ambassaden i Maputo, Mosambik
Ambassaden i Windhoek, Namibia
Ambassaden i Haag, Nederland
Ambassaden i Managua, Nicaragua
Ambassaden i Lagos, Nigeria
Ambassaden i Islamabad, Pakistan
Ambassaden i Warszawa, Polen
Ambassaden i Lisboa, Portugal
Ambassaden i Bucuresti, Romania
Ambassaden i Moskva, Russland
Ambassaden i Riyadh, Saudi-Arabia
Ambassaden i Singapore, Singapore
Ambassaden i Madrid, Spania
Ambassaden i Colombo, Sri Lanka
Ambassaden i London, Storbritannia
Ambassaden i Bern, Sveits
Ambassaden i Stockholm, Sverige
Ambassaden i Damaskus, Syria
Ambassaden i Pretoria, Sør-Afrika
Ambassaden i Seoul, Sør-Korea
Ambassaden i Dar es Salaam, Tanzania
Ambassaden i Bangkok, Thailand
Ambassaden i Praha, Den Tsjekiske Republikk
Ambassaden i Tunisia, Tunis
Ambassaden i Ankara, Tyrkia
Ambassaden i Bonn, Tyskland
Bonn-ambassadens kontor i Berlin, Tyskland
Ambassaden i Kampala, Uganda
Ambassaden i Kiev, Ukraina
Ambassaden i Wien, Østerrike

Norske generalkonsulater

Generalkonsulatet i Houston, USA
Generalkonsulatet i Miami, USA
Generalkonsulatet i Minneapolis, USA
Generalkonsulatet i New York, USA
Generalkonsulatet i San Fransisco, USA
Generalkonsulatet i Murmansk, Russland

Generalkonsulatet i St. Petersburg, Russland
Generalkonsulatet i Hamburg, Tyskland

Nytt vedlegg 8 skal lyde:

Vedlegg 8. Andre Schengen-lands utenriksstasjoner med myndighet til å innvilge søknader om visum (innvilgelsesmyndighet), jf. § 110 tredje ledd annet punktum ¹

¹ Vedlegget er foreløpig ikke ferdigstilt.

Nytt vedlegg 9 skal lyde:

Vedlegg 9. Stater hvis statsborgere må ha lufthavntransittvisum, jf. § 113 a første ledd

Borgere av følgende stater må ha lufthavntransittvisum, jf. § 113 a første ledd:

Afghanistan
Bangladesh
Kongo (Den demokratiske republikk)
Eritrea
Etiopia
Ghana
Irak
Iran
Nigeria
Pakistan
Somalia
Sri Lanka

Krav om lufthavnstransittvisum gjelder ikke for borgere av ovennevnte stater som har oppholdstillatelse i en EØS-stat, se vedlegg 10 del I, eller en oppholdstillatelse for Andorra, Japan, Canada, Monaco, San Marino, Sveits eller USA som nevnt i vedlegg 10 del II.

Nytt vedlegg 10 skal lyde:

Vedlegg 10. Stater hvis oppholdstillatelser unntar fra plikten til å ha lufthavntransittvisum, jf. § 113 a annet ledd bokstav b

Del I:

Følgende oppholdstillatelser i EØS-stater, unntar fra kravet om lufthavntransittvisum i vedlegg 9:

Irland:

– «Residence permit» sammen med et «re-entry visa»

Liechtenstein:

– Livret pour étranger B
– Livret pour étranger C

Storbritannia:

– Leave to remain in the United Kingdom for an indefinite period
– Certificate of entitlement to the right of abode

Del II:

Følgende oppholdstillatelser med ubegrenset returadgang, unntar fra kravet om lufthavntransittvisum i Vedlegg 9:

Andorra:

– Tarjeta provisional de estancia y de trabajo
– Tarjeta de estancia y de trabajo
– Tarjeta de estancia
– Tarjeta temporal de residencia
– Tarjeta ordinaria de residencia
– Tarjeta privilegiada de residencia
– Autorización de residencia
– Autorización temporal de residencia y de trabajo
– Autorización ordinaria de residencia y de trabajo
– Autorización privilegiada de residencia y de trabajo

Canada:

– Returning Resident Permit

Japan:

- Re-entry permit to Japan

Monaco:

- Carte de séjour de résident temporaire de Monaco
- Carte de séjour de résident ordinaire de Monaco
- Carte de séjour de résident privilégié
- Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque

San Marino:

- Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)
- Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)
- Carta d'identità de San Marino (validità illimitata)

Sveits:

- Livret pour étranger B
- Livret pour étranger C

USA:

- Form I-551 permanent resident card
- Form I-551 Alien registration receipt card (2 til 10 år)
- Form I-551 Alien registration receipt card (uten tidsbegrensning)
- Form I-327 Re-entry document
- Resident alien card
- Permit to re-enter
- Valid temporary residence stamp in a valid passport

Vedlegg 8 blir nytt vedlegg 11 og skal lyde:

Vedlegg 11. Innehavere av diplomat-, tjeneste- og spesialpass som er unntatt fra visumplikten, jf. § 149 første ledd

Innehavere av følgende diplomat-, tjeneste- og spesialpass er unntatt fra visumplikten pr. 7. februar 2001, jf. § 149 første ledd:

- Albansk diplomatpass (gjelder kun akkreditert ambassadør til Norge og dennes ektefelle og barn)
- Bulgarsk diplomat- og tjenestepass
- Filippinsk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
- Kroatisk diplomat- og tjenestepass
- Marokkansk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
- Pakistansk diplomat- og tjenestepass
- Rumensk diplomat- og tjenestepass
- Russisk diplomatpass (gjelder kun akkreditert ambassadør til Norge og dennes ektefelle og barn)
- Sør-Afrikansk diplomat- og tjenestepass
- Thailandsk diplomat- og tjenestepass
- Tyrkisk diplomat-, tjeneste- og spesialpass.
- Makedonsk diplomat- og tjenestepass.

II

Endringene trer i kraft 25. mars 2001.

20. mars Nr. 340 2001

Forskrift om endring i forskrift om konstruksjon, drift, utstyr og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med lengde (L) på 24 meter og derover.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 35, § 41, § 41a, § 42, § 46, § 47, § 48, § 50, § 52, § 54a, § 56, § 59, § 106, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, jf. EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 147 (Rdir. 1997/70/EF), jf. vedlegg XIII nr. 180 (Kdir. 1999/19/EF), jf. vedlegg XXII punkt 1 (Rdir. 1989/686/EØF, jf. Rdir. 1993/103/EØF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 660 om konstruksjon, drift, utstyr og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med lengde (L) på 24 meter og derover gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om konstruksjon, utstyr, drift og besiktelser for fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover

§ 1–1 skal lyde:

Denne forskrift gjelder for nye fiske- og fangstfartøy med største lengde på 15 meter og derover og for eksisterende fartøy med største lengde på 15 meter og derover der det fremgår av det enkelte kapittel.

§ 1–3 nytt tredje ledd skal lyde:

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fritta fartøy med lengde (L) under 24 meter fra kravene i denne forskrift når dette er sikkerhetsmessig forsvarlig.

§ 2–14 første ledd nytt nr. 2 skal lyde:

2. For fartøy med lengde (L) under 24 meter skal arealet i m² minst være:

$$A = 0,02 \times V$$

$$V = \text{Volumet i m}^3 \text{ av brønn som dannes av skansekledning.}$$

§ 2–15 nytt tredje ledd skal lyde:

Fartøy med lengde (L) under 24 meter skal minst ha følgende ankerutrustning:

1. Total ankervekt: $0,1 \times L_{OA}^{2,43}$ [kg], hvor L_{OA} er største lengde.³
2. Det er valgfritt om ett eller to ankre benyttes. Dersom to ankre benyttes skal det ene ankeret ha følgende minimumsvekt: $5 \times (L_{OA} - 15)^{1,4} + 50$ [kg].
3. Kjettingen skal ha følgende lengde: $L_{min} = 5 \times L_{OA} / 3 + 55$ [m]. Wire kan erstatte kjetting forutsatt at det arrangeres 12,5 meter kjettingforløper, wirelengden økes med 50 prosent i forhold til kravet for kjetting og at bruddstyrken for wire er minst den samme som for kjetting.
4. Kjettingen skal minst være av kvalitet NVK1 i henhold til DNVs stålskipsregler. Dimensjonen skal ikke være mindre enn angitt i tabellen under.

L_{OA}	< 18	22	25	[m]
Diameter	12,5	14	16	[mm]

³ Se definisjonen i § 1–2 nr. 42.

§ 3–2 første ledd nytt nr. 6 skal lyde:

6. For fartøy med lengde (L) under 24 meter, skal i tillegg den rettende arm (GZ) for krengevinkler mellom 40 og 65 grader ikke noe sted være mindre enn 100 millimeter, og positiv opp til 80 grader, når det ses bort fra fylling gjennom luker, dører, lenseventiler e.l. som må stå åpne under drift, men som raskt kan lukkes værtett.

§ 3–12 nytt nr. 2 skal lyde:

2. $43 \times L_{OA} + 310$ for fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 4–1 skal lyde:

Med mindre annet er bestemt, skal dette kapittel gjelde for nye fiskefartøy med største lengde på 15 meter og derover.

Nye § 5–45 – § 5–59 skal lyde:

§ 5–45. Konstruksjonsmessig brannsikring

1. I tilfeller hvor ståldekk eller stålskott i oppholdsrom danner topp eller side i en brennoljetank, skal disse isoleres med et ikke brennbart materiale av minst 40 millimeter tykkelse. I oppholdsrom må det ikke anbringes mannhull eller andre åpninger for brennoljetanker.

2. Utvendige skott eller skipssider som avgrensner oppholdsrom, skal være isolert med minst 50 mm isoleringsmateriale av godkjent type. Skott mellom oppholdsrom og maskinrom eller lasterom, skal i stålskip være av stål. I skip bygget av andre materialer enn stål, skal nevnte skott minst tilfredsstillende brannklasse B–15.

3. Hvor det finnes dør mellom oppholdsrom og maskinrom, skal denne være en selvlukkende gasstett ståldør. Det skal ikke være direkte adkomst mellom kontrollstasjon og maskinrom av kategori A.

4. Skott rundt arbeidsrom som grenser mot oppholdsrom skal minst være av brannklasse B–15.

5. Overflater av skott og kledning under dekk skal i korridorer og trappeopp ganger ha lav flammespredning og begrenset røykutvikling.

§ 5–46. Ventilasjonssystemer¹

1. Ventilasjonsåpninger i og under dører i skott som grenser mot en korridor kan tillates, dog skal slike åpninger ikke være tillatt i eller under dører til trappeinnhengning. Nevnte åpninger må bare anbringes i en dørs nederste halvdel og samlet areal av åpningen må ikke overstige 0,05 kvadratmeter. Eventuelle åpninger skal forsynes med rister av ikke brennbart materiale.

2. Ventilasjonskanaler til maskinrom av kategori A eller bysse skal normalt ikke føres gjennom oppholdsrom, arbeidsrom eller kontrollstasjon. Sjøfartsdirektoratet kan likevel i spesielle tilfelle akseptere nevnte arrangement når ventilasjonskanalene er av stål eller likeverdig materiale, og slik installert at inndelingenes brannsikkerhet opprettholdes.

3. Ventilasjonskanaler til oppholdsrom, arbeidsrom eller kontrollstasjon skal normalt ikke føres gjennom maskinrom av kategori A eller bysse. Sjøfartsdirektoratet kan likevel i spesielle tilfelle akseptere nevnte arrangement når ventilasjonskanalene er av stål eller likeverdig materiale, og slik installert at inndelingenes brannsikkerhet opprettholdes.

4. Ventilasjonssystemer for maskinrom skal være uavhengig av andre ventilasjonssystemer. Alle dører, ventilatorer, mellomrom mellom røykrør og skorstein samt andre åpninger til maskinrom skal kunne lukkes fra utsiden.

5. Ventilasjonsvifter for maskinrom og oppholdsrom skal kunne stanses fra utsiden av de rom som viftene ventilerer. Hovedinntak- og utløp fra ventilasjonssystemer skal kunne lukkes fra et sikkert sted.

¹ Se § 11–5.

§ 5–47. Varmeanlegg

Bestemmelsen i § 5–10 gjelder tilsvarende.

§ 5–48. Overflatematerialer, rørledninger mv.

1. Alle ubeskyttede overflater av glassfiberarmert plastkonstruksjon i oppholdsrom, arbeidsrom, kontrollstasjon, maskinrom av kategori A og andre maskinrom med tilsvarende brannrisiko skal ha et avsluttende lag av godkjent polyester med brannhemmende egenskaper, og skal påføres en godkjent brannhemmende maling eller være beskyttet av ikke-brennbare materialer. Slike overflater skal testes i henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

2. Maling, lakk og andre materialer som benyttes på ubeskyttede innvendige overflater skal ikke utvikle store mengder røyk eller giftige gasser. Det skal godtgjøres overfor Sjøfartsdirektoratet at de ikke utgjør en urimelig stor brannfare. Det skal utføres tester i henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

3. Underlag for dekkbelegg i oppholds- og arbeidsrom samt kontrollstasjon skal være av godkjent materiale.

4. Sjøvannsledninger, lenseledninger, rør som fører olje, og andre rørledninger nødvendige for skipets sikkerhet skal være av ubrennbar materiale. Korte fleksible rørforbindelser kan godtas på sjøvannsledninger når disse forbindelser er av et materiale som ikke lett gjøres ubrukbart av varme, for eksempel slanger av varmebestandig gummi med stålinnlegg. Fleksible rørforbindelser kan tillates for rør som fører olje, men forbindelsenes lengde skal strengt tilpasses nødvendig behov for å ta opp vibrasjoner. Forbindelsene skal være oljebeständige, armerte og av materiale som ikke lett gjøres ubrukbart av varme. Materialer som lett gjøres ubrukbare av varme tillates ikke benyttet til spygatt, sanitære avløp eller andre avløp nær vannlinjen, hvor svikt i materialet i tilfelle brann kan forårsake innstrømming av vann.

5. Alle avfallsbeholdere, bortsett fra dem som benyttes i forbindelse med behandling av fisk, skal være utført av ikke-brennbar materiale uten åpninger i side eller bunn.

6. Alle brennoljepumper skal kunne stanses fra et sted utenfor det rom hvor pumpene er anbrakt.

7. Brennoljeledninger fra lagrings-, bunnfellings- eller dagtanker som er plassert over dobbeltbunn skal være forsynt med en ventil anbrakt på tanken. Ventilen skal kunne stenges fra utsiden av det rom hvor tankene er anbrakt. Hvor dyptanker grenser til aksel- eller rørtunnel, skal ventil anbringes på tankene. Dessuten skal rørledningen utenfor tunnelen forsynes med en ekstra ventil.

§ 5–49. Lagring av gassflasker og farlige stoffer

Bestemmelsen i § 5–12 gjelder tilsvarende.

§ 5–50. Nødutganger¹

1. Trapper og ledere til og fra oppholdsrom samt i rom der besetningen vanligvis arbeider, unntatt maskinrom, skal være slik arrangert at de kan tjene som raske nødutganger til åpent dekk og derfra til redningsfarkostene.

2. På alle dekk i innredningen skal det være minst to atskilte nødutganger, hvorav den ene kan være den normale utgangen fra hvert begrenset rom eller gruppe av rom.

3. Under værdekket skal hovedutgangen være en trapp, og den andre utgangen kan være en sjakt eller trapp. Over værdekk skal utgangene være trapper eller dører til åpent dekk eller en kombinasjon av disse.

4. Én nødutgang kan tillates, idet det tas rimelig hensyn til rommenes beskaffenhet og plassering og til antall personer som normalt er innkvartert eller arbeider der.

5. Korridor eller del av korridor med bare én fluktvei skal fortrinnsvis ikke være over 2,5 meter og ikke i noe tilfelle over fem meter lang.

6. Nødutgangenes bredde skal være minst 700 mm.

7. Heiser skal ikke anses som en av de påbudte nødutganger.

¹ Se § 11–3 annet ledd.

§ 5–51. Automatisk brannoppdagelses- og brannalarmanlegg

1. Uavhengig av om maskinrommet er bemannet eller periodevis ubemannet skal det i maskinrom av kategori A installeres et automatisk brannoppdagelses- og brannalarmanlegg. Det skal installeres et tilstrekkelig antall brann-detektorer i forhold til rommets størrelse, dog minst én røykdetektor og én varmedetektor.¹

2. Fartøy som utføres i en brennbar konstruksjon eller hvor det benyttes store mengder brennbar materiale til innredning av oppholds-, arbeids- og kontrollrom, skal ha installert et automatisk brann-deteksjonsanlegg i slike rom.

Ved installasjonen skal det tas hensyn til rommenes størrelse, utforming og beliggenhet i forhold til kontrollrom, samt hvor det er relevant, møblenes flammespredende egenskaper.

3. Dersom det i maskinrom installeres fem eller flere detektorer eller det i innredning installeres flere enn ti detektorer, forutsettes detektorene å bli fordelt med én sløyfe for maskinrom og én sløyfe for innredning.

4. Det skal installeres akustiske alarmorgan i nødvendig antall og minst ett for hvert dekk slik at alarm kan høres over hele fartøyet.

5. I tilfeller hvor høyt støynivå om bord tilsier at bruk av hørselsvern vanskeliggjør oppfattelse av akustisk brannalarm, skal det installeres visuell brannalarm.

1 Se § 4-19.

§ 5-52. Brannpumper

1. Fartøy skal være forsynt med minst én maskindreven brannpumpe.

2. Sanitær-, ballast-, lense- og alminnelige servicepumper kan benyttes som brannpumpe dersom de oppfyller kravene i dette kapittel, forutsatt at muligheten for lensing opprettholdes. Brannpumper skal være slik koplet at de ikke kan brukes til å pumpe olje eller andre brennbare væsker.

3. Sentrifugalpumper eller andre pumper tilkoplede brannledningen hvor tilbakestrømning kan forekomme, skal være utstyrt med tilbakeslagsventil.

4. Maskindrevne brannpumper skal ha en totalkapasitet (Q) på minst:

$$Q = \left(0,15 \cdot \sqrt{L \cdot (B + D)} + 2,25 \right)^2$$

kubikkmeter per time, hvor L, B og D er angitt i meter.

5. Når brannpumpen leverer den vannmengde som er påbudt i henhold til fjerde ledd, gjennom brannledninger, brannslanger og strålerør, skal trykket ved enhver hydrant kunne holdes på minst 0,25 N/mm². Ingen brannpumpe skal ha mindre kapasitet enn 16 m³/time.

§ 5-53. Brannledninger

1. Fartøyet skal være forsynt med brannledninger slik at det kan sikres en effektiv fordeling av den foreskrevne vannmengde.

2. Materialer som anvendes til brannledninger skal være ubrennbare og motstandsdyktige mot varme.

3. Når en brannpumpes leveringstrykk kan overstige brannledningens tiltenkte arbeidstrykk, skal sikkerhetsventiler være montert. Når brannledninger ikke er selvdrenerende, skal de være utstyrt med egnede dreneringskraner der frostskafer kan forventes å oppstå.

§ 5-54. Brannhydranter, brannslanger og strålerør

Bestemmelsen i § 5-37 gjelder tilsvarende.

§ 5-55. Brannslukningsapparater

Bestemmelsen i § 5-38 gjelder tilsvarende.

§ 5-56. Bærbare brannslukningsapparater i kontrollstasjoner, oppholdsrom og arbeidsrom

1. Minst tre godkjente, bærbare brannslukningsapparater skal være anbrakt i kontrollstasjoner, oppholdsrom og arbeidsrom.

2. Det skal være en reserveladning for hvert brannslukningsapparat om bord. Dersom apparatene er av en type som ikke kan lades opp om bord, skal antallet økes med 50 prosent.

§ 5-57. Brannslukningsutstyr i maskinrom

1. Maskinrom av kategori A skal være utstyrt med én av følgende typer godkjente faste brannslukningsanlegg:

1. Et vannforstøvningsanlegg i henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

2. Et brannslukkende gassanlegg i henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

3. Et anlegg med høyekspanderende skum i henhold til kravene som nærmere angitt i vedlegg 4.

2. Installasjoner som nevnt i første ledd skal kunne betjenes fra et lett tilgjengelig sted utenfor maskinrom som sannsynligvis ikke blir avskåret ved brann i det beskyttede rom. Det skal treffes tiltak for å sikre tilstrekkelig energi og vann til drift av slukningsanlegget i tilfelle av brann i det beskyttede rom.

3. I tillegg til fast installert brannslukningsanlegg i henhold til første ledd skal det i maskinrom av kategori A finnes minst to bærbare brannslukningsapparater som særlig egner seg til slukning av oljebranner. Ett av apparatene skal anbringes nær inngangen til maskinrommet.

§ 5-58. Brannslukningsutstyrets tilgjengelighet

Brannslukningsutstyr skal til enhver tid holdes i god stand og være klart til øyeblikkelig bruk.

§ 5-59. Godtakelse av erstatningsutstyr

Bestemmelsen i § 5-27 gjelder tilsvarende.

§ 6-1 første punktum skal lyde:

Dette kapittel gjelder for nye og eksisterende fartøy med største lengde på 15 meter og derover.

§ 7-1 første ledd skal lyde:

Med mindre annet er bestemt, skal dette kapittel gjelde for nye fartøyer med største lengde på 15 meter og derover.

§ 7-5 nytt fjerde ledd skal lyde:

Fartøy med lengde (L) under 24 meter skal være utstyrt med redningsfarkoster med samlet kapasitet til å gi plass til 200 prosent av det totale antallet personer om bord og skal kunne utsettes som beskrevet i tredje ledd nr. 1.

§ 7-10 første ledd nytt nr. 4 skal lyde:

4. Tre livbøyer på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 7-12 første ledd første punktum skal lyde:

Ethvert fartøy skal være utstyrt med midler til å sende ut tydelige nødsignaler om dagen og om natten, herunder minst tolv fallskjermlys på fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og fire fallskjermlys på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 7-12 annet ledd nytt nr. 4 skal lyde:

4. Fire røde håndbluss på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 7-13 nytt tredje ledd skal lyde:

For nye fartøy med lengde (L) under 24 meter kreves kun to slike apparater.

§ 7-14 nytt tredje ledd skal lyde:

Særskilte krav for fartøy med lengde (L) under 24 meter

1. Nye fartøy med lengde (L) under 24 meter som opererer i fartsområde Kystfiske eller Bankfiske I, skal være utstyrt med én radartransponder, anbrakt slik at den raskt kan plasseres i en redningsfarkost.
2. Nye fartøy med lengde (L) under 24 meter som opererer i fartsområde Bankfiske II eller større, skal være utstyrt med én radartransponder på hver side av fartøyet, anbrakt slik at de raskt kan plasseres i en redningsfarkost. En av disse radartransponderne kan erstattes med en manuell nødpeilesender som kan operere på 406/121 MHz³. Alternativt kan det være anordnet én radartransponder i hver redningsfarkost.
- 3 Se § 9-6 annet ledd.

§ 8-1 skal lyde:

Reglene i dette kapittelet skal gjelde for nye og eksisterende fartøy med største lengde på 15 meter og derover.

§ 8-2 nytt sjettede ledd skal lyde:

Fartøy med lengde (L) under 24 meter kan alternativt ha en forenklet alarminstruks som omfatter plasseringen av redningsutstyr, redningsmidler, brannslukningsutstyr, pyroteknisk utstyr, lukking av dører, ventiler, luker mv., alarmsignalenes betydning, samt hvilke forholdsregler som skal tas.

§ 8-3 første ledd nr. 1 nytt annet punktum skal lyde:

Fartøy med lengde (L) under 24 meter skal foreta minst én båtøvelse og én brannøvelse hver tredje måned.

§ 8-3 nåværende annet og tredje punktum blir nytt tredje og fjerde punktum.

§ 9-1 første ledd skal lyde:

Med mindre annet er uttrykkelig bestemt, skal dette kapittel gjelde for nye fartøy med største lengde på 15 meter og derover og for eksisterende fartøy med lengde (L) på 45 meter og derover.

§ 9-7 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Uavhengig av kravene i § 9-4 nr. 1, kan Sjøfartsdirektoratet fritta nye fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 45 meter, som kun opererer innenfor radiodekningsområde A1, fra kravet om satellitt-nødradiopeilesender i § 9-6 første ledd nr. 6 og nødradiopeilesender i tredje ledd ovenfor.

§ 10-1 skal lyde:

Med mindre annet er uttrykkelig bestemt, skal reglene i dette kapittelet gjelde for nye og eksisterende fartøy med største lengde på 15 meter og derover.

§ 10-3 første ledd nytt nr. 1 skal lyde:

1. Fartøy med lengde (L) under 24 meter skal være utstyrt med et magnetkompass.

§ 10-3 tredje ledd nr. 1 skal lyde:

1. Ethvert fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover skal være utstyrt med radarinstallasjon som kan operere på 9 GHz-båndet. Fartøy med lengde (L) under 24 meter som har fartssertifikat for Bankfiske 1 eller større, skal også være utstyrt med radarinstallasjon som kan operere på 9 GHz-båndet. Utstyret skal tilfredsstillere kravene som nærmere angitt i vedlegg 4. På fartøy med lengde (L) under 24 meter skal radaranlegget ha en indikatorskjerm med effektiv diameter på minst 180 mm. På fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover skal effektiv diameter minst være 250 millimeter.

§ 10–6 første ledd første punktum skal lyde:

For nye fartøy med største lengde på 15 meter og derover skal sikten fra styrehus og bro tilfredsstille kravene nedenfor og kravene som er nærmere angitt i vedlegg 4.

§ 11–3 annet ledd nr. 1 nytt tredje punktum skal lyde:

På fartøy med lengde (L) under 24 meter skal fri bredde av korridoren være minst 700 mm.

§ 11–3 nåværende tredje og fjerde punktum blir nytt fjerde og femte punktum.

§ 11–9 første ledd nytt nr. 1 skal lyde:

1. 3,50 m² på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 11–9 annet ledd nytt nr. 1 skal lyde:

1. 5,00 m² på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 11–9 tredje ledd nytt nr. 1 skal lyde:

1. 4,50 m² på fartøy med lengde (L) under 24 meter.

§ 11–9 femte ledd nr. 5 ny bokstav a skal lyde:

a. På fartøy med lengde (L) under 24 meter kan bredden på køyen i den ene enden reduseres til 600 mm.

§ 11–10 første ledd nr. 1 nytt tredje punktum skal lyde:

Spiserom skal normalt være innrettet slik at alle personer rommet er bestemt for, kan innta sine måltider samtidig.

§ 11–11 første ledd nytt nr. 2 skal lyde:

2. På fartøy med lengde (L) under 24 meter kan det benyttes kombinert spiserom og bysse, avdelt i to avdelinger. Hele rommet skal med hensyn til brannsikring anses som bysse.

§ 11–11 tredje ledd nytt nr. 2 skal lyde:

2. På fartøy med lengde (L) under 24 meter skal det i byssa eller oppvaskavdelingen være minst én oppvaskkum med varmt og kaldt vann.

§ 11–14 første ledd nytt første punktum skal lyde:

På fartøy med lengde (L) under 24 meter skal det være minst et vaske- eller baderom plassert nært soverommene.

Nåværende første punktum blir nytt annet punktum.

§ 11–16 første ledd nytt nr. 1 skal lyde:

1. Ett klosett på fartøy mindre enn lengde (L) på 24 meter.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2001 for nye og eksisterende fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter. Fra samme dato oppheves forskrift av 15. oktober 1991 nr. 712 om bygging av fiske- og fangstfartøy med lengde på 15 m L_{OA} og derover, for så vidt gjelder nye fartøy med største lengde på 15 meter og derover.

20. mars Nr. 341 2001

Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrifter om navigasjonshjelpemidler m.v. på fiske- og fangstfartøy.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 41, § 42, § 49, § 50, § 51 og § 54a, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5 og kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 661 om endring i forskrifter om navigasjonshjelpemidler m.v. på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for ethvert fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for ethvert fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 342 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om fartsområder.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 2, § 3, § 36, § 93 og § 97, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, jf. lov av 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, § 471 og § 596 nr. 1 og lov av 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøy og andre flyttbare innretninger i sjøen (Sertifiseringsloven) § 2, § 3 og § 5. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 662 om endring i forskrift om fartsområder gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for ethvert fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for ethvert fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 343 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om sikringstiltak mot brann på fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41, § 41a og § 42, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII punkt 8 (Rdir. 1989/391/EØF) og punkt 16g (Rdir. 1993/103/EØF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 663 om endring i forskrift om sikringstiltak mot brann på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 344 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 42, § 47 og § 48, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 8 (Rdir. 1989/391/EØF) og tilleggsavtalen til EØS-avtalen vedlegg 2 Bind 12A (Rdir. 1993/103/EØF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 664 om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 345 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om sikkerhetstiltak m.v. på fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41, § 42, § 56, § 59 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Jf. EØS-avtalens vedlegg XXII punkt 1 (Rdir. 1989/686/EØF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 665 om endring i forskrift om sikkerhetstiltak m.v. på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringen trer i kraft 1. juli 2000 for ethvert fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for ethvert fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 346 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om besiktelse for utstedelse av sertifikater til fiske- og fangstfartøy, og om andre besiktelser m.m.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 36, § 41, § 42 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 666 om endring i forskrift om besiktelse for utstedelse av sertifikater til fiske- og fangstfartøy, og om andre besiktelser m.m. gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringen trer i kraft 1. juli 2000 for ethvert fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for ethvert fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 347 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om plassering m.v. av innredning og om forpleiningstjenesten for besetningen på fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 35, § 42, § 46 og § 52, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 667 om endring i forskrift om plassering m.v. av innredning og om forpleiningstjenesten for besetningen på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringen trer i kraft 1. juli 2000 for fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 348 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om radioanlegg og radiotjeneste i fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42 og § 106, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 668 om endring i forskrift om radioanlegg og radiotjeneste i fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 349 2001**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om navigasjonshjelpemidler og broarrangementer på fiske- og fangstfartøy.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 41, § 41a, § 42, § 50 og § 54a, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 13. juni 2000 nr. 670 om endring i forskrift om navigasjonshjelpemidler og broarrangementer på fiske- og fangstfartøy gjøres følgende endring:

Romertall II skal lyde:

Endringene trer i kraft 1. juli 2000 for fartøy med lengde (L) på 24 meter og derover og 1. april 2001 for fartøy med største lengde på 15 meter og derover, men med lengde (L) under 24 meter.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 350 2001**Forskrift om endring i forskrift om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 fjerde ledd, § 3a, § 9a, § 41a og § 117, jf. kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, kgl.res. av 12. oktober 1979 nr. 1, vedtak av 15. januar 1979 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd nr. 2 og 3, § 1 fjerde ledd og § 3, vedtak av 8. januar 1980 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. kapittel 11 og lov av 17. juni 1966 nr. 2 om luftputefartøyer § 3a, og EØS-avtalens vedlegg XIII punkt 56b (Rdir. 1995/21/EØF). Jf. EØS-avtalens vedlegg II og vedlegg XIII nr. 119 (Rdir. 1996/98/EF) og jf. EØS-avtalens vedlegg XIII (Rdir. 1998/25/EF, Rdir. 1998/42/EF og Rdir. 1999/97/EF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 1. juli 1996 nr. 774 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Saklig virkeområde:

Med de begrensninger som følger av regler som er anerkjent i folkeretten eller av overenskomst med fremmed stat, gjelder denne forskrift kontroll av fremmede skip og flyttbare innretninger og dets besetning.

Kontrollen gjelder for alle skip og flyttbare innretninger:

1. For konvensjonsskip gjelder kontrollen for skip og flyttbare innretninger på 500 brutto registertonn og derover, dog slik at skip under denne størrelsen kan kontrolleres hvis de relevante konvensjonene omfatter skip eller flyttbare innretninger under denne størrelsen.
2. For skip og flyttbare innretninger som er unntatt konvensjonene skal kontrollen normalt begrenses til å påse at forhold av betydning for sikkerhet, helse og miljø holder en akseptabel standard. Dersom en mer inngående inspeksjon eller forføyninger anses nødvendig, skal relevante forskrifter gitt i medhold av sjødyktighetsloven legges til grunn i den utstrekning dette finnes påkrevet.

Skip eller flyttbare innretninger fra land som ikke er part til konvensjonene skal underlegges samme kontroll, og ikke gunstigere enn skip eller flyttbare innretninger fra land som er parter til konvensjonene.

Geografisk virkeområde:

Kontrollen skal foretas på skip eller flyttbare innretninger som anløper eller ligger for anker i norsk havn. Dersom Tilsynet ønsker det kan kontroll også foretas på laste- og losseplass i sjøen undergitt norsk jurisdiksjon.

§ 2 skal lyde:

I denne forskrift betyr:

1. *Administrasjonen*: Regjeringen i den stat hvis flagg skipet har rett til å føre.
2. *EU-Rådsdirektiv*: Direktiv fastsatt av Det Europeiske Unions Råd.
3. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet, EØS omfatter EU-landene Belgia, Danmark, Finland,

- Frankrike, Hellas, Irland, Italia, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spania, Storbritannia, Sverige, Tyskland og Østerrike og EFTA-landene Island, Liechtenstein og Norge.
4. *Flyttbar innretning*: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
 5. *ILO*: Den internasjonale arbeidsorganisasjon.
 6. *IMO*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
 7. *ISM-koden*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, fastsatt av IMO ved resolusjon A. 741 (18), (International Safety Management Code) og innarbeidet i SOLAS 74 kap. IX.
 8. *Konvensjonene*:
Den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966 (LL66)
Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS 74)
Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, 1973, slik den er endret ved tilleggsprotokollen, 1978 (MARPOL 73/78)
Den internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikat og vakthold for sjømenn, 1978 (STCW 78)
De internasjonale regler til forebygging av sammenstøt på sjøen (Colreg 72)
Den internasjonale konvensjon om måling av fartøyer, 1969
Den internasjonale konvensjon om minstestandarder på handelsskip, 1976 (ILO-konvensjon nr. 147) med Protokoller og endringer. Konvensjoner av eldre dato innen de ovennevnte områder er også dekket.
 9. *MOU*: «The Paris Memorandum of Understanding on Port State Control», underskrevet 26. januar 1982.
 10. *Passasjerskip*: Skip som fører flere enn 12 passasjerer.
 11. *Roro passasjerskip*: Passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS 74) kap. II-2 reg. 3 pkt. 34 eller med innretninger som tillater veg- eller skinnegående kjøretøy på og av skipet.
 12. *Sjødyktighetsloven*: Lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v.
 13. *Stans av operasjon*: Et formelt forbud mot at skip eller flyttbar innretning fortsetter en operasjon når det er konstatert mangler som gjør at fortsettelse av operasjonen vil være farlig eller skadelig.
 14. *Target factor*: Nummerverdien som det individuelle skip har fått i henhold til vilkårene i Annex I i Rdir. 1995/21/EF og oppført i Sirenac informasjonssystemet.
 15. *Tilbakeholdelse*: Et formelt forbud mot at et skip eller flyttbar innretning går til sjøs på grunn av konstaterte mangler, som enkeltvis eller samlet gjør at skipet eller innretningen ikke er sjødyktig.
 16. *Tilsynet*: Sjøfartsdirektoratet og dets tjenestemenn, institusjoner og myndigheter nevnt i sjødyktighetslovens § 4 for så vidt de utøver kontrollmyndighet etter loven, jf. lovens § 10.
 17. *Typegodkjent*: For utstyr som omfattes av forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr:
 1. Typegodkjent av teknisk kontrollorgan og merket i henhold til nevnte forskrift,
 2. For annet utstyr: Godkjent av Sjøfartsdirektoratet.
 18. *Åpenbare grunner*: Når Tilsynet, i henhold til retningslinjer og dets profesjonelle dømmekraft finner at en detaljert inspeksjon av skip eller flyttbar innretning, utstyr eller besetning bør utføres.

§ 3 skal lyde:

Fremmede skip og flyttbare innretninger som anløper eller ligger for anker i norsk havn, ved kai eller ved norsk laste- og losseplass skal oppfylle internasjonale krav til skips sikkerhet, vern av det marine miljø, helse og arbeidsmiljø om bord. Skip og flyttbare innretninger som ved annen stats havnestatskontroll er funnet ikke å tilfredsstille disse krav skal rapportere dette til Tilsynet. Hvis slik rapportering ikke gis, kan skipet nektes anløp til norsk havn.

Som dokumentasjon for oppfyllelsen av internasjonale krav til skips og flyttbare innretningers sikkerhet, vern av det marine miljø, helse og arbeidsmiljø om bord skal fremmede skip ha om bord de relevante sertifikater i henhold til konvensjonene. Dersom slik dokumentasjon ikke kan gis, kan skipet nektes anløp til norsk havn.

De ansvarlige om bord skal legge forholdene til rette slik at en inspeksjon i henhold til denne forskrift kan utføres.

§ 5 skal lyde:

1. Tilsynet skal inspisere minst 25% av samtlige fartøyer som anløper norske havner i løpet av et kalenderår.
2. For å kunne utføre en inspeksjon i henhold til denne forskrift er Tilsynet berettiget til å gå om bord i fremmede skip eller flyttbare innretninger. Ved de inspeksjoner som herunder utføres, kommer sjødyktighetslovens § 12 til anvendelse i den utstrekning dette anses påkrevet for å påse at de krav som følger av denne forskrift er tilfredsstillt. Ved gjennomføring av inspeksjonen skal alle mulige hensyn tas for å unngå at skipet blir unødig heftet eller forsinket. Hvis slikt skjer har eier eller operatør rett til kompensasjon for det tap han har blitt påført.
3. Ved mistanke om ulovlig utslipp i henhold til konvensjonene innen en annen stats indre farvann, territorialfarvann og økonomisk sone, eller som truer med å inntreffe i dette området, skal det foretas en undersøkelse av forholdet, når den berørte stat anmoder om dette. Det samme gjelder hvis flaggstaten anmoder om dette, uansett hvor utslippet er foretatt.
4. Med unntak av operasjonell kontroll i henhold til konvensjonene, skal skip eller flyttbare innretninger ikke

underlegges noen kontroll hvis de er kontrollert i et land som er part i MOU innenfor de siste 6 måneder, forutsatt at skipet ikke er blant de

- a) som skal gis overordnet prioritet i forbindelse med inspeksjon i henhold til Rdir. 1998/42/EF Annex I, del I, og
- b) som har rapporterte mangler fra en tidligere inspeksjon, og
- c) det ikke finnes åpenbare grunner for inspeksjon.

4.1 Skip som skal gis overordnet prioritet for inspeksjon:

Følgende skip skal gis overordnet prioritet for inspeksjon, uansett den verdi som er beregnet som skipets target factor:

1. skip som er blitt rapportert av lostjenesten eller havnemyndighetene fordi skipet kan ha mangler som kan ha betydning for sikker navigasjon (Rdir. 1993/75/EØF og artikkel 13 i direktivet)
2. skip som ikke oppfyller reglene i Rdir. 1993/75/EØF¹
3. skip som er rapportert av annen medlemsstat
4. skip som er rapportert av skipsfører, besetningsmedlem eller annen person eller organisasjon som har en legitim interesse i skipets sikkerhet, vern av det marine miljø, helse og arbeidsmiljø om bord, med mindre medlemsstaten ikke finner rapporten åpenbart ubetydelig. Identifikasjonen til vedkommende som har rapportert skal ikke gis til skipsfører eller rederi
5. skip, som
 - har vært involvert i kollisjon, grunnstøting eller strandet på vei til havnen
 - har manøvrert usikkert og ikke fulgt IMO's regler for trafikkseparering eller på annen måte ikke fulgt sikker navigasjonspraksis og prosedyrer
 - har operert på en slik måte at det er til fare for personer, eiendom og miljø
6. skip som midlertidig har mistet klasse av sikkerhetsårsaker innenfor de siste 6 måneder.

4.2 Følgende andre skip skal gis prioritet for inspeksjon i forhold til skipets target factor:

1. skip som første gang etter et fravær på 12 måneder kommer til et land som er part i MOU. Medlemsland skal ta inn til vurdering andre inspeksjoner foretatt innen MOU. I mangel av disse vurderinger skal data i Sirenac legges til grunn og dersom disse ikke finnes skal skipet inspiseres
 2. skip som ikke er inspisert innenfor de siste 6 måneder
 3. skip som har fått utstedt sertifikater av en organisasjon som ikke er godkjent i henhold til Rdir. 1994/57/EF² av 22. november 1994
 4. skip hvis flaggstat i en treårsperiode er ført opp på den årlige rapport fra MOU med over gjennomsnitt av tilbakehold
 5. skip som er tillatt å forlate en medlemshavn på spesielle vilkår
 6. skip hvis mangler er blitt rapportert gjennom en tidligere inspeksjon i forhold til antall mangler
 7. skip som er tilbakeholdt i en tidligere havn
 8. skip hvis flaggstat ikke har ratifisert konvensjonene som skal kontrolleres i henhold til MOU
 9. skip hvis flaggstat har mangler over gjennomsnitt
 10. skip hvis klasse har mangler over gjennomsnitt
 11. skip som er i en kategori for utvidet inspeksjon (se § 8)
 12. andre skip over 13 år.
5. Inspeksjonen skal utføres i henhold til de til enhver tid gjeldende retningslinjer for utførelse av kontroll av skip og flyttbare innretninger, fastsatt av IMO, ILO og MOU.³
- 1 Direktivet setter minstekrav til skip som anløper og avgår fra havner med farlige eller forurensende stoffer. Losen er her forpliktet til å melde fra hvis han avdekker mangler som kan innvirke på seilasens sikkerhet.
 - 2 Direktivet gir felles regler og standarder for organisasjoner, som utfører besiktelsener av skip på vegne av sjøfartsmyndighetene. Det er utarbeidet liste over disse organisasjonene.
 - 3 Res. A.481 (XII) and Annexes – International Maritime Dangerous Goods Code – ILO pub. 147 «Inspection of Labour Conditions on Board Ship Guidelines for Procedure» – MOU Annex I «Port State Control Procedures».

§ 6 skal lyde:

Tilsynet skal

1. undersøke sertifikater og dokumenter som det er krav til i henhold til konvensjonene og vedlegg 1 til denne forskriften.
2. vurdere skipets eller flyttbar innretnings generelle standard, typegodkjent utstyr, besetningens størrelse og kvalifikasjoner, samt arbeidsmiljø.
3. etterkomme anmodning fra stater i henhold til § 5 tredje ledd og sjødyktighetslovens § 121 annet ledd.
4. følge fastlagte prosedyrer for inspeksjon av skip¹ i henhold til Rdir. 1995/21/EF Annex IV.

¹ Se Principles of safe manning (IMO res. A.481 (XII) and Annexes which are contents of Minimum Safe manning Document (Annex 1) and Guidelines for the Application of Principles of Safe Manning (Annex 2). – The provisions of the International Maritime Dangerous Code. – International Labour Organisation (ILO) publication «Inspection of Labour Conditions on Board Ship: Guidelines for procedures». – Annex I, «Port State Control Procedures» to the Paris MOU.

§ 8 skal lyde:

En utvidet inspeksjon skal utføres når den detaljerte inspeksjon omfatter nedenstående kategorier av skip:

1. Oljetankskip, som er 5 år eller mindre fra den dato hvor skipet i henhold til MARPOL 73/78 Annex I Reg. 13 G skal fases ut.
2. Bulkskip, som er eldre enn 12 år, basert på konstruksjonsdato i henhold til skipets sikkerhetsattest for konstruksjon.
3. Passasjerskip.
4. Gass- og kjemikalietankskip, som er eldre enn 10 år, basert på konstruksjonsdato i henhold til skipets sikkerhetsattest for konstruksjon.

Utvidet inspeksjon av skip skal kun utføres av et land som er part i MOU en gang i løpet av en 12 måneders periode. Det kan dog utføres vanlig inspeksjon av skipet som beskrevet i MOU section 3.1.

Videre skal det utføres utvidet inspeksjon av passasjerskip som opererer i rutefart ut fra en havn i et land som er part i MOU. Hvis skipet eller den flyttbare innretningen opererer mellom havner i flere land som er part i MOU skal kun en av partene foreta denne inspeksjon. Retningslinjer for utvidet inspeksjon følger av MOU kap. 1 Annex 1 seksjon 8.

§ 10 skal lyde:

1. Bestemmelsene i sjødyktighetslovens § 24 og § 118 om tilbakeholdelse av skip får anvendelse for fremmede skip og flyttbare plattformer. Skip/flyttbar innretning som har mangler som klart utgjør en fare for sikkerhet, helse og/eller miljø skal tilbakeholdes. En farlig operasjon skal stanses. Tilbakeholdelsen eller operasjonsstansen skal ikke oppheves før årsaken er utbedret eller Tilsynet, under et hvilket som helst vilkår, har tillatt skip/flyttbar innretning å gå til sjøs eller fortsette operasjonen. En slik tillatelse skal kun gis under den forutsetning at den ikke vil forårsake en fare for sikkerhet, helse, risiko for andre skip, eller være en unødig trussel for det marine miljø. Retningslinjer for kriterier som legges til grunn for tilbakeholdelser er oppført i MOU Annex 1 og Rdir. 1995/21/EF Annex VI.
2. Skip eller flyttbar innretning som i henhold til konvensjonen skal oppfylle kravene i ISM-koden, men som ikke er sertifisert i henhold til denne skal tilbakeholdes.
3. Skip og flyttbare innretninger skal ikke tilbakeholdes hvis årsaken til tilbakeholdet skyldes en hendelse skjedd på reise til havnen, når
 1. meddelelse til flaggstat, oppnevnt besiktelsesmann eller anerkjent besiktelsesinstitusjon er foretatt i henhold til SOLAS 74 reg. I/11 c
 2. skipsfører eller reder har sendt havnestaten detaljer om hendelsen og skaden og informasjon om at flaggstaten er informert
 3. hensiktsmessige foranstaltninger er foretatt til havnestatens tilfredshet, og
 4. denne er forvisset om at mangler som klart er til fare for sikkerhet, helse og miljø avhjelpes.
4. I særlige tilfeller, når hovedinntrykket er at skipet åpenbart er under akseptabel standard, kan ny inspeksjon utsettes inntil den ansvarlige dokumenterer at skipet oppfyller kravene i konvensjonene.

§ 12 skal lyde:

1. Dersom det er truffet forføyning i medhold av § 10 og § 11 skal den tjenestemann som har utført inspeksjonen straks underrette Sjøfartsdirektoratet.
2. Administrasjonen, konsulen eller nærmeste diplomatiske representant for den stat hvis flagg skipet eller den flyttbare innretningen fører, skal straks underrettes skriftlig om avgjørelsen og om de omstendigheter som har medført at forføyning ble ansett nødvendig. Slik underretning skal gis av Sjøfartsdirektoratet dersom dette kan skje uten vesentlig forsinkelse eller direkte av vedkommende tjenestemann.
3. Administrasjonen eller eventuelt den organisasjon som har utferdiget sertifikatene, skal av Sjøfartsdirektoratet underrettes om den forføyning som er truffet og grunnen for denne.
4. Sjøfartsdirektoratet skal innberette de forføyninger som er truffet til IMO etter de retningslinjer som organisasjonen til enhver tid bestemmer.
5. Sjøfartsdirektoratet skal månedlig gjennom tilgjengelige kanaler offentliggjøre tilbakeholdte skip eller skip som er nektet adgang til havn om forhold oppført i Rdir. 1995/21/EF vedlegg VIII, del I av 19. juni 1995 til medlemsstater innen EØS.
6. Sjøfartsdirektoratet skal innberette til medlemsstater innen EØS-området og EFTA om utstyr som ikke er typegodkjent i henhold til forskrift av 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr.

§ 13 skal lyde:

1. Såfremt pålegg ikke kan bli fulgt opp i vedkommende havn kan Tilsynet tillate at skipet eller den flyttbare innretning fortsetter til nærmest tilgjengelige reparasjonsverksted. Under disse omstendigheter må alle foranstaltninger tas slik at skipet eller den flyttbare innretningen ikke representerer noen risiko for sikkerhet, helse, risiko for andre skip eller vil være en unødig trussel for det marine miljø. Tilsynet skal i slike tilfelle følge opp og sørge for at skipet eller den flyttbare innretning blir nektet adgang til havner innen EØS, inntil skipet har bevist overfor havnestatskontrollen hvor inspeksjonen ble utført at skipet oppfyller konvensjonene.
2. Informasjon om påleggene med eventuelle vilkår, samt alle relevante opplysninger om skipet eller den flyttbare innretning skal tilstilles myndighetene i neste anløpshavn, administrasjonen eller dennes representant

eller eventuelle andre lands myndigheter hvis interesser berøres. Retningslinjer for denne informasjon er utarbeidet i MOU Annex 2.¹

3. Skip eller flyttbar innretning som er tilbakeholdt på grunn av manglende ISM-sertifisering, kan av Tilsynet tillates å forlate havnen såfremt skipet ikke har andre mangler som er til fare for sikkerheten eller skade på det marine miljø. En slik opphevelse av tilbakeholdelsen skal øyeblikkelig meddeles andre land innen EØS. Tilsynet skal i slike tilfelle følge opp og sørge for at skipet blir nektet adgang til havner innen EØS, inntil skipet har bevist overfor havnestatskontrollen hvor inspeksjonen ble utført at skipet har relevante sertifikater i henhold til ISM-koden.

1 Neste anløpshavn innen MOU-området som har mottatt informasjon om pålegg vil melde tilbake om hvilken oppfølging som er foretatt.

§ 14, § 15 og § 16 skal lyde:

§ 14. Nektelse av anløp til havn

Skip eller flyttbar innretning som ved annen stats havnestatskontroll innen EØS er gitt pålegg, men tillatt å gå til reparasjonshavn eller tillatt å forlate havn med manglende ISM-sertifisering, men som ikke

1. følger opp gitte pålegg,
2. anløper den bestemte reparasjonshavn, eller
3. har gyldige sertifikater i henhold til ISM-koden

skal nektes anløp til norsk havn inntil eier/reder har bevist overfor den havn som foretok kontrollen og ga påleggene, at skipet oppfyller alle relevante krav i de internasjonale konvensjoner.

§ 15. Kvalifikasjoner

Den som inspiserer skip eller flyttbar innretning skal være kvalifisert og autorisert i henhold til MOUs retningslinjer. Såfremt den autoriserte inspektør ikke har den nødvendige ekspertise for den aktuelle besiktelse kan han bli assistert av en som har denne ekspertise. Disse skal ikke ha noen kommersiell interesse i skipet eller inspeksjonen.

§ 16. Rapportering fra politi, havne- og tollvesen samt lostjenesten

Politi, havne- og tollvesen samt lostjenesten, som i forbindelse med utførelsen av sine plikter blir oppmerksom på skip eller flyttbare innretninger som kan ha slike feil eller mangler at det kan råde tvil om dets sjødyktighet skal straks informere Sjøfartsdirektoratet eller nærmeste av Sjøfartsdirektoratets stasjoner.

Nåværende kapittel IV og V med tilhørende paragrafer oppheves.

Nåværende kapittel VI blir nytt kapittel IV.

Nåværende § 22 og § 23 blir nye § 17 og § 18.

Vedlegg 1 skal lyde:

List of certificates and documents

1. International Tonnage Certificate (1969)
2. Passenger Ship Safety Certificate,
 - Cargo Ship Safety Construction Certificate,
 - Cargo Ship Safety Equipment Certificate,
 - Cargo Ship Safety Radiotelegraphy Certificate,
 - Cargo Ship Safety Radiotelephony Certificate,
 - Cargo Ship Safety Radio Certificate,
 - Exemption Certificate, including where appropriate the list of cargoes,
 - Cargo Ship Safety Certificate.
3. International Certificate of Fitness for Carriage of Liquefied Gases in Bulk;
 - Certificate of Fitness for the Carriage of Liquefied Gases in Bulk.
4. International Certificate of Fitness for the Carriage of Dangerous Chemicals in Bulk;
 - Certificate of Fitness for the Carriage of Dangerous Chemicals in Bulk.
5. International Oil Pollution Prevention Certificate.
6. International Pollution Prevention Certificate for the Carriage of Noxious Liquid Substances in Bulk.
7. International Load Line Certificate (1966);
 - International Load Line Exemption Certificate.
8. Oil record book, parts I and II.
9. Cargo record book.
10. Minimum Safe Manning Document;
 - Certificates of Competency.
11. Medical certificates, (see ILO Convention No 73 concerning Medical Examination of Seafarers).
12. Stability information.

13. Copy of Document of Compliance and Safety Management Certificate issued in accordance with The International Management Code of the Safe Operation of Ships and for Pollution Prevention (SOLAS, CHAPTER IX)
14. Certificates as to the ship's hull strength and machinery installations issued by the classification society in question (only to be required if the ship maintains its class with a classification society).
15. Document of compliance with the special requirements for ships carrying dangerous goods.
16. High speed craft safety certificate and permit to operate high speed craft.
17. Dangerous goods special list or manifest, or detailed stowage plan.
18. Ship's log book with respect to the records of tests and drills and the log for records of inspection and maintenance of lifesaving appliances and arrangements.
19. Special purpose ship safety certificate.
20. Mobile offshore drilling unit safety certificate.
21. For oil tankers, the record of oil discharge monitoring and control system for the last ballast voyage.
22. The muster list, fire control plan, and for passenger ships, a damage control plan.
23. Shipboard oil pollution emergency plan.
24. Survey report files (in case of bulk carriers and oil tankers).
25. Reports of previous port State control inspections.
26. For ro-ro passenger ships, information on the A/A maximum ratio.
27. Document of authorization for carriage of grain.
28. Cargo Securing manual.
29. Garbage management plan and garbage record book.
30. Decision support system for masters of passenger ships.
31. SAR cooperation plan for passenger ships trading fixed routes.
32. List of operational limitations for passenger ships.
33. Bulk carrier booklet.
34. Loading and unloading plan for bulk carriers.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. mars Nr. 351 2001

Forskrift om endring i forskrift om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 41, § 41a, § 50, § 54a og § 100, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1, jf. EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 56ca (Rdir. 1999/35/EF). Kunngjort 20. april 2001.

I forskrift av 15. september 1992 nr. 701 om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip er det gjort flere endringer, med ikrafttredelse straks. Endringene vil bli innarbeidet i Regler for passasjer- og lasteskip m.v. og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo. Videre vil de bli offentliggjort i Sjøfartsdirektoratets blad NAVIGARE.

23. mars Nr. 352 2001

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av institusjoner som skal ha ansvar for tvungent psykisk helsevern.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 23. mars 2001 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 3–13. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 3. november 2000 nr. 1098 om godkjenning av institusjoner som skal ha ansvar for tvungent psykisk helsevern gjøres følgende endring:

§ 9 annet ledd skal lyde:

Sykehus som pr. 31. desember 2000 kan ha pasienter innlagt uten eget samtykke i medhold av lov av 28. april 1961 nr. 2 § 5, anses godkjent i henhold til forskriften her frem til søknad om godkjenning er behandlet, men ikke utover 1. oktober 2001.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. mars Nr. 353 2001**Forskrift om endring i forskrift om folkeregistrering.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 27. mars 2001 med hjemmel i lov av 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 15, jf. kgl.res. av 16. januar 1970 nr. 2. Kunngjort 20. april 2001.

I forskrift av 4. mars 1994 nr. 161 om folkeregistrering gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 1 første ledd skal lyde:

Når ikke annet følger av bestemmelsene i denne paragraf, regnes personer som bosatt der de regelmessig tar sin døgnhvile.

§ 2 nr. 9 oppheves.

§ 12 og § 13 skal lyde:

§ 12. Fatter folkeregisteret vedtak om at den som har meldt flytting til kommunen, ikke skal registreres som bosatt der, eller at flyttemeldingen av andre grunner ikke kan godtas, skal vedtaket være skriftlig. Underretning om vedtaket skal straks sendes den som har meldt flytting og folkeregisteret i den nåværende bostedskommune.

Folkeregisteret i nåværende bostedskommune og den som flytter, har en frist på tre uker til å klage over vedtaket.

Der folkeregisteret klager, kan det ikke gis oppreisning for oversittelse av klagefristen, men det kan likevel begjæres omgjøring etter reglene i forvaltningsloven § 35.

§ 13. Får folkeregisteret kjennskap til at en registrert person er flyttet ut av kommunen, og det ikke er mottatt rekvisisjon innen en måned, skal folkeregisteret straks undersøke saken og underrette folkeregisteret i den antatte innflyttingskommunen som uten ugrunnet opphold må fatte vedtak om hvorvidt personen skal registreres som bosatt der eller ikke.

Får folkeregisteret på annen måte kjennskap til at en person oppholder seg i kommunen, skal folkeregisteret uten ugrunnet opphold undersøke saken. I tilfelle folkeregisteret kommer til at vedkommende etter § 2 skal regnes som bosatt i kommunen, skal folkeregisteret umiddelbart fatte vedtak om det.

Når folkeregisteret fatter vedtak etter første eller annet ledd, skal den det gjelder og folkeregisteret i den kommunen vedkommende er registrert bosatt i straks underrettes.

Folkeregisteret i nåværende bostedskommune og den vedtaket gjelder har en frist på tre uker til å klage over vedtaket.

Der folkeregisteret er klager, kan det ikke gis oppreisning for oversittelse av klagefristen.

§ 30 siste ledd skal lyde:

Adgangen til å utlevere de opplysninger som er nevnt i første ledd, reguleres av lov om folkeregistrering § 13 og § 14 og § 35 – § 38 i denne forskrift. Utlevering av personopplysninger som skal behandles med elektroniske hjelpemidler, skal ikke foretas før mottaker av opplysningene dokumenterer at han har sendt melding til Datatilsynet om den planlagte behandling, jf. personopplysningsloven § 31. Sensitive personopplysninger skal ikke utleveres for elektronisk behandling før mottaker dokumenterer at han har konsesjon fra Datatilsynet for å behandle slike personopplysninger, jf. personopplysningsloven § 33.

§ 31 annet ledd skal lyde:

For personer som er født før 1. januar 1900, benyttes serien fra 749–500 som individualsiffer. For personer født i tidsrommet 1. januar 1900 til 31. desember 1999, benyttes serien 499–000. For personer som er født seinere, benyttes serien 999–500. Kvinner skal ha et like tall og menn et ulike tall som siste individualsiffer.

§ 32 nr. 1 fjerde ledd og nytt femte ledd skal lyde:

For personer som innvandrer fra land utenfor Norden der vedkommende tidligere ikke har vært registrert som bosatt i Norge, fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av vedkommendes pass når det gjelder de som ikke trenger oppholdstillatelse. For de som trenger oppholdstillatelse, fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av det som er registrert i fremmedpolitiets register (FREM KON) eller i vedtak fra Utlendingsdirektoratet med mindre fødselsdag og -måned er satt til 1. januar. I slike tilfeller skal fødselsdag og -måned settes til den registreringsdag og -måned innvandringen har fått i folkeregisteret.

For de tilfeller der fødselsdatoen som er registrert i FREM KON eller i vedtak fra Utlendingsdirektoratet fremstår som fingert, er basert på egenerklæring eller dokumentasjon med liten bevisverdi, kan fødselsdag og -måned settes til den registreringsdag og -måned innvandringen har fått i folkeregisteret. Det samme gjelder der antall tilgjengelige personnumre for den aktuelle fødselsdato er svært lavt.

§ 32 nr. 2 skal lyde:

2. Den fødselsdato som er fastsatt av folkeregisteret kan bare endres dersom det foreligger en åpenbar skrivefeil eller det ved original og verifisert fødselsattest fremgår at fødselen er registrert senest ett år etter at den fant sted. For personer født i Norge før 1. januar 1916 kan imidlertid dåpsattest godtas.

Dersom vilkårene etter første ledd fremstår som uforholdsmessig vanskelige å oppfylle, eller folkeregisteret av annen grunn finner å kunne fravike disse, kan likevel annen form for dokumentasjon godtas dersom denne ut fra de øvrige opplysninger som fremkommer i saken, virker troverdig. Unntatt her er de tilfelle der antall personnumre for den omsøkte fødselsdag og -måned er svært lavt. I slike tilfelle kan likevel den registrerte fødselsdato forbli uendret.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. mars Nr. 354 2001

Forskrift om endring i forskrift om engangsavgift på motorvogner.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter, Stortingsvedtak av 28. november 2000 nr. 1246 om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2001, Om avgift på motorvogner, B, I. Engangsavgift på motorvogner m.m. og tolltariffens innledende bestemmelser. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 19. mars 2001 nr. 268 om engangsavgift på motorvogner gjøres følgende endring:

§ 5–2 tredje ledd skal lyde:

Registreringstiden regnes fra tidspunktet for første gangs registrering her i landet og frem til tidspunktet for endringen av avgiftsmessig status eller avgiftsmessig grunnlag.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

28. mars Nr. 355 2001

Forskrift om endring i forskrift (Nr. 103) om avgrensning av fritaket for investeringsavgift på lastebiler m.v.

Fastsatt av Finansdepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i Stortingsvedtak av 28. november 2000 nr. 1245 om merverdiavgift og avgift på investeringer mv. for budsjetterminen 2001 romertall II § 10. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift (Nr. 103) av 15. februar 1994 nr. 132 om avgrensning av fritaket for investeringsavgift for lastebiler m.v. gjøres følgende endring:

§ 1 siste ledd skal lyde:

Fritaket for anskaffelse av varebiler og personkjøretøy i første ledd gjelder ikke kjøretøyer hvor fastsettelse av engangsavgift har skjedd før 1. april 2001.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2001.

28. mars Nr. 356 2001

Forskrift om oppheving av forskrift for bruk av betegnelsen fløte.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. mars 2001 med heimel i lov av 17. juni 1932 nr. 6 om kvalitetskontroll med landbruksvarer m.v. § 2 og § 3. Kunngjort 20. april 2001.

§ 1. Oppheving

Forskrift av 1. november 1945 nr. 9662 for bruk av betegnelsen fløte vert oppheva.

§ 2. Iverksettning

Denne forskrifta vert sett i verk straks.

28. mars Nr. 357 2001

Forskrift om fortegnelse over fremmedstoffer som omfattes av lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).

Fastsatt av Landbruksdepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven), jf. Rdir. 1996/22/EF og Rdir. 1996/23/EF, jf. Rfö. (EØF) nr. 2377/1990. Kunngjort 20. april 2001.

§ 1. Fortegnelse over fremmedstoffer

Husdyrloven gjelder for følgende forbudte stoffer:

Beta-agonister
Resorsylsyre-laktoner (herunder zeranol)
Stoffer med androgen, gestagen eller østrogen virkning
Stilbener, stilbenderivater samt salter og estere
Tyreostatika

Aristolochia spp. og preparater av slike
Colchicin
Dapson
Dimetridazol
Kloramfenikol
Kloroform
Klorpromazin
Metronidazol
Nitrofuraner (herunder furazolidon)
Ronidazol

Stoffer med manglende MRL-verdi, jf. Rfo. (EØF) nr. 2377/1990 artikkel 14.

Husdyrloven gjelder også for stoffene angitt i Rdir. 1996/23/EF vedlegg I gruppe B.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

28. mars Nr. 358 2001**Forskrift om endring i forskrift om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet, Sosial- og helsedepartementet og Fiskeridepartementet 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon § 4, § 5, § 11, § 17 og § 18, lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 1, § 4, § 5 og § 7, lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a. § 2 og § 5, lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 1 og § 10 og lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven), jf. EØS-avtalens vedlegg I kap. I nr. 1 (Rdir. 1996/22/EF) og nr. 2 (Rdir. 1996/23/EF). Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 27. januar 2000 nr. 65 om kontrolltiltak for restmengder av visse stoffer i animalske næringsmidler, produksjonsdyr og fisk for å sikre helsemessig trygge næringsmidler gjøres følgende endringer:

Som hjemmelsgrunnlag tilføyes lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).

§ 1 skal lyde:

Forskriften omfatter produksjon, bearbeiding, import og frambud av produksjonsdyr og animalske næringsmidler.

§ 2 skal lyde:

Forskriften skal hindre produksjon, bearbeiding, import og frambud av produksjonsdyr og animalske næringsmidler som inneholder restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer samt restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier og sikre at kravet til helse, kvalitet og redelighet blir ivaretatt.

§ 3 nr. 3 skal lyde:

3. *Forbudte stoffer:* stilbener, stilbenderivater, beta-agonister og stoffer med østrogen, androgen, gestagen og tyreostatisk virkning samt stoffer som er forbudt iht. forskrift av 10. oktober 1996 nr. 997 om maksimumsgrenser for restmengder av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse, jf. artikkel 14 og vedlegg IV i Rfo. (EØF) nr. 2377/1990.

§ 3 nr. 5 skal lyde:

5. *Produksjonsdyr:* storfe, svin, sau, geit, hest, fjørfe, tamrein, vilt og oppdrettsvilt, samt bier, som benyttes til produksjon av næringsmidler.

§ 3 nr. 9 skal lyde:

9. *Virksomhet som driver landbruksmessig primærproduksjon:* produsent av slaktedyr, melkeproduksjonsvirksomhet, virksomhet som produserer egg samt birøktervirksomhet.

§ 3 nr. 11 skal lyde:

11. *Frambud:* all omsetning av produksjonsdyr og animalske næringsmidler, samt servering og annen utlevering

av produksjonsdyr og animalske næringsmidler. Privat servering av animalske næringsmidler i privat husholdning regnes ikke som frambud.

§ 3 ny nr. 14 skal lyde:

14. *Ulovlig behandling*: bruk av forbudte stoffer eller produkter, eller bruk av stoffer eller produkter som ikke er tillatt til andre formål eller på andre vilkår enn dem som følger av rettsakter omfattet av EØS-avtalen.

Kapitteleverskriften til kapittel II skal lyde:

Kapittel II. Krav til oppdrettsanlegg, virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon og enhver annen som handler med dyr fra slike virksomheter

§ 4 skal lyde:

§ 4. Registreringsplikt

Den som er ansvarlig for virksomhet som omsetter produksjonsdyr eller fisk fra oppdrettsanlegg, skal sørge for at virksomheten er registrert hos tilsynsmyndigheten. Det samme gjelder enhver som driver handel med dyr fra slike virksomheter.

§ 5 oppheves.

Kapitteleverskriften til kapittel III oppheves.

Overskriftene til kapitlene IV, V og VI blir overskriftene til kapitlene III, IV og V.

§ 6 blir ny § 5 og skal lyde:

§ 5. Oppbevaring og bruk av forbudte stoffer

Det er ikke tillatt å oppbevare forbudte stoffer på virksomheter omfattet av dette kapittel. Det er heller ikke tillatt å tilføre forbudte stoffer til produksjonsdyr eller fisk.

§ 7 blir ny § 6 skal lyde:

§ 6. Forbud mot import, hold og omsetning av produksjonsdyr eller fisk som har fått tilført eller inneholder visse stoffer

Det er ikke tillatt å importere, holde eller omsette produksjonsdyr eller fisk som har fått tilført forbudte stoffer eller som har vært underkastet ulovlig behandling. Som ulovlig behandlede produksjonsdyr regnes ikke:

1. produksjonsdyr som er behandlet med østradiol 17-beta, testosteron, progesteron og de derivater som lett omdannes til den opprinnelige forbindelsen. Tilsvarende gjelder dette når slike preparater er gitt for synkronisering av brunst, avbrytelse av uønsket drektighet, økning av fruktbarhet og forberedelse av giver og mottaker i forbindelse med embryoimplantasjon.
2. hest som er behandlet med allytrenbolon og beta-agonister.
3. storfe som er behandlet med beta-agonister i forbindelse med kalving.

§ 8 blir ny § 7 og skal lyde:

Den som er ansvarlig for virksomhet omfattet av dette kapittel skal sørge for nødvendige tiltak for å sikre at produksjonsdyr og fisk ikke blir tilført forbudte stoffer, og at melk, egg og honning fra produksjonsdyr ikke inneholder restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer eller restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier.

Nødvendige tiltak innebærer også kontroll av all dokumentasjon og kontroll med at påbudt tilbakeholdelsestid er overholdt.

Ny § 8 skal lyde:

§ 8. Plikt til å føre register over behandling med veterinærpreparater¹

Den som er ansvarlig for virksomhet omfattet av dette kapittel, skal føre tilsyn over dato for og art av behandlinger med veterinærpreparater som er foretatt på produksjonsdyr og fisk. Reseptene utskrevet for behandling skal oppbevares som dokumentasjon i fem år.

¹ Jf. forskrift av 18. desember 1998 nr. 1409 om etablering, drift og sykdomsforebyggende tiltak ved oppdrettsanlegg (drifts- og sykdomsforskriften), forskrift av 31. desember 1998 nr. 1482 om merking, registrering og rapportering av storfe, samt forskrift av 31. desember 1998 nr. 1481 om merking og registrering av dyr.

§ 9 skal lyde:

Den som er ansvarlig for virksomheter omfattet av dette kapittel skal legge forholdene til rette for gjennomføring av tilsynet, samt gi alle nødvendige opplysninger som er av betydning for tilsynet, herunder all relevant dokumentasjon. Dette innebærer også plikt til å yte bistand ved tilsyn og prøveuttak.

§ 10 skal lyde:

§ 10. Forbud mot import, bearbeiding og frambud av animalske næringsmidler som inneholder visse stoffer

Animalske næringsmidler som inneholder restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer eller restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier, skal ikke importeres, bearbeides eller frambyes.

§ 14 skal lyde:

§ 14. Tiltak ved virksomhet som driver landbruksmessig primærproduksjon

Dersom det påvises restmengder av forbudte stoffer i produksjonsdyr, kan hele eller deler av besetningen som produksjonsdyrene stammer fra bli påført et merke.

Tilsvarende gjelder dersom det gjentatte ganger påvises restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier i produksjonsdyr fra samme virksomhet.

Dersom det foreligger mistanke om restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer eller restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier i produksjonsdyr, skal dyrene holdes tilbake i besetningen inntil undersøkelse er foretatt og resultatene av kontrollen foreligger.

Animalske næringsmidler som kan stamme fra produksjonsdyr som nevnt i tredje ledd, skal på tilsvarende måte holdes tilbake.

Dersom det påvises ulovlig behandling ved en virksomhet, får produksjonsdyrene ikke forlate virksomheten med mindre dette skjer under offentlig tilsyn. Dyrene skal påføres merke, og det skal tas prøver at et statistisk sett representativt utvalg dyr.

Dersom det etter prøvetaking påvises tilfelle av ulovlig behandling, skal dyr som er funnet positive, straks slaktes, enten på stedet eller i henhold til offentlig veterinærattest ved utpekt slakteri eller destruksjonsanlegg. Slaktene skal deretter destrueres.

§ 15 skal lyde:

Dersom det foreligger mistanke om forekomst av restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer eller restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier, skal fisken holdes tilbake i oppdrettsanlegget inntil undersøkelse er foretatt og resultatene av kontrollen foreligger.

Animalske råvarer som kan stamme fra fisk som nevnt i første ledd, skal på tilsvarende måte holdes tilbake.

Dersom det påvises ulovlig behandling, får fisken ikke forlate oppdrettsanlegget med mindre dette skjer under offentlig tilsyn.

Dersom det etter prøvetaking av et statistisk sett representativt utvalg fisk påvises tilfelle av ulovlig behandling, skal fisk som er funnet å være positiv, straks slaktes, enten på stedet eller i henhold til offentlig veterinærattest ved utpekt slakteri eller destruksjonsanlegg. Fisken skal deretter destrueres.

§ 17 skal lyde:

Ved mistanke om restmengder av forbudte stoffer, forurensende stoffer eller restmengder av veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier i produksjonsdyr eller fisk, skal kjøttet, melken, eggene, honningen og fisken holdes tilbake i næringsmiddelvirksomheten inntil undersøkelse er foretatt og resultatene foreligger.

Ved påvisning av restmengder av forbudte stoffer eller restmengder av forurensende stoffer og veterinærpreparater over fastsatte grenseverdier skal næringsmidlene erklæres uegnet til konsum.

§ 18 skal lyde:

Produksjonsdyr, fisk og animalske næringsmidler som ikke oppfyller bestemmelser i denne forskrift kan forbys frambudt, beslaglegges, holdes tilbake i besetningen, kasseres eller destrueres etter bestemmelser i lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon, lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v., lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. og lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).

§ 19 skal lyde:

Kostnader forbundet med å ta ut prøver kan pålegges virksomhetene som er omfattet av forskriften. Det samme gjelder kostnader forbundet med tiltak etter § 18.

Skyldig avgift og gebyrer er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 20 annet ledd skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn ved distriktveterinæren fører tilsyn med og fatter de nødvendige vedtak for gjennomføring av bestemmelsene overfor virksomheter som driver landbruksmessig primærproduksjon i henhold til lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).

§ 20 siste ledd skal lyde:

Statens næringsmiddeltilsyn, Statens dyrehelsetilsyn og Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere regler for utføring av tilsynet på sine respektive tilsyns- og vedtaksområder.

§ 21 nytt annet ledd skal lyde:

Statens dyrehelsetilsyn ved fylkesveterinæren er klageinstans for vedtak fattet av Statens dyrehelsetilsyn ved distriktsveterinæren i medhold av lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven).

§ 21 nåværende annet, tredje, fjerde og femte ledd blir tredje, fjerde, femte og sjette ledd.

§ 22 skal lyde:

I særskilte tilfelle, og forutsatt at det ikke vil stride mot internasjonale avtaler som Norge har inngått, kan Statens næringsmiddeltilsyn, Statens dyrehelsetilsyn ved sentralforvaltningen og Fiskeridirektoratet dispensere fra denne forskrift på sine respektive tilsyns- og vedtaksområder.

§ 24 skal lyde:

Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser eller pålegg etter denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v., lov av 10. januar 1997 nr. 9 om kjøttproduksjon, lov av 28. mai 1959 nr. 12 om kvalitetskontroll med fisk og fiskevarer o.a., lov av 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. og lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) til anvendelse.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. mars Nr. 359 2001

Forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fiskegrateng.

Fastsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 28. mars 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312. Kunngjort 20. april 2001.

§ 1. Det er forbudt, inntil videre, å framby all fiskegrateng produsert ved virksomheten Festab i Sverige, med autorisasjonsnummer SE 906, herunder fiskegrateng merket «XP FISKEGRATENG 450 g», produsert ved denne virksomheten.

§ 2. Ved forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift, kommer bestemmelser om straff i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. til anvendelse.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

30. mars Nr. 360 2001

Forskrift om utenlandsk vitenskapelig havforskning i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster § 2 og § 3, lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 6, lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 7 bokstav b, lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 4a, § 5, § 5a, § 7, § 8, § 9, § 9a, § 13, § 21, § 23, § 24, § 25, § 32 og § 45, og lov av 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (kystvaktloven) § 3, § 9, § 12, § 15 og § 32. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 20. april 2001.

Innledende bestemmelser

§ 1. Formålet med denne forskrift er å fremme utviklingen og gjennomføringen av vitenskapelig havforskning i samsvar med de Forente Nasjoners havrettskonvensjon av 1982 for øket kunnskap om det marine miljø og de prosesser som foregår der, og å sikre at den foregår i overensstemmelse med gjeldende regler om aktiviteter i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen.

§ 2. Forskriften gjelder med de begrensninger som følger av folkeretten eller av overenskomst med fremmed stat.

§ 3. Reglene i denne forskrift får anvendelse på utenlandske vitenskapelige undersøkelser i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen. I den utstrekning de utenlandske undersøkelsene er av direkte betydning for undersøkelse etter og utvinning av levende eller ikke-levende naturforekomster eller på annen måte griper inn i Norges rettigheter i samsvar med folkeretten, berøres ikke reglene gitt i lover eller i medhold av lover nevnt i denne forskrifts § 7. I tilfelle motstrid får sistnevnte regler forrang foran denne forskrift.

§ 4. Vitenskapelig havforskning regnes i denne forskrift som utenlandsk når forskerstaten ikke er Norge, eller når forskningen skal gjennomføres av en internasjonal organisasjon.

Forskerstat etter denne forskrift er den stat hvor vedkommende forsker eller institusjon som er prosjektets leder, er hjemmehørende. Ved forskningsprosjekter der forskere eller institusjoner fra flere land skal delta, skal den stat hvor prosjektets ledende forsker eller institusjon, er hjemmehørende regnes som forskerstat.

Med internasjonal organisasjon skal i denne forskrift forstås mellomstatlig organisasjon som har vitenskapelig forskning som formål.

§ 5. Denne forskrift får ikke anvendelse i forhold til utenlandske krigsskip. Med utenlandske krigsskip menes fartøy som faller inn under gjeldende norske regler for fremmede krigsskip og militære luftfartøyers adgang til norsk territorialfarvann under fredsforhold.

§ 6. Utenlandsk vitenskapelig havforskning i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen skal ikke gjennomføres uten samtykke fra Fiskeridirektoratet.

Stiltiende samtykke anses gitt i de tilfeller som er beskrevet i denne forskriftens § 10. Fiskeridirektoratet kan gi dispensasjon fra kravet om samtykke når særlige hensyn tilsier det.

Søknadsprosedyre

§ 7. Reglene i denne forskrift berører ikke søkerens plikter etter

- lov av 18. august 1914 nr. 3 om forsvarshemmeligheter,
- lov av 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster,
- lov av 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen,
- lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.,
- lov av 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her,
- lov av 16. juni 1989 nr. 59 om losvesenet m.v.,
- lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet,
- lov av 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten (kystvaktloven),
- forskrift av 1. juni 1973 nr. 3780 om opprettelse av fuglereservater og større naturvernområder på Svalbard,
- forskrift av 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her,
- forskrift av 23. desember 1994 nr. 1130 om fremmede ikke-militære fartøyers anløp av og ferdsel i norsk territorialfarvann under fredsforhold.

§ 8. Søknad om vitenskapelig havforskning skal sendes til Fiskeridirektoratet av den forsker, forskningsinstitusjon eller internasjonale organisasjon som skal gjennomføre forskningen. Søknaden skal sendes 6 måneder før prosjektets planlagte startdato, med mindre Fiskeridirektoratet i forbindelse med den enkelte søknad tillater kortere søknadstid. Fiskeridirektoratet skal besvare søknaden uten ugrunnet opphold, normalt innen to måneder etter at søknaden er mottatt.

§ 9. Søknaden om vitenskapelig havforskning skal inneholde en fullstendig beskrivelse av

- a) nasjonalitet og navn på den institusjon som er ansvarlig for prosjektet, dens direktør og prosjektleder,
- b) prosjektets art og formål,
- c) den metode og de midler som skal anvendes, herunder fartøyets navn, eier, registreringsstat, ansvarsforsikring, tonnasje, type og klasse samt en beskrivelse av vitenskapelig utstyr,
- d) de nøyaktige geografiske områder hvor prosjektet skal gjennomføres, antatt dato for forskningsfartøyets første ankomst og siste avreise, eller eventuelt utplassering og fjerning av utstyret,
- e) i hvilken grad det antas at kyststaten bør kunne delta eller være representert i prosjektet.

Et særskilt skjema skal benyttes til søknaden. Skjemaet er vedlegg til denne forskrift og oppdateres av Fiskeridirektoratet. Søknaden skrives på engelsk.

§ 10. Søknad om vitenskapelig havforskning er innvilget når Fiskeridirektoratet gir søkeren meddelelse om dette.

Søknaden er også å anse som innvilget fire måneder etter mottakelsen av søknaden, med mindre Fiskeridirektoratet innen denne tid har informert forskerstaten eller den internasjonale organisasjon om at

- a) søknaden ikke innvilges,
- b) de opplysninger som er gitt ikke stemmer med helt åpenbare faktiske forhold,
- c) det bes om tilleggsopplysninger eller
- d) det gjenstår uoppfylte forpliktelser etter et tidligere vitenskapelig havforskningsprosjekt som vedkommende stat eller internasjonale organisasjon har gjennomført i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone eller på kontinentalsokkelen.

Andre ledd gjelder ikke

- a) dersom annet følger av regler gitt i eller i medhold av lover som nevnt i denne forskriftens § 7 eller
- b) forskning i indre farvann og i territorialfarvann.

Vilkår for tillatelse

§ 11. Fiskeridirektoratet kan knytte følgende vilkår til en tillatelse til å drive vitenskapelig havforskning:

- a) norske myndigheter eller forskere som de utpeker, skal ha rett til å delta eller være representert i det vitenskapelige havforskningsprosjekt, særlig om bord i forskningsfartøy og andre fartøyer eller innretninger

- for vitenskapelig forskning, når det er praktisk gjennomførlig, uten betaling av noe vederlag til kyststatens forskere, og uten forpliktelse til å bidra til dekning av prosjektets utgifter,
- b) norske myndigheter skal, dersom de anmoder om det, og så raskt det lar seg gjøre, skaffes foreløpige rapporter, samt de endelige resultater og konklusjoner etter at forskningen er avsluttet,
 - c) norske myndigheter skal, dersom de anmoder om det, gis tilgang til alle data og prøver fra det vitenskapelige havforskningsprosjekt, og likeledes forsynes med data som kan kopieres, og prøver som kan deles opp uten at deres vitenskapelige verdi forringes,
 - d) norske myndigheter skal, dersom de anmoder om det, gis en vurdering av slike data, prøver og forskningsresultater som er omtalt i punkt c), eller bistås i vurderingen eller tolkningen av dem.

Plikter knyttet til forskningen

§ 12. Vitenskapelig havforskning skal ikke på uberettiget vis virke forstyrrende inn på annen rettmessig bruk av havet.

§ 13. Aktiviteter i forbindelse med vitenskapelig havforskning skal gjennomføres i samsvar med alle regler som gjelder for Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone og på kontinentalsokkelen, herunder de regler som gjelder vern og bevaring av det marine miljø.

§ 14. Forskerstaten eller den internasjonale organisasjon skal umiddelbart underrette Fiskeridirektoratet om enhver større endring av forskningsprogrammet og når det gjelder hvilket fartøy som skal benyttes.

§ 15. Forsker, forskningsinstitusjon og internasjonal organisasjon har plikt til å imøtekomme Kystvaktens anmodning om inspeksjon av forskningsfartøy eller innretning.

Inspeksjon kan gjennomføres ved tvang dersom fartøyet eller innretningen benyttes til

- a) aktivitet som er omfattet av norske suverene rettigheter etter Havrettskonvensjonens del V og VI eller
- b) forskning innenfor territorialgrensen.

§ 16. Fiskeridirektoratet kan kreve at det gis melding om forskningsfartøyets daglige posisjoner, herunder at fartøyet skal ha installert satellittsporingsutstyr, og om andre forhold tilknyttet forskningsaktiviteten slik som oppstart av forskning og igangsetting av tester.

Innretninger og utstyr

§ 17. Sikkerhetssoner i en rimelig bredde på inntil 500 meter kan etableres rundt innretninger for vitenskapelig havforskning.

§ 18. Utplassering og bruk av enhver type innretning eller utstyr for vitenskapelig havforskning skal ikke utgjøre noen hindring for etablerte internasjonale skipsfartsruter.

§ 19. Innretninger eller utstyr for vitenskapelig havforskning skal være utstyrt med identifikasjonsmerker som viser registreringsstaten eller den internasjonale organisasjon de tilhører, og skal ha tilfredsstillende internasjonalt avtalte varsignaler for å ivareta sikkerheten til sjøs og for luftfarten, idet det tas hensyn til regler og standarder fastsatt av kompetente internasjonale organisasjoner.

§ 20. Forsker, forskningsinstitusjon eller internasjonal organisasjon skal gjøre resultatene av vitenskapelig havforskning i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone eller på kontinentalsokkelen internasjonalt tilgjengelig så snart som praktisk mulig gjennom passende nasjonale og internasjonale kanaler.

Håndhevelse

§ 21. Fiskeridirektoratet kan kreve suspensjon av vitenskapelig havforskningsvirksomhet dersom virksomheten ikke drives i samsvar med de opplysninger som er gitt Fiskeridirektoratet i medhold av denne forskrifts § 9, eller dersom vilkår knyttet til tillatelse i medhold av denne forskrifts § 11 ikke oppfylles.

§ 22. Fiskeridirektoratet kan kreve opphør av vitenskapelig havforskningsvirksomhet dersom de forhold som har gitt grunnlag for suspensjon etter § 21 ikke blir rettet innen rimelig tid, eller dersom gjennomføringen av de vitenskapelige havforskningsaktiviteter avviker så sterkt fra de opplysninger om forskningen som var gitt norske myndigheter etter denne forskrifts § 9, at avviket utgjør en større endring i aktivitetene.

§ 23. Forskriften berører ikke norske myndigheters adgang til håndhevelse, herunder anvendelse av kontroll- og tvangstiltak overfor fartøyer, av regler i lover eller fastsatt i medhold av lover nevnt i denne forskrifts § 7.

Ikrafttredelse

§ 24. Forskriften trer i kraft 1. juli 2001.

*Vedlegg. Notification of proposed research cruise**Part A: General*1. NAME OF RESEARCH SHIP CRUISE NO.2. DATES OF CRUISE From: To:3. OPERATING AUTHORITY:TELEPHONE:TELEFAX:TELEX:4. OWNER

(if different from no. 3)

5. PARTICULARS OF SHIP:

Name:

Nationality:

Overall length:

Maximum draught:

Net tonnage:

Propulsion:

Call sign:

Registration port and number

(if registered fishing vessel)

6. CREW

Name of master:

Number of crew:

7. SCIENTIFIC PERSONNEL

Name and address of

scientist in charge:

Tel/telex/fax no.:

No. of scientists:

8. GEOGRAPHICAL AREA IN WHICH SHIP WILL OPERATE (with reference to latitude and longitude)9. BRIEF DESCRIPTION OF PURPOSE OF CRUISE10. DATES AND NAMES OF INTENDED PORTS OF CALL11. ANY SPECIAL REQUIREMENTS AT PORTS OF CALL*Part B: Details*1. NAME OF RESEARCH SHIP CRUISE NO.2. DATES OF CRUISE From: To:

3.

a) PURPOSE OF RESEARCHb) GENERAL OPERATIONAL METHODS (including full description of any fish gear, trawl type, mesh size, etc.)

4. ATTACH CHART showing (on an appropriate scale) the geographical area of intended work, positions of intended stations, tracks of survey lines, positions of moored/seabed equipment, areas to be fished
5.
 - a) TYPES OF SAMPLES REQUIRED (e.g., geological/water/plankton/fish/radionuclide)
 - b) METHODS OF OBTAINING SAMPLES (e.g., dredging/coring/drilling/fishing, etc. When using fishing gear, indicate fish stocks being worked, quantity of each species required, and quantity of fish to be retained on board).
6. DETAILS OF MOORED EQUIPMENT

Dates

Laying Recovery Description Depth Latitude Longitude

7. ANY HAZARDOUS MATERIALS (chemicals/explosives/gases/radioactives, etc.
(Use separate sheet if necessary)
 - a) Type and trade name NIL
 - b) Chemical content (and formula) NIL
 - c) IMO IMDG code (reference and UN no.) NIL
 - d) Quantity and method of storage on board NIL
 - e) If explosives give dates of detonation NIL
 - Method of detonation
 - Position of detonation
 - Frequency of detonation
 - Depth of detonation
 - Size of explosive charge in kg.
8. DETAIL AND REFERENCE OF
 - a) Any relevant previous/future cruises
 - b) Any previously published research data relating to the proposed cruise
9. NAMES AND ADDRESSES OF SCIENTISTS OF THE COASTAL STATE(S) IN WHOSE WATERS THE PROPOSED CRUISE TAKES PLACE WITH WHOM PREVIOUS CONTACT HAS BEEN MADE
10. STATE
 - a) Whether visits to the ship in port by scientists of the coastal state concerned will be acceptable (Yes/No)
 - b) Participation of an observer from the coastal state for any part of the cruise together with the dates and the ports for embarkation and disembarkation
 - c) When research data from the intended cruise are likely to be made available to the coastal state and by what means

Part C. Scientific equipment

Complete the following table Coastal state

using a separate page for

each coastal state Port of call
 Dates

Indicate «YES» or «NO»

				<i>Distance from coast</i>		
<u>List scientific work by function</u>						
e.g.						
Magnetometry	Water column including sediment sampling of the seabed	Fisheries research within fishing limits	Research concerning the natural resources of the continental shelf or its physical characteristics			
Gravity						
Diving						
Seismics						
Seabed sampling				Within	Between	Between
Bathymetry				4 nm	4–12 nm	12–200 nm
Trawling						
Echo sounding						
Water sampling						
U/W TV						
Moored instr.						
Towed instr.						

.....
 (On behalf of the Principal Scientist)

Dated

NB. If any details are materially changed regarding dates/area of operation after this form has been submitted, the coastal state authorities must be notified immediately.

2. april Nr. 361 2001

Målvedtak i kommunar og fylkeskommunar.

Fastsett av Kulturdepartementet 2. april 2001 med heimel i lov av 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentleg teneste § 5. Kunngjort 20. april 2001.

Melding frå Kulturdepartementet pr. 2. april 2001.

Oversikt over dei vedtak i kommunar og fylkeskommunar som er melde til Kulturdepartementet før 2. april 2001 etter lov av 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentleg teneste § 5. Målvedtak av 1. april 1999 nr. 385 i kommunar og fylkeskommunar vert oppheva straks.

01. Østfold fylke

Bokmål: 16

Nynorsk: –

Nøytral: 2

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Halden	bokmål	Spydeberg	bokmål
Sarpsborg	bokmål	Askim	bokmål
Fredrikstad	bokmål	Eidsberg	bokmål
Moss	nøytral	Skiptvet	bokmål
Hvaler	bokmål	Rakkestad	bokmål
Aremark	bokmål	Råde	bokmål
Marker	bokmål	Rygge	bokmål
Rømskog	bokmål	Våler	bokmål
Trøgstad	bokmål	Hobøl	nøytral

02. Akershus fylke

Bokmål: 17

Nynorsk: –

Nøytral: 5

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Vestby	bokmål	Rælingen	nøytral
Ski	nøytral	Enebakk	bokmål
Ås	nøytral	Lørenskog	nøytral
Frogn	bokmål	Skedsmo	bokmål
Nesodden	bokmål	Nittedal	bokmål
Oppegård	bokmål	Gjerdrum	bokmål
Bærum	bokmål	Ullensaker	bokmål
Asker	bokmål	Nes	bokmål
Aurskog-Høland	bokmål	Eidsvoll	bokmål
Sørum	nøytral	Nannestad	bokmål
Fet	bokmål	Hurdal	bokmål

03. Oslo fylke

Bokmål: –

Nynorsk: –

Nøytral: 1

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Oslo	nøytral

04. Hedmark fylke

Bokmål: 15

Nynorsk: –

Nøytral: 7

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Hamar	nøytral	Elverum	nøytral
Kongsvinger	bokmål	Trysil	bokmål
Ringsaker	bokmål	Åmot	bokmål
Løten	bokmål	Stor-Elvdal	bokmål
Stange	bokmål	Rendalen	bokmål
Nord-Odal	bokmål	Engerdal	bokmål

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Sør-Odal	bokmål	Tolga	nøytral
Eidskog	bokmål	Tynset	nøytral
Grue	bokmål	Alvdal	nøytral
Åsnes	bokmål	Folldal	nøytral
Våler	bokmål	Os	nøytral

05. Oppland fylke

Bokmål: 9

Nynorsk: 7

Nøytral: 10

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Lillehammer	bokmål	Østre Toten	bokmål
Gjøvik	bokmål	Vestre Toten	bokmål
Dovre	nøytral	Jevnaker	bokmål
Lesja	nøytral	Lunner	bokmål
Skjåk	nynorsk	Gran	bokmål
Lom	nynorsk	Søndre Land	bokmål
Vågå	nynorsk	Nordre Land	bokmål
Nord-Fron	nynorsk	Sør-Aurdal	nøytral
Sel	nøytral	Etnedal	nøytral
Sør-Fron	nøytral	Nord-Aurdal	nøytral
Ringebu	nøytral	Vestre Slidre	nynorsk
Øyer	nøytral	Øystre Slidre	nynorsk
Gausdal	nøytral	Vang	nynorsk

06. Buskerud fylke

Bokmål: 13

Nynorsk: 3

Nøytral: 5

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Drammen	nøytral	Krødsherad	nøytral
Kongsberg	bokmål	Modum	bokmål
Ringerike	bokmål	Øvre Eiker	bokmål
Hole	bokmål	Nedre Eiker	bokmål
Flå	bokmål	Lier	bokmål
Nes	bokmål	Røyken	bokmål
Gol	nynorsk	Hurum	bokmål
Hemsedal	nynorsk	Flesberg	bokmål
Ål	nynorsk	Rollag	nøytral
Hol	nøytral	Nore og Uvdal	nøytral
Sigdal	bokmål		

07. Vestfold fylke

Bokmål: 15

Nynorsk: –

Nøytral: –

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Holmestrand	bokmål	Ramnes	bokmål
Borre	bokmål	Andebu	bokmål
Tønsberg	bokmål	Stokke	bokmål
Sandefjord	bokmål	Nøtterøy	bokmål
Larvik	bokmål	Tjøme	bokmål
Svelvik	bokmål	Lardal	bokmål

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Sande	bokmål	Hof	bokmål
Våle	bokmål		

08. Telemark fylke

Bokmål: –
Nynorsk: 8
Nøytral: 10

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Porsgrunn	nøytral	Sauherad	nøytral
Skien	nøytral	Tinn	nøytral
Notodden	nøytral	Hjartdal	nynorsk
Siljan	nøytral	Seljord	nynorsk
Bamble	nøytral	Kviteseid	nynorsk
Kragerø	nøytral	Nissedal	nynorsk
Drangedal	nøytral	Fyresdal	nynorsk
Nome	nøytral	Tokke	nynorsk
Bø	nynorsk	Vinje	nynorsk

09. Aust-Agder fylke

Bokmål: 4
Nynorsk: 4
Nøytral: 7

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Risør	nøytral	Åmli	nynorsk
Arendal	bokmål	Iveland	nøytral
Grimstad	bokmål	Evje og Hornes	nøytral
Gjerstad	nøytral	Bygland	nynorsk
Vegårshei	nøytral	Valle	nynorsk
Tvedestrand	bokmål	Bykle	nynorsk
Froland	nøytral		
Lillesand	bokmål		
Birkenes	nøytral		

10. Vest-Agder fylke

Bokmål: 7
Nynorsk: 2
Nøytral: 6

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Kristiansand	bokmål	Åseral	nynorsk
Mandal	bokmål	Audnedal	nøytral
Farsund	bokmål	Lindesnes	bokmål
Flekkefjord	bokmål	Lyngdal	bokmål
Vennesla	nøytral	Hægebostad	nynorsk
Songdalen	nøytral	Kvinesdal	nøytral
Søgne	bokmål	Sirdal	nøytral
Marnardal	nøytral		

11. Rogaland fylke

Bokmål: 3
Nynorsk: 12
Nøytral: 11

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Eigersund	bokmål	Forsand	nynorsk
Sandnes	nøytral	Strand	nøytral
Stavanger	bokmål	Hjelmeland	nynorsk
Haugesund	bokmål	Suldal	nynorsk
Sokndal	nøytral	Sauda	nynorsk
Lund	nøytral	Finnøy	nynorsk
Bjerkreim	nynorsk	Rennesøy	nynorsk
Hå	nøytral	Kvitsøy	nøytral
Klepp	nynorsk	Bokn	nynorsk
Time	nynorsk	Tysvær	nynorsk
Gjesdal	nøytral	Karmøy	nøytral
Sola	nøytral	Utsira	nøytral
Randaberg	nøytral	Vindafjord	nynorsk

12. Hordaland fylke

Bokmål: –
 Nynorsk: 31
 Nøytral: 3

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Bergen	nøytral	Fusa	nynorsk
Etne	nynorsk	Samnanger	nynorsk
Ølen	nynorsk	Os	nynorsk
Sveio	nynorsk	Austevoll	nynorsk
Bømlo	nynorsk	Sund	nynorsk
Stord	nynorsk	Fjell	nynorsk
Fitjar	nynorsk	Askøy	nøytral
Tysnes	nynorsk	Vaksdal	nynorsk
Kvinnherad	nynorsk	Modalen	nynorsk
Jondal	nynorsk	Osterøy	nynorsk
Odda	nøytral	Meland	nynorsk
Ullensvang	nynorsk	Øygarden	nynorsk
Eidfjord	nynorsk	Radøy	nynorsk
Ulvik	nynorsk	Lindås	nynorsk
Granvin	nynorsk	Austrheim	nynorsk
Voss	nynorsk	Fedje	nynorsk
Kvam	nynorsk	Masfjorden	nynorsk

13. Sogn og Fjordane fylke

Bokmål: –
 Nynorsk: 26
 Nøytral: –

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Flora	nynorsk	Askvoll	nynorsk
Gulen	nynorsk	Fjaler	nynorsk
Solund	nynorsk	Gaular	nynorsk
Hyllestad	nynorsk	Jølster	nynorsk
Høyanger	nynorsk	Førde	nynorsk
Vik	nynorsk	Naustdal	nynorsk
Balestrand	nynorsk	Bremanger	nynorsk
Leikanger	nynorsk	Vågsøy	nynorsk
Sogndal	nynorsk	Selje	nynorsk
Aurland	nynorsk	Eid	nynorsk
Lærdal	nynorsk	Hornindal	nynorsk
Årdal	nynorsk	Gloppen	nynorsk
Luster	nynorsk	Stryn	nynorsk

14. Møre og Romsdal fylke

Bokmål: 2
 Nynorsk: 23
 Nøytral: 13

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Molde	nøytral	Vestnes	nynorsk
Kristiansund	bokmål	Rauma	nøytral
Ålesund	nøytral	Neset	nynorsk
Vanylven	nynorsk	Midsund	nynorsk
Sande	nynorsk	Sandøy	nynorsk
Herøy	nynorsk	Aukra	nynorsk
Ulstein	nynorsk	Fræna	nynorsk
Hareid	nynorsk	Eide	bokmål
Volda	nynorsk	Averøy	nøytral
Ørsta	nynorsk	Frei	nøytral
Ørskog	nynorsk	Gjemnes	nøytral
Norrdal	nynorsk	Tingvoll	nøytral
Stranda	nynorsk	Sunndal	nøytral
Stordal	nynorsk	Surnadal	nynorsk
Sykkylven	nynorsk	Rindal	nøytral
Skodje	nynorsk	Aure	nøytral
Sula	nynorsk	Halsa	nøytral
Giske	nynorsk	Tustna	nøytral
Haram	nynorsk	Smøla	nøytral

15. Sør-Trøndelag fylke

Bokmål: 9
 Nynorsk: –
 Nøytral: 16

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Trondheim	nøytral	Rennebu	nøytral
Hemne	nøytral	Meldal	nøytral
Snillfjord	nøytral	Orkdal	nøytral
Hitra	nøytral	Røros	nøytral
Frøya	bokmål	Holtålen	nøytral
Ørland	bokmål	Midtre Gauldal	bokmål
Agdenes	bokmål	Melhus	nøytral
Rissa	nøytral	Skaun	nøytral
Bjugn	bokmål	Klæbu	bokmål
Åfjord	nøytral	Malvik	bokmål
Roan	nøytral	Selbu	nøytral
Osen	bokmål	Tydal	bokmål
Oppdal	nøytral		

16. Nord-Trøndelag fylke

Bokmål: 5
 Nynorsk: –
 Nøytral: 19

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Steinkjer	nøytral	Snåsa	nøytral
Namsos	nøytral	Lierne	nøytral
Meråker	bokmål	Røyrvik	nøytral
Stjørdal	nøytral	Namsskogan	nøytral
Frosta	nøytral	Grong	nøytral
Leksvik	nøytral	Høylandet	nøytral
Levanger	nøytral	Overhalla	nøytral

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Verdal	nøytral	Fosnes	bokmål
Mosvik	bokmål	Flatanger	nøytral
Verran	nøytral	Vikna	nøytral
Namdalseid	nøytral	Nærøy	bokmål
Indereid	nøytral	Leka	bokmål

17. Nordland fylke

Bokmål: 25

Nynorsk: –

Nøytral: 20

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Bodø	bokmål	Saltdal	bokmål
Narvik	bokmål	Fauske	bokmål
Bindal	bokmål	Skjerstad	bokmål
Sømna	bokmål	Sørfold	bokmål
Brønnøy	nøytral	Steigen	bokmål
Vega	bokmål	Hamarøy	nøytral
Vevelstad	bokmål	Tysfjord	nøytral
Herøy	bokmål	Lødingen	bokmål
Alstahaug	nøytral	Tjeldsund	bokmål
Leirfjord	nøytral	Evenes	bokmål
Vefsn	nøytral	Ballangen	bokmål
Grane	nøytral	Røst	bokmål
Hattfjelldal	nøytral	Værøy	bokmål
Dønna	bokmål	Flakstad	nøytral
Nesna	bokmål	Vestvågøy	nøytral
Hemnes	nøytral	Vågan	nøytral
Rana	nøytral	Hadsel	bokmål
Lurøy	bokmål	Bø	nøytral
Træna	bokmål	Øksnes	nøytral
Rødøy	nøytral	Sortland	nøytral
Meløy	bokmål	Andøy	nøytral
Gildeskål	nøytral	Moskenes	nøytral
Beiarn	bokmål		

18. Troms fylke

Bokmål: 9

Nynorsk: –

Nøytral: 16

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Harstad	nøytral	Tranøy	nøytral
Tromsø	nøytral	Torsken	bokmål
Kvæfjord	nøytral	Berg	bokmål
Skånland	bokmål	Lenvik	nøytral
Bjarkøy	nøytral	Balsfjord	bokmål
Ibestad	bokmål	Karlsøy	nøytral
Gratangen	nøytral	Lyngen	nøytral
Lavangen	nøytral	Storfjord	nøytral
Bardu	nøytral	Kåfjord	bokmål
Salangen	nøytral	Skjervøy	bokmål
Målselv	nøytral	Nordreisa	bokmål
Sørreisa	nøytral	Kvænangen	nøytral
Dyrøy	bokmål		

19. Finnmark fylke

Bokmål: 15

Nynorsk: –

Nøytral: 4

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Hammerfest	nøytral	Porsanger	bokmål
Vardø	bokmål	Karasjok	bokmål
Vadsø	bokmål	Lebesby	bokmål
Kautokeino	bokmål	Gamvik	nøytral
Alta	bokmål	Berlevåg	bokmål
Loppa	bokmål	Tana	bokmål
Hasvik	bokmål	Nesseby	bokmål
Kvalsund	bokmål	Båtsfjord	nøytral
Måsøy	bokmål	Sør-Varanger	bokmål
Nordkapp	nøytral		

Samandrag for alle fylke. Kommunestyrevedtak

	<i>Fylke</i>	<i>Kommunar i alt</i>	<i>Bokmål</i>	<i>Nynorsk</i>	<i>Nøytral</i>	<i>Fleirtals målform</i>
01	Østfold	18	16		2	bokmål
02	Akershus	22	17		5	bokmål
03	Oslo	1			1	nøytral
04	Hedmark	22	15		7	bokmål
05	Oppland	26	9	7	10	nøytral
06	Buskerud	21	13	3	5	bokmål
07	Vestfold	15	15			bokmål
08	Telemark	18		8	10	nøytral
09	Aust-Agder	15	4	4	7	nøytral
10	Vest-Agder	15	7	2	6	bokmål
11	Rogaland	26	3	12	11	nynorsk
12	Hordaland	34		31	3	nynorsk
13	Sogn og Fjordane	26		26		nynorsk
14	Møre og Romsdal	38	2	23	13	nynorsk
15	Sør-Trøndelag	25	9		16	nøytral
16	Nord-Trøndelag	24	5		19	nøytral
17	Nordland	45	25		20	bokmål
18	Troms	25	9		16	nøytral
19	Finnmark	19	15		4	bokmål
	Sum	435	164	116	155	

Fylkestingsvedtak med krav om målform i skriv frå statsorgan

<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>	<i>Kommune</i>	<i>Målform</i>
Østfold	bokmål	Rogaland	nøytral
Akershus	nøytral	Hordaland	nynorsk
Oslo	nøytral	Sogn og Fjordane	nynorsk
Hedmark	nøytral	Møre og Romsdal	nynorsk
Oppland	nøytral	Sør-Trøndelag	nøytral
Buskerud	nøytral	Nord-Trøndelag	nøytral
Vestfold	bokmål	Nordland	nøytral
Telemark	nøytral	Troms	nøytral
Aust-Agder	nøytral	Finnmark	nøytral
Vest-Agder	nøytral		

2. april Nr. 362 2001**Forskrift om endring i forskrift om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 fjerde ledd. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 15. april 1997 nr. 320 om stønad til tolkehjelp for hørselshemmede gjøres følgende endringer:

§ 1 femte ledd skal lyde:

Utgifter etter bokstav b dekkes med opptil 90 timer pr. kvartal. Ved redusert arbeidstid reduseres antall timer tilsvarende. Brukere kan med skriftlig fullmakt overføre sin individuelle rett til tolkehjelp til arbeidsgiver mot at det ansettes tolk på arbeidsplassen. I slike tilfeller vil bestemmelsene i § 2 og § 3 i denne forskrift falle bort.

§ 1 nytt sjettede ledd skal lyde:

Bruker som ikke ønsker å overføre tolketimene til arbeidsgiver må selv bestille tolk ved hjelpemiddelsentralen. Regningen fra tolken må være attestert av brukerens arbeidsgiver.

§ 1 nåværende sjettede ledd blir nytt sjuende ledd og skal lyde:

Utgifter etter bokstav c og d dekkes i den utstrekning de er nødvendige, og kommer i tillegg til det som dekkes etter bokstav a og b. Regningen fra tolken eller tolkens arbeidsgiver må være attestert av brukerens arbeidsgiver.

§ 4 første ledd skal lyde:

Dersom tolken ikke er ansatt i en hjelpemiddelsentral, eller er ansatt i ordningen tolk på arbeidsplass, utbetales stønaden direkte til tolken eller tolkens arbeidsgiver.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Dersom arbeidsgiver har ansatt tolk i henhold til § 1 femte ledd, skal hjelpemiddelsentralen i det fylket der arbeidsstedet ligger foreta forskuddsbetaling til arbeidsgiver. Betalingen kan være kvartalvis, halvårlig eller årlig i henhold til antall brukere som har gitt sin fullmakt. Det skal ikke gis forskuddsutbetalinger for kortere tidsrom enn et kvartal, og ikke for lengere tidsrom enn ett år. Hjelpemiddelsentralen som forestår utbetalingene til arbeidsgiver plikter å gi melding om utbetalingen til brukers hjemfylke.

II

Endringene trer i kraft den 1. april 2001.

2. april Nr. 363 2001**Forskrift om endring i forskrift om stønad til tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–7 fjerde ledd, jf. § 10–7 første ledd bokstav g. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 15. april 1997 nr. 321 om stønad til tolke- og ledsagerhjelp for døvblinde gjøres følgende endringer:

§ 1 femte ledd skal lyde:

Utgifter etter bokstav b dekkes med opptil 180 timer pr. kvartal. Ved redusert arbeidstid reduseres antall timer tilsvarende. Brukere kan med skriftlig fullmakt overføre sin individuelle rett til tolkehjelp til arbeidsgiver mot at det ansettes tolk på arbeidsplassen. I slike tilfeller vil bestemmelsene i § 2 og § 3 i denne forskrift falle bort.

§ 1 nytt sjettede ledd skal lyde:

Bruker som ikke ønsker å overføre tolketimene til arbeidsgiver må selv bestille tolk ved hjelpemiddelsentralen. Regningen fra tolken må være attestert av brukerens arbeidsgiver.

§ 1 nåværende sjettede ledd blir nytt sjuende ledd og skal lyde:

Utgifter etter bokstav c og d dekkes i den utstrekning de er nødvendige, og kommer i tillegg til det som dekkes etter bokstav a og b. Regningen fra tolken eller tolkens arbeidsgiver må være attestert av brukerens arbeidsgiver.

§ 4 første ledd skal lyde:

Dersom tolken ikke er ansatt i en hjelpemiddelsentral, eller er ansatt i ordningen tolk på arbeidsplass, utbetales stønaden direkte til tolken eller tolkens arbeidsgiver.

§ 4 tredje ledd skal lyde:

Dersom arbeidsgiver har ansatt tolk i henhold til § 1 femte ledd, skal hjelpemiddelsentralen i det fylket der arbeidsstedet ligger foreta forskuddsbetaling til arbeidsgiver. Betalingen kan være kvartalvis, halvårlig eller årlig i henhold til antall brukere som har gitt sin fullmakt. Det skal ikke gis forskuddsutbetalinger for kortere tidsrom enn et kvartal, og ikke for lengere tidsrom enn ett år. Hjelpemiddelsentralen som forestår utbetalingene til arbeidsgiver plikter å gi melding om utbetalingen til brukers hjemfylke.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2001.

2. april Nr. 364 2001

Forskrift om kontrollkomité for børser.

Fastsatt av Kredittilsynet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–3 sjette punktum. Kunngjort 20. april 2001.

§ 1. Forskriftens virkeområde, definisjoner

Forskriften gjelder for foretak med konsesjon etter børsloven til å drive virksomhet som børs.

§ 2. Valg av kontrollkomité

Kontrollkomiteens formann og øvrige medlemmer velges av generalforsamlingen for en periode på to år. Ved første valg velges halvparten av medlemmene for en periode på ett år. Dersom antallet medlemmer ikke er delelig med to velges flertallet av medlemmene for to år, og ett medlem mindre enn flertallet for en periode av ett år.

Kontrollkomiteen er vedtaksfør når minst halvparten av medlemmene er til stede.

§ 3. Krav til kontrollkomiteens medlemmer

Kontrollkomiteen skal bestå av minst tre personer. Medlemmene må ikke inneha slike stillinger eller verv at det er egnet til å svekke tilliten til komiteens integritet og løpende arbeid. Ansatte og tillitsvalgte i børs og i foretak i samme konsern som børs, samt nærstående til disse, kan ikke sitte i kontrollkomiteen. Tilsvarende gjelder eiere med betydelig eierandel i børs, deres ansatte og tillitsvalgte, samt nærstående til disse.

Børsloven § 3–2 annet ledd gjelder tilsvarende for komiteens medlemmer så langt den passer. Ved valg av komitémedlemmer skal det også legges særlig vekt på at komiteen tilføres den nødvendige kompetanse, herunder teknisk, økonomisk og juridisk kompetanse.

Med nærstående menes personer med slik tilknytning som nevnt i børsloven § 4–3 første ledd bokstav a) og b).

Med betydelig eierandel menes eiere som nevnt i § 4–1 annet ledd og eiere med tillatelse til å eie aksjer utover den alminnelige eiergrense i § 4–1 første ledd.

§ 4. Oppgaver m.m.

Kontrollkomiteen har de arbeidsoppgaver som følger av børsloven § 3–3, herunder å forvisse seg om at systemene som nevnt i børsloven § 5–1 annet ledd er forsvarlige i forhold til de behov markedet og virksomheten til enhver tid fordrer. Komiteen skal også påse at børsens markedsovervåkning, jf. lovens § 5–11, er organisert slik at det sikrer markedsovervåkningen integritet og uavhengighet og for øvrig er organisert i samsvar med kravene i forskrift av 30. mars 2001 nr. 319 om markedsovervåkning. Komiteen skal også se til at markedsovervåkningen tilføres de nødvendige ressurser.

Styret og administrerende direktør skal sørge for at komiteen får den informasjon den trenger for å kunne utføre sine oppgaver etter nærmere retningslinjer fra komiteen. Komiteen har rett til å gjøre seg kjent med all foreliggende informasjon om foretakets virksomhet. Komiteen kan iverksette undersøkelser der den finner dette nødvendig, herunder til dette å engasjere eksterne rådgivere.

Børs skal straks stille til rådighet for kontrollkomiteen det personell og de ressurser den trenger til sitt arbeid og sine undersøkelser.

§ 5. Eksterne rådgivere

Før kontrollkomiteen engasjerer eksterne rådgivere skal komiteen forsikre seg om at rådgiveren gjøres kjent med, og skriftlig avgir erklæring om taushetsplikt som i børsloven § 3–6 første til tredje ledd. Videre skal rådgiveren gjøres kjent med bestemmelsene i forskriften § 3 og børsloven § 3–7, og skriftlig avgi erklæring om at vedkommende ikke er i noen slik stilling.

§ 6. Rapportering

Kontrollkomiteen skal hvert år gi melding til generalforsamlingen og Kredittilsynet om sitt arbeid. Får komiteens medlemmer kjennskap til at det kan foreligge betydelige forsømmelser, feil eller misligheter av større betydning eller rekkevidde, eller at det kan være fare for børsens likviditets- eller kapital situasjon, skal komiteen eller det enkelte medlemmet straks varsle Kredittilsynet.

§ 7. Dispensasjon

Kredittilsynet kan i særlige tilfelle dispensere fra reglene i denne forskriften § 2 og § 3.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

2. april Nr. 365 2001**Forskrift om endring i forskrift om bruk av informasjonsteknologi (IT).**

Fastsatt av Kredittilsynet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 16. desember 1992 nr. 1157 om bruk av informasjonsteknologi (IT) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Kredittilsynet 16. desember 1992 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum.

Forskriftens innledning skal lyde:

Denne forskrift gjelder for norske forretningsbanker, sparebanker, livs-/ skadeforsikringsselskaper, Bankenes BetalingsSentral, Verdipapirsentralen, oppgjørssentral iht. verdipapirhandelloven kap. 6, og børs og autoriserte markedsplasser iht. børsloven § 3–4 første ledd annet punktum.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. april Nr. 366 2001**Forskrift om endring i forskrift om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll.**

Fastsatt av Kredittilsynet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Kredittilsynet 20. juni 1997 med hjemmel i lov av 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 nr. 2 og lov av 17. november 2000 nr. 80 om børsvirksomhet m.m. (børsloven) § 3–4 første ledd annet punktum.

§ 1–1 skal lyde:

Forskriften gjelder for forretningsbanker, sparebanker, livsforsikringsselskaper, skadeforsikringsselskaper, verdipapirforetak, forvaltningsselskaper for verdipapirfond, Verdipapirsentralen, oppgjørssentraler iht. lov om verdipapirhandel kap. 6, og for børs og autoriserte markedsplasser iht. børsloven.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. april Nr. 367 2001**Delegering av myndighet til Statens legemiddelverk etter lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven).**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven). Kunngjort 20. april 2001.

Med dette delegeres Sosial- og helsedepartementet sin kompetanse etter visse bestemmelser i lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) til Statens legemiddelverk.

Delegeringen gjelder følgende bestemmelser:

<i>Lov</i>	<i>Myndighet</i>	<i>Myndighet i lov lagt til</i>	<i>Delegert til</i>	<i>Dato</i>
§ 1–5 første ledd	Godkjenning av apotekets egennavn.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 2–1	Innvilgelse av apotekkonsesjon.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 2–3 tredje ledd	Innvilgelse av apotekkonsesjon for søkere som tidligere har hatt apotekkonsesjon som er kalt tilbake etter § 2–13.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 2–8 annet ledd	Godkjenning av at vilkår kan oppfylles gjennom økonomisk kompensasjon til andre apotek.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 2–12 annet ledd	Forlengelse av rettsvirkningene etter apotekkonsesjon eller annen tillatelse.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 2–13	Tilbakekall og endring av apotekkonsesjon.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 3–1	Innvilgelse av driftskonsesjon.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 3–6 annet ledd	Avgjørelse av om et pålegg eller en retningslinje fra apotekkonsesjonæren er i strid med faglige krav til apoteket.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 3–9	Tilbakekall og endring av driftskonsesjon.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 4–1 første ledd	Godkjennelse av farmasøytisk utdanning.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 4–2	Godkjenning av apotekbestyrer.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 4–6 annet ledd	Fastsettelse av hvilke apotek som er praksisapotek.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 7–1 første ledd første punktum	Innvilgelse av tilvirkningstillatelse.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 7–1 tredje ledd	Nedleggelse av forbud mot tilvirkning eller lagring av visse legemidler og varer i apotek.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001
§ 7–3 tredje ledd	Innvilgelse av tillatelse til å selge legemidler tilvirket for lager.	Departementet	Statens legemiddelverk	01.03.2001

Delegeringsbestemmelsene trer i kraft straks.

6. april Nr. 368 2001

Forskrift om endring i forskrift om garantiordningen for fiskere.

Fastsatt ved kgl.res. 6. april 2001 med hjemmel i Stortingsvedtak av 17. desember 1979. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 26. januar 1990 nr. 68 om garantiordningen for fiskere gjøres følgende endring:

§ 6 pkt. 1.1. skal lyde:

- 1.1. Bruttofangst i perioden, dvs. salgsbeløp etter fradrag av lags- og produktavgift, samt andre inntekter, utgjør inntektsgrunnlaget. Til fradrag går fellesutgifter, spesifisert i gjeldende tariffavtaler. Styret kan fastsette nærmere bestemmelser om dette.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. april Nr. 369 2001**Forskrift om endring i forskrift om omsetningsforbud, inntil videre, for fiskegrateng.**

Fatsatt av Statens næringsmiddeltilsyn 9. april 2001 med hjemmel i lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v. § 6 første ledd, jf. § 4 åttende ledd, jf. kgl.res. av 29. april 1988 nr. 312. Kunngjort 20. april 2001.

I

I forskrift av 28. mars 2001 nr. 359 om omsetningsforbud, inntil videre, for fiskegrateng gjøres følgende endring:

§ 1 nytt annet ledd skal lyde:

Forbudet i første ledd gjelder ikke fiskegratenger som er produsert etter 1. april 2001.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. jan. Nr. 370 2001**Forskrift om regulering av fisket med fartøyer som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001.**

Fatsatt av Fiskeridirektoratet 8. januar 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. Fiskeridepartementets vedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670 om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter etter inngåelse av kvoteavtaler med andre land etter fiskerilovgivningen og kgl.res. av 23. mai 1980 nr. 4 § 4. Kunngjort 24. april 2001.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

*Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N***§ 2. Kvoter nord for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 1.700 tonn norsk arktisk torsk
- b) 280 tonn norsk arktisk hyse
- c) 700 tonn norsk arktisk sei
- d) 150 tonn andre arter som bifangst, herunder uer og blåkveite.

Etter søknad fra Grønland til norske fiskerimyndigheter, og under forutsetning av russisk aksept, har grønlandske fartøyer adgang til å fiske deler av kvotene av torsk og hyse som Grønland er tildelt av Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i midlertidige forskrifter av 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd blir å avregne på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 4. Forbud mot fiske med torskestrål

- a) Fra 1. mars er det forbudt å fiske med torskestrål (135 mm) i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:
 1. N 66° 30' Ø 06° 59'
 2. N 66° 21' Ø 06° 44'
 3. N 65° 43' Ø 06° 00'
 4. N 65° 20' Ø 06° 00'
 5. N 65° 20' Ø 05° 30'
 6. N 66° 00' Ø 05° 30'
 7. N 66° 30' Ø 06° 34,27' herifra i rett linje til pkt. 1.

- b) Fra 1. mars er det forbudt å fiske med torskestrål (100 mm) i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:
1. N 62° 36' Ø 03° 00'
 2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
 3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
 4. N 63° 00' Ø 03° 00' herifra rett linje mot sør til pkt. 1.
- c) Fiskeridirektoratet kan endre grensene for forbudsområdene som nevnt i bokstavene a og b.

§ 5. *Bifangst av uer*

Ved fisket etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 25% innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 6. *Bifangst av blåkveite*

Ved fisket etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkveite om bord ved avslutning av fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkveite som bifangst i de enkelte fangster.

Kapittel 3. Fisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N

§ 7. *Kvoter sør for 62° N*

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske 1.000 tonn torsk, hyse, sei og andre bunnfiskarter i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Av kvantumet nevnt i første ledd har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske inntil 100 tonn torsk og inntil 900 tonn sei.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 8. *Beregning av fangstkvanta*

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 9. *Straff og inndragning*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

9. mars Nr. 371 2001

Gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner.

Fastsatt ved kgl.res. 9. mars 2001 med hjemmel i lov av 18. juli 1958 nr. 1 om utenriksstasjonen, jf. utenriksinstruksen kap. 12 § 12. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 24. april 2001.

Kap. I. Gebyrer

§ 1. *Oppkreving av gebyrer*

1. Gebyrpliktige tjenestehandlinger er de handlinger som er nevnt i vedlegget til denne tariff. Når slike tjenestehandlinger utføres ved norsk utenriksstasjon, skal det oppkreves gebyr, hvis ikke tjenestehandlingen er gebyrfri eller gebyr frafalles etter bestemmelsene i § 4 og § 5.
2. Gebyr kan oppkreves bare i de tilfelle og etter de satser som er nevnt i vedlegget til tariffen eller etter de satser som fastsettes i medhold av § 5. Gebyr kan beregnes bare én gang for samme forretning.
3. Gebyrene skal erlegges i forbindelse med forretningens utførelse med mindre stasjonen av særlige grunner skulle finne en annen fremgangsmåte mer praktisk.

§ 2. *Gebyrregnskap mv.*

1. Det skal i vedkommende embetsprotokoll og på dokument vedrørende forretningen gjøres merknad om gebyrets størrelse eller om eventuell gebyrfrihet hvis gebyret er frafalt i henhold til § 5.
2. For betalt gebyr gis kvittering på fastsatt formular.
3. Ved fagstasjon tas gebyrene til inntekt for statskassen. Ved valgkonsulat tilfaller gebyrene stasjonssjefen.
4. Ved valgkonsulat med flere enn en valgkonsul kan Utenriksdepartementet fastsette en fordeling av gebyrinntektene.
5. Stasjonen inkluderer gebyrinntektene i sin årsrapport.

§ 3. *Omregning til fremmed valuta*

Omregning av gebyr til fremmed valuta foretas for de enkelte land normalt av overordnet fagstasjon, som underretter underliggende stasjoner. Hvis ikke Utenriksdepartementet av særlige grunner har fastsatt en bestemt kurs,

foregår omregningen etter offisiell kurs på tjenestestedet. Ved omregning avrundes oppover eller nedover med inntil 10 prosent.

§ 4. Gebyrfrihet

Det er gebyrfrihet for:

1. Alle tjenester som ikke er nevnt i vedlegget til denne tariff.
2. Tjenester som er nevnt i vedlegget til tariffen når de utføres ved fagstasjon etter påbud eller anmodning av norsk statsmyndighet i offentlig interesse eller til offentlig bruk.
3. Avskrift/utskrift av sjøforklaring til utenlandske myndigheter under forutsetning av gjensidig gebyrfrihet.
4. Opptegnelse og realisasjon av sjømanns etterlatte eiendeler.

§ 5. Gebyrfritak eller nedsettelse av gebyr etter utenriksstasjonens bestemmelse

Stasjonssjefen, eller den som måtte være bemyndiget av denne, kan i den enkelte sak nedsette et gebyr eller tilstå gebyrfrihet når det av hensyn til vedkommendes økonomiske stilling vil være urimelig å kreve vanlig gebyr, eller andre særlige omstendigheter tilsier at gebyret nedsettes eller frafalles.

§ 6. Tilleggsgebyr for overtidsarbeid og tjenestehandlinger utenfor kontorlokalene i kontortiden

For gebyrpliktig tjenestehandling som utføres utenfor kontortid, respektive utenfor kontorlokalene i kontortiden, kan det beregnes tilleggsgebyr etter de satser som fremgår av vedlegget til denne tariff.

Kap. II. Annen godtgjørelse og refusjon av utlegg

§ 7. Godtgjørelse til valgkonsul for tjenester som faller utenfor embetspliktene

For varetakelse av privates interesser etter anmodning og hvor varetakelsen etter sin art faller utenfor embetspliktene, kan valgkonsul kreve den betaling som er vanlig på stedet.

§ 8. Refusjon av reiseutgifter

For gebyrpliktige tjenester som utføres utenfor kontorlokalene kan diett, nattillegg og reiseutgifter kreves dekket etter bestemmelsene og satsene i Regulativ for reiser i utlandet for statens regning.

§ 9. Refusjon av diverse utlegg

Nødvendige utlegg til overtid for lokalt ansatte, porto, teleutgifter, transport av personer og gods, tolkeutgifter, fotokopier etc. i forbindelse med en gebyrpliktig tjenestehandling kan kreves dekket når utgiftene kan dokumenteres og godtgjørelse for dem ikke allerede er innbefattet i et eventuelt gebyr. Det kan forlanges depositum eller sikkerhetsstillelse for slike utgifter.

Kap. III. Diverse

§ 10. Regulering av satsene

Utenriksdepartementet kan ved utgangen av hvert kalenderår foreta en regulering av gebyrsatsene i vedlegget til denne tariff.

Gebyrsatsene for visum justeres i henhold til Schengen-statenes gjeldende konsulære fellesinstruks pkt. VII nr. 4, vedlegg 12.

§ 11. Offentlighetens adgang til tariffen

Denne tariff skal være offentlig tilgjengelig på forretningsstedet.

§ 12. Utfyllende bestemmelser

Utenriksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføring og utfylling av denne tariff.

§ 13. Ikrafttreden mv.

Denne tariff trer i kraft 25. mars 2001. Fra samme tidspunkt oppheves gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner, fastsatt ved kgl.res. av 1. november 1991 nr. 720 med senere endringer.

Vedlegg til gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner

Gebyrsatser, gyldige fra 25. mars 2001			
Gebyrpliktig tjenestehandling	Gebyr		Generelle unntak fra gebyrplikten
	NOK	I fremmed valuta	
<i>A. Passforretninger</i>			
1. Utstedelse av vanlig reisepass (politipass), fremmedpass og reisebevis:			
a) for personer over 16 år	490		
b) for personer under 16 år	165		

<i>Gebyrpliktig tjenestehandling</i>	<i>Gebyr</i>		<i>Generelle unntak fra gebyrplikten</i>
	<i>NOK</i>	<i>I fremmed valuta</i>	
2. Visering av pass eller andre legitimasjonspapirer: Tilsvarende til enhver tid gjeldende gebyrer bestemt i Schengen-statenes konsulære fellesinstruks, pkt. VII nr. 4, vedlegg 12, som følger vedlagt. <i>Visumgebyrene fastsettes i euro, og regnes om til lokal valuta</i>	se vedlegg		
<i>B. Sjøfartsforretninger</i>			
1. Utstedelse av midlertidig nasjonalitetsbevis	440		
2. Utstedelse av midlertidig sikkerhetssertifikat eller påtegning om forlenget gyldighet av farts- eller sikkerhetssertifikat	315		
3. Sjøforklaring etter sjøfartslovens § 301, § 302 og § 313	940		Tariffens § 4, pkt. 2 a
4. Mottakelse av sjøprotest	315		
5. Autorisering av skipsbok	315		
6. Kontroll av maritim tjeneste	315		
Ved kontroll av et samlet mannskap skal gebyret ikke overstige totalt	3.150		
<i>C. Ivaretagelse av økonomiske interesser</i>			
1. Ivaretagelse av fraværende arvingers interesser: 6 % av den del av boets netto som tilfaller vedkommendes arvinger, men ikke mindre enn og ikke mer enn	500 62.500		
2. Opptegnelse og realisasjon eller innfordring med påfølgende forsendelse av penger eller andre verdier: 3% av verdien, men ikke mindre enn og ikke mer enn	625 12.500		Tariffens § 4, pkt. 2 a og 4
<i>D. Økonomisk bistand</i>			
1. Tilståelse av lån eller bistand ved pengeoverføringer til andre personer enn sjømenn: 10% av beløpet, men ikke mindre enn og ikke mer enn	200 4.000		
2. Økonomisk bistand på vegne av forsikringsselskap: Samme satser som for lån eller pengeoverføringer.			
<i>E. Oversettelse, avskrift mv.</i>			
1. Oversettelse, inklusive bekreftelse: Den betaling som er vanlig på tjenestestedet, men for hver påbegynt gruppe av 100 ord ikke mindre enn	125		Tariffens § 4, pkt. 2–3
2. Rett kopi/utskrift av protokoll, inklusive bekreftelse: For hver maskinskrevet side eller del derav men ikke mindre enn	40 125		Tariffens § 4, pkt. 2–3
<i>F. Notarialforretninger</i>			
Utstedelse av attester og bekreftelse av underskrifter	190		
<i>G. Utstedelse av midlertidig nasjonalitetsbevis for luftfartøy</i>			
<i>H. Bistand i kommersielle saker, pr. time</i>	500		
Minimumsfakturerings	2.500		
<i>I. Tilleggsgebyr</i>			
Tilleggsgebyr for overtidsarbeid og tjenestehandlinger utenfor kontorlokalene i kontortiden (tariffens § 6):			
For tjenestehandlinger nevnt i pkt. B, nr. 3, pr. time	500		
For andre gebyrpliktige tjenestehandlinger pr. time	220		
Ekstra tillegg for tjenestehandlinger som utføres på			

<i>Gebyrpliktig tjenestehandling</i>	<i>Gebyr</i>		<i>Generelle unntak fra gebyrplikten</i>
	<i>NOK</i>	<i>I fremmed valuta</i>	
dager hvor stasjonen har stengt eller redusert kontortid på grunn av helg eller høytid: 50%			
Maksimumsgebyr etter tariffens § 6, pr. døgn		2.500	

Schengen-statenes konsulære fellesinstruks, pkt. VII nr. 4, vedlegg 12

<i>Gebyrer i euro for utstedelse av standardvisa</i>		
A.	Visum for lufthavntransitt	10 euro
B.	Transittvisum (én, to eller flere innreiser)	10 euro
C1.	Visum for korttidsopphold (30 dager maks.)	15–25 euro
C2.	Visum for korttidsopphold (90 dager maks.)	30 euro + 5 euro fra 2. innreise når det er flere innreiser
C3.	Visum for flere innreiser, 1 års gyldighet	50 euro
C4.	Visum for flere innreiser, 5 års gyldighet maksimum	50 euro + 30 euro for hvert ekstra år
D.	Nasjonalt visum for langtidsopphold	Gebyret fastsettes av konvensjonspartene, som kan bestemme at slike visa skal fritas for gebyr.
	– Visum med begrenset territorial gyldighet	Minst 50% av gebyret fastsatt for visum av type A, B og C
	– Visum som utstedes ved grensen	Dobbelt gebyr for den type visum som utstedes. Slike visa kan fritas for gebyr.
	– Gruppevisum, type A og B (5–50 personer)	10 euro + 1 euro pr. person
	– Gruppevisum, type C1 (30 dager), 1 eller 2 innreiser (5–50 personer)	30 euro + 1 euro pr. person
	– Gruppevisum, type C1 (30 dager), mer enn 2 innreiser (5–50 personer)	30 euro + 3 euro pr. person

Regler:

- I. Gebyrene skal betales i konvertibel valuta eller i nasjonal valuta etter gjeldende offisielle valutakurser.
- II. I enkelte tilfeller kan gebyret reduseres eller oppheves i samsvar med nasjonal lov når dette tjener til å beskytte kulturelle interesser, på det utenrikspolitiske området, utviklingspolitikk eller andre områder av vesentlige offentlig interesse.
- III. Gruppevisa utstedes i samsvar med nasjonal lov for 30 dager maksimum.

Kommentarer og utfyllende bestemmelser til gebyrtariff for Norges utenriksstasjoner

Ad § 1, pkt. 1

Rett til gebyr etter denne tariff har også fremmede diplomatiske etter konsulære stasjoner i den utstrekning disse i forbindelse med varetakelse av norske interesser er gitt bemyndigelser til å utføre gebyrpliktige tjenestehandlinger på vegne av den norske stat og i dennes navn. Slikt gebyr kan derimot ikke kreves for den bistand som annet nordisk lands utenriksstasjon yter norske borgere innen rammen av det nordiske konsulære samarbeid, da stasjonen i slike tilfelle ikke opptrer i egenskap av representant for norsk statsmyndighet. Eventuelt gebyr for slik bistand vil måtte oppkreves etter vedkommende lands egen gebyrtariff.

Ad § 1, pkt. 2

Gebyr kan i det enkelte tilfelle reduseres i henhold til bestemmelsene i § 5, men det kan ikke kreves gebyr etter høyere satser enn dem som fremgår av vedlegget til tariffen.

Ad § 2, pkt. 1

Protokoll hvor det skal gjøres anmerkning om gebyrets størrelse eller eventuell gebyrfrihet, kan være passprotokoll (viseringsprotokoll o.l. (jf. Utenriksinstruksen)).

Ad § 2, pkt. 3

Ved fagstasjon føres gebyrene til inntekt i stasjonens hovedregnskap.

Ad § 2, pkt. 4

Stasjonene bør ved innsendelse av årsrapport (arbeidsoversikt) med gebyroppgave så vidt mulig nytte det skjema som er fastsatt av Utenriksdepartementet for dette formål. For valgkonsulatenes vedkommende er det gitt nærmere regler om innsendelse av slike rapporter i kommentarene til Utenriksinstruksen.

Ad § 3

Omregning av gebyr til lokal valuta utføres av overordnet fagstasjon, som underretter underordnede stasjoner.

Visumgebyrene fastsettes i euro, og omregnes til lokal valuta. Fagstasjonen bør koordinere omregningen av visumgebyrene med andre Schengen-staters representasjon på tjenestedet.

Ved store kursendringer justeres gebyrsatsene tilsvarende.

Ad § 4

I denne paragraf er nevnt de tilfelle hvor det gjelder et automatisk og generelt gebyrfritak og hvor gebyr overhodet ikke kan oppkreves.

Ad § 4, pkt. 2

Gebyrfrihet etter denne bestemmelse gjelder bare tjenester som utføres ved fagstasjon. Valgkonsul kan kreve gebyr for tjenester som er nevnt i vedlegget til denne tariff selv om de utføres etter påbud eller anmodning av norsk statsmyndighet i offentlig interesse eller til offentlig bruk.

Det er ikke tilstrekkelig for gebyrfritak etter denne bestemmelse at tjenesten er foretatt etter påbud eller anmodning av norsk statsmyndighet. Tjenestehandlingen må dessuten være påbudt eller begjært av offentlige hensyn.

Ad § 4, pkt. 3

Denne bestemmelse, som vedrører avskrift/utskrift av sjøforklaring etter sjøfartslovens § 313, gjelder foreløpig bare Danmark, Finland og Sverige.

Ad § 4, pkt. 4

For salg av sjømanns etterlatte eiendeler i henhold til bestemmelsene i kommentarene til Utenriksinstruksen beregnes ikke gebyr.

Ad § 5

Gebyrfritak eller nedsettelse av gebyr etter denne bestemmelse kan være aktuelt særlig ved bistand hvor vedkommende på grunn av tyveri, sykdom eller andre uforutsette hendelser i utlandet må anses å ha et rimelig krav på omkostningsfri bistand fra den norske stat, og når det ved lån eller pengeoverføringer gjennom utenriksstasjon er tale om så små beløp at det vil være urimelig å oppkreve gebyr etter den faste sats.

Ad § 6

Tilleggsgebyr for tjenestehandlinger som utføres utenfor kontortid kan beregnes uansett om handlingen er utført i eller utenfor kontorlokalene.

Som kontortid på ukedager med vanlig kontor regnes tiden mellom kl. 09.00 og kl. 17.00 på stasjoner med sammenhengende kontortid og mellom kl. 09.00 og kl. 18.00 på stasjoner med delt kontortid. På ukedager med redusert kontortid, herunder eventuell kontortid på lørdager, regnes den kontortid som er oppgitt i Utenriksdepartementets kalender.

Ved beregning av antall anvendte timer skal påbegynt time regnes som halv time og tid utover 30 minutter regnes som hel time.

Ventetid utover 1 time før tjenesten kan påbegynnes, inkluderes. Dette gjelder kun ventetid som ikke kan legges tjenestemannen til last.

For tjenestehandlinger som utføres om bord, kan det beregnes tilleggsgebyr for minst 3 timer.

Tilleggsgebyr etter § 6 kan kreves bare når tjenestehandlingen er begjært utført utenfor kontortid, respektive utenfor kontorlokalene i kontortiden, eller når det skyldes rekvirenten at tjenesten ikke kan utføres i kontorlokalene i kontortiden.

Sammenlagt for hvert døgn kan det for en og samme forretning ikke kreves tilleggsgebyr utover den maksimumssats som er fastsatt i vedlegget til denne tariff.

Ad § 8

Utgifter som nevnt i § 8 og § 9 kan også kreves refundert for ikke gebyrpliktige handlinger. Ved mange utenriksstasjoner påløper utgifter som ikke er knyttet til gebyrpliktige tjenester, f.eks. transport til/fra flyplass av personer.

Ad § 9

Refusjon av utlegg etter denne bestemmelse kan ikke kreves for fotokopier ved oversettelse og avskrift/utskrift av protokoll, jf. vedleggets pkt. E. Ved fagstasjon kan heller ikke kreves refusjon for utlegg til porto mv. i forbindelse med gebyrpliktig tjenestehandling hvis slike utlegg ikke overstiger motverdien av ti kroner. Slike utlegg anses å være dekket av det gebyr som er fastsatt for tjenestehandlingen.

Ad vedleggets pkt. A, nr. 1

Gebyr beregnes ikke for:

- a) utstedelse av pass som i Utenriksinstruksen er betegnet som «offisielle pass» (diplompass, spesialpass og tjenestepass),

- b) utstedelse av identitetsbevis for sjømenn (sjømannspass),
- c) forlengelse av gyldigheten av pass/reisebevis,
- d) endring av navn og innføring av barns navn i foreldres pass,
- e) utlevering av pass/reisebevis som ikke er utstedt av stasjonen.

Ad vedleggets pkt. A, nr. 2

I lys av Norges implementering av Schengen-avtalen fra 25. mars 2001 må det fra samme dato innføres visumgebyr slik de til enhver tid fremgår av Schengen-statenes konsulære fellesinstruks pkt. VII nr. 4, vedlegg 12. Nevnte vedlegg i engelsk versjon, gyldig pr. 17. juli 2000, medfølger gebyrsatsene pr. 25. mars 2001.

Schengen-gebyrene inkluderer kun viseringsforretninger, og omfatter ikke søknader om oppholds- og arbeidstillatelse, som fremdeles foreslås unntatt gebyrplikt.

Gebyr kreves ikke for visering av offisielle pass (diplompass mv.), jf. kommentarene til Utenriksinstruksen.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 2

Gebyr etter den faste sats kan beregnes for

1. Utstedelse av
 - a) midlertidig sikkerhetssertifikat for konstruksjon av lasteskip
 - b) midlertidig sikkerhetssertifikat for utstyr på lasteskip
2. Forlengelse av gyldigheten av
 - a) fartssertifikat
 - b) sikkerhetssertifikat for konstruksjon av lasteskip
 - c) sikkerhetssertifikat for utstyr på lasteskip
 - d) sikkerhetssertifikat for radiotelegraf på lasteskip/fiskefartøy
 - e) sikkerhetssertifikat for radiotelefon på lasteskip/fiskefartøy.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 3

I samsvar med tariffens § 4, pkt. 2 a, skal det ved fagstasjon ikke beregnes gebyr for

- sjøforklaring etter sjøfartslovens § 301, pkt. 1–3
- sjøforklaring etter sjøfartslovens § 302, når denne er begjært av Sjøfartsdirektoratet eller vedkommende skipsinspektør eller utføres etter bestemmelse av vedkommende konsulrets formann
- Sjøforklaring etter sjøfartslovens § 313, når denne er begjært av Sjøfartsdirektoratet.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 4

Gebyret kan oppkreves bare for sjøprotest som avgis for utenriksstasjon. Det er gebyrfrihet for bistand til skipsføreren med å få protesten avgitt for vedkommende myndigheter på stedet.

Ad vedleggets pkt. B, nr. 6

Gebyr avkreves agent/reder/sjømannen for den offentlige kontroll som utøves i henhold til forskrift, jf. Utenriksinstruksen.

Kontroll av maritim tjeneste består bl.a. av å kontrollere at ansettelsesavtale er inngått på forskriftsmessig måte; at arbeidstakeren har de kvalifikasjoner som kreves for den aktuelle stilling; utstedelse av CRA («Certificate of Receipt of Application»); at det fremlegges gyldig helseerklæring. Arbeidstaker (sjømannen) skal ikke betale for:

- utstedelse av sjøfartsbok,
- anmodning om notering av fartstid og/eller fratredelsesdato i fartsoppgave.

Gebyret oppkreves som et «samlegebyr» for hver arbeidstaker. Det kan ikke samtidig tas gebyr under henvisning til vedleggets pkt. E eller F. Ved kontroll av et samlet mannskap skal gebyret ikke overstige NOK 3.150 totalt.

Ad vedleggets pkt. C, nr. 1

Gebyr for varetakelse av fraværende arvingers interesser kan beregnes ikke bare når tjenestemannen opptrer i henhold til fullmakt eller traktat, men også i tilfelle hvor han faktisk har varetatt arvingenes interesser, såfremt disse ikke etter rimelig varsel har frabedt seg slik bistand eller godtgjort at deres interesser blir betryggende og tilfredsstillende varetatt på annen måte.

Gebyret beregnes av den del av boets netto som er utlagt arvinger som stasjonen representerer etter at dens utlegg, herunder eventuelt advokatsalær, er fratrukket.

Se også: Ad vedleggets pkt. C, nr. 2, nedenfor.

Gebyret fordeles forholdsmessig på hver enkelt fraværende arving.

Ad vedleggets pkt. C, nr. 2

Gebyr etter denne bestemmelse kan ikke kreves hvis det i samme sak allerede er beregnet arvegebyr etter pkt. C, nr. 1. Det kan således ikke oppkreves særskilt gebyr for tjenestehandlinger som inngår som ledd i et arveoppgjør som det er beregnet gebyr for. En utenriksstasjons behandling av en arvesak anses i denne forbindelse som avsluttet når boet formelt er sluttet selv om arvingene har bestemt seg for å beholde aktiva som ikke er utlagt i rene penger.

I henhold til denne tariffs § 4, pkt. 2 a, kan gebyr ikke beregnes for innfordring og hjemsendelse av verdier i utlandet for norsk dødsbo som er under behandling ved norsk skifterett når tjenesten utføres ved fagstasjon etter anmodning av vedkommende skifterett, mens derimot et valgkonsulat kan kreve gebyr for en slik tjeneste.

Ad vedleggets pkt. D, nr. 1

Gebyret trekkes fra lånebeløpet/det overførte beløp på samme måte som teleutgifter.

Ad vedleggets pkt. D, nr. 2

Gebyret legges til regningen som sendes forsikringsselskapet.

Ad vedleggets pkt. E, nr. 1

Utenriksstjenestemann er ikke autorisert oversetter. Utenriksstasjonene skal således ikke utferdige offisielle oversettelser bortsett fra oversettelser av sivilstandsdokumenter, og følgelig kun avkreve gebyr for denne type tjenestehandling.

Ad vedleggets pkt. E, nr. 2

To håndskrevne sider regnes lik én maskinskrevet side. En maskinskrevet side bør som regel ha 30 linjer med 55 bokstaver i linjen, og en håndskrevet side 26 linjer med 35 bokstaver i linjen.

For bekreftelse eller ekstra kopier/gjenparter beregnes ikke gebyr.

Det er gebyrfrihet for avskrift/utskrift av sjøforklaring etter sjøfartslovens § 313 til danske, svenske og finske myndigheter, jf. tariffens § 4, pkt. 3.

Gebyr kreves heller ikke for avskrift/utskrift av sjøforklaring som er gebyrfri i henhold til tariffens § 4, pkt. 2, jf. kommentarene til pkt. B, nr. 3 i tariffens vedlegg.

Ad vedleggets pkt. H

Det forutsettes at bistanden har et visst omfang. Det ilegges derfor ikke gebyr for bistand som tar mindre enn fem timer.

Gebyret gjelder i «kommersielle saker», definert som saker der oppdragsgiver har en økonomisk interesse av bistanden. Dette kan, i tillegg til vanlig bedriftsbistand, bl.a. gjelde bistand i inkassosaker, bistand overfor advokater, forsikringsselskaper, banker, konsulentfirma og shippingfirma.

Eventuelle direkte utlegg (teleutgifter, innkjøp av data, ev. dokumentasjon) faktureres oppdragsgiver direkte i tillegg.

Alle oppdrag utover minimumsfakturering skal kostnadsberegnes og oversendes oppdragsgiver for godkjenning før arbeidet påbegynnes. I land der Norges Eksportråd er stedlig representert, innebærer ordningen ingen endring i arbeidsfordelingen mellom eksportrådskontorene og stasjonene.

Bistanden omfatter eksport- og importsaker samt f.eks. bistand til innhenting av opplysninger fra databaser, banker eller kredittopplysningsbyråer, fremskaffelse av håndbøker, statistisk materiale, markedsundersøkelser, lisensdokumenter, patentdokumenter, brosjyrer, vareprøver, bindende tollopplysninger o.l.

Ad vedleggets pkt. I

For tjenestehandlinger som utføres på dager stasjonen har stengt eller redusert kontortid (helg/høytid) beregnes tillegg på 50% av ordinært gebyr.

Gebyrer nevnt under dette punkt gjelder ikke utsendte fagtjenestemenn.

12. mars Nr. 372 2001**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. Fiskeridepartementets vedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670 om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter etter inngåelse av kvoteavtaler med andre land etter fiskerilovgivningen og kgl.res. av 23. mai 1980 nr. 4 § 4. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 8. januar 2001 nr. 370 om regulering av fiske med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001 gjøres følgende endringer:

Ny § 3 skal lyde:

§ 3. Kvoter nord for 62° N tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone adgang til å fiske følgende kvanta som er tildelt Grønland og Russland:

- a) 400 tonn norsk artisk hyse.

Nåværende § 3 – § 10 blir § 4 – § 11.

II

Endringene trer i kraft straks.

20. mars Nr. 373 2001**Forskrift om kontroll med roroferger, hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetrafikk (vertsstatskontroll).**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1, § 41a og § 117, jf. kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og kgl.res. av 12. oktober 1979 nr. 1 og vedtak av 15. januar 1979 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 1 tredje ledd nr. 2 og 3, § 1 fjerde ledd og § 3, vedtak av 8. januar 1980 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. kapittel 11 og lov av 17. juni 1966 nr. 2 om luftputefartøyer § 3a og EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 56ca (Rdir. 1999/35/EF). Kunngjort 24. april 2001.

Forord

Denne forskriften gir bindende krav og Sjøfartsdirektoratet kan gi pålegg dersom roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer uansett flagg i rutetrafikk ikke oppfyller kravene til sikkerhet, vern av det marine miljø, samt helse og arbeidsmiljøet om bord.

Havnestatskontroll omfatter ikke regelmessige, inngående, forebyggende besiktelser og kontroller av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer. Det gjennomføres derfor i henhold til denne forskriften en ordning med obligatoriske, regelmessige inspeksjoner som utføres av vertsstatene, kontrolleres at selskapene med at deres ferger og fartøyer tilfredsstiller de sikkerhetsstandarder som er vedtatt innenfor IMO og på regionalt plan.

Forskriften implementerer Rdir. 1999/35/EF av 29. april 1999.

*Kapittel I. Innledende bestemmelser***§ 1. Virkeområde**

1. Forskriften gjelder kontroll med roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går i rutetrafikk innen EØS både i utenriksfart eller i innenriksfart i havområder omfattet av klasse A¹ og uansett hvilket flagg de fører (vertsstatskontroll).
- 1 Fremgår av art. 4 i Rdir. 1998/18/EF av 17. mars 1998 og er fart som på intet tidspunkt er mer enn 20 nautiske mil fra kystlinjen.

§ 2. Definisjoner

I denne forskrift betyr:

1. *Dispensasjonssertifikat*: Ethvert sertifikat utstedt i henhold til SOLAS 74 kap. I del B reg. 12 a) vi).
2. *Driftsselskap*: Et selskap som driver en eller flere roroferger, og som det er utstedt godkjenningssertifikat til i henhold til art. 5 nr. 2 i Rfo. (EF) nr. 3051/1995 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro-passasjerferger,¹ eller et selskap som driver hurtiggående passasjerfartøyer, og som det er utstedt godkjenningssertifikat til i henhold til kap. IX reg. 4 i SOLAS 74.
3. *ESA*: EFTA Surveillance Authority (EFTAs overvåkingsorgan).
4. *EU-rådsdirektiv*: Direktiv fastsatt av Den Europeiske Unions Råd.
5. *EØS*: Det europeiske økonomiske samarbeidsrådet (EØS) som omfatter EU og EFTA.
6. *Flaggstat*: Myndigheten i den stat hvis flagg fartøyet har rett til å føre.
7. *Godkjent organisasjon*: En organisasjon godkjent i henhold til art. 4 i Rdir. 1994/57/EF.
8. *Havområde*: Ethvert havområde ført opp på liste opprettet i henhold til art. 4 i Rdir. 1998/18/EF av 17. mars 1998 om sikkerhetsregler og standarder for passasjerskip.
9. *Hurtiggående passasjerfartøy*: Et hurtiggående fartøy som definert i SOLAS 74 regel X/1.
10. *IMO*: Den internasjonale skipsfartsorganisasjon.
11. *ISM-koden*: Internasjonal norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning, fastsatt av IMO ved resolusjon A. 741(18), jf. SOLAS-74 kapittel IX.
12. *Innenriksfart*: En sjøreise i havområder fra en havn i Norge til samme eller en annen havn i Norge når skipet ikke på noe tidspunkt er mer enn 20 nautiske mil fra kystlinjen.
13. *Kvalifisert inspektør*: En offentlig ansatt eller en annen person som har fått behørig fullmakt av vedkommende myndighet i en EØS-stat til å foreta besiktelser og inspeksjoner i tilknytning til sertifikatene, og som oppfyller kriteriene for kvalifikasjoner og uavhengighet² (vedlegg 1).
14. *Passasjer*: Enhver person med unntak av
 - a) Skipsføreren og medlemmer av besetningen eller andre personer, ansatt eller beskjeftiget i skipets tjeneste i hvilken som helst stilling om bord, og
 - b) barn under ett år.
15. *Passasjerskip*: Skip som fører flere enn 12 passasjerer og som skal ha passasjersertifikat, sikkerhetsertifikat for passasjerskip eller sikkerhetsertifikat for hurtiggående passasjerfartøy i henhold til lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontroll med Skibes Sjødygtighet m.v. § 94, jf. § 41 a.
16. *Roroferge*: Et passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS 74 regel II-2/3.34 eller med innretning som tillater veg- eller skinnegående kjøretøy på og av skipet.
17. *Rutetrafikk*: En rekke seilinger med roroferge, hurtiggående passasjerfartøy (eller passasjerskip) for å sikre forbindelsen mellom de samme to eller flere havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp, enten

- a) i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 - b) med slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger.
18. *Sertifikater:*
- a) for roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i utenriksfart: sikkerhets sertifikater utstedt i samsvar med SOLAS 74 med tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser,
 - b) for roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer i innenriksfart: sikkerhets sertifikater utstedt i samsvar med Rdir. 1998/18/EF gjeldende pr. 29. april 1999 med tilhørende utstyrsfortegnelser og eventuelt dispensasjonssertifikater og driftstillatelser.
19. *Sikkerhetsregler for hurtiggående fartøy:* De internasjonale sikkerhetsregler for hurtiggående fartøyer, fastsatt ved IMO res. MSC 36(63) av 20. mai 1994.
20. *SOLAS 1974:* Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs med protokoller og endringer.
21. *Stockholmavtalen:* Regional avtale om særlige stabilitetskrav for roro-passasjerskip, inngått i Stockholm 28. februar 1996.
22. *Tilsynet:* Sjøfartsdirektoratet og dets tjenestemenn, institusjoner og myndigheter nevnt i sjødyktighetslovens § 4 for så vidt de utøver kontrollmyndighet etter loven, jf. lovens § 10.
23. *Vertsstat:* En EØS-stat til eller fra hvis havner en roroferge eller et hurtiggående fartøy uansett flagg går i rutetraffikk.
24. *Utenriksfart:* En seiling fra en havn i en EØS-stat til en havn i en stat utenfor denne stat eller omvendt.
25. *Utvidet inspeksjon:* Inspeksjon i henhold til forskrift av 1. juli 1996 nr. 774 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. § 8.
- 1 EFT L 320 av 30 des. 1995, s. 14. Forordninger er endret ved Kfo. (EF) nr. 179/1998 (EFT L 19 av 24 jan. 1998 s. 35).
 - 2 Fastsatt i henhold til vedlegg V i Rdir. 1999/35/EF av 29. april 1999.

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 3. Ansvar

1. Det påhviler driftsselskapet og skipets fører å sørge for at roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer som går eller skal gå i rutetraffikk blir kontrollert av vertsstatene i henhold til denne forskriften.

§ 4. Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig. Dette kan bare skje når det ikke er i strid med internasjonal overenskomst som Norge har sluttet seg til.

Kapittel III. Førstegangskontroll og besiktelser av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer

§ 5. Førstegangskontroll av roroferger og hurtiggående passasjerfartøyer

Vertsstaten skal før fartøyet settes inn i rutetraffikk eller innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttredelse kontrollere, at det

- a) har gyldige sertifikater,
- b) er besikket i henhold til IMO res. A. 746(18) om retningslinjer for besiktelse og sertifisering etter harmonisert ordning eller etter prosedyrer utformet med dette formål,
- c) tilfredsstillende de standarder som er fastsatt for klassifisering av flaggstat eller godkjent classeselskap for konstruksjon og vedlikehold av skrog, maskineri samt elektriske anlegg og kontrollsystemer,
- d) er utstyrt med ferdskrifer (VDR) som kan gi opplysninger i forbindelse med eventuelle undersøkelser av ulykker. Ferdskriferen skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i IMO res. A.861(20) og prøvestandarder fastsatt i IEC-standard nr. 61996¹ av Den internasjonale elektrotekniske standardiseringsorganisasjon (IEC),
- e) oppfyller særlige stabilitetskrav vedtatt på regional plan,² når fartøyet går i trafikk innen regionen, og som er innarbeidet i nasjonal rett i henhold til Rdir. 1998/34/EF av 22. juni 1998 og endret ved Rdir. 1998/48/EF av 5. august 1998, under forutsetning av at kravene ikke går lenger enn fastsatt i vedlegget til res. 14 fra SOLAS-konferansen av 1995. For hurtiggående passasjerfartøyer³ gjelder dette kun når kravet er fastsatt av flaggstaten.

1 Treer i kraft 30 måneder etter datoen for offentligjøringen av IEC-standard nr. 61996 eller 1. januar 2002, alt etter hvilken dato som kommer sist.

2 Jf. Stockholmavtalen.

3 Norske hurtigbåter skal tilfredsstillende forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøyer som anvendes som passasjerskip eller lasteskip § 7 A.

§ 6. Førstegangskontroll av driftsselskaper og flaggstater

1. Vertsstaten skal før fartøyet settes inn i rutetraffikk eller innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttredelse kontrollere at driftsselskaper som driver eller har til hensikt å drive rutetraffikk
 - a) treffer nødvendige tiltak for å sikre at kravene i §10 oppfylles, og at disse samt kravene i § 5 dokumenteres og fremlegges for berørte vertsstater,
 - b) på forhånd bekrefter at de gir tilgang til at vertsstater og enhver berørt stat innen EØS kan få

opplysninger fra ferdskriveren og vil samarbeide med disse i forbindelse med undersøkelser, når fartøyet er innblandet i sjøulykke eller hendelse.

2. Vertsstaten skal også kontrollere at flaggstaten har godtatt driftsselskapets forpliktelser i henhold til denne forskrift.

§ 7. Spesielle førstegangsbesiktelser

1. Vertsstaten skal før fartøyet skal settes inn i rutetraffikk eller for fartøy som allerede går i rutetraffikk innen 12 måneder etter denne forskrifts ikrafttreden foreta en spesiell førstegangsbesiktelse i samsvar med § 10 og § 11 for å forvisse seg om at fartøyet oppfyller de nødvendige krav til sikker drift i rutetraffikk.
2. Vertsstaten skal i de tilfelle hvor bestemmelsen får anvendelse før rutetraffikken er startet fastsette en dato for den spesielle førstegangsbesiktelsen som senest skal være en måned etter mottakelsen av den dokumentasjon som er nødvendig for å foreta kontroll i henhold til § 5 og § 6.

§ 8. Særlige bestemmelser når fartøyet settes inn i annen rutetraffikk

1. Vertsstaten skal, dersom fartøyet skal settes inn i annen rutetraffikk omfattet av denne forskrift, ta mest mulig hensyn til de kontroller og besiktelser som tidligere er foretatt av fartøyet i forbindelse med den tidligere rutetraffikk. I de tilfelle hvor vertsstaten finner at tidligere kontroll og besiktelse er tilstrekkelig kommer ikke § 5, § 6 og § 7 til anvendelse.
2. Dersom fartøyet allerede går i rutetraffikk som er omfattet av forskriften, men skal overføres til annen rutetraffikk som har samme karakter kommer heller ikke § 5, § 6 og § 7 til anvendelse, hvis de berørte vertsstater er enig om at fartøyet oppfyller krav til sikker drift for ruten. Driftsselskapet kan anmode om å få en bekreftelse på om rutetraffikken har samme karakter.
3. Under uforutsette omstendigheter hvor et fartøy raskt må settes inn for å opprettholde driften og nr. 1 og 2 i denne paragraf ikke kommer til anvendelse, kan vertsstaten tillate at fartøyet settes inn i trafikk, forutsatt at
 - a) visuell inspeksjon og kontroll av dokumentene ikke gir grunn til bekymring for at fartøyet ikke oppfyller nødvendige krav til sikker drift, og
 - b) vertsstaten innen en måned foretar den kontroll og de besiktelser som er fastsatt i § 5, § 6 og § 7.

§ 9. Regelmessige årlig besiktelse og besiktelse i forbindelse med endringer ved reparasjoner eller i driftsledelse, flagg eller klasse

1. Vertsstaten skal en gang i året utføre
 - en besiktelse gjennomført i henhold til § 11, og
 - en besiktelse under fart på ruten, som skal omfatte så mange av punktene ført opp i § 10 og § 11 og vedlegg 2, som er nødvendige for at vertsstaten skal være forvisset om at fartøyet oppfyller de nødvendige krav til sikker drift.¹
 En spesiell førstegangsbesiktelse i henhold til § 7 regnes som en årlig besiktelse i henhold til denne bestemmelsen.
2. Vertsstaten skal hver gang et fartøy gjennomgår større reparasjoner, ombygginger og endringer eller når det skjer endringer i ledelse, flagg eller klasse utføre en besiktelse gjennomført etter § 11. Ved endring i ledelse, flagg eller klasse kan besiktelsen unnlates dersom det på grunnlag av tidligere kontroller og besiktelser ikke antas at endringen har betydning for sikker drift av fartøyet.
3. Såfremt det i forbindelse med den årlige besiktelsen avdekkes mangler som berettiger driftsforbud av fartøyet i henhold til § 13 skal alle utgifter i forbindelse med besiktelsene i en normal regnskapsperiode dekkes av driftsselskapet.

¹ Veiledende retningslinjer for kvalifiserte inspektører som kan foreta uanmeldte besiktelser på fartøy i rutetraffikk i fart er utarbeidet jf. Rdir. 1999/35/EF av 29. april 1999 Vedlegg IV.

§ 10. Krav til driftsselskapene om innsending av dokumentasjon

Driftsselskapene skal når kontroll skal foretas i henhold til § 6 pkt. 1 a), § 7 og § 9 dokumentere ved egenmelding på skjema fastsatt av Sjøfartsdirektoratet

- a) at skipsføreren før fartøyet settes i drift blir gitt fyllestgjørende opplysninger om tilgangen til landbaserte navigasjonsstyringsystemer og andre informasjonssystemer som kan hjelpe vedkommende med å føre fartøyet på en sikker måte, og at skipsføreren anvender de navigasjonsstyrings- og informasjonssystemer som er innført av statene innen EØS,
- b) at de aktuelle bestemmelsene i IMO MSC Circ. 699 nr. 2–6¹ om reviderte retningslinjer for sikkerhetsinstruksene for passasjerer anvendes,
- c) at en oversikt over arbeidstidsordninger om bord er slått opp på et lett tilgjengelig sted og inneholder
 - tjenesteplanen til sjøs og i havn, og
 - fastsatt lengste arbeidstid eller korteste hviletid for vakthavende mannskap,
- d) at skipsføreren kan treffe beslutninger som etter vedkommendes faglige skjønn er nødvendige for sikker navigering og drift, særlig i dårlig vær og høy sjø,
- e) at skipsføreren registrerer navigasjonsvirksomhet og -hendelser som er av betydning for navigasjonssikkerheten,
- f) at enhver skade på eller varig deformasjon av ytre porter og omgivende ytterkledning som kan påvirke

fartøyets sikkerhet, samt at alle mangler ved sikringsinnretningene for slike porter straks blir rapportert til flaggstatens myndighet og vertsstaten, og omgående blir reparert til deres tilfredshet,

- g) at det foreligger en ajourført seilingsplan før fartøyets avgang. Ved utarbeidelse av seilingsplanen skal retningslinjer for seilingsplaner i IMO res. A.795(19) følges,
- h) at alminnelige opplysninger om tjenester og hjelpetiltak for eldre og uføre om bord gjøres kjent for passasjerene og er tilgjengelige i en form tilpasset synshemmede.

Videre skal selskapet bekrefte at de vil gi de opplysningene som fremgår av § 6 pkt. 1 b).

1 Forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip.

§ 11. Omfanget av spesielle førstegangsbesiktelse, regelmessig årlig besiktelse og besiktelser ved endringer ved reparasjoner eller i driftsledelse, flagg eller klasse

1. Omfanget av besiktelser i henhold til § 7 og § 9 skal hvis mulig minst omfatte:

- igangsetting av nødgeneratoren,
 - inspeksjon av nødbelysningen,
 - inspeksjon av nødstrømsforsyningen for radioanlegg,
 - prøving av høytaleranlegget,
 - brannøvelse, herunder demonstrasjon av bruk av brannvernutstyr,
 - funksjonsprøving av nødbrannpumpen med to brannslanger koplet til hovedbrannledningen,
 - prøving av fjernstyrt nødstop for drivstofforsyning til kjeler, hoved- og hjelpemotor samt 1. ventilasjonsanlegg,
 - prøving av fjernstyring og lokal styring av lukking av brannspjeld,
 - prøving av brannvarslings- og alarmsystemer,
 - prøving av at branndører lukkes normalt,
 - funksjonsprøving av lensepumper,
 - lukking av dører i vannrette skott både fra lokale betjeningssteder og fjernbetjeningssteder,
 - demonstrasjon som viser at nøkkelmedlemmer av besetningen er kjent med havarikontrollplanen,
 - utsetting av minst en mann-overbord-båt og minst en livbåt på vannet, igangsetting og prøving av deres framdrifts- og styresystem samt ombordtaking av dem fra vannet og plassering av dem i fastgjort stilling om bord,
 - kontroll av at alle livbåter og mann-overbord-båter er i samsvar med utstyrsfortegnelsen,
 - prøving av skipets eller fartøyets styremaskin og hjelpestyremaskin.
2. Besiktelsene skal omfatte kontroll av planer for vedlikeholdssystemet om bord.
3. Ved alle besiktelsene skal det særlig påses at besetningsmedlemmene er fortrolige med og tilstrekkelig øvet i sikkerhetsprosedyrer, nødprosedyrer, vedlikehold, arbeidsmetoder, passasjerenes sikkerhet, prosedyrer på broen og operasjoner knyttet til last og kjøretøyer. Sjøfolks evne til å forstå og eventuelt gi ordre og instruksjoner samt rapportere tilbake på det felles arbeidsspråk, som er angitt i skipsdagboken, skal kontrolleres. Dokumentasjonen for at besetningsmedlemmene har fullført særlig opplæring skal kontrolleres, særlig med hensyn til
- opplæring i å håndtere en større menneskemengde,
 - opplæring i de ulike prosedyrer,
 - sikkerhetsopplæring for personell som yter direkte sikkerhetsbistand til passasjerer i passasjerområdene, særlig til eldre og uføre i en nødsituasjon, og krisehåndtering og opplæring i menneskelig atferd.
- Den spesielle besiktelse skal omfatte en vurdering av om vaktlistene medfører urimelig tretthet særlig for vakthavende mannskap.
4. Bevis for besetningsmedlemmenes kompetanse som er utstedt av stater som ikke er innen EØS, skal kun anerkjennes dersom de er i samsvar med STCW kap. I reg. 10.

§ 12. Underretning

Vertsstaten skal omgående skriftlig underrette driftsselskapene om resultatet av de kontroller og besiktelser foretatt i henhold til § 5, § 6, § 7 og § 9.

§ 13. Driftsforbud

1. Vertsstaten skal forby drift av fartøy i rutetrafikk

- a) dersom ikke § 5 og § 6 er oppfylt,
- b) dersom det under besiktelsene i henhold til § 7 og § 9 er avdekket mangler som utgjør en umiddelbar fare for sikkerheten til de ombordværende eller fartøy,
- c) dersom det fastslås at rådsdirektivene¹ ikke er oppfylt og det er en umiddelbar fare for sikkerheten til de ombordværende eller fartøy,
- d) dersom vertsstaten ikke er blitt rådspurt av flaggstaten om forhold i forbindelse med utstedelse eller godkjenning av dispensasjonssertifikat eller ikke har samarbeidet om utstedelse av driftstillatelsen, inntil vertsstaten har fastslått at bestemmelsene i denne forskrift er oppfylt og sikker drift av fartøyet er opprettholdt.

Vertsstaten skal skriftlig underrette driftsselskapet om beslutningen om driftsforbud og begrunne denne.

2. Dersom det avdekkes mangler på fartøy som allerede går i rutetrafikk skal vertsstatene kreve at driftsselskapet

treffer nødvendige tiltak for å utbedre manglene innen en fastsatt rimelig frist, forutsatt at det ikke er umiddelbar fare for sikkerheten for de ombordværende eller fartøy. Når manglene er utbedret skal de berørte vertsstatene kontrollere at utbedringen er foretatt. Dersom dette ikke er tilfellet skal de forby drift av fartøyet.

3. Forvaltningslovens bestemmelser om rett til klage og omgjøring av vedtak kommer til anvendelse.
4. Når § 5, § 6 og § 7 får anvendelse før et fartøy settes inn i rutetrafikk, skal beslutning om å forby driften av skipet treffes senest en måned etter den spesielle førstegangsbesiktelsen og omgående meddeles driftsselskapet.
 - 1 Rdir. 1993/75/EØF av 13. september 1993 om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fellesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last. Direktivet er sist endret ved Kdir. 1998/74/EF. Rdir. 1994/58/EF av 22. november 1994 om minstekrav til sjøfolks opplæringsnivå, når det er relevant. Direktivet er sist endret ved Rdir. 1998/35/EF. Rfo. (EF) nr. 3051/1995 av 8. desember 1995 om sikkerhetsstyring av roro passasjerferger. Forordningen er sist endret ved Kfo. (EF) nr. 179/1998.

§ 14. Fremgangsmåte for vertsstatene ved spesielle førstegangsbesiktelser og regelmessige årlige besiktelser

1. Vertsstater skal frita fartøy som har gjennomgått besiktelse til den eller de berørte vertsstaters tilfredshet for utvidet inspeksjon,¹ og for utvidet inspeksjon som skal foretas av den åpenbare grunn at de tilhører kategorien passasjerskip.
2. Myndighetene i to eller flere vertsstater skal samarbeide med hverandre. Besiktelsene skal foretas av en gruppe sammensatt av kvalifiserte inspektører fra den eller de berørte vertsstater. Dersom det er behov for en kvalitativ vurdering av om klassens bestemmelser overholdes skal nødvendig fagkunnskap fra godkjent klasseinstitusjon trekkes inn i gruppen. Inspektørene skal rapportere mangler til vertsstatenes myndigheter. Vertsstaten skal formidle disse opplysningene til flaggstaten, dersom denne staten ikke er en vertsstat som berøres av besiktelsen.
3. En berørt vertsstat kan påta seg å foreta en besiktelse på anmodning av en annen berørt vertsstat.
4. Vertsstaten skal oppfordre flaggstatsmyndigheten om å være til stede ved disse besiktelser, dersom driftsselskapet anmoder om dette.
5. Ved planleggingen av en besiktelse i henhold til § 7 og § 9 skal vertsstaten ta hensyn til drifts- og vedlikeholdsplanene for fartøyet.
6. Resultatene av besiktelsene skal nedtegnes i en spesiell utformet rapport.²
7. Såfremt det oppstår uenighet mellom vertsstatene om vilkårene i § 5 og § 6 pkt. 1 er oppfylt skal myndigheten i enhver vertsstat som deltar i besiktelsen omgående underrette ESA eller Kommisjonen om årsakene til uenigheten, som skal iverksette tiltak for at det kan treffes en beslutning.³
 - 1 Forskrift av 1. juli 1996 nr. 774 om kontroll med fremmede skip og flyttbare innretninger i norske havner m.v. § 8, jf. Rdir. 1995/21/EF art. 7 nr. 4, art. 7 nr. 1 og vedlegg V bokstav A nr. 3.
 - 2 Fastsatt i henhold til Rdir. 1999/35/EF art. 16.
 - 3 Beslutning treffes i henhold til bestemmelsene i Rdir. 1999/35/EF art. 16.

§ 15. Samarbeide og oppfølging

1. Før den spesielle førstegangsbesiktelse skal myndigheten ved utstedelse eller godkjenning av dispensasjonssertifikat samarbeide med berørt vertsstat eller flaggstat for å avdekke enhver uenighet om rimeligheten av unntakene.
2. Kommisjonen skal ha kopier av de besiktelsesrapporter omtalt i § 14 pkt. 6, så vidt mulig med IMO-identifikasjonsnummer. Når to eller flere vertsstater er berørt av rutetrafikken er det tilstrekkelig at opplysningene oversendes den ene av dem. Kommisjonen vil opprette og vedlikeholde database med opplysningene.
3. Flaggstat eller vertsstat skal kontrollere at fartøy som går i rutetrafikk har en integrert ordning for beredskap om bord.¹ Når to eller flere vertsstater er berørt av trafikken skal de i fellesskap utarbeide en ruteplan.
4. Vertsstaten skal samarbeide med flaggstaten før det utstedes driftstillatelse² for hurtiggående passasjerfartøy. Disse skal fastsette nødvendig driftsbegrensning på grunn av lokale forhold og kontrollere at denne overholdes.
5. Vertsstater som er berørt av samme rutetrafikk skal samarbeide om denne forskrifts anvendelse.
6. Flaggstater eller vertsstater som har ansvar i henhold til denne forskrift skal informere tredjestater om de krav som pålegges et driftsselskap som driver rutetrafikk til eller fra en havn innen EØS.
 - 1 I henhold til retningslinjer i IMO res. A.852(20), jf. forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper på passasjer- og lasteskip § 22A, forskrift av 15. september 1992 nr. 701 om navigasjonshjelpemidler og bro-, styrehus- og radioarrangementer for skip § 8A og forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip § 29B.
 - 2 Fastsatt i International Code of Safety for High-Speed Craft (HSC Code) nr. 1.9.3.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser

§ 16. Straffebestemmelse

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriftens § 3 straffes med bøter eller med fengsel inntil 3 md. i henhold til Almindelig borgerlig Straffelov av 22. mai 1902 nr. 10 § 416, jf. § 48a og § 48b.

§ 17. Ikrafttredelse

1. Denne forskrift trer i kraft 1. april 2001.

20. mars Nr. 374 2001**Forskrift om endring i forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 41a, § 42, § 47, § 48, § 97 og § 100, jf. kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9 og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 56ca (Rdir. 1999/35/EF). Kunngjort 24. april 2001.

I forskrift av 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip er det gjort flere endringer, med ikrafttredelse straks. Endringene vil bli innarbeidet i Regler for passasjer- og lasteskip m.v. og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo. Videre vil de bli offentliggjort i Sjøfartsdirektoratets blad NAVIGARE.

20. mars Nr. 375 2001**Forskrift om endring i forskrift om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41, § 41a, § 42, § 54a, § 55, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, og kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og vedtak av 15. januar 1979 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd nr. 2 og 3, § 1 fjerde ledd og § 3 og EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 56 ca (Rdir. 1999/35/EF). Kunngjort 24. april 2001.

I forskrift av 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip er det gjort flere endringer med ikrafttredelse straks. Endringene vil bli innarbeidet i Regler for passasjer- og lasteskip m.v. og kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo. Videre vil de bli offentliggjort i Sjøfartsdirektoratets blad NAVIGARE.

20. mars Nr. 376 2001**Forskrift om endring i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. mars 2001 med hjemmel i lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41a, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 80, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. kgl.res. av 12. oktober 1962 nr. 5, kgl.res. av 5. april 1963 nr. 9, kgl.res. av 1. desember 1978 nr. 1 og vedtak av 15. januar 1979 nr. 1 om delegering av myndighet til Sjøfartsdirektoratet etter lov av 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1 tredje ledd nr. 2 og 3, § 1 fjerde ledd og § 3, jf. EØS-avtalens vedlegg XIII nr. 56ca (Rdir. 1999/35/EF). Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart gjøres følgende endringer:

§ 2 nytt nr. 4.1 skal lyde:

- 4.1. *roro passasjerskip*: passasjerskip med roro lasterom eller rom av særskilt kategori som definert i SOLAS 1974 regel II-2/3 eller passasjerskip med innretninger som tillater vegtrafikkerende kjøretøy eller skinnegående materiell å kjøre om bord på og av skipet.

§ 2 nytt nr. 23 skal lyde:

23. *rutetraffikk*: en rekke seilinger med passasjerskip for å sikre forbindelsen mellom de samme to havner, eller en rekke seilinger til og fra samme havn uten mellomliggende anløp, enten
 - 23.1. i henhold til en offentliggjort rutetabell, eller
 - 23.2. med slik regelmessighet eller hyppighet at de framstår som en systematisk rekke seilinger.

§ 8 nr. 1 ny bokstav d skal lyde:

- d) For alle roro passasjerskip i rutetraffikk i havområder som omfattes av klasse A, gjelder SOLAS 1974 regel III/29 (1996 Amendments). Beredskapsplaner skal være i samsvar med IMO Res. A.852(20).
Dersom en annen EØS-stat er berørt av rutetraffikken som vertsstat, skal beredskapsplanen utarbeides i samarbeid med denne staten.

§ 8 nye nr. 4 og 5 skal lyde:

4. Alle roro passasjerskip i rutetraffikk i havområder som er omfattet av klasse A, jf. § 5, skal oppfylle de spesielle stabilitetskrav som er fastsatt i § 12 A i forskrift av 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer- og lasteskip og lektene.
5. Alle roro passasjerskip i rutetraffikk i havområder som er omfattet av klasse A, jf. § 5, skal være utstyrt med ferdskrifer (VDR) som kan gi opplysninger til bruk ved en eventuell ulykke.

Ferdskriveren skal tilfredsstillende standardene for yteevne fastsatt i IMO Res. A.861(20) og være i samsvar med prøvestandardene i IEC-standard nr. 61996.

Informasjon fra ferdskriveren skal fra sjøfartmyndighetenes side kun kreves utlevert i tilknytning til granskning av ulykker eller nestenulykker, og ellers kun når skipets offiser samtykker.

II

1. Endringene trer i kraft straks.
2. Ferdskriver som krevd i § 8 nr. 5 skal oppfylle prøvestandardene i IEC-standard nr. 61966 senest 1. januar 2003.

21. mars Nr. 377 2001

Forskrift om endring i forskrift om autorisasjon av regnskapsførere m.v.

Fastsatt av Kredittilsynet 21. mars 2001 med hjemmel i lov av 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere § 4 første ledd nr. 5, § 5 annet ledd og § 14. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 8. februar 1999 nr. 196 om autorisasjon av regnskapsførere m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1-1 første ledd skal lyde:

Det kreves bestått økonomiutdanning på høyskolenivå tilsvarende minst 40 vekttall. Av vekttallene skal minst 16 være fordelt innen følgende spesialiseringsemner:

- a. Regnskap (4 vt)
 - Finansregnskap med analyse – herunder regnskap som informasjonskilde, generelt om finansregnskapet og regnskapsanalyse.
 - Finansregnskap med årsoppgjør – herunder regnskapsteori, vurderingsprinsipper, norsk regnskapslovgivning/regnskapsstandarder og konsernregnskap.
- b. Skatterett (4 vt)
 - Person- og næringsbeskatning – herunder merverdiavgift.
- c. Rettslære (2 vt)
 - Innføring i rettslære.
- d. Bedriftsøkonomi (6 vt)
 - Innføring i bedriftsøkonomi, investering/finansiering, samt driftsregnskap og budsjettering.

§ 1-1 annet ledd oppheves.

§ 1-1 tredje ledd blir nytt annet ledd og skal lyde:

Utdanning ved universiteter og høyskoler i utlandet kan godkjennes på linje med norsk utdanning dersom den tilsvarende utdanning som nevnt i første ledd. En slik søker skal uansett i fagene skatterett og rettslære ha bestått eksamen i Norge på linje med hva som forventes for søkere med norsk utdanning.

§ 1-2 skal lyde:

Det skal dokumenteres relevant praksis fra de siste fem årene. Praksisen skal omfatte regnskapsføring etter regnskapsførerloven § 2 første ledd eller revisjon av slik virksomhet. Kredittilsynet kan også akseptere praksis som omfatter ligningskontroll i stilling som skatterevisor eller relevant undervisning på høyskolenivå. 2 årsverk regnes som 3.400 timer.

Registrerte og statsautoriserte revisorer behøver ikke dokumentere praksis hvis vedkommende har fått sin godkjenning i løpet av de siste 3 årene.

Ny § 1-5 skal lyde:

§ 1-5. Utdannings- og praksiskrav ved gjeninnføring i regnskapsførerregisteret

For regnskapsførere som frivillig har vært utmeldt av registeret, kan ny autorisasjon oppnås ved at kravene til yrkesutøvelse og faglig oppdatering, jf. § 4-1 og § 4-2, er oppfylt på det tidspunkt det søkes om ny innføring i registeret.

§ 2-5 skal lyde:

§ 2-5. Opplysninger fra registeret

Enhver har rett til å få opplysninger fra registeret. For andre enn offentlige myndigheter gjelder dette likevel ikke opplysninger som i medhold av § 2-1 annet ledd og § 2-2 annet ledd ikke er offentlige.

Retten til å få utlevert opplysninger gjelder ikke opplysninger om regnskapsførere som er død. Kredittilsynet kan gjøre unntak fra dette.

§ 3-1 oppheves.

Nåværende § 3–2 blir ny § 3–1.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Søkeren skal ha hatt regnskapspraksis i de siste 5 år på minst 2.000 timer. Med yrkesutøvelse menes:

- a. Regnskapsføring etter regnskapsførerloven § 2 første ledd.
- b. Ekstern revisjon.
- c. Praksis som skatterevisor.

§ 4–2 annet ledd oppheves.

§ 4–2 nåværende tredje ledd blir nytt annet ledd.

§ 4–2 nytt tredje ledd skal lyde:

Hel kursdag må minst omfatte 6 timer undervisning. Kortere undervisning av minimum 3 timers varighet regnes som en halv kursdag. En undervisningstime skal være på minimum 45 minutter. Vekttallsberettigede studier kan omregnes til dager hvor 1 vekttall tilsvarer 2 kursdager. Forelesning innen fag som er nevnt i første og annet ledd kan godkjennes som kursdager hvor 1 forelesningsdag tilsvarer 1 kursdag.

§ 4–2 fjerde ledd oppheves.

§ 4–2 nåværende femte ledd blir nytt fjerde ledd.

§ 4–3 skal lyde:

Regnskapsfører må ved kursbevis eller tilsvarende dokumentasjon kunne påvise at oppdatering er gjennomført.

Dokumentasjonen skal minst inneholde:

1. navn på den som arrangerer kurset,
2. kort beskrivelse av kursets innhold,
3. kursets varighet.

Dokumentasjon som nevnt i forrige ledd og for oppfyllelse av kravene i § 4–1, må oppbevares i minst 10 år.

Regnskapsfører må kunne fremvise en samlet oppstilling over hvordan oppdateringskravet er oppfylt.

§ 4–4 oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2001.

22. mars Nr. 378 2001

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 22. mars 2001 med hjemmel i lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift av 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. Fiskeridepartementets vedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670 om delegering av kompetanse til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter etter inngåelse av kvoteavtaler med andre land etter fiskerilovgivningen og kgl.res. av 23. mai 1980 nr. 4 § 4. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 8. januar 2001 nr. 370 om regulering av fiske med fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2001 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone adgang til å fiske følgende kvanta som er tildelt Grønland og Russland:

- a) 400 tonn norsk arktisk hyse.
- b) 1.500 tonn norsk arktisk torsk.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. mars Nr. 379 2001

Forskrift om endring i forskrift om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 22. mars 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 20. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 10. november 2000 nr. 1134 om forvaltningen av likviditetsfondet i Pensjonstrygden for fiskere gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Fondets midler kan plasseres i:

- a) stat- og statsgaranterte obligasjoner og sertifikater og kontoutlån til statskassen,
- b) obligasjoner og sertifikater utstedt eller garantert av kommuner og/eller fylkeskommuner,
- c) obligasjoner og sertifikater utstedt av eller garantert av banker,
- d) obligasjoner og sertifikater utstedt av andre finansinstitusjoner og kredittforeninger,
- e) innskudd i bank,
- f) andre verdipapirer som etter sin art og den sikkerhet de byr, kan stilles i klasse med de foran nevnte,
- g) obligasjoner og sertifikater utstedt av andre institusjoner enn nevnt ovenfor, og andre verdipapirfond som ikke omfattes av bokstav h, og
- h) børsnoterte aksjer, selskapsandeler, ansvarlige lån, konvertible obligasjoner og andeler i verdipapirfonds som bare investerer i aksjer eller andre verdipapirer som nevnt i denne bokstaven.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. mars Nr. 380 2001**Forskrift om stopp i fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 30. mars 2001 med hjemmel i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1402 om regulering av fisket etter vinterlodde i Barentshavet i 2001 § 19. Kunngjort 24. april 2001.

§ 1. Ringnotgruppen

Ringnotgruppens fiske etter lodde stoppes fra 31. mars 2001 klokken 1200. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er 31. mars 2001 klokken 1400.

§ 2. Trålgruppen

Trålgruppens fiske etter lodde stoppes fra 31. mars 2001 klokken 1200. Siste frist for innmelding til Norges Sildesalgslag er 31. mars 2001 klokken 1400.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

30. mars Nr. 381 2001**Forskrift om overgangsordning for ervervsmessig lufttransport med fly og helikopter, i forbindelse med implementering av JAR-OPS 1 og 3.**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9-1 og § 15-4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 24. april 2001.

1. Formål

1.1 Som medlem av Joint Aviation Authorities (JAA) har Luftfartstilsynet samtykket i å implementere Joint Aviation Requirements (JAR) OPS 1 av 22. mai 1995¹ med endringer av 1. mars 1998 og JAR-OPS 3 av 22. mai 1995¹ med endringer av 1. februar 1999 som standard for norsk sivil luftfart.

Fristen for når JAR-OPS 1 og/eller 3 blir eneste operative standard vil fremgå av en gjennomføringsforskrift og bestemmes av om luftfartsforetagende driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport av post, passasjer og/eller gods, med fly som har startmasse over eller under 10 tonn eller som er godkjent for over eller under 20 passasjerer, og/eller driver eller skal drive tilsvarende lufttransport med helikopter.

1.2 Formålet med denne forskrift er i en overgangsperiode, frem til at JAR-OPS 1 og 3 ved gjennomføringsforskrift blir eneste operative standard, å gi nye og eksisterende luftfartsforetagender som driver ervervsmessig lufttransport av passasjer, post og/eller gods med fly og/eller helikopter adgang til å legge til grunn kravene i JAR-OPS 1 og 3 som alternativ til kravene i driftsbestemmelser for ervervsmessig luftfart inntatt i Luftfartstilsynets Bestemmelser for Sivil Luftfart (BSL) B og D.

¹ Ikke tidligere kunngjort i Norsk Lovtidend.

2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder luftfartsforetagender som i en overgangsperiode søker om Luftfartstilsynets

operative godkjenning til å drive ervervsmessig lufttransport av passasjerer, post og/eller gods med fly og/eller helikopter i henhold til JAR-OPS 1 og/eller 3.

3. Definisjoner

- 3.1 Se: Joint Aviation Requirements (JAR), JAR-1, Definitions and Abbreviations, siste utgave, når det gjelder definisjoner i JAR-OPS 1 og 3 og definisjonsliste i BSL B og BSL D når det gjelder dertil hørende definisjoner.

4. Søknader

- 4.1 Luftfartsforetagender som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med fly og/eller helikopter kan i overgangsperioden, søke om godkjenningssertifikat, AOC, i henhold til krav inntatt i JAR-OPS 1 og/eller 3. I overgangsperioden gjelder JAR-OPS 1 og/eller 3 som alternative krav til driftsbestemmelser inntatt i BSL D og BSL B, jf. pkt. 5 i denne forskrift.

4.2 Søknadsfrister

Søknad om førstegangsutstedelse av godkjenningssertifikat, AOC, i henhold til JAR-OPS 1 og/eller 3, må forelegges Luftfartstilsynet minst 90 dager før datoen for planlagt oppstart av flygevirksomheten. Driftshåndboken kan fremlegges ikke senere enn 60 dager før denne dato.

Søknad om endringer i et godkjenningssertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før datoen for planlagt oppstart av flygevirksomheten med mindre annet er avtalt.

Søknad om fornyelse av et godkjenningssertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før gyldigheten av eksisterende AOC utløper.

Ved søknad om skifte av person i utpekt stilling, skal Luftfartstilsynet underrettes minst 10 dager på forhånd.

Alle søknader må i samsvar med ovennevnte frister vedlegges all nødvendig dokumentasjon.

4.3 Søknadsskjema

Søknad om å legge til grunn JAR-OPS 1 og/eller JAR-OPS 3 skal skje på eget søknadsskjema som sendes til:

Luftfartstilsynet
Postboks 8050 Dep
0031 Oslo

Søknadsskjema kan fåes ved henvendelse til Luftfartstilsynet.

5. Godkjenning

5.1. Alternative krav

Luftfartstilsynet kan etter søknad godkjenne at luftfartsforetagender som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med fly og/eller helikopter legger til grunn kravene i JAR-OPS 1 og/eller JAR-OPS 3 som alternativ til kravene i følgende driftsbestemmelser nedfelt i forskrifter som er inntatt i Bestemmelser for Sivil Luftfart (BSL) B og D.

5.2. Tilleggskrav

Krav inntatt i følgende forskrifter inntatt i BSL B og BSL D gjelder selv om et luftfartsforetagende godkjennes i henhold til JAR-OPS 1 og/eller 3:

BSL B 1–5 Forskrift om flygehåndbok og sjekkliste for luftfartøy pkt. 2, 3, 4 og 5.

BSL B 3–2 Forskrift om vedlikehold og modifikasjon av flymateriell, pkt. 5.7.3, 5.7.4, 5.7.5, 6.1 første avsnitt, 6.3.1, 6.4.1, 6.4.2, 6.4.3, 6.4.4, 6.4.5, 7.1.2, 7.2.2, 8.3.1.1, 8.3.1.2, 10.1.3, 10.1.4, 10.1.5, 10.1.7, 10.1.9, 11.1, 11.2, 11.3, 11.4, 13.1.1, 13.1.2, 13.1.3, 13.1.5. I tillegg gjelder bestemmelsene i vedlegg 8, 10, 11, 12, 13, 15 og 16.

BSL D 1–2 Forskrift om bruk av flyplasser.

BSL D 1–3 Forskrift om varslings- og rapporteringsplikt til havarikommisjonen for sivil luftfart (HSL); Luftfartsverket (LV) og politiet.

BSL D 1–7 Forskrift om transport av gods i luftfartøy pkt. 8.6.

BSL D 1–8 Forskrift om flyging med en-motors luftfartøy i fjell og øde områder i Norge og på Svalbard.

BSL D 1–14 Forskrift om radionavigasjonsutstyr og SSR-transponder i luftfartøy.

BSL D 1–15 Forskrift om medføring av «Modified Automatic Dependant Surveillance, Airborne Equipment» (M-ADS) – utstyr i sivile helikoptere i ervervsmessig luftfart mellom Norge og innretninger på norsk kontinentalsokkel, samt luftfart mellom slike innretninger.

BSL D 2–1 Driftsforskrifter for ervervsmessig luftfart med fly pkt. 4.2.8.1. og pkt. 4.2.8.2.

BSL D 2–3 Forskrift om flyge- og tjenestetider for ruteflyging med fly med mer enn 10 passasjer seter og for charterflyging med fly med høyeste tillatte startvekt over 15.000 kg.

BSL D 2–5 Forskrift om overflyging med en motor ute av funksjon.

BSL D 2–8 Forskrift om flygesjef.

BSL D 5–1 Forskrift om kontinentalsokkelflyging – ervervsmessig luftfart til og fra helikopterdekk på faste og flyttbare innretninger til havs.

BSL D 5-2 Forskrift om brann og havarisikkerhet.

BSL D 5-5 Forskrift om løfteinnretninger og løfteredskap for helikopter.

5.3. AOC

Luftfartsforetagender som godkjennes i henhold til JAR-OPS 1 og/eller JAR-OPS 3 vil av Luftfartstilsynet få utstedt et nytt flyoperativt godkjennessertifikat (Air Operator Certificate) inkludert operativ spesifisering (Operation Specification) og et godkjennelsesbevis for vedlikeholdsordning på luftfartøyene (Maintenance System Approval Statement).

6. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

7. Klage

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klage sendes via Luftfartstilsynet.

8. Tilbakekall

Luftfartstilsynet kan tilbakekalle eller midlertidig sette ut av kraft godkjennessertifikat (AOC) dersom innehaver ikke overholder vesentlige bestemmelser eller vilkår som gjelder for angjeldende godkjennelse, eller vesentlige forutsetninger for utstedelsen av godkjennessertifikatet endres.

9. Innlevering

Er et godkjennessertifikat, AOC, tilbakekalt skal utstedte sertifikater og beviser tilbakeleveres Luftfartstilsynet.

10. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2001 og gjelder frem til 1. april 2002.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift om overgangsordning for driftsforskrifter for ervervsmessig lufttransport med fly og helikopter i forbindelse med implementering av JAR-OPS 1 og JAR-OPS 3 fastsatt 18. mars 1998 nr. 249.

30. mars Nr. 382 2001

Forskrift om gjennomføring av driftskrav i JAR-OPS 1 for ervervsmessig lufttransport med fly.

Fastsatt av Luftfartstilsynet 30. mars 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9-1 og § 15-4, jf. vedtak av 10. desember 1999 nr. 1273 om delegering av myndighet til Luftfartstilsynet etter luftfartsloven. Kunngjort 24. april 2001.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for luftfartsselskaper som driver ervervsmessig lufttransport med fly.

§ 2. Formål

Formålet med denne forskrift er å gjennomføre felleseuropeiske krav, Joint Aviation Requirements, Commercial Air Transportation, Aeroplanes, JAR-OPS 1, endringsutgave (change) 1 av 1. mars 1998 med de tillegg som følger av denne forskrift, for ervervsmessig lufttransport med fly for å kunne utstede Air Operator Certificat (AOC). AOC er en betingelse for å få utstedt lisens i henhold til forskrift av 15. juli 1994 nr. 691 om gjennomføring og håndheving av EØS-avtalen på luftfartens område.

§ 3. Definisjoner

Ervervsmessig lufttransport (commercial Air Transport):

Lufttransport av passasjer, post og/eller frakt mot vederlag og i henhold til lisens utstedt av Luftfartstilsynet (tidligere Luftfartsverket, Luftfartsinspeksjonen).

Se for øvrig Joint Aviation Requirements (JAR), JAR-1, Definitions and Abbreviations, siste utgave, når det gjelder definisjoner i JAR-OPS 1.

§ 4. Tidsfrister for godkjennelse

Luftfartsselskaper som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med fly med maksimal startmasse 10 tonn og mer, eller med 20 eller flere godkjente passasjer seter, må etter 31. desember 1998 være godkjent i henhold til denne forskrift for å kunne drive ervervsmessig lufttransport.

Luftfartsselskaper som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med fly med under 10 tonn maksimal startmasse, eller med mindre enn 20 godkjente passasjer seter, må etter 1. april 2001 være godkjent i henhold til denne forskrift for å kunne drive ervervsmessig lufttransport.

Luftfartsselskaper med utstedt nasjonal AOC som utelukkende opererer fly i samsvar med de visuelle flygeregulene (VFR) i ytelsesklasse B med maksimal startmasse 2730 kg eller mindre, må etter 1. april 2002 være godkjent i henhold til denne forskrift for å kunne drive ervervsmessig lufttransport.

§ 5. Godkjennelse/AOC

Luftfartsselskaper som godkjennes i henhold til JAR-OPS 1 vil av Luftfartstilsynet få utstedt et flyoperativt godkjennessertifikat (AOC), inkludert operativ spesifikasjon (Operation Specification) og et godkjennelsesbevis for vedlikeholdsordning på luftfartøyene (Maintenance System Approval Statement). Gyldig AOC er en betingelse for utstedelse av lisens i henhold til forskrift av 15. juli 1994 nr. 691.

AOC skal utstedes første gang med gyldighet for ett år. Ved fornyelse skal nytt dokument utstedes med gyldighet 5 år.

§ 6. Fornyelse og endring

Luftfartstilsynet kan fornye eller endre et godkjennessertifikat (AOC) når kravene i JAR-OPS 1 og tilleggskravene som fremgår av denne forskriften, er tilfredsstillt.

§ 7. Tilleggskrav

Følgende forskrifter gjelder i tillegg til kravene i JAR-OPS 1 når et luftfartsselskap godkjennes i henhold til JAR-OPS 1:

BSL B 1–5 Forskrift av 5. april 1994 nr. 305 om flygehåndbok og sjekkliste for luftfartøy pkt. 2, 3, 4 og 5, gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.130.

BSL B 3–2 Forskrift av 22. april 1985 nr. 3055 om vedlikehold og modifikasjon av flymaterieell, pkt. 5.7.3, 5.7.4, 5.7.5, 6.1 første avsnitt, 6.3.1, 6.4.1, 6.4.2, 6.4.3, 6.4.4, 6.4.5, 7.1.2, 7.2.2, 8.3.1.1, 8.3.1.2, 10.1.3, 10.1.4, 10.1.5, 10.1.7, 10.1.9, 11.1, 11.2, 11.3, 11.4, 13.1.1, 13.1.2, 13.1.3, 13.1.5 og bestemmelsene i vedlegg 8, 10, 11, 12, 13, 15 og 16 gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.910.

BSL D 1–2 Forskrift av 9. desember 1987 om bruk av flyplasser gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.295.

BSL D 1–3 Forskrift av 27. mars 1996 nr. 304 om varslings- og rapporteringsplikt til havarikommisjonen for sivil luftfart (HSL); Luftfartsverket (LV) og politiet gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.420 og 1.425.

BSL D 1–7 Forskrift av 15. mai 1979 nr. 23 om transport av gods i luftfartøy pkt. 8.6 gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.080 og JAR-OPS 1 subpart R.

BSL D 1–8 Forskrift av 2. juli 1974 nr. 3395 om flyging med en motors luftfartøy i fjell og øde områder i Norge og på Svalbard gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.

BSL D 1–14 Forskrift av 3. februar 1998 nr. 113 om radionavigasjonsutstyr og SSR-transponder i luftfartøy gjelder i tillegg til JAR-OPS 1 subpart L.

BSL D 2–1 Forskrift av 25. april 1974 nr. 4166 forskrifter for ervervsmessig luftfart med fly pkt. 4.2.8.2. og pkt. 4.2.8.3 gjelder i tillegg til JAR-OPS 1. Pkt. 4.3.1 erstatter JAR-OPS 1.125 (1) og (2).

BSL D 2–3 Forskrift av 28. juni 1979 nr. 3189 om flyge- og tjenestetider for ruteflyging med fly med mer enn 10 passasjer seter og for charterflyging med fly med høyeste tillatte startvekt over 15 000 kg gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.

BSL D 2–5 Forskrift av 17. juni 1974 nr. 3196 om overflyging med en motor ute av funksjon gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.

BSL D 2–8 Forskrift av 20. april 1994 nr. 312 om flygesjef gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.175.

BSL D 5–2 Forskrift av 15. mars 1974 nr. 3149 om brann og havarisikkerhet gjelder i tillegg til JAR-OPS 1 subpart K.

BSL E 4–5 Forskrift av 13. desember 1996 nr. 1146 om anslag mot sikkerheten i luftfarten gjelder i tillegg til JAR-OPS 1.070 og JAR-OPS 1 subpart S.

Og:

Vedlegg 2 til forskrift om gjennomføring og håndheving av EØS-avtalen på luftfartens område av 15. juli 1994 nr. 691, jf. § 1 nr. 8 bokstav c). Vedlegg 2 pkt. 2.1 erstatter kravene i JAR-OPS 1.165.

§ 8. Søknad

Luftfartsselskaper som driver eller skal drive ervervsmessig lufttransport med fly kan søke om godkjennessertifikat, Air Operator Certificate, (AOC), i henhold til krav inntatt i JAR-OPS 1 change 1 av 1. mars 1998 med tilleggskrav som fremgår i § 7 i denne forskrift.

§ 9. Søknadsfrister

Søknad om førstegangsutstedelse av godkjennessertifikat, AOC, i henhold til JAR-OPS 1 må forelegges Luftfartstilsynet minst 90 dager før datoen for planlagt oppstart av flygevirksomheten.

Driftshåndboken må fremlegges ikke senere enn 60 dager før samme dato.

Søknad om endringer i et godkjennessertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før datoen for planlagt oppstart etter endringen.

Søknad om fornyelse av et godkjennessertifikat, AOC, må forelegges Luftfartstilsynet minst 30 dager før gyldighetstiden av eksisterende AOC utløper.

§ 10. Søknadsdokumentasjon

Alle søknader må i samsvar med ovennevnte frister vedlegges all nødvendig dokumentasjon.

§ 11. Dispensasjon

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 12. Tilbakekall

Luftfartstilsynet kan tilbakekalle eller midlertidig sette ut av kraft godkjennessertifikat, (AOC) dersom innehaver ikke overholder vesentlige bestemmelser eller vilkår som gjelder for angjeldende godkjennelse, eller vesentlige forutsetninger for utstedelsen av godkjennessertifikatet endres.

§ 13. Innlevering av dokumenter

Er et godkjennessertifikat, AOC, tilbakekalt skal utstedte sertifikater og beviser tilbakeleveres Luftfartstilsynet.

§ 14. Klage

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

§ 15. Straff

Ved overtredelse av denne forskrift kommer bestemmelser om straff etter luftfartsloven kapittel 14 til anvendelse.

§ 16. Ikrafttredelse

Denne forskrift gjelder fra 1. april 2001.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift om gjennomføring av driftskrav i JAR-OPS 1 for ervervsmessig lufttransport med fly fastsatt 14. oktober 1998 nr. 993.

§ 17. Forskrifter som opphører å gjelde

Ved ikrafttredelse av denne forskrift og i henhold til de frister som fremgår i § 4 vil følgende forskrifter opphøre å gjelde for utøvelse av ervervsmessig lufttransport med fly:

BSL B 3–2 Forskrift av 22. april 1985 nr. 3055 om vedlikehold og modifikasjon av flymateriell, med unntak av tilleggskravene i § 7.

BSL D 1–4 Forskrift av 8. november 1984 nr. 3210 om ytelseskrav og driftsbegrensninger for fly.

BSL D 1–5 Forskrift av 11. april 1996 nr. 370 om standardvekter til bruk ved planlegging av flyging.

BSL D 1–6 Forskrift av 5. mars 1974 nr. 3208 om befordring av passasjerer i luftfartøy.

BSL D 1–7 Forskrift av 15. mai 1979 nr. 23 om transport av gods i luftfartøy, unntatt pkt. 8.6.

BSL D 1–9 Forskrift av 9. oktober 1975 nr. 3206 om førstehjelpsutstyr i luftfartøy.

BSL D 1–10 Forskrift av 21. mars 1975 nr. 3205 om tanking av luftfartøy.

BSL D 1–11 Forskrift av 15. mars 1974 nr. 3203 om værminima for fly.

BSL D 1–12 Forskrift av 5. mars 1974 nr. 4137 om medføring av flygeregistrator og taleregistrator.

BSL D 1–13 Forskrift av 10. november 1976 nr. 3185 om terrengvarslingssystem i fly.

BSL D 2–1 Forskrift av 25. april 1974 nr. 3200 om ervervsmessig luftfart med fly med unntak av pkt. 4.2.8.2, pkt. 4.2.8.3 og pkt. 4.3.1.

BSL D 2–4 Forskrift av 15. mars 1974 nr. 3197 om demonstrasjon av nødevakuering.

BSL D 2–6 Forskrift av 16. april 1986 nr. 2996 om vilkår for ervervsmessig flyging med flermotors luftfartøy med komponenter eller systemer ute av funksjon (Minimum Equipment List – MEL).

BSL D 2–7 Forskrift av 13. mai 1993 nr. 4053 om vilkår for ervervsmessig luftfart med luftfartøy som er utrustet for pasienttransport.

BSL D 2–9 Forskrift av 30. mars 2001 nr. 381 om overgangsordning for ervervsmessig lufttransport med fly og helikopter i forbindelse med implementering av JAR-OPS 1 og 3, begrenset til den delen av forskriften som gjelder fly.

2. april Nr. 383 2001**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka.**

Fastsatt av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen 2. april 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3 og § 8, jf. vedtak av 4. januar 2001 nr. 171 om delegering av myndighet til å vedta forskrift om beskyttelsestiltak til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen og EØS-avtalen vedlegg I (Kvedtak 2001/208/EF, Kvedtak 2001/223/EF, Kvedtak 2001/234/EF, Kvedtak 2001/240/EF). Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 14. mars 2001 nr. 247 om særskilte beskyttelsestiltak overfor innførsel fra land innen EU og EFTA i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka gjøres følgende endring:

§ 2 nytt annet ledd skal lyde:

Unntatt fra forbudet i første ledd er innførsel av ferskt kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, sæd, ova, embryoner, huder, skinn, andre produkter av klauvdyr og animalsk gjødsel som er produsert i og kommer fra Danmark, Finland, Island, Sverige, Sveits eller Østerrike forutsatt at importøren er registrert hos tilsynsmyndigheten.

II

Endringen trer i kraft 3. april 2001.

2. april Nr. 384 2001

Forskrift om transport av levende dyr.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 2. april 2001 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30 og lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3. Jf. EØS-avtalens vedlegg I (Rdir. 1991/628/EØF, Rdir. 1995/29/EF, Rfo. (EF) nr. 1255/1997 og Rfo. (EF) nr. 411/1998). Kunngjort 24. april 2001.

Kap. I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sørge for at dyr under transport behandles godt og beskyttes best mulig.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for all transport av levende dyr, med unntak av akvatiske organismer.

Forskriften gjelder ikke for:

- transport av selskapsdyr som foregår i personbil, ledsaget av person som har ansvaret for dyret under transporten.
- transporter over korte strekninger inntil 50 km som ikke foregår regelmessig og som ikke er ledd i utøvelse av transport som næring.
- transport til veterinær i nødsituasjoner.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

Transportør: selskap, firma eller enkeltperson som driver næringsmessig transport av levende dyr innenlands og/eller til utlandet for egen eller en annens regning.

Dyretransportsjåfør: enkeltperson som utfører selve transporten for transportøren.

Transport: all forflytting av dyr ved hjelp av et transportmiddel og som omfatter lasting, herunder plassering i transportkasser o.l., lossing og opphold underveis.

Egentransport: transport av dyr i et begrenset antall til og fra stevner, konkurranser, utstillinger mv. Slik transport regnes ikke for næringsmessig transport.

Transporttid: medgått tid til flytting av dyr mellom avsendersted og det sted dyrene losses for å oppholde seg sammenhengende i minst 24 timer, inkludert lasting, lossing og opphold underveis.

Hvileperiode: tidsrom hvor transportmidlet står stille med det formål å gi dyrene hvile, uten at dyrene losses av.

Avsendersted: det sted hvor dyrene første gang lastes inn i transportmidlet, eller hvert sted hvor dyrene har vært losset av og oppholdt seg i minst 24 timer og blitt føret, vannet og stelt.

Stoppsted: sted hvor transporten avbrytes i minst 24 timer og hvor dyrene losses av og gis hvile, fôr og vann.

Omlastingssted: sted hvor transporten avbrytes for å overføre dyrene fra et transportmiddel til et annet.

Bestemmelsessted: det sted hvor dyrene for siste gang losses av transportmidlet, men som ikke er stoppested eller omlastingsstasjon.

Internasjonal transport: transport av dyr fra et avsendersted i et land til et bestemmelsessted i et annet land.

Transportmiddel: bil/vogn, tog, tilhenger, tog, båt, fly og helikopter som nyttes til transport av levende dyr.

Mekanisk ventilasjon: kontrollert ventilasjon med aktiv tilførsel av frisk luft.

Kap. II. Generelle bestemmelser for transport av dyr

§ 4. Generelle krav til transport

Dyr skal bare transporteres når de er egnet til å kunne gjennomføre hele transporten, og når forholdene er lagt til rette for forsvarlig tilsyn og stell under transporten og på bestemmelsesstedet.

Alle som transporterer dyr skal ha nødvendig kjennskap til transportmidlet og til utstyr som medfølger, samt kjennskap til de aktuelle dyrearters adferd og behov.

Dyr skal under transport ha forsvarlig tilsyn og stell. Dette omfatter regelmessig tilsyn og alt stell som vedkommende dyr trenger etter art, alder, tilstand, transportmåte og forholdene for øvrig.

Dyr skal under transport ha tilstrekkelig plass. Plassforholdene skal minst oppfylle de krav for de enkelte dyreslag som framgår av Vedlegg I til denne forskrift. Særlig store dyr skal gis større plass enn det som er angitt.

Dyr skal transporteres til bestemmelsesstedet snarest mulig, og forsinkelser, spesielt under lasting, omlasting o.l., skal mest mulig unngås.

Kjørehastigheten skal avpasses etter veistandard og forholdene for øvrig. Det skal kjøres hensynsfullt slik at dyrene ikke utsettes for unødig risting, støt eller andre ulemper.

Lasting og lossing skal foregå med varsomhet. Større dyr skal fortrinnsvis ledes individuelt. Redskaper som gir elektriske støt er ikke tillatt.

§ 5. Skille mellom dyr

Dyr skal holdes fysisk atskilt etter art og eventuelt rase, unntatt i de tilfeller hvor dyrene er vant til å gå sammen. Voksne dyr skal holdes atskilt fra unge dyr, unntatt hunndyr som transporteres sammen med avkom som dier.

Sjukt eller skadet dyr skal holdes atskilt fra andre dyr.

Ved transport av hest, storfe, småfe, struts og gris skal kjønnsmodne, ukastrerte hanndyr holdes fysisk atskilt fra hunndyr, hingst fra hingst og râne fra râne. Andre hanndyr skal også holdes atskilt dersom dette er nødvendig.

Hest skal ikke transporteres i samme transportrom som gris.

Tisper med løpetid skal transporteres adskilt fra hannhunder.

Hvis flere dyr plasseres i rekke bak hverandre, skal det være solid skille mellom hver rekke.

Hvis dyr som er fiendtlig innstilt til hverandre, transporteres i samme transportrom, skal det tas særlige forholdsregler.

Hvis småfe, gris, rein, hest eller storfe transporteres løse i vogn/kasse, skal vognen/kassen være avdelt i binger av hensiktsmessig størrelse.

§ 6. *Temperatur*

Det skal tas forholdsregler for å unngå for høy eller for lav temperatur i rom hvor dyr transporteres, alt etter dyreart. Ved høye temperaturer skal det tas hensyn til den relative fuktighet.

§ 7. *Binding*

Hvis dyr bindes, skal tau eller annet bindsel være så sterkt at det ikke ryker under transport, og langt nok til at dyr kan spise, drikke og legge seg. Tau eller annet bindsel skal også være så bredt at det ikke skjærer seg inn i huden, og være slik plassert at det ikke utsetter dyr for å bli skadet på annen måte. Det er forbudt å binde dyr etter horn eller nesering.

§ 8. *Vanning, fôring, melking*

Dyr skal under transport ha vann og nødvendig fôr med passende intervaller. Vannings- og fôringsintervallene skal ikke overstige åtte timer med mindre denne forskrift angir noe annet.

Lakterende ku og geit skal melkes umiddelbart før lasting, og høytmelkende dyr skal deretter melkes 2 ganger i døgnet. Andre lakterende dyr skal melkes etter behov.

§ 9. *Skade – avliving*

Dyr som blir sjukt eller skadet under transport skal skilles ut og gis førstehjelpsbehandling. Ved behov skal veterinær tilkalles og transporten avbrytes. Dersom det er nødvendig skal dyret avlives. Transportør skal sørge for at egnet avlivingsutstyr følger med på transportmidlet.

§ 10. *Forbud mot transport*

Det er forbudt å transportere:

- a. drektig storfe og hest og andre arter med tilsvarende lang drektighetstid de siste 2 uker før fødsel ventes,
- b. andre drektige dyr hvis det er risiko for at fødsel kan skje under transporten,
- c. dyr som har født i løpet av de siste 72 timer,
- d. unge dyr hvor navlen ikke er tørket inn,
- e. sjukt eller skadet dyr.

Unntak kan gjøres hvis veterinærmedisinske eller dyrevernmessige grunner tilsier at dyret bør transporteres eller det ikke er veterinærmedisinske eller dyrevernmessige betenkeligheter ved det. Ved tvil om transport kan finne sted, skal den som har ansvar for dyret kontakte veterinær.

Unntak gjelder også for sesongflytting av rein med båt, dersom ikke dyrevernhensyn taler imot dette.

§ 11. *Forbud mot visse transportmetoder mv.*

Det er forbudt å transportere dyr med sammenbundne bein. Dette gjelder ikke for rein som ligger på slede trukket av snøscooter. Rein kan transporteres slik i inntil to timer uten avbrudd. Ved temperatur lavere enn -25°C , kan rein transporteres slik i maksimalt en halv time. Rein kan bindes med reim e.l. fra halsgrima til beina. Reima skal være av slik bredde og beskaffenhet at den ikke skjærer seg inn i huden, eller hemmer blodsirkulasjonen. Dyret skal ligge på mykt underlag, som reinskinn e.l. og være tildekket ved behov.

Det er forbudt å transportere dyr fastbundet etter motorkjøretøy. Unntak gjelder for føring i gangfart med traktor over kort avstand, og for føring av lederrein i gangfart med snøscooter.

Det er forbudt å transportere dyr på åpent dekk uten i fast innredning eller i kasse som er sikret og gir beskyttelse mot sjøsprøyt. Dette gjelder ikke når transporten er kortvarig, ikke går over åpne havstrekninger og det ikke kan ventes hardt vær og høy sjøgang.

Dersom transporten ikke foregår i varme- og luftregulert vogn/kasse, skal en så langt det er mulig unngå transport av levende dyr under ekstreme temperaturforhold, dvs. under -20°C eller over $+25^{\circ}\text{C}$. Ved vurdering om det er forsvarlig å transportere dyr under slike forhold, skal det tas hensyn til bl.a. dyrenes art og alder, transportens varighet, antall dyr, ventilasjon, transportmidlets beskaffenhet, antall stopp underveis, transporthastighet mv.

Dyr skal ikke heises/løftes eller trekkes etter hode, horn, ører, ben, hale eller pels eller håndteres på en slik måte at det forårsaker smerte eller lidelse. Forbudet mot å trekke dyr etter gevir/horn gjelder ikke for hjortedyr/geit.

Det er forbudt å bruke bukstropp o.l. ved lasting og lossing av høyt drektig dyr.

Kap. III. Spesielle bestemmelser for transportører mv.

§ 12. Registrering av transportør

Enhver transportør skal være registrert hos Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren. Registreringen gjelder for 3 år om gangen.

§ 13. Opplæring

Dyretransportsjåfører skal på tilfredsstillende måte ha gjennomgått et teoretisk og praktisk utdanningsopplegg godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen. Utdanningsopplegget skal bl.a. inneholde trening i bruk av avlivingsutstyr for avliving av dyr i nødtilfeller. Før dette utdanningsopplegget påbegynnes, skal den enkelte deltager kunne dokumentere å ha gjennomgått en teoretisk og praktisk opplæring i godkjente avlivingsmetoder for de enkelte dyrearter. Ved avsluttet og bestått opplæring skal dyretransportsjåføren motta et skriftlig bevis som godtgjør at utdanningen er tilfredsstillende gjennomført. Dette bevis skal medbringes i transportmidlet når dette brukes til transport av levende dyr.

§ 14. Dyretransportsjåførens plikter

Dyretransportsjåføren plikter å sørge for at dyr fraktes i samsvar med disse forskrifter og etter eventuelle spesielle anvisninger for vedkommende dyr.

Dyretransportsjåfører skal avvise transport som ikke er forskriftsmessig.

§ 15. Informasjonsplikt

Avsender plikter å gi transportør/dyretransportsjåfører alle opplysninger om dyrene som kan være av betydning for transport, herunder om eventuell forestående eller nylig skjedd fødsel, sjukdom eller skade, vanning og føring, nødvendig melking og om avvikende gemytt. Ved sjukt eller skadet dyr brukes egenerklæring som skal følge med transporten og gis til tilsynsveterinæren, jf. § 17. Eiers underskrift på kjøreseddel bekrefter at dyret, etter hans vurdering, er egnet for transport, jf. § 10.

Avsender plikter å sørge for at mottaker i god tid får melding om hvilket transportmiddel som nyttes, tiden for transportens avgang og beregnet ankomsttid.

Eventuelt fraktbrev for levende dyr skal tydelig atskille seg fra fraktbrev for annet gods.

Ved forsinkelse eller endring i transporttid eller -måte, plikter transportør/dyretransportsjåfører å underrette mottaker (eventuelt avsender) så denne kan foreta det som er nødvendig for at dyrene skal bli tatt hånd om på forsvarlig måte.

Mottaker plikter å holde seg underrettet om ankomsttid og å hente dyr uten unødig opphold. Hvis dyr ikke blir hentet, skal vedkommende transportørs representant på bestemmelsesstedet (skipsekspedisjon, jernbanestasjon, rutebilstasjon m.m.) umiddelbart varsle mottaker.

§ 16. Ansvarsfordeling for tilsyn og stell

Plikt til å gi dyrene forsvarlig tilsyn og stell underveis fordeles slik hvis ikke annet er avtalt:

Avsender: Inntil dyrene er levert hos transportør/dyretransportsjåfører, og lastet på transportmidlet.

Transportør/dyretransportsjåfører: Fra dyrene overtas fra avsender til dyrene er overtatt av en annen transportør/dyretransportsjåfører eller av mottaker.

Mottaker: Fra dyrene er kommet til bestemmelsessted og losset av transportmidlet.

Hvis dyr ved av- eller omlasting pga. sviktende rutekorrespondanse eller andre årsaker blir stående ut over normal ventetid, plikter transportør/dyretransportsjåfører som brakte dyrene til stedet, å sørge for at de får forsvarlig tilsyn og stell under oppholdet.

Selv om dyr under transport følges av røkter, eller stell av dyrene er avtalt med personer langs transportruten, plikter transportør/dyretransportsjåfører å påse at avtalt stell blir utført.

§ 17. Journalføring

Dyretransportsjåfører skal føre journal/loggbok for hvert dyretransportoppdrag. Journalen/loggboken skal inneholde:

- a. transportørens navn og adresse og type transportmiddel
- b. dyretransportsjåførens navn og adresse
- c. dyrearter, antall og kjønn
- d. avreisested og tidspunkt for avreise
- e. bestemmelsessted og tidspunkt for forventet, samt reell ankomst
- f. tidspunkt for inspeksjon av dyrene og eventuelle observasjoner.

Kjøreseddel som inneholder de opplysninger som kreves etter første ledd kombinert med eiers forpliktende underskrift på kjøreseddelen, eventuelt sammen med egenerklæring, tilfredsstiller kravene til journalføring. Journal/loggbok skal arkiveres i minimum 6 måneder der dyr leveres.

Ved transport ut av Norge hvor transporttiden er mer enn 8 timer, skal det utfylles reiseplan i henhold til vedlegg II.

Kap. IV. Krav til transportmiddel mv.

§ 18. *Krav til transportmiddel*

Transportmidlet, inkludert tilhenger, skal være rømningsikkert og være avdelt, eller kunne avdeles i avdelinger som er hensiktsmessige for den eller de dyrearter som skal transporteres.

Innvendige vegger, skillevegger og golv skal være jevne og fri for skarpe kanter og fremspring. Vegger og golv skal slutte tett sammen. Golv skal være tett og sklisikkert. Vegger, skillevegger og golv skal være laget av så sterke materialer at dyr ikke utsettes for å bli skadet ved at golv/vegger gir etter.

Transportmidlet skal i tillegg ha sikkerhetsgolv under vognkassen hvis golvet er av tre. Dette gjelder ikke nyere hestehengere utstyrt med golv av vannbestandig plywood. Eventuelle hjulkasser inne i transportmidlet skal være avrundet og for øvrig være slik at de ikke utsetter dyr for å bli påført lidelse.

Transportmiddel for transport av store dyr som bør eller skal bindes, skal ha bindeanordninger som er plassert slik at de ikke utsetter dyret for å bli skadet.

Transportmidlet skal ha tilstrekkelig luftvolum for den aktuelle type transport og varighet og ha regulerbare ventilasjonsåpninger i tilstrekkelig antall og ha mulighet for mekanisk ventilasjon når transportmidlet står i ro. Eksos må føres slik at den ikke kan trekke inn gjennom takluker eller andre ventilasjonsåpninger.

Åpninger skal ikke være så store og slik plassert at dyra kan få ut hodet eller beina.

Transportmidlet skal ha tak som gir effektiv beskyttelse mot været. Ved transport av sau som ikke er klippet og av rein, er det tilstrekkelig med innretning som hindrer dyrene i å hoppe ut.

Det skal være adgang til transportrommet fra flere kanter slik at tilsyn og stell av dyrene kan sikres hvis en adkomst blir blokkert.

Transportmidlet skal ha montert nødvendig lys slik at dyr kan inspiseres. Det skal være mulig å komme til alle dyr under transporten. For rein er det tilstrekkelig med inspeksjonsluke.

Transportmidlet skal ha bro, lem e.l. for lasting og lossing av dyr. Sidevegger på lastelemen skal slutte tett til lastelemen. Veggene skal være tette i minst 1 m høyde. Dersom åpning mellom bro/lem og golv i transportmidlet er større enn 3 cm, skal den dekket av en gummimatte som er festet i hele broens/lemmens bredde. Denne kan erstattes av en tilpasset list som stenger åpningen. Høydeforskjell mellom golvnivå og bro/lem bør unngås.

Bro eller lem må ikke helle mer enn 20 grader dersom ikke annet er angitt i denne forskrift. Bro/lem skal ha høyst 3 cm tykke, avrundete tverrlister med passende mellomrom eller overflate av annet materiale som gjør den sklisikker (grovprofilert gummimatte, kokosmatte o.l.). Matten må festes slik at den får størst mulig holdbarhet mot ekstrem slitasje (fra brodder, sko m.m.).

Det skal være tilstrekkelig mengde strø av høvelig type i transportmidlet. Mengde strø skal være tilpasset dyreart og antall dyr, transportens lengde og værforholdene. Strøet skal sikre absorbering av urin og avføring. Krav om strø gjelder ikke for transport av fjørfe og rein.

§ 19. *Krav til kasse/bur/container*

Kasse/bur/container skal:

- a. være tilpasset transportforholdene og den dyreart som transporteres, og sikre dyr nødvendig lys og tilstrekkelig frisk luft, også når transporten er i ro.
- b. være så solid at stabling tåles.
- c. stå støtt, være rømningsikker.
- d. sikre dyr mot å skade seg eller andre, og muliggjøre inspeksjon og stell.
- e. være lengre enn dyret og så høy at dyrene kan stå oppreist. Dette gjelder ikke for fjørfe.
- f. ha glatte vegger og være fri for skarpe kanter og fremspring.
- g. alltid stå i riktig stilling under transport og håndtering og ikke utsettes for harde støt og rystelser.
- h. merkes med et bilde/symbol som angir at innholdet er levende dyr, hvorvidt dyret kan være farlig eller lett bli skremt og som angir hvordan kasse/bur/container skal stå.

Ved stuing skal det påses at ventilasjonsåpninger ikke tildekkes eller nødvendig lys hindres. Bunnen i kasse/bur/container skal i slike situasjoner være tett for å hindre at urin kommer ned til dyr i underliggende lag. Dette gjelder ikke for fjørfe.

I container skal det i tillegg til dør monteres innvendig grind slik at inspeksjon kan foretas uten fare for at dyr faller ut.

Det skal tas særskilt hensyn ved på-/avlasting av container på lastebil, slik at dyr ikke faller og ev. skader seg.

§ 20. *Rengjøring og desinfeksjon*

Transportmiddel, transportrom, kasse, bur, container og løse gjenstander som nyttes ved transport av levende dyr, skal være lette å rengjøre. Transportmidlet skal være grundig rengjort og om nødvendig vasket og desinfisert før dyr lastes inn. Personlig utstyr som fottøy og arbeidsantrekk må rengjøres regelmessig og skiftes ved behov for å unngå spredning av smittsomme sjukdommer.

§ 21. *Godkjenning av transportmiddel for veitransport*

Transportmiddel for veitransport til transport av hest, storfe, småfe, gris, rein, andre store pattedyr, fjørfe og struts, skal være godkjent av Statens vegvesen vegkontoret. Hengere godkjennes for inntil tre år av gangen. Ved tvil om kravene i § 18 og § 19 er oppfylt forelegges saken for Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen til uttalelse.

Typegodkjente transportmidler skal fremstilles for kontroll med tre års mellomrom.

Transportmiddel som leilighetsvis nyttes til sesongmessig veitransport av dyr til eller fra beite trenger ikke godkjenning etter denne forskriften, men skal være godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Slik godkjenning kan gis for inntil tre år av gangen.

Separat transportkasse/container som kan brukes på vekslende transportmidler skal være godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren. Slik godkjenning kan gis for inntil tre år av gangen.

Transportmidlet skal være merket med «DYRETRANSPORT», «HESTETRANSPORT» eller annen like opplysende tekst. Merkingen skal være i store bokstaver og lett synlig for annen trafikk, både forfra og bakfra. Bokstavhøyden skal være minimum 10 cm.

§ 22. *Krav til veitransportmiddel ved transport over 8 timer*

EØS-avtalens vedlegg I, 1 nr. 9 (Rfö. (EF) nr. 411/1998) om tilleggskrav til veitransportmiddel som benyttes til transport av husdyr, unntatt fjørfe, på turer som varer mer enn 8 timer gjelder som forskrift. Transportmidlet skal i tillegg til § 18 oppfylle følgende krav:

Det skal følge med tilstrekkelig mengde fôr til dyrene. Mengden og typen medbrakt fôr skal være tilpasset de dyrearter som transporteres og til lengden av transporttiden. Fôret skal være beskyttet mot vær og forurensning, slik som støv, eksos, drivstoff, urin og avføring. Ved bruk av fôringsutstyr skal utstyret medbringes i transportmidlet og være tilpasset formålet. Utstyret skal være rengjort og desinfisert før hver ny transport og være utformet på en slik måte at det ikke skader dyrene. Det skal kunne monteres i en del av transportmidlet og kunne oppbevares i separat rom når det ikke er i bruk.

Transportmidlet skal ha tilkoplingsmuligheter for vann under opphold og være utstyrt med drikkeanordninger tilpasset dyreart. De skal være utformet på en måte som ikke skader dyrene.

Transportmidlet skal ha tilfredsstillende ventilasjonssystem som sikrer dyrenes velferd under hele transporten, med hensyn til transportens lengde, transportmidlets utforming, innendørs- og utendørstemperatur, dyrenes spesielle behov og plassforholdene. Systemet skal kunne virke både under transport og når transportmidlet står i ro og skal sikre god sirkulasjon av frisk luft. Transportrommet skal ha fastmonterte og egnede temperaturfølere med utvendig avlesing.

Kap. V. Krav til transporttid mv.

§ 23. *Transporttid for slaktedyrtransport*

Dyr, med unntak av fjørfe, som er oppdrettet og skal slaktes i Norge skal ikke transporteres i mer enn 8 timer. I enkeltstående tilfelle kan transporttiden forlenges med inntil 3 timer, dersom transport til nærmeste slakteri pga. værforhold eller andre lignende grunner overstiger 8 timer.

Fjørfe kan transporteres i inntil 12 timer eksklusiv lasting og lossing.

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan gi generell tillatelse til transport av slaktedyr i inntil 11 timer fra områder i Nordland, Troms og Finnmark fylke hvor transport til nærmeste slakteri ved ikrafttreddelsen av denne forskrift, ikke kan gjennomføres på 8 timer. Transportmidlet skal i så tilfelle oppfylle kravene i § 22 og gris skal ha vann i henhold til § 24, tredje ledd pkt. 2.

§ 24. *Transporttid for annen dyretransport*

Fjørfe kan transporteres i inntil 12 timer eksklusiv lasting og lossing. Kyllinger av alle arter kan transporteres i inntil 24 timer dersom transporten avsluttes innen 72 timer etter klekking.

Rein kan transporteres i inntil 12 timer. Stopp under transporten skal være så få og så korte som mulig.

Hest, svin, storfe, småfe og andre drøvtyggere og struts skal normalt ikke transporteres i mer enn 8 timer. Dette gjelder ikke transport med fly. Ved bruk av veitransportmiddel som oppfyller kravene i § 22, kan transporttiden utvides. Følgende skal i så tilfelle gjelde for transporttid, hvileperioder, vanning- og fôringsintervaller:

1. Ikke avvente kalver, lam, killinger og føll som føres med melk, samt ikke avvente spedgriser, skal etter ni timers transport ha en hvileperiode på minst en time. Under hvileperioden skal dyrene gis drikke og om nødvendig føres. Etter denne hvileperioden kan transporten fortsette ytterligere i ni timer.
2. Svin kan transporteres i inntil 24 timer. Transportmidlet skal ha med tilstrekkelig mengde vann slik at dyrene har tilgang på drikke under hele transporten. Vanntankene skal kunne tømmes og rengjøres etter hver transport og vannivået skal kunne sjekkes og etterfylles ved behov under transport. Vanntanken skal være tilkoblet drikkeanordninger som gir dyrene tilgang på drikke under hele transporten.
3. Hester kan transporteres i inntil 24 timer. Under transporten skal de gis drikke og om nødvendig føres hver åttende time. Dersom transporten overskrider 8 timer skal hestene ha plass til å kunne legge seg ned.

Dyr i henhold til tredje ledd som ikke er listet opp i pkt. 1 til 3, skal etter 14 timers transport ha en hvileperiode på minst en time. Under hvileperioden skal dyrene vannes og om nødvendig føres. Etter denne hvileperioden kan transporten fortsette i 14 timer.

Kap. VI. Spesielle krav ved transport av enkelte dyreslag

§ 25. *Hest*

Hest skal under transport kunne stå i naturlig stilling. Transportrom/kasse skal ha avrundet og polstret bom til

støtte for hestens bringe. Bommen skal ha en diameter på minst 7 cm og være tilpasset hestens høyde. Den skal stå vannrett i rett vinkel på dyrets lengdeakse i minst 60 cm avstand fra veggen. Bommen skal være festet slik at den raskt kan fjernes hvis uhell inntreffer.

Står hesten på tvers av kjøreretningen, kreves ikke bom, men plassen skal være avgrenset med solide skillevegger til støtte for hesten. Skilleveggene skal lett kunne fjernes.

Hest, unntatt føll, skal ha grime på under transport og fortrinnsvis være bundet.

Hest skal ikke transporteres i transportmiddel og transportrom/kasse med mer enn ett plan. Transportrommet skal ha inngang bak.

§ 26. *Storfe/småfe*

Storfe skal ha grime på under transport og holdes bundet, hvis dette fremmer forskriftens formål. Dette gjelder ikke kalv, ungfø og dyr som aldri har vært bundet.

Dyr med horn skal transporteres adskilt.

Temperaturen i transportrommet skal ikke overskride 35 °C for storfe og 32 °C for småfe under transporten.

§ 27. *Gris*

Transportrom/kasse skal ha mekanisk ventilasjon/vifteanordning.

Det skal tas hensyn til klimatiske forhold som temperatur og relativ fuktighet. Ved behov skal dyretettheten reduseres, reiseruten avkortes og overrissing anvendes. Det skal være montert temperaturfølere for utvendig avlesing som gir mulighet for kontinuerlig overvåking av transportkassen. Temperaturen i transportrommet skal ikke overskride 35 °C under transporten.

§ 28. *Rein/hjortedyr*

Ved transport av dyr med gevir skal det tas spesielle forholdsregler for å hindre at dyr skader hverandre (f.eks. avhorning, skilling, binding). Dyr med store gevir skal transporteres individuelt.

Det skal vises særlig aktsomhet ved transport av dyr når geviret er hudbelagt.

Dyr som er påfallende ulike i størrelse eller kondisjon skal ikke transporteres i samme kasse.

Dyr som fraktes med båt, skal sikres mot å falle i vannet.

§ 29. *Fjørfe unntatt struts*

Transportmiddel som transporterer fjørfe skal ha installert måleutstyr for kontinuerlig registrering av temperatur. Under innlasting skal dyrene ikke utsettes for ugunstige temperaturbelastninger.

Ved transport i kapellbil skal det tas spesielt hensyn til de klimatiske forhold og til kjørehastighet.

Kravet om inspeksjon av dyrene som er angitt i § 18, anses oppfylt når det finnes kontinuerlig temperaturovervåking i transportmidlet.

Det er ikke tillatt å plassere flere dyr i transportkasse enn at alle kan ligge ved siden av hverandre samtidig. Transportkassens høyde skal være tilpasset dyrearten og dyrenes størrelse.

§ 29a. *Struts*

Under opplasting, transport og avlesing skal dyrene ikke utsettes for unødig stress. Forholdene på opplastingsstedet må legges til rette slik at innfangning kan foregå skånsomt. Hvis det er formålstjenlig, brukes hette på hodet hvoretter strutsen får ro i ca. fem minutter før den ledes inn på transportmiddelet. Hetten skal ikke brukes under transport.

Det skal være tilstrekkelig plass slik at strutsen kan benytte vingene til aktiv varmeregulering. God ventilasjon er viktig og det bør fortrinnsvis være ventilasjonsluker ved tak- og golvnivå. Transportrommet skal ha installert måleutstyr for kontinuerlig registrering av temperatur.

Regelmessig kontroll under transporten er påkrevet for tidlig å kunne oppdage dyr som legger seg og skille disse fra resten av flokken.

For å unngå uro i form av løping under transporten skal det ved behov gjøres ett eller flere stopp av nødvendig varighet for å roe dyrene ned. Åpninger skal ikke være så store og slik plassert at dyrene kan føre hodet eller beina gjennom dem.

§ 30. *Hund*

Transportkasser for hund skal ha lufteåpning på ca. 25 x 25 cm, plassert slik at denne ikke sperres av hund som ligger.

Kap. VII. Krav til stoppested mv.

§ 31. *Krav til stoppested*

EØS-avtalens vedlegg I, 1 nr. 9 (Rfo. (EF) nr. 1255/1997) om innføring av kriterier for stoppested, gjelder som forskrift.

§ 32. *Offentlig godkjenning*

Stoppested skal være godkjent av Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren og skal oppfylle de krav som fremgår av vedlegg III til denne forskrift. Godkjenningen kan trekkes tilbake hvis stoppestedet ikke lenger oppfyller betingelsene for godkjenning.

Stoppestedet skal stå under tilsyn av Statens dyrehelsetilsyn – distriktveterinæren.

§ 33. Ansvarshavende for stoppested

Eier eller annen som driver stoppested er ansvarlig for at bestemmelsene i denne forskrift overholdes og skal underrette Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren ved uregelmessigheter som oppdages.

Ansvarshavende skal føre register med de opplysninger som fremgår av vedlegg III C pkt. 7. Registeret skal oppbevares i 3 år og skal forelegges Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren ved behov.

§ 34. Opphold på stoppested

Stoppested skal bare benyttes til å motta, føre, vanne, innkvartere og videresende dyr av artene: hest, storfe, småfe og svin. Dyrene skal gis hvile i minst 24 timer.

Stoppestedet skal bare motta dyr som er sertifisert eller identifisert i henhold til EØS-bestemmelser. Ansvarshavende skal kontrollere helsedokumenter eller andre følgedokumenter for de aktuelle dyr og foreta stikkprøvekontroll av dyrenes identifikasjonsmerker.

Dyr skal anbringes i de grupper de er sendt i og skal holdes fullstendig isolert fra andre dyregrupper i adskilte fasiliteter, for å unngå smittefare.

Det skal finnes tilstrekkelige mengder fôr og vann på stasjonen og ansvarshavende skal sørge for at dyrene i henhold til art, blir vannet og føret til riktig tid.

Dyrene skal gis nødvendig stell og tiltak for å sikre dyrenes helse og velferd skal iverksettes og være i henhold til vedlegg III.

Ved behov skal veterinær tilkalles for å behandle sjuke eller skadede dyr. Dyrene skal avlives eller nedslaktes ved behov.

Personell på stoppestedet skal ha fått nødvendig opplæring slik at de er kvalifisert til å håndtere og stelle dyr og sikre at dyrenes velferd ivaretas.

Før dyr forlater stoppestedet, skal offentlig godkjent veterinær bekrefte på reiseplanen at dyrene er skikket til å fortsette reisen.

Utgiftene til veterinærkontroll skal dekkes av transportør.

Kap. VIII. Avsluttende bestemmelser**§ 35. Tilsyn og vedtak**

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren fører tilsyn med og fatter nødvendige vedtak for å sikre at bestemmelsene i forskriften blir overholdt.

Ett eksemplar av denne forskriften skal finnes i transportmidlet og ved steder der det jevnlig sendes eller mottas dyretransporter.

§ 36. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 37. Klage

Vedtak fattet av Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren, kan påklages til Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren. Vedtak fattet av Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren, kan påklages til Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

§ 38. Henvisning til andre bestemmelser

For transport av slaktedyr vises også til forskrift av 28. august 1995 nr. 775 om dyrevern i slakterier.

For flytransport vises i tillegg til de bestemmelser for transport av levende dyr som er gitt av IATA (International Air Transport Association). For øvrig vises det til bestemmelsene i Europarådkonvensjonen av 13. september 1968 om beskyttelse av dyr under internasjonal transport.

§ 39. Straffebestemmelse

Overtredelse av bestemmelsene i denne forskriften eller bestemmelser gitt med hjemmel i denne forskriften eller unnlattelse av å etterkomme pålegg gitt med hjemmel i denne forskriften, er straffbar, jf. lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern.

§ 40. Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

Denne forskriften trer i kraft 15. april 2001. Fra samme tid oppheves forskrift av 8. februar 1999 nr. 201 om transport av levende dyr.

§ 13 gis en overgangstid til 1. januar 2002.

Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen kan gi utfyllende retningslinjer om ventilasjon i dyretransportbiler.

Transportmidler som er godkjent av Statens vegvesen før denne forskrift trer i kraft kan benyttes til slik transport frem til 15. april 2011 uten særskilt godkjenning etter § 21, første og andre ledd, men skal fremstilles for kontroll ved trafikkstasjon slik vegtrafikkloven og forskriften krever.

Vedlegg I. Krav til plass for enkelte dyreslag**Hest**

Ved transport på vei eller med jernbane skal hvert dyr ha minst så stor plass:

Fullvoksne hester	1,75 m ² (0,7 x 2,5 m)
Unghester (6–24 md.) ved mindre enn 48 timers transport	1,2 m ² (0,6 x 2,0 m)
Unghester (6–24 md.) ved mer enn 48 timers transport	2,4 m ² (1,2 x 2,0 m)
Ponnier	1,0 m ² (0,6 x 1,8 m)
Føll (0–6 md.)	1,4 m ² (1 x 1,4 m)

Ved transport av hest med bil skal kassen ha minst 175 cm høye, faste vegger og tak eller bøyleanordning med presenning («kapellbil») og skal ha en innvendig takhøyde på minst 215 cm. Ved transport av små hester/ponnier skal takhøyden være minst 40 cm større enn hestens mankehøyde.

Ved transport med båt skal hvert dyr ha minst så stor plass:

Levende vekt i kg	m ² pr. dyr
200 – 300	0,90 – 1,18
300 – 400	1,18 – 1,45
400 – 500	1,45 – 1,70
500 – 600	1,70 – 2,00
600 – 700	2,00 – 2,25

Ved transport med fly skal hvert dyr ha minst så stor plass:

Levende vekt i kg	m ² pr. dyr
0 – 100	0,42
100 – 200	0,66
200 – 300	0,87
300 – 400	1,04
400 – 500	1,19
500 – 600	1,34
600 – 700	1,51
700 – 800	1,73

Storfe

Ved transport på vei eller med jernbane skal hvert dyr ha minst følgende plass:

Kategori:	Levende vekt i kg	m ² pr. dyr
Små kalver	50	0,30 – 0,40
Mellomstore kalver	110	0,40 – 0,70
Store kalver	200	0,70 – 0,95
Kviger/ungfe	325	0,95 – 1,30
Voksne dyr	550	1,30 – 1,60
Ekstra tunge dyr	> 700	> 1,60

Ved transport med båt:

Levende vekt i kg	m ² pr. dyr
200 – 300	0,81 – 1,06
300 – 400	1,06 – 1,30
400 – 500	1,30 – 1,55
500 – 600	1,55 – 1,80
600 – 700	1,80 – 2,02

Ved transport med fly:

Kategori	Levende vekt i kg	m ² pr. dyr
Kalver	50	0,23
	70	0,28
Voksne dyr	300	0,84
	500	1,27

Småfe

Ved transport på vei eller med jernbane skal hvert dyr ha minst så stor plass:

<i>Kategori</i>	<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
Klipte sau og lam	< 55	0,20 – 0,30
	> 55	> 0,30
Uklipte dyr	< 55	0,30 – 0,40
	> 55	> 0,40
Høgdrektige søyer	< 55	0,40 – 0,50
	> 55	> 0,50
Geiter	< 35	0,20 – 0,30
	35–55	0,30 – 0,40
	> 55	0,40 – 0,50
Høgdrektige geiter	< 55	0,40 – 0,50
	> 55	> 0,50

Ved transport med båt:

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
20 – 30	0,24/0,27
30 – 40	0,27/0,29
40 – 50	0,29/0,32
50 – 60	0,32/0,34
60 – 70	0,34/0,39

Ved transport med fly:

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
25	0,20
50	0,30
75	0,40

Svin unntatt villsvin

Ved transport på vei eller med jernbane skal plassforholdene for gris være slik at alle dyr som et minimum skal kunne stå og legge seg på en naturlig måte samtidig. Avhengig av transportens lengde og værforhold, skal plasskravene kunne økes med inntil 20%.

Ved transport med bil:

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
25	0,15
50	0,22
75	0,27
100	0,35
200	0,60
> 200	0,70

Ved transport med båt:

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
10 eller mindre	0,20
20	0,28
45	0,37
70	0,60
100	0,85
140	0,95
180	1,10
270	1,50

Ved transport med fly:

<i>Levende vekt i kg</i>	<i>m² pr. dyr</i>
15	0,13
25	0,15
50	0,35
100	0,51

Rein

Ved transport på vei skal rein transporteres i kasser med følgende minimumsmål:

Lengde 1,5 – 2,0 m.

Bredde 1,2 – 1,4 m.

Høyde 1,2 – 1,3 m.

Kassen skal likevel ha en slik høyde at reinen kan stå med løftet hode i naturlig kroppsstilling.

I hvert transportrom gjelder følgende krav til areal og maksimalt antall dyr som kan transporteres om transporten er:

	<i>Minsteareal</i>	<i>Under 300 km</i>	<i>Over 300 km</i>
Stor rein (fullvoksen bukk, simle med horn)	0,6 m ² /dyr	2–4	1–3
Middelstor rein (simle uten horn)	0,4 m ² /dyr	4–6	3–5
Liten rein (års- eller fjorårs kalv)	0,3 m ² /dyr	6–8	5–7

Det minste antallet dyr skal brukes hvis rommet er 1,5 m langt og det største kan brukes ved 2 m lengde. Ved transporter over 300 km reduseres antall dyr pr. rom med ett.

Andre hjortedyr og villsvin

	<i>Minste bredde i m</i>	<i>Minste m² pr. dyr</i>	<i>Største antall dyr pr. gruppe</i>
Elg, under ett år	1,40	1,5	4
Hjort, under ett år	1,10	0,3	15
Hjort, over ett år	1,40	0,6	10
Rådyr, under ett år	0,75	0,2	15
Rådyr, over ett år	0,75	0,3	10
Villsvin under 6 md.	1,10	0,3	15

For andre hjortearter gjelder plassbestemmelsene for den mest nærliggende størrelse.

Alle dyr skal kunne ligge samtidig i normal hvilestilling. Takhøyden skal være minst 0,2 m høyere enn det største dyrets høyeste punkt.

Fjørfe unntatt struts

<i>Kategori</i>	<i>Plass</i>
Daggamle kyllinger	21–25 cm ² pr. kylling
Fjørfe inntil 1,6 kg	180–200 cm ² /kg
Fjørfe fra 1,6–3,0 kg	160 cm ² /kg
Fjørfe fra 3,0–5,0 kg	115 cm ² /kg
Fjørfe fra 5 kg og over	105 cm ² /kg

Struts

<i>Alder</i>	<i>Arealbehov</i>
Daggammel kylling	0,055 m ²
1 måned gammel kylling	0,10 m ²
2–3 måneder gammel kylling	0,20–0,25 m ²
4 måneder gammel kylling	0,40 m ²
1 år gammelt dyr	0,55 m ²
Voksant, lite dyr	0,60 m ²
Voksant, stort dyr	0,75 m ²

Struts bør ikke transporteres alene. Kjønnsmodne hanner og hunner skal transporteres adskilt, unntatt dyr fra samme avlsgruppe som er vant med hverandre. Hver dyregruppe bør bestå av jevnstore dyr.

Anbefalt gruppestørrelse:

- Voksne dyr inntil åtte dyr
- Unge dyr inntil 12 dyr
- Daggamle dyr inntil 4–6 dyr.

Hund

For hund skal transportkassen ha følgende minimumsmål:

Lengde: hundens lengde målt fra halerot til isse (ev. snute) x 1,2

Bredde: transportkassens lengde x 0,6

Høyde: hundens issehøyde når den står i en normal stilling (ev. mankehøyde x 1,2)

Dersom flere hunder transporteres i samme kasse skal bredden for hver hund økes med den største hundens brystbredde.

Katt

Bur for transport av katt skal ha følgende minstemål:

Burets lengde skal være minst 0,5 m

Bredden skal være minst 0,3 m

Høyden skal være minst 0,35 m

Rev

Rev skal transporteres i individuelle bur som har følgende minstemål:

Lengde: 0,45 m

Bredde: 0,45 m

Høyde 0,5 m

For rev som veier mer enn ti kilo skal buret være større.

Mink og ilder

Mink og ilder skal transporteres i individuelle bur som skal ha følgende minstemål:

Lengde: 0,55 m.

Bredde: 0,18 m.

Høyde 0,18 m.

For dyr som veier mer enn tre kilo skal buret være større.

Kanin

Kanin skal transporteres i individuelle bur som skal ha følgende minstemål:

<i>Vekt</i>	<i>Lengde</i>	<i>Bredde</i>	<i>Høyde</i>
1 – 2 kg	0,30 m	0,25 m	0,30 m
2 – 4 kg	0,35 m	0,30 m	0,35 m
4 – 6 kg	0,40 m	0,35 m	0,35 m

Vedlegg II. Reiseplan

Transportør (navn, adresse, firma)		Transportmåte	
Transportørens underskrift		Registreringsnummer eller identifikasjon	
(1)		(1)	
Dyreart:		Reiseplan:	
Antall:		Antatt reisetid	
Avsendersted:		(1)	
Bestemmelsessted:		(1)	
Nummer på helsesertifikat eller medfølgende dokument:		Stempel	Stempel
(2)		Av veterinær på avsenderstedet	Av grenseveterinær på grensekontrollstasjonen
Dato og avsendelsestidspunkt:		(2)	(4)
Mellom- og omlastingsstasjon:		Navn på dyretransportsjåfør	
(3)			
Sted og adresse	Dato og tidspunkt	Lengde på opphold	Årsak til opphold
a)			
b)			
c)			
d)			
(1) Utfylles av transportør før avreise		Dag og tid for ankomst	
(2) Utfylles av offentlig veterinær		Underskrift av dyretransportsjåfør	
(3) Utfylles av dyretransportsjåfør under transporten			
(4) Utfylles av grenseveterinær på grensekontroll stasjonen			

Vedlegg III. Krav til stoppested

A. HELSE- OG HYGIENETILTAK

1. Hvert stoppested skal:
 - a) ha egnet utstyr til rengjøring og desinfisering av alle bygninger, utstyr, fasiliteter og kjøretøy,
 - b) være bygd av materiale som lett kan rengjøres og desinfiseres skikkelig,
 - c) rengjøres og desinfiseres før og etter hver bruk i samsvar med instruks fra offentlig veterinær.
2. Den som har ansvaret for stoppestedet, skal stille til disposisjon rent utstyr og beskyttelsesantrekk som utelukkende skal brukes av personer som kommer inn på stoppestedet, og stille til disposisjon egnet utstyr til rengjøring og desinfisering av dette.
3. Strø skal fjernes når en dyreforsendelse flyttes fra en innhegning og skal erstattes med nytt strø etter rengjøring og desinfisering som fastsatt i nr. 1 bokstav c).
4. Stoppestedene skal være helt tømt for dyr i et tidsrom på minst 24 timer etter høyst seks dagers bruk og etter rengjøring og desinfisering, og før ny forsendelse ankommer.

B. KONSTRUKSJON OG FASILITETER

1. I tillegg til bestemmelsene i kapittel 1 A nr. 4 i vedlegget til Rdir. 1991/628/EØF som gjelder for transportmidler i forbindelse med lasting og lossing av dyrene, skal hvert stoppested ha egnet utstyr og fasiliteter tilgjengelig for lasting og lossing av dyr fra transportmidlene. Utstyret og fasilitetene skal særlig ha sklisikkert gulvbelegg og om nødvendig ha sidevern. Broer, ramper og landganger skal ha sider, rekkverk eller annen beskyttelse for å hindre at dyrene faller ned. Laste- og losserampene skal ha minst mulig helling. Gangveier skal ha gulvbelegg som gir minst mulig risiko for at dyrene sklir, og skal være konstruert slik at risikoen for skade på dyrene blir minst mulig. Det må særlig sørges for at det ikke er åpning eller trinn av betydning mellom gulvet i kjøretøyet og rampen, eller mellom rampen og gulvet i losseområdet som tvinger dyrene til å hoppe, eller som kan få dem til å gli eller snuble.
Fra 1. juli 1999 skal alle stoppesteder være permanent utstyrt med et tilstrekkelig antall faste eller bevegelige ramper som skal være konstruert og brukes på en slik måte at dyrene ikke tvinges til å gå opp eller ned en skråning på over 20° under lasting og lossing.
2. Alle fasiliteter som benyttes til innkvartering av dyr på stoppesteder skal:
 - a) ha gulvbelegg som gir minst mulig risiko for at dyrene sklir, og ikke skader dyrene,
 - b) ha tak og forsvarlig sidevern til å beskytte dyrene mot ugunstige værforhold,
 - c) ha egnede fasiliteter til anbringelse, inspeksjon, undersøkelse når det er nødvendig, føring og vanning av dyrene og lagring av fôr,
 - d) etter mottakskapasiteten ha forsvarlig ventilasjon og avløp til den dyreart som innkvarteres,
 - e) ha naturlig eller kunstig belysning som er tilstrekkelig til at samtlige dyr kan kontrolleres på ethvert tidspunkt. Om nødvendig bør nødvendig nødbelysning være tilgjengelig,
 - f) ha utstyr til tjoring av dyr som må tjores. Tjoringen skal utføres på en slik måte at dyrene ikke utsettes for smerte eller lidelse og slik at de uten vanskelighet kan ete, drikke eller legge seg ned,
 - h) ha tilstrekkelig forsyning av strø. Strøet skal anbringes i hver innhegning alt etter behovene til de forskjellige arter eller kategorier av dyr som innkvarteres,
 - i) konstrueres og vedlikeholdes på en slik måte at dyrene ikke kommer i kontakt med noen skarp eller farlig gjenstand eller skadet overflate som kan skade dem.
3. Stoppestedene skal ha egnede fasiliteter til egen innkvartering av dyr som er syke, skadet eller trenger individuell oppmerksomhet.
4. Stoppestedene skal ha egnede fasiliteter for alle personer som oppholder seg i og bruker lokalene.
5. Stoppestedene skal ha egnede ordninger til lagring og disponering av avfall og til lagring av døde dyr inntil de fjernes og destrueres i samsvar med Rdir. 1990/667/EØF.

C. DRIFT

1. Dyr skal losses så raskt som mulig etter ankomst. Dersom forsinkelse er unngåelig, skal dyrene garanteres best mulig velferdsforhold værforhold og ventetid tatt i betraktning.
2. Under lasting og lossing skal det utvises forsiktighet for å ikke skremme, opphisse eller mishandle dyrene og for å sikre at de ikke faller overende. Dyr skal verken løftes eller dras etter hode, horn, bein, hale eller pels eller håndteres på en slik måte at de utsettes for unødvendig smerte eller lidelse. Om nødvendig skal dyrene føres enkeltvis.
3. Med sikte på forflytning av dyrene i fasilitetene:
 - a) bevegelige gangveier skal være slik innrettet at det tas hensyn til dyrenes flokkinstinkt,
 - b) instrumenter til driving av dyr skal utelukkende brukes til dette formål.
 - c) dyr skal ikke slås eller utsettes for trykk på noen følsom del av kroppen. Særlig må ikke dyrenes hale klemmes, vrís eller knekkes, de må ikke berøres. Dyr må ikke slås eller sparkes.
 - d) personer som håndterer dyrene på stoppestedene, må ikke eie eller bruke piggstav eller andre redskaper med spiss. Staver eller andre redskaper kan anvendes til å føre dyrene forutsatt at de ikke påfører dyrene skade eller unødig lidelse dersom de kommer i kontakt med dyrekroppen.
4. Dyr som ankommer etter å ha vært utsatt for høy temperatur i fuktig vær, skal kunne avkjøle seg så raskt som mulig på egnet måte.
5. Dyr skal føres og vannes på en slik måte at det sikres at hvert dyr som er innkvartert på stoppestedet, minst har tilgang til tilstrekkelig rent vann og tilstrekkelig og egnet fôr til å tilfredsstille kroppens behov under oppholdet og i antatt reisetid til neste fôringssted. Stoppestedene kan bare motta dyr med særlige fôringsbehov, for eksempel kalver som skal ha flytende fôr, dersom de er forsvarlig utstyrt og bemannet til å tilfredsstille behovene for disse dyrene.
6. Dyrenes tilstand skal kontrolleres av en ansatt på stoppestedet ved ankomst på stoppestedet og minst hver 12. time under dyrenes opphold der.
7. Registrene nevnt i artikkel 5 bokstav h) i dette direktiv, skal inneholde følgende opplysninger:
 - a) dato og tidspunkt for avslutning av lossing og begynnelse på gjenlasting for hver forsendelse,
 - b) dato og varighet for tømning av sanitære grunner fastsatt i punkt A nr. 4 i dette vedlegg,
 - c) dyrehelsesertifikatnummer for hver forsendelse,

- d) eventuelle nødvendige merknader om dyrenes helse- eller velferdstilstand og særlig:
 - opplysninger om og antall dyr som er funnet døde ved lossing på stoppestedet eller som har dødd under oppholdet der,
 - opplysninger om og antall dyr som er funnet alvorlig skadet ved lossing eller under oppholdet, eller som anses for å være uskikket for videre reise,
- e) transportørens og sjåførenes navn og adresse samt kjøretøyets kjennemerke.

3. april Nr. 385 2001

Forskrift om soner for å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) hos storfe.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 3. april 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1962 nr. 4 om dyrehelse (husdyrloven) § 3. Kunngjort 24. april 2001.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) i Norge.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for storfe fra besetning i sone oppført i § 4. Forskriften gjelder ikke for føring av storfe direkte til slakteri.

§ 3. Definisjoner

- 1) *Tankmelk*: Den melk som til en hver tid befinner seg på en gårdstank.
- 2) *Tankmelkprøve*: En representativ prøve av melka som befinner seg på en gårdstank etter at minst ett mål av alle kyr som melker er fylt på tanken. Prøven skal undersøkes for antistoff mot BVDV. Tankmelkresultater angis som S/P-ratio (sample to positive ratio = aktuell prøve i forhold til positiv kontroll) i 4 klasser (0 – 3) etter mengden av antistoff påvist i prøven.
- 3) *Samleblodprøve*: Individuelle prøver av minimum fem dyr, der dette er mulig, som på laboratoriet blir slått sammen til en samleprøve. Prøvene skal fortrinnsvis tas av unge dyr (8 –12 md.), og undersøkes for antistoff mot BVDV. Resultatet av samleblodprøven angis som positiv eller negativ.

§ 4. Soneinndeling

Det er opprettet følgende soner:

1. Hele Rogaland fylke.
2. Kommunene Etne, Ølen, Sveio, Bømlo, Stord, Fitjar og Kvinnherad i Hordaland fylke.
3. Kommunene Østre Toten, Vestre Toten, Jevnaker, Lunner og Gran i Oppland fylke.
4. Kommunene Gjerdrum, Nannestad og Hurdal i Akershus fylke.

§ 5. Overføring av storfe

Det er forbudt å føre storfe ut av besetning beliggende i sone oppført i § 4. Forbudet omfatter også deltakelse på fellesbeite mv.

Forbudet i første ledd gjelder ikke for storfe fra besetning som oppfyller følgende vilkår:

- 1) Det skal fra besetningen være tatt tankmelkprøve med resultatet klasse 0. Prøven skal være tatt i løpet av de siste tre måneder før dyret føres ut av besetningen, eller
- 2) det skal fra besetningen være tatt samleblodprøve med negativt resultat. Prøven skal være tatt i løpet av de siste tre måneder før dyret føres ut av besetningen. I tillegg skal det fra drektige storfe som skal føres ut av besetningen, være foretatt laboratorieundersøkelse av blodprøve med negativt resultat for BVDV og antistoff mot BVDV. Alternativt kan det for drektige dyr være foretatt serologisk undersøkelse for BVDV før inseminering/bedekning, med positivt resultat for antistoff.

§ 6. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren i det veterinærdistriktet storfe skal føres til kan i særskilte tilfeller dispensere fra bestemmelsene i § 5 og sette vilkår for dispensasjonen.

§ 7. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskriften er straffbar, jf. husdyrlovens § 19.

§ 8. Ikrafttreden

Denne forskriften trer i kraft straks.

4. april Nr. 386 2001

Forskrift om endring i forskrift om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 4. april 2001 med hjemmel i lov av 3. desember 1951 nr. 2 om pensjonstrygd for skogsarbeidere § 10a annet ledd. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 26. juni 1996 nr. 675 om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd skal lyde:

Rikstrygdeverket er ankemotpart for Trygderetten, jf. lov av 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten § 12 nr. 2.

Overskriften til § 2 skal lyde:

Samordning

§ 2 annet ledd skal lyde:

Engangsutbetaling etter lovens § 10a til medlemmer født etter 1938 og som har 750 premieuker, bortfaller dersom det ved fylte 63 år blir utbetalt uførepensjon eller foreløpig uførestønad fra folketrygden for hel uførhet eller full avtalefestet pensjon som omfattes av lov av 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser § 1 nr. 1 første ledd bokstav d. Blir det ved fylte 63 år utbetalt ytelse som nevnt fra folketrygden for mindre enn hel uførhet eller gradert avtalefestet pensjon, bortfaller engangsutbetalingen med en prosentdel som svarer til uføregraden eller pensjonsgraden.

II

Endringene trer i kraft straks.

4. april Nr. 387 2001**Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Finansdepartementet 4. april 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–15 annet ledd. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 19. november 1999 nr. 1158 utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–15–12 annet ledd skal lyde:

Skattefritak etter første ledd b beregnes til 1,5 ganger folketrygdens grunnbeløp (G).

II

Endringen trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2001.

4. april Nr. 388 2001**Forskrift om regulering av forsøksfiske etter blåkveite og breiflabb ved Færøyene i 2001.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 4. april 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99, jf. vedtak av 16. oktober 2000 nr. 1670 om delegering av myndighet til Fiskeridirektoratet til å fastsette årlige reguleringsforskrifter etter inngåelse av kvoteavtaler med andre land etter fiskerilovgivningen. Kunngjort 24. april 2001.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske etter blåkveite og breiflabb i færøysk sone i 2001.

§ 2. Kvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 75 tonn blåkveite med garn og inntil 25 tonn breiflabb med garn.

§ 3. Påmelding

Fartøy som ønsker å delta i fisket må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet innen 27. april.

Dersom det er påmeldt flere fartøy enn det kvotegrunnlaget gir rom for, vil deltakelsen bli begrenset ved loddtrekning.

§ 4. Maksimalkvoter

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvoter for det enkelte fartøy.

§ 5. Utseilingsfrist

Fiskeridirektoratet kan fastsette utseilingsfrist for fartøy som har fått tilbud om å delta i fisket. Fartøy som ikke overholder fristen, mister sin adgang til å delta.

§ 6. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan etter en nærmere fastsatt frist foreta refordeling dersom utviklingen i fisket tilsier dette.

§ 7. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 8. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2001.

6. april Nr. 389 2001**Delegering av myndighet til Olje- og energidepartementet etter lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 20 og § 25 samt delegering av myndighet i tilknytning til konsesjoner gitt etter lov av 15. mars 1940 nr. 3 om vassdragene.**

Fastsatt ved kgl.res. 6. april 2001. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 24. april 2001.

Kongens myndighet etter lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 20 og § 25 og Kongens myndighet i tilknytning til konsesjoner gitt etter lov av 15. mars 1940 nr. 3 om vassdragene delegeres til Olje- og energidepartementet.

6. april Nr. 390 2001**Forskrift om endring i forskrift i medhold av oreigningslovens § 5 om rett til å gjøre vedtak om eller gi samtykke til eiendomsinngrep.**

Fastsatt ved kgl.res. 6. april 2001 med hjemmel i lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 29, 47, 50, 51, 52, 53, 54. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 2. juni 1960 nr. 1 i medhold av oreigningslovens § 5 om rett til å gjøre vedtak om eller gi samtykke til eiendomsinngrep gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 29 skal lyde:

§ 2 nr. 29 til Landbruksdepartementet for så vidt gjelder velte- og opplagsplass for skogvyrke og til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann for så vidt gjelder tiltak for fløting. Dersom tiltak for fløting kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

§ 2 nr. 47 skal lyde:

§ 2 nr. 47 til fylkesmannen for så vidt gjelder avløp og tiltak for vannforsyning som ikke faller inn under lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann (vannressursloven). til det forvaltningsorgan som gir konsesjon for tiltak for vannforsyning som faller inn under lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Ny § 2 nr. 50 skal lyde:

§ 2 nr. 50 til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Ny § 2 nr. 51 skal lyde:

§ 2 nr. 51 til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Ny § 2 nr. 52 skal lyde:

§ 2 nr. 52 til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Ny § 2 nr. 53 skal lyde:

§ 2 nr. 53 til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Ny § 2 nr. 54 skal lyde:

§ 2 nr. 54 til det forvaltningsorgan som gir konsesjon etter lov av 24. november 2000 nr. 82 om vassdrag og grunnvann. Dersom tiltaket kan iverksettes uten konsesjon eller etter konsesjon fra kommunen, skal myndigheten ligge til fylkesmannen.

Annet ledd første punktum in fine skal lyde:

Miljøverndepartementet for nr. 42 og for tiltak etter nr. 47 som ikke faller inn under vannressursloven, Olje- og energidepartementet for nr. 29, for tiltak etter nr. 47 som faller inn under vannressursloven, og nr. 50–54.

II

Endringene trer i kraft straks.

6. april Nr. 391 2001

Forskrift om endring i forskrift i medhold av oreigningslovens § 3 om rett til å foreta eiendomsinngrep.

Fastsatt ved kgl.res. 6. april 2001 med hjemmel i lov av 23. oktober 1959 nr. 3 om oreigning av fast eiendom § 2 nr. 29, 47, 50, 51, 52, 53 og 54. Fremmet av Olje- og energidepartementet. Kunngjort 24. april 2001.

I

I forskrift av 2. juni 1960 nr. 2 i medhold av oreigningslovens § 3 om rett til å foreta eiendomsinngrep gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 29 skal lyde:

§ 2 nr. 29 til enhver

§ 2 nr. 47 skal lyde:

§ 2 nr. 47 til enhver

Ny § 2 nr. 50 skal lyde:

§ 2 nr. 50 til enhver

Ny § 2 nr. 51 skal lyde:

§ 2 nr. 51 til enhver

Ny § 2 nr. 52 skal lyde:

§ 2 nr. 52 til enhver

Ny § 2 nr. 53 skal lyde:

§ 2 nr. 53 til enhver

Ny § 2 nr. 54 skal lyde:

§ 2 nr. 54 til enhver

II

Endringene trer i kraft straks.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 18/1998 s. 1313 og nr. 3/2001 s. 333 (i forskrifter av 14. august 1998 nr. 929 og 28. februar 2001 nr. 263 om endring i forskrift av 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse m.v. som foretas i henhold til sjødyktighetsloven m.v. (gebyrforskriften)).

Ved endringen i 1998 ble det foretatt feil ved leddinndelingen i § 4 nr. 1 og dette ble videreført ved endringen i 2001. § 4 nr. 1 skal etter endringene i 2001 lyde:

§ 4. Beregningsgrunnlaget for gebyr

1. Tonnasje.

Tonnasje er basert på Den Internasjonale konvensjon om måling av fartøyer, 1969, som trådte i kraft 18. juli 1994.

For beregning av Sjøfartsdirektoratets gebyrer legges følgende kriterier til grunn: For fartøy med flere målebrev er det sistdaterte målebrev som legges til grunn for gebyrberegningen. Dersom det i målebrevet er innført sikkerhetstonnasje på side 4, skal denne legges til grunn.

Nr. 32/2000 s. 3187 (i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1408 om kontrollkommisjonens virksomhet).

§ 2–5 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) at pasienten og/eller den som handler på hans eller hennes vegne har rett til å være tilstede, jf. § 2–8, 1410 om etablering av tvungent psykisk helsevern mv.)

Nr. 32/2000 s. 3194 (i forskrift av 21. desember 2000 nr. 1410 om etablering av tvungent psykisk helsevern mv.).

§ 8 annet ledd skal lyde:

Den faglig ansvarlige for vedtak skal sørge for at det minst en gang hver tredje måned ved undersøkelse vurderes om de grunnleggende krav og vilkår etter psykisk helsevernloven § 3–2 og § 3–3 fremdeles er tilstede, jf. psykisk helsevernloven § 4–9.

Nr. 3/2001 s. 301 (i forskrift av 9. mars 2001 nr. 235 om endring i forskrift av 3. april 1989 nr. 249 om anlegg, drift og vedlikehold av planeringsfelt).

Ved en inkurie falt § 8 annet og tredje ledd ut. Disse skal lyde:

Kommunen kan i det enkelte tilfelle gi pålegg om tiltak som er nødvendig for å forebygge, begrense eller stanse erosjon og forurensning fra planerte arealer.

Etter nærmere bestemmelser fra fylkesmannen plikter kommunen å gi opplysninger og data om planeringsfelt.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2001-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	18	1313	Forskrift nr. 929	4
2000	25	2385	Forskrift nr. 1101	2
2000	28	2732	Forskrift nr. 1267	1
2000	29	2766	Forskrift nr. 1276	2
2000	29	2795	Forskrift nr. 1300	2
2000	32	3187	Forskrift nr. 1408	4
2000	32	3194	Forskrift nr. 1410	4
2000	33	3301	Forskrift nr. 1434	1
2000	33	3435	Forskrift nr. 1545	1
2000	35	3512	Forskrift nr. 1582	1
2000	37	3876	Forskrift nr. 1622	3
2001	2	146	Forskrift nr. 153	3
2001	2	160	Forskrift nr. 163	3
2001	3	333	Forskrift nr. 263	4

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
NO-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 820	kr 1180	kr 1340
	Avd. I og II	kr 1030	kr 1570	kr 1810

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no